

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

52. sējums

2009. gada 22. decembris

Saturs

I Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana ir obligāta

REGULAS

- ★ Padomes Regula (EK) Nr. 1224/2009 (2009. gada 20. novembris), ar ko izveido Kopienas kontroles sistēmu, lai nodrošinātu atbilstību kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem, un groza Regulas (EK) Nr. 847/96, (EK) Nr. 2371/2002, (EK) Nr. 811/2004, (EK) Nr. 768/2005, (EK) Nr. 2115/2005, (EK) Nr. 2166/2005, (EK) Nr. 388/2006, (EK) Nr. 509/2007, (EK) Nr. 676/2007, (EK) Nr. 1098/2007, (EK) Nr. 1300/2008 un (EK) Nr. 1342/2008, un atceļ Regulas (EEK) Nr. 2847/93, (EK) Nr. 1627/94 un (EK) Nr. 1966/2006 1
- ★ Padomes Regula (EK) Nr. 1225/2009 (2009. gada 30. novembris), par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis 51

DIREKTĪVAS

- ★ Padomes Direktīva 2009/158/EK (2009. gada 30. novembris), par dzīvnieku veselības nosacījumiem, ar ko reglamentē mājputnu un inkubējamo olu tirdzniecību Kopienā un to ieviešanu no trešām valstīm ⁽¹⁾ 74

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

Cena: EUR 7

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

I

(Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana ir obligāta)

REGULAS

PADOMES REGULA (EK) Nr. 1224/2009

(2009. gada 20. novembris),

ar ko izveido Kopienas kontroles sistēmu, lai nodrošinātu atbilstību kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem, un groza Regulas (EK) Nr. 847/96, (EK) Nr. 2371/2002, (EK) Nr. 811/2004, (EK) Nr. 768/2005, (EK) Nr. 2115/2005, (EK) Nr. 2166/2005, (EK) Nr. 388/2006, (EK) Nr. 509/2007, (EK) Nr. 676/2007, (EK) Nr. 1098/2007, (EK) Nr. 1300/2008 un (EK) Nr. 1342/2008, un atceļ Regulas (EEK) Nr. 2847/93, (EK) Nr. 1627/94 un (EK) Nr. 1966/2006

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 37. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽³⁾,

ņemot vērā Eiropas datu aizsardzības uzraudzītāja atzinumu ⁽⁴⁾,

tā kā:

- (1) Kopējās zivsaimniecības politikas mērķis, kas izklāstīts Padomes Regulā (EK) Nr. 2371/2002 (2002. gada 20. decembris) par zivsaimniecības resursu saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku ⁽⁵⁾, ir panākt ūdeņu dzīvo resursu izmantošanu, kas nodrošina ilgtspējīgus ekonomiskos, vides un sociālos apstākļus.

⁽¹⁾ 2009. gada 22. aprīļa Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽²⁾ 2009. gada 15. maija Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽³⁾ OV C 211, 4.9.2009., 73. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 151, 3.7.2009., 11. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 358, 31.12.2002., 59. lpp.

- (2) Ņemot vērā to, ka kopējās zivsaimniecības politikas sekmes ir atkarīgas no efektīvas kontroles sistēmas ieviešanas, šajā regulā paredzēto pasākumu mērķis ir izveidot Kopienas sistēmu kontrolei, inspekcijai un izpildei, atbilstīgi proporcionalitātes principam piemērojot globālu un integrētu pieeju, lai nodrošinātu visu kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu ievērošanu nolūkā panākt ūdeņu dzīvo resursu ilgtspējīgu izmantošanu, aptverot visus šīs politikas aspektus.

- (3) Kā liecina pieredze, kas gūta, piemērojot Padomes Regulu (EEK) Nr. 2847/93 (1993. gada 12. oktobris), ar kuru izveido kontroles sistēmu, kas piemērojama kopējai zivsaimniecības politikai ⁽⁶⁾, pašreizējā kontroles sistēma vairs nav pietiekama, lai nodrošinātu kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu ievērošanu.

- (4) Kontroles noteikumi patlaban ir ietverti daudzos juridiskos dokumentos, kas savstarpēji pārklājas un ir sarežģīti. Dalībvalstis nepilnīgi īsteno dažas kontroles sistēmas daļas, un rezultātā pasākumi, ko veic, reaģējot uz kopējās zivsaimniecības politikas pārkāpumiem, ir nepietiekami un atšķirīgi, tādējādi apgrūtinot vienlīdzīgu konkurences apstākļu radīšanu zvejniekiem visā Kopienā. Tāpēc pašreizējais režīms un visi tajā ietvertie pienākumi būtu jākonsolidē, jāracionalizē un jāvienkāršo, jo īpaši samazinot divkārša regulējuma un administratīvo slogu.

⁽⁶⁾ OV L 261, 20.10.1993., 1. lpp.

- (5) Ņemot vērā jūras ūdeņu dzīvo resursu noplicināšanas mērogu, Kopienai ir būtiski pieņemt vajadzīgos pasākumus, lai uzņēmēju vidū nostiprinātu kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu ievērošanas kultūru, kā arī atbilstību mērķiem, kas izklāstīti 2002. gada Pasaules augstākā līmeņa sanāksmē par ilgtspējīgu attīstību, kā arī Eiropadomes ilgtspējīgas attīstības stratēģijā. Lai sasniegtu šo mērķi, būtu jāintensificē, jāaskaņo un jāpastiprina kontroles, inspekcijas un izpildes noteikumi, kuri jāievēro, veicot saglabāšanas, kā arī resursu pārvaldības pasākumus, strukturālos pasākumus un kopīgās tirgus organizācijas pasākumus.
- (6) Ņemot vērā to, ka Padomes Regulā (EK) Nr. 1005/2008 (2008. gada 29. septembris), ar ko izveido Kopienas sistēmu, lai aizkavētu, novērstu un izskaustu nelegālu, neregistrētu un neregulētu zveju ⁽¹⁾, dalībvalstīm ir paredzēts pienākums veikt atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu efektīvu cīņu pret visām nelegālām, neregistrētām un neregulētām ("NNN") zvejas un ar to saistītajām darbībām, un ņemot vērā to, ka Padomes Regulā (EK) Nr. 1006/2008 (2008. gada 29. septembris) par atļaujām, kuras Kopienas zvejas kuģiem izdod zvejas darbību veikšanai ārpus Kopienas ūdeņiem, un par trešo valstu kuģu piekļuvi Kopienas ūdeņiem ⁽²⁾, ir paredzēti noteikumi par atļaujām Kopienas zvejas kuģiem iesaistīties zvejas darbībās ārpus Kopienas ūdeņiem un noteikumi par atļaujām trešo valstu zvejas kuģiem iesaistīties zvejas darbībās Kopienas ūdeņos, šai regulai būtu jāpapildina minētās regulas un jānodrošina tas, ka nepastāv diskriminācija starp dalībvalstu un trešo valstu valstspiederīgajiem.
- (7) Ar šo regulu nevajadzētu ietekmēt ne īpašus noteikumus, kas iekļauti starptautiskos nolīgumos vai piemērojami saistībā ar reģionālām zvejniecības pārvaldības organizācijām, ne valstu kontroles noteikumus, kas ir šīs regulas darbības jomā, bet pārsniedz tās minimālos noteikumus, ja vien šādi valstu noteikumi ir saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem.
- (8) Būtu jāizmanto modernās tehnoloģijas, piemēram, kuģu satelītnovērošanas sistēma, kuģu noteikšanas sistēma un automātiskās identifikācijas sistēma, jo tās ļauj ātri veikt efektīvu uzraudzību un sistemātiskas un automatizētas kontrolpārbaudes un atvieglo administratīvās procedūras gan valsts iestādēm, gan uzņēmējiem, un tādējādi dod iespēju laikus veikt riska analīzi un globāli izvērtēt visu attiecīgo kontroles informāciju. Tādā veidā kontroles sistēma ļautu dalībvalstīm apvienot dažādus kontroles instrumentus, lai garantētu visefektīvāko kontroles metožu izmantošanu.
- (9) Būtu jāievieš jauna, kopēja pieeja zivsaimniecības kontrolei, kas ietvertu nozveju visaptverošu uzraudzību, kuras nolūks ir nodrošināt vienlīdzīgu konkurences apstākļus zvejas sektorā un kurā ir ņemtas vērā atšķirības starp dažādiem flotes segmentiem; šajā nolūkā būtu jāizstrādā kopīgi kritēriji zivsaimniecības kontroles ieviešanai un jo īpaši standartizētas un koordinētas procedūras inspekcijām jūrā, uz sauszemes un visos tirdzniecības ķēdes posmos. Kā daļa no jaunās pieejas būtu skaidri jānosaka attiecīgā dalībvalstu, Komisijas un Kopienas Zivsaimniecības kontroles aģentūras atbildība.
- (10) Zvejas resursu pārvaldība Kopienas līmenī galvenokārt pamatojas uz kopējo pieļaujamo nozveju (KPN), kvotām, zvejas piepūles režīmiem un tehniskajiem pasākumiem. Būtu jāveic attiecīgi priekšdarbi, lai nodrošinātu to, ka dalībvalstis pieņem vajadzīgos pasākumus minēto pārvaldības pasākumu efektīvai īstenošanai.
- (11) Kontroles darbību un metožu pamatā vajadzētu būt riska pārvaldībai, kurā dalībvalstis sistemātiski un visaptveroši izmanto kontrolpārbaudes procedūras. Vajadzētu, lai dalībvalstis apmainītos ar attiecīgu informāciju.
- (12) Būtu jāpastiprina sadarbība un darba koordinācija starp dalībvalstīm, Komisiju un Kopienas Zivsaimniecības kontroles aģentūru, lai veicinātu kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu ievērošanu.
- (13) Lai nodrošinātu, ka zvejas darbības veic tikai saskaņā ar kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem, šādu darbību veikšanai būtu jāsaņem zvejas licence un, ja piemēro īpašus nosacījumus, zvejas atļauja. Tāpat piemēro noteikumus zvejas kuģu un to zvejas rīku marķēšanai un identifikācijai.
- (14) Lai nodrošinātu efektīvu kontroli, dalībvalstīm būtu jāizmanto kuģu satelītnovērošanas sistēma un uz zvejas kuģiem, kuru lielākais kopējais garums ir 12 metru vai vairāk, vajadzētu būt uzstādītai ierīcei, kas ļauj automātiski noteikt šo kuģu atrašanās vietu un identificēt tos. Turklāt uz kuģiem vajadzētu būt automātiskās identifikācijas sistēmai saskaņā ar Direktīvu 2002/59/EK (2002. gada 27. jūnijs), ar ko izveido Kopienas kuģu satiksmes uzraudzības un informācijas sistēmu ⁽³⁾, un dalībvalstīm šāda sistēma būtu jāizmanto, lai veiktu kontrolpārbaudes.

⁽¹⁾ OV L 286, 29.10.2008., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 286, 29.10.2008., 33. lpp.

⁽³⁾ OV L 208, 5.8.2002., 10. lpp.

- (15) Būtu jāstiprina Kopienas aģentūru un dalībvalstu iestāžu savstarpējā sadarbība. Šajā nolūkā vajadzētu būt iespējai datus no kuģu satelītnovērošanas sistēmas, automātiskās identifikācijas sistēmas un kuģu noteikšanas sistēmas pārsūtīt Kopienas aģentūrām un citām kompetentām dalībvalstu iestādēm, kas iesaistītas pārraudzības darbībās šādos nolūkos: kuģošanas drošība un drošums, robežkontroles, jūras vides aizsardzība un vispārējā tiesībaizsardzība.
- (16) Padomei būtu jāuztic uzdevums lemt par elektroniskās uzraudzības ierīču un izsekojamības nodrošināšanas līdzekļu, piemēram, ģenētiskās analīzes un citu zivsaimniecības kontroles tehnoloģiju, turpmāku izmantojumu, ja ar šīm tehnoloģijām rentabli var panākt to, ka ir vairāk ievērota kopējā zivsaimniecības politika.
- (17) Dalībvalstīm būtu jāveic savu zvejas kuģu darbību uzraudzība gan Kopienas ūdeņos, gan ārpus tiem. Lai veicinātu efektīvu uzraudzību, tādu Kopienas zvejas kuģu kapteiņiem, kuru lielākais kopējais garums ir 10 metru vai vairāk, būtu jāparedz pienākums uzturēt zvejas žurnālu un iesniegt izkraušanas un pārkraušanas deklarācijas. Lai izmantotu modernās tehnoloģijas zvejas kuģos, kuru lielākais kopējais garums ir 12 metru vai vairāk, būtu jālieto elektronisks zvejas žurnāls un izkraušanas un pārkraušanas citā kuģī deklarācijas būtu jāiesniedz elektroniski.
- (18) Izkraušanas laikā būtu jāveic zvejas kuģu zvejas žurnālos esošās informācijas verificācija. Tāpēc attiecībā uz personām, kas iesaistītas zivju un zvejas produktu izkraušanā un tirdzniecībā, būtu jāparedz prasība deklarēt daudzumus, kas izkrauti, pārkrauti citā kuģī, piedāvāti pārdošanai vai nopirkti.
- (19) Maziem zvejas kuģiem, kuru lielākais kopējais garums ir mazāks par 10 metriem, pienākums uzturēt zvejas žurnālu vai aizpildīt izkraušanas deklarāciju būtu nesamērīgs slogs salīdzinājumā ar to zvejas jaudu. Lai nodrošinātu, ka šādos kuģus pienācīgi kontrolē, dalībvalstīm to darbības būtu jāuzrauga, īstenojot paraugu ņemšanas plānu.
- (20) Ja pārkraušana citā kuģī notiek jūrā, karoga valstis vai piekrastes valstis neveic nekādu kontroli, tādējādi operatoriem paveras iespējas transportēt nelikumīgu nozveju. Lai uzlabotu kontroli, pārkraušana citā kuģī Kopienā būtu jāatļauj veikt tikai apstiprinātās ostās.
- (21) Dalībvalstu iestādēm būtu jāspēj uzraudzīt izkrājumus to ostās. Lai to panāktu, attiecībā uz zvejas kuģiem, kuri veic tādu krājumu zveju, uz ko attiecas daudzgadu plāns, un kuriem ir pienākums elektroniski reģistrēt zvejas žurnāla datus, būtu jāpiemēro prasība minētās iestādes iepriekš informēt par ieceri to ostās veikt izkraušanu. Dalībvalstīm būtu jāļauj liegt pieeju, ja prasītā informācija nav pilnīga.
- (22) Tā kā zvejas resursu pārvaldības pamatā ir zvejas iespējas, būtu jānodrošina, ka nozvejas un izmantoto zvejas piepūli pareizi reģistrē un ka nozvejas un izmantoto zvejas piepūli atskaita no attiecīgās karoga dalībvalsts kvotām un iedalītās zvejas piepūles. Ja ir izsmeltas pieejamās kvotas vai iedalītā zvejas piepūle, attiecīgām zvejniecībām būtu jāpiemēro zvejas liegums.
- (23) Ņemot vērā Kopienas zvejas flotei noteiktās zvejas kapacitātes prasības, kas paredzētas Regulas (EK) Nr. 2371/2002 13. pantā, Padomes Regulā (EK) Nr. 639/2004 (2004. gada 30. marts) par Kopienas attālākajos reģionos reģistrēto zvejas flošu pārvaldību⁽¹⁾, Komisijas Regulā (EK) Nr. 1438/2003 (2003. gada 12. augusts), ar ko paredz īstenošanas noteikumus attiecībā uz Kopienas flotes politiku, kura noteikta Padomes Regulas (EK) Nr. 2371/2002 III nodaļā⁽²⁾, un Komisijas Regulā (EK) Nr. 2104/2004 (2004. gada 9. decembris), ar ko nosaka piemērošanas kārtību Padomes Regulai (EK) Nr. 639/2004⁽³⁾, būtu jāievieš instrumenti flotes zvejas kapacitātes kontrolei, kurai jāietver arī dzinēja jaudas un zvejas rīku izmantošanas uzraudzība. Šā iemesla dēļ dalībvalstīm būtu jāparedz pasākumi, lai nodrošinātu, ka zvejas licencēs paredzētā kopējā zvejas kapacitāte nepārsniedz maksimāli pieļaujamo zvejas kapacitāti un ka zvejas kuģu dzinēja vilces jauda nepārsniedz šo kuģu dzinēja sertifikātā norādīto jaudu. Tādēļ dalībvalstīm būtu jāsertificē tādu zvejas kuģu dzinēju vilces jauda, kuru dzinēju vilces jauda pārsniedz 120 kW, un, pamatojoties uz paraugu ņemšanas plānu, arī jāpārbauda dzinēju jaudas atbilstība salīdzinājumā ar citu pieejamo informāciju.
- (24) Konkrēti pasākumi būtu jāpiemēro daudzgadu plāniem, kas būtu īpašs veids, lai aizsargātu attiecīgos krājumus. Pārkraut citā kuģī tādu krājumu nozveju, kuriem piemēro daudzgadu plānu, būtu jāatļauj vienīgi apstiprinātās ostās un vienīgi tad, ja šīs nozvejas ir nosvērtas.
- (25) Būtu jāparedz īpaši noteikumi, ka var lietot tikai atļautus zvejas rīkus un ka pazaudēti zvejas rīki ir jāatgūst.
- (26) Īpaši noteikumi būtu jāpiemēro zvejai ierobežotām teritorijām. Būtu precīzi jāparedz procedūra, kas jāievēro, konkrētās zvejas vietās nosakot un atceļot zvejas liegumu reāllaikā.

⁽¹⁾ OV L 102, 7.4.2004., 9. lpp.

⁽²⁾ OV L 204, 13.8.2003., 21. lpp.

⁽³⁾ OV L 365, 10.12.2004., 19. lpp.

- (27) Tā kā atpūtas zveja var būtiski ietekmēt dalībvalstu zivju resursus, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka to veic atbilstīgi kopējās zvejnniecības politikas mērķiem. Ja krājumiem piemēro resursu atjaunošanas plānu, dalībvalstīm attiecībā uz tiem būtu jāievāc atpūtas zvejas nozvejas dati. Ja šādai zvejai ir būtiska ietekme uz resursiem, Padomei vajadzētu būt iespējai lemt par īpašiem pārvaldības pasākumiem.
- (28) Lai izveidotu visaptverošu kontroles režīmu, šis režīms būtu jāpiemēro visiem ražošanas un tirdzniecības ķēdes posmiem. Tajā būtu jāiekļauj saskaņota izsekojamības sistēma, kas papildina noteikumus, kuri paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 178/2002 (2002. gada 28. janvāris), ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu ⁽¹⁾, kā arī pastiprināta ražotāju organizāciju kontrole. Ar režīmu būtu jāaizsargā arī patērētāju intereses, katrā tirdzniecības posmā sniedzot informāciju par komercnosaukumu, ražošanas metodi un nozvejas apgabalu, kā noteikts Komisijas Regulā (EK) Nr. 2065/2001 (2001. gada 22. oktobris), ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai Padomes Regulu (EK) Nr. 104/2000 piemērotu attiecībā uz patērētāju informēšanu par zivsaimniecības un akvakultūras produktiem ⁽²⁾. Tam būtu jānodrošina ražotāju organizāciju uzraudzība saskaņā ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 2508/2000 (2000. gada 15. novembris), kas nosaka sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 104/2000 piemērošanai attiecībā uz darbības programmām zivsaimniecības sektorā ⁽³⁾.
- (29) Lai panāktu, ka pienācīgi kontrolē visas nozvejas, dalībvalstīm būtu jārūpējas, lai visus zvejas produktus pirmo reizi pārdod vai reģistrē izsoļu namā vai arī reģistrētiem pircējiem vai ražotāju organizācijām. Tā kā būtu jānoskaidro precīzs nozveju svars, lai varētu pārraudzīt kvotu izmantošanu, dalībvalstīm būtu jānodrošina visu zvejas produktu nosvēšana, ja vien nav ieviesti paraugu ņemšanas plāni, kuru pamatā ir kopīga metodoloģija.
- (30) Lai būtu skaidrība par nozvejas veidu un lai varētu pārbaudīt tā atbilstību nozvejas datiem, reģistrētiem pircējiem, reģistrētiem izsoļu namiem vai citām struktūrām vai personām, kurām dalībvalstis izsniegušas attiecīgu pilnvarojumu, būtu jāiesniedz pārdošanas zīmes. Ja zvejas produktu pirmo pārdošanu gada apgrozījums ir vairāk nekā EUR 200 000, pārdošanas zīmes iesniedz elektroniski.
- (31) Lai nodrošinātu Kopienas noteikto saglabāšanas un tirdzniecības pasākumu izpildi, būtu jāievieš prasība, ka visiem zvejas produktiem, par kuriem nav iesniegta nedz pārdošanas zīme, nedz pārņemšanas deklarācija un kurus transportē uz vietu, kas nav izkraušanas vieta, ir pievienots transportēšanas dokuments, kurā norādīts produktu veids, izcelsme un svars, ja vien transportēšanas dokuments pirms transportēšanas jau nav nosūtīts elektroniski.
- (32) Dalībvalstīm būtu jāveic regulāras pārbaudes ražotāju organizācijās, lai nodrošinātu, ka tās izpilda juridiskās prasības. Tām arī būtu jāveic cenu un intervences pasākumu pārbaudes.
- (33) Dalībvalstīm Kopienas ūdeņos būtu jāveic pārraudzība un jāparedz pasākumi, ja novērotais un pamanītais neatbilst tām pieejamai informācijai.
- (34) Turpmāku kontroles novērošanas programmu vajadzībām būtu skaidri jāizstrādā kontroles novērotāju koncepcija un uzdevumi. Vienlaikus būtu arī jāparedz inspekciju veikšanas noteikumi.
- (35) Lai konsekventi un efektīvi sauktu pie atbildības par pārkāpumiem, būtu jāparedz noteikums, kas ļautu Komisijas ierēdņiem, Kopienas inspektoru un dalībvalstu ierēdņu sagatavotos inspekcijas un pārraudzības ziņojumus izmantot tāpat kā valsts ziņojumus. Vienlaikus dalībvalstīm būtu jāizveido elektroniska datubāze, kurā apkopoti to ierēdņu izstrādātie inspekciju un pārraudzības ziņojumi.
- (36) Lai palielinātu Kopienas ūdeņos veiktās kontroles kopējo efektivitāti, būtu jāizveido Kopienas inspektoru saraksts un būtu jāprecizē to uzdevumi un kompetences. Šā paša iemesla dēļ saskaņā ar konkrētiem nosacījumiem vajadzētu darīt iespējamu, ka zvejas kuģu inspekcijas var veikt ārpus inspicējošās dalībvalsts ūdeņiem.
- (37) Ja ir noticis pārkāpums, būtu jānodrošina, ka tiek veikti pienācīgi turpmāki pasākumi un pret to efektīvi vērsas neatkarīgi no šā pārkāpuma notikuma vietas. Dažos smagu pārkāpumu gadījumos būtu jāparedz stingrāki turpmāki pasākumi, lai dotu iespēju nekavējoties veikt izmeklēšanu. Šajā sakarā dalībvalstīm arī ir pienākums veikt pienācīgus pasākumus, ja pārkāpumu ir atklājis Kopienas inspektors. Saskaņā ar konkrētiem nosacījumiem vajadzētu būt iespējamam nodot procedūras karoga dalībvalstij vai pārkāpēja pilsonības dalībvalstij.

⁽¹⁾ OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 278, 23.10.2001., 6. lpp.

⁽³⁾ OV L 289, 16.11.2000., 8. lpp.

- (38) Dalībvalstu valstspiederīgos vajadzētu atturēt no kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu pārkāpumiem. Ievērojot to, ka rīcība, ko veic pēc minēto noteikumu pārkāpumiem, dažādās dalībvalstīs ir ļoti atšķirīga un tādējādi tiek radīta diskriminācija un negodīgi konkurences noteikumi zvejniekiem, un ņemot vērā to, ka preventīvu, samērīgu un faktisku sankciju neesamība dažās dalībvalstīs mazina kontroles efektivitāti, ir lietderīgi ieviest administratīvas sankcijas apvienojumā ar soda punktu sistēmu par smagiem pārkāpumiem, lai nodrošinātu patiesi preventīvu soda līdzekli.
- (39) Lielais skaits smago kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu pārkāpumu, kas izdarīti Kopienas ūdeņos vai ko pieļāvuši Kopienas operatori, ir ļoti noturīgs; tas lielā mērā saistīts ar neatturošajām sankcijām, kuras dalībvalstu tiesību aktos noteiktas attiecībā uz smagiem minēto noteikumu pārkāpumiem. Šo trūkumu vēl vairāk saasina tas, ka sankcijas dažādās dalībvalstīs atšķiras; tas mudina nelikumīgos operatorus darboties to dalībvalstu ūdeņos vai teritorijā, kurās sankcijas ir vismazākās. Tāpēc būtu lietderīgi par smagiem kopējās zivsaimniecības politikas pārkāpumiem paredzētās maksimālās sankcijas, kas noteiktas Regulas (EK) Nr. 1005/2008 44. pantā, papildināt ar atturošām sankcijām, ņemot vērā nodarītā kaitējuma būtību, smagā pārkāpuma rezultātā iegūto zvejas produktu vērtību, pārkāpēja ekonomisko stāvokli un pārkāpuma atkārtotu izdarīšanu. Būtu jānosaka arī tūlītēji izpildes pasākumi un papildu pasākumi.
- (40) Sankciju ieviešana būtu jāpapildina ar soda punktu sistēmu par smagiem pārkāpumiem, pamatojoties uz kuru aptur zvejas licenci, ja pēc tam, kad par smagiem pārkāpumiem zvejas licences turētājam ir piespriestas sankcijas, tam ir piešķirts zināms punktu skaits. Ja, pamatojoties uz šo sistēmu, zvejas licence ir apturēta piecas reizes un atkal ir saņemta attiecīgais punktu skaits, tad zvejas licenci anulē. Šajā sakarā dalībvalstīm būtu valstu reģistros jāievada visi kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu pārkāpumi.
- (41) Lai nodrošinātu kopējās zivsaimniecības politikas mērķu sasniegšanu, Komisijai būtu jāspēj veikt efektīvus korektīvus pasākumus. Šajā nolūkā būtu jāpastiprina Komisijas pārvaldības spēja un tās spēja iejaukties proporcionāli noteikumu neievērošanas pakāpei dalībvalstī. Komisijai vajadzētu piešķirt pilnvaras veikt inspekcijas neatkarīgi un bez iepriekšēja brīdinājuma, lai verificētu dalībvalstu kompetento iestāžu veiktās kontroles darbības.
- (42) Lai aizsargātu Kopienas finanšu intereses un īstenotu būtiskas intereses saistībā ar zivsaimniecības resursu saglabāšanu, Padomes Regulā (EK) Nr. 1198/2006 (2006. gada 27. jūlijs) par Eiropas Zivsaimniecības fondu ⁽¹⁾ un Padomes Regulā (EK) Nr. 861/2006 (2006. gada 22. maijs), ar ko nosaka Kopienas finanšu pasākumus kopējās zivsaimniecības politikas īstenošanai un jūras tiesību jomā ⁽²⁾, paredzētajai finansiālajai palīdzībai vajadzētu būt atkarīgai no tā, vai dalībvalstis pilda saistības zivsaimniecības kontroles jomā, tāpēc būtu jāparedz minētās palīdzības apturēšana un atcelšana gadījumos, kad dalībvalstis pienācīgi nepilda KZP noteikumus, tādējādi ietekmējot finansēto pasākumu efektivitāti.
- (43) Komisijai vajadzētu piešķirt pilnvaras noteikt zvejas aizliegumu, ja dalībvalsts kvota vai KPN ir pilnībā apgūta. Komisijai arī vajadzētu piešķirt pilnvaras veikt kvotu un iedalītās zvejas piepūles atvilkumus, lai nodrošinātu, ka ir pilnībā ievēroti zvejas iespēju ierobežojumi. Komisijai tāpat vajadzētu dot iespēju paredzēt ārkārtas pasākumus, ja ir pierādījumi, ka dalībvalsts veiktas zvejas darbības vai pasākumi kavē resursu saglabāšanas un apsaimniekošanas pasākumus vai apdraud jūras ekosistēmu.
- (44) Būtu jānodrošina datu elektroniska apmaiņa ar citām dalībvalstīm un Komisiju vai tās izraudzītu struktūru. Komisijai vai tās norīkotai struktūrai būtu jādod iespēja tieši piekļūt dalībvalstu zvejas datiem, lai dotu tai iespēju verificēt, ka dalībvalstis ievēro savus pienākumus, un iejaukties, ja tiek konstatētas neatbilstības.
- (45) Lai veicinātu saziņu, dalībvalstu kompetentām iestādēm vajadzētu izveidot tīmekļa vietnes ar vispārēju informāciju, kas ir publicēta publiski pieejamā vietnes daļā, un darbības informāciju, kura iekļauta tīmekļa vietnes drošajā daļā. Tāpat būtu jānodrošina, ka dalībvalstu kompetentās iestādes sadarbojas cita ar citu, ar Komisiju, ar Komisijas izraudzītu struktūru un trešo valstu kompetentām iestādēm, lai īstenotu šo regulu.
- (46) Šīs regulas īstenošanai vajadzīgie pasākumi jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽³⁾. Visiem pasākumiem, kuras Komisija pieņem šīs regulas īstenošanai, vajadzētu būt saskaņā ar proporcionalitātes principu.

⁽¹⁾ OV L 223, 15.8.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 160, 14.6.2006., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

(47) Kopienas Zivsaimniecības kontroles aģentūras mandāts būtu jāpielāgo un jāpaplašina, lai atbalstītu kopējās zivsaimniecības politikas kontroles sistēmas vienotu īstenošanu, nodrošinātu operatīvās sadarbības organizēšanu, sniegtu palīdzību dalībvalstīm un dotu tai iespēju izveidot ārkārtas vienību, ja ir atklāts nopietns kopējās zivsaimniecības politikas apdraudējums. Tai arī būtu jādod iespēja nodrošināt sevi ar vajadzīgajām iekārtām, lai īstenotu kopējus izvietojuma plānus un sadarbotos ES integrētās jūrniecības politikas īstenošanā.

(48) Dati, ko vāc un ar ko apmainās saskaņā ar šo regulu, būtu jāapstrādā saskaņā ar spēkā esošajiem konfidencialitātes noteikumiem. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti ⁽¹⁾ būtu jāpiemēro personas datu apstrādes darbībām, ko veic dalībvalstis, piemērojot šo regulu. Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti ⁽²⁾ būtu jāreglamentē personas datu apstrādes darbības, ko veic Komisija, piemērojot šo regulu.

(49) Lai saskaņotu Kopienas tiesību aktus ar šo regulu, būtu jāgroza dažas kontroles noteikumu regulas.

(50) Tā kā ar šo regulu izveido jaunu, visaptverošu kontroles režīmu, ir jāatceļ Regula (EEK) Nr. 2847/93, Padomes Regula (EK) Nr. 1627/94 (1994. gada 27. jūnijs), kas paredz vispārīgus noteikumus attiecībā uz īpašām zvejas atļaujām ⁽³⁾, un Padomes Regula (EK) Nr. 1966/2006 (2006. gada 21. decembris) par zvejas darbību elektronisku reģistrēšanu un ziņošanu un par attālās uzrādes līdzekļiem ⁽⁴⁾.

(51) Lai dalībvalstīm dotu laiku pielāgoties dažiem jauniem šajā regulā paredzētiem pienākumiem, būtu lietderīgi zināmu noteikumu piemērošanu atlikt uz vēlāku laiku,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

I SADAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets

Ar šo regulu izveido Kopienas kontroles, inspekcijas un izpildes sistēmu (turpmāk "Kopienas kontroles sistēma"), lai nodrošinātu kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu ievērošanu.

2. pants

Darbības joma

1. Šo regulu piemēro visām darbībām, kas ietvertas kopējā zivsaimniecības politikā, kuras veic dalībvalstu teritorijā vai Kopienas ūdeņos vai kuras veic Kopienas zvejas kuģi vai, neskarot karoga dalībvalsts primāro atbildību, dalībvalstu valstspiederīgie.

2. Uz Līguma II pielikumā minētajās aizjūras teritorijās un valstīs notiekošām darbībām reaģē tā, it kā tās notiktu trešo valstu jūras ūdeņos.

3. pants

Saistība ar starptautiskajiem un valstu noteikumiem

1. Šo regulu piemēro, neskarot īpašos noteikumus, kas ietverti starp Kopienas un trešām valstīm noslēgtos nolīgumos zivsaimniecības nozarē vai ko piemēro reģionālās zvejnecības pārvaldības organizācijas (RZPO), vai ko paredz ar līdzīgu vienošanos, kurā Kopiena ir līgumslēdzēja puse vai sadarbības partnere, kas nav līgumslēdzēja puse.

2. Šo regulu piemēro, neskarot visus tos valsts veiktos kontroles pasākumus, kuru tvērums ir plašāks par prasību minimumu, ja tie atbilst Kopienas tiesību aktiem un ir saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku. Pēc Komisijas lūguma dalībvalstis paziņo par šādiem kontroles pasākumiem.

4. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro definīcijas, kas izklāstītas Regulā (EK) Nr. 2371/2002. Piemēro arī šādas definīcijas:

1) "zvejas darbība" ir zivju meklēšana, zvejas rīku iemešana, ievietošana, vilkšana un pacelšana, nozvejas izcelšana uz kuģa, pārkraušana citā kuģī, paturēšana uz kuģa, apstrāde uz kuģa, zivju un zvejas produktu pārvietošana, ievietošana sprostos, nobarošana un izkraušana;

⁽¹⁾ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

⁽²⁾ OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 171, 6.7.1994., 7. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 408, 30.12.2006., 1. lpp.

- 2) “kopējās zivsaimniecības politikas noteikumi” ir Kopienas tiesību akti par ūdeņu dzīvo resursu saglabāšanu, pārvaldību un izmantošanu, par akvakultūru un par zvejas un akvakultūras produktu apstrādi, transportēšanu un tirdzniecību;
- 3) “kontrolē” ir uzraudzība un pārraudzība;
- 4) “inspekcija” ir ikviena pārbaude, ko veic ierēdņi, lai novērtētu kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu ievērošanu, un ko atzīmē inspekcijas ziņojumā;
- 5) “pārraudzība” ir zvejas darbību novērošana, pamatojoties uz kuģu novērošanu ar inspekcijas kuģiem vai oficiāli apstiprinātiem gaisa kuģiem un tehniskas pamanīšanas un identifikācijas metodēm;
- 6) “ierēdnis” ir persona, ko valsts iestāde, Komisija vai Kopienas Zivsaimniecības kontroles aģentūra ir pilnvarojusi veikt inspekciju;
- 7) “Kopienas inspektori” ir dalībvalsts vai Komisijas, vai Komisijas izraudzītas struktūras ierēdņi, kuru vārdi norādīti sarakstā, kas izveidots saskaņā ar 79. pantu;
- 8) “kontroles novērotājs” ir persona, kurai valsts iestāde ir devusi atļauju uzraudzīt kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu īstenošanu;
- 9) “zvejas licence” ir oficiāls dokuments, kas atbilstīgi valsts tiesību aktiem dod tā turētājam tiesības izmantot konkrētu zvejas kapacitāti ūdeņu dzīvo resursu komerciālai izmantošanai. Tajā ir paredzēts prasību minimums attiecībā uz Kopienas zvejas kuģa identifikāciju, tehniskajiem parametriem un aprīkojumu;
- 10) “zvejas atļauja” ir zvejas atļauja, kas izdota Kopienas zvejas kuģim papildus tā zvejas licencei un kas dod tam tiesības veikt īpašas zvejas darbības noteiktā laikposmā, konkrētā apgabalā vai konkrētā zvejniecībā, ievērojot īpašus nosacījumus;
- 11) “automātiskās identifikācijas sistēma” ir autonoma un nepārtraukta kuģu identifikācijas un satelītnovērošanas sistēma, kas nodrošina kuģiem iespēju ar citiem tuvumā esošiem kuģiem un iestādēm krastā elektroniski apmainīties ar kuģa datiem, tostarp ar identifikācijas, atrašanās vietas, kursa un ātruma datiem;
- 12) “kuģu satelītnovērošanas sistēmas dati” ir zvejas kuģa identifikācijas, ģeogrāfiskās atrašanās vietas, datuma, laika, kursa un ātruma dati, kurus uz zvejas kuģiem uzstādītas satelītnovērošanas iekārtas pārraida karoga valsts uzraudzības centram;
- 13) “kuģu noteikšanas sistēma” ir attālas uzrādes satelītnovērošanas tehnoloģija, ar kuru var identificēt kuģus un pamanīt to atrašanās vietu jūrā;
- 14) “zvejai ierobežota teritorija” ir jebkura jūras teritorija ūdeņos, kas atrodas dalībvalsts jurisdikcijā, kā noteikusi Padome, un kurā zvejas darbības ir ierobežotas vai aizliegtas;
- 15) “zvejas uzraudzības centrs” ir karoga dalībvalsts izveidots operatīvais centrs, kurš ir aprīkots ar datortehniku un programmatūru, kas ļauj veikt automātisku datu saņemšanu, apstrādi un elektronisku datu pārraidi;
- 16) “pārkraušana citā kuģī” ir visu uz kuģa esošo zvejas vai akvakultūras produktu vai to daļas pārkraušana citā kuģī;
- 17) “risks” ir iespējamība, ka var atgadīties notikums, kura rezultātā tiek pārkāpti kopējās zivsaimniecības politikas noteikumi;
- 18) “riskā pārvaldība” ir sistemātiska risku identifikācija un visu to pasākumu izpilde, kas vajadzīgi, lai ierobežotu tādu risku iestāšanos. Tas ietver tādas darbības kā datu un informācijas vākšana, risku analīze un novērtēšana, rīcības sagatavošana un veikšana, kā arī procesa un tā rezultātu regulāra uzraudzība un pārskatīšana, pamatojoties uz starptautiskiem, Kopienas un valsts informācijas avotiem un stratēģijām;
- 19) “operators” ir fiziska vai juridiska persona, kas ir vadītājs vai īpašnieks uzņēmumam, kurā veic jebkuru no darbībām, kas saistītas ar jebkuru posmu zvejas un akvakultūras produktu ražošanā, apstrādē, tirdzniecībā, izplatīšanā un mazumtirdzniecībā;
- 20) “partija” ir konkrētas sugas zvejas un akvakultūras produktu daudzums, kas sagatavots vienā un tajā pašā veidā un ir iegūts vienā un tajā pašā attiecīgajā ģeogrāfiskajā apgabalā un ar vienu un tā paša zvejas kuģa vai zvejas kuģu grupas darbību vai vienu un to pašu akvakultūras ražošanas vienību;
- 21) “apstrāde” ir process, kura gaitā sagatavo produktu. Tas ietver filetēšanu, iesaiņošanu, konservēšanu, saldēšanu, kūpināšanu, sāļšanu, vārīšanu, marinēšanu, vītinašanu vai zivju sagatavošanu tirgum jebkurā citā veidā;
- 22) “izkraušana” ir jebkura zvejas produktu daudzuma sākotnējā izkraušana no zvejas kuģa uz sauszemes;
- 23) “mazumtirdzniecība” ir darbības ar ūdeņu dzīvo resursu produktiem un/vai to apstrādi un to uzglabāšana tirdzniecības vietā vai piegāde tiešajam patērētājam, un tā ietver izplatīšanu;

- 24) “*daudzgadu plāni*” ir atjaunošanas plāni, kas minēti Regulas (EK) Nr. 2371/2002 5. pantā, pārvaldības plāni, kas minēti Regulas (EK) Nr. 2371/2002 6. pantā, kā arī citi Kopienas noteikumi, kas pieņemti, pamatojoties uz Līguma 37. pantu, un kas uz vairākiem gadiem paredz konkrētus pārvaldības pasākumus konkrētiem zivju krājumiem;
- 25) “*piekrastes valsts*” ir valsts, kuras suverenitātē vai jurisdikcijā esošajos ūdeņos vai ostās notiek darbība;
- 26) “*izpilde*” ir darbības, ko veic, lai nodrošinātu kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu ievērošanu;
- 27) “*sertificēta dzinēja jauda*” ir maksimālā nepārtraukta dzinēja jauda, ko var sasniegt pie dzinēja jaudas noņēmēja atloka atbilstīgi dalībvalstu iestāžu, klasifikācijas sabiedrību vai citu to ieceltu operatoru izdotam sertifikātam;
- 28) “*atpūtas zveja*” ir nekomerciālas zvejas darbības, kurās jūras ūdeņu dzīvus resursus izmanto atpūtas, tūrisma vai sporta vajadzībām;
- 29) “*pārvietošana*” ir zvejas darbības, kurās visu nozveju vai tās daļu nodod vai pārvieto no kopēja zvejas rīka uz kuģi vai no zvejas kuģa tilpnes vai zvejas rīkiem uz tādu zvejas tīklu, tvertni vai sprostu ārpus kuģa, kurā dzīvā nozveja tiek turēta līdz izkraušanai;
- 30) “*attiecīgais ģeogrāfiskais apgabals*” ir apgabals, ko uzskata par vienību zvejniecības ģeogrāfiskai klasificēšanai, norādot kā FAO apakšapgabalu, rajonu vai apakšrajonu, vai, attiecīgā gadījumā, ICES statistisko taisnstūri, zvejas piepūles zonu, ekonomisko zonu vai apgabalu, kas noteikts ar ģeogrāfiskām koordinātām;
- 31) “*zvejas kuģis*” ir kuģis, kas aprīkots ūdeņu dzīvo resursu komerciālai izmantošanai;
- 32) “*zvejas iespēja*” ir tādas skaitliski noteiktas juridiskas zvejas tiesības, kas izteiktas kā nozveja un/vai zvejas piepūle.

II SADAĻA

VISPĀRĪGI PRINCIPI

5. pants

Vispārīgi principi

1. Dalībvalstis kontrolē darbības, ko kopējās zivsaimniecības politikas darbības jomā fiziska vai juridiska persona veic attiecīgo dalībvalstu teritorijā un to suverenitātē vai jurisdikcijā esošos ūdeņos, jo īpaši šādas darbības: zvejas darbības, pārkraušana citā kuģī, zivju pārvešana uz sprostiem vai akvakultūras objektiem, tostarp nobarošanas audzētavām, zivsaimniecības un akvakultūras produktu izkraušana, importēšana, transportēšana, apstrāde, tirdzniecība un uzglabāšana.

2. Dalībvalstis kontrolē arī piekļuvi ūdeņiem un resursiem un kontrolē darbības ārpus Kopienas ūdeņiem, ko veic Kopienas zvejas kuģi, kuri kuģo ar to karogu, un, neskarot karoga dalībvalsts primāro atbildību, to valstspiederīgie.

3. Dalībvalstis pieņem attiecīgus pasākumus, iedala piemērotus finansiālos resursus, cilvēkresursus un tehniskos resursus un izveido visas administratīvās un tehniskās struktūras, kas vajadzīgas, lai nodrošinātu kopējās zivsaimniecības politikas darbības jomā veikto darbību kontroli, inspekciju un noteikumu izpildi. Tās kompetentajām iestādēm un ierēdņiem dara pieejamus visus piemērotos līdzekļus, kuri tām dod iespēju pildīt savus uzdevumus.

4. Katra dalībvalsts nodrošina, lai kontroli, inspekciju un noteikumu izpildi veiktu, nepieļaujot diskrimināciju attiecībā uz sektoriem, kuģiem vai personām un pamatojoties uz riska pārvaldību.

5. Katrā dalībvalstī ir viena iestāde, kas koordinē visu valsts kontroles iestāžu kontroles darbības. Tā ir atbildīga arī par to, lai tiktu koordinēta ar zvejas darbībām saistītas informācijas vākšana, apstrāde un apstiprināšana, par ziņošanu un informācijas piegādes nodrošināšanu Komisijai, Kopienas Zivsaimniecības kontroles aģentūrai, kas izveidota saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 768/2005 ⁽¹⁾, citām dalībvalstīm un par sadarbību ar tām, un, attiecīgā gadījumā, trešām valstīm un par sadarbību ar tām.

6. Saskaņā ar 103. pantā noteikto procedūru Regulā (EK) Nr. 1198/2006 paredzēto Eiropas Zivsaimniecības fonda ieguldījumu un Kopienas finansiālo ieguldījumu Regulas (EK) Nr. 861/2006 8. panta a) punktā minētajos pasākumos izmaksā ar nosacījumu, ka dalībvalstis ir izpildījušas pienākumu nodrošināt to, ka ir ievēroti un izpildīti kopējās zivsaimniecības politikas noteikumi, kas saistīti ar finansētiem pasākumiem vai ietekmē to efektivitāti, un šajā nolūkā izveidot un uzturēt efektīvu kontroles, inspekcijas un noteikumu izpildes sistēmu.

7. Komisija un dalībvalstis saskaņā ar to attiecīgajiem pienākumiem nodrošina šīs regulas mērķu īstenošanu Kopienas finansiālās palīdzības pārvaldības un kontroles jomā.

III SADAĻA

VISPĀRĪGI NOSACĪJUMI ATTIECĪBĀ UZ PIEKĻUVI ŪDEŅIEM UN RESURSIEM

6. pants

Zvejas licence

1. Kopienas zvejas kuģi ūdeņu dzīvo resursu komerciālai izmantošanai var lietot tikai tad, ja tam ir derīga zvejas licence.

⁽¹⁾ OV L 128, 21.5.2005., 1. lpp.

2. Karoga dalībvalsts nodrošina to, ka zvejas licencē ietvertā informācija ir pareiza un atbilst tai, kas norādīta Regulas (EK) Nr. 2371/2002 15. pantā minētajā Kopienas zvejas flotes reģistrā.

3. Karoga dalībvalsts uz laiku aptur zvejas licenci kuģim, kuram minētā dalībvalsts noteikusi īslaicīgu lietošanas aizliegumu vai kura zvejas atļauja ir apturēta saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1005/2008 45. panta 4. punktu.

4. Karoga dalībvalsts anulē zvejas licenci kuģim, kuram piemēro kapacitātes koriģēšanas pasākumu, kas minēts Regulas (EK) Nr. 2371/2002 11. panta 3. punktā, vai kura zvejas atļauja ir anulēta saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1005/2008 45. panta 4. punktu.

5. Karoga dalībvalsts izdod, pārvalda un anulē zvejas atļauju atbilstīgi sīki izstrādātiem noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

7. pants

Zvejas atļauja

1. Kopienas zvejas kuģim, kas darbojas Kopienas ūdeņos, ir atļauts veikt konkrētas zvejas darbības tikai tad, ja tās ir norādītas derīgā zvejas atļaujā, ja uz zvejniecības vai zvejas zonām, kurās darbības ir atļautas, attiecas:

- a) zvejas piepūles režīms;
 - b) daudzgadu plāns;
 - c) zvejai ierobežota teritorija;
 - d) zinātniskos nolūkos veikta zveja;
 - e) citi Kopienas tiesību aktos noteikti gadījumi.
2. Ja dalībvalstī ir izveidota īpaša valsts zvejas atļauju shēma, dalībvalsts pēc Komisijas pieprasījuma nosūta tai izdotajās atļaujās ietvertās informācijas kopsavilkumu un attiecīgos kopējos skaitliskos datus par zvejas piepūli.
3. Ja karoga dalībvalsts ir pieņēmusi valsts noteikumus, lai izveidotu valsts zvejas atļauju shēmu tai pieejamo zvejas iespēju iedalīšanai atsevišķiem kuģiem, dalībvalsts pēc Komisijas pieprasījuma nosūta tai informāciju par zvejas kuģiem, kam atļauts iesaistīties zvejas darbībā konkrētā zvejniecībā, jo īpaši informāciju par ārējās identifikācijas numuru, attiecīgo zvejas kuģu nosaukumiem un atsevišķām tiem iedalītām zvejas iespējām.
4. Zvejas atļauju neizdod, ja attiecīgajam zvejas kuģim nav zvejas licences, kas saņemta saskaņā ar 6. pantu, vai ja tā zvejas licence ir apturēta vai anulēta. Zvejas atļauju automātiski anulē, ja kuģa attiecīgā zvejas licence ir pastāvīgi anulēta. To aptur, ja zvejas licence ir apturēta uz laiku.

5. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

8. pants

Zvejas rīku marķēšana

1. Zvejas kuģa kapteinis ievēro nosacījumus un ierobežojumus, kas attiecas uz zvejas kuģu un to zvejas rīku marķēšanu un identifikāciju.

2. Sīki izstrādātus noteikumus zvejas kuģu un to zvejas rīku marķēšanai un identifikācijai pieņem saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

9. pants

Kuģu satelītnovērošanas sistēma

1. Dalībvalstīs darbojas kuģu satelītnovērošanas sistēma, lai efektīvi uzraudzītu ar to karogu kuģojošu zvejas kuģu zvejas darbības visur, kur šie kuģi atrodas, un zvejas darbības dalībvalstu ūdeņos.

2. Neskarot daudzgadu plānos ietvertos īpašos noteikumus, uz Kopienas zvejas kuģiem, kuru lielākais kopējais garums ir 12 metru vai vairāk, ir uzstādīta pilnībā funkcionējoša ierīce, kas ļauj automātiski noteikt kuģa atrašanās vietu un identificēt to ar kuģu satelītnovērošanas sistēmas palīdzību, regulāros intervālos pārraidot atrašanās vietas datus. Turklāt tā ļauj karoga dalībvalsts zvejas uzraudzības centram iegūt datus par zvejas kuģi. Kopienas zvejas kuģiem, kuru lielākais kopējais garums ir 12 metru vai vairāk un kuru lielākais kopējais garums ir mazāks par 15 metriem, šo pantu piemēro no 2012. gada 1. janvāra.

3. Ja zvejas kuģis atrodas citas dalībvalsts ūdeņos, karoga dalībvalsts kuģu satelītnovērošanas sistēmas datus par minēto kuģi dara pieejamus, automātiski tos pārraidot piekrastes dalībvalstu zvejas uzraudzības centram. Kuģu satelītnovērošanas sistēmas datus pēc pieprasījuma dara pieejamus arī tai dalībvalstij, kuras ostās zvejas kuģis, visticamāk, izkraus nozveju vai kuras ūdeņos zvejas kuģis, visticamāk, turpinās zvejas darbības.

4. Ja Kopienas zvejas kuģis darbojas trešās valsts ūdeņos vai tālējās apgabalos, kur zvejas resursus pārvalda starptautiska organizācija, un ja tas ir paredzēts nolīgumā ar minēto trešo valsti vai spēkā esošos minētās starptautiskās organizācijas noteikumos, minētos datus dara pieejamus arī attiecīgajai valstij vai organizācijai.

5. Dalībvalsts var atbrīvot no prasības ierīkot kuģu satelītnovērošanas sistēmu tādus Kopienas zvejas kuģus, kuru lielākais kopējais garums ir mazāks par 15 metriem un kuri kuģo ar tās karogu, ja tie:

- a) darbojas tikai karoga dalībvalsts teritoriālajos ūdeņos; vai

b) nekad nepavada jūrā ilgāk par 24 stundām, skaitot no jūrā izešanas brīža līdz atgriešanās brīdim ostā.

6. Uz trešo valstu zvejas kuģiem, kuru lielākais kopējais garums ir 12 metru vai vairāk, un trešo valstu zvejas palīgkuģiem, kuri Kopienas ūdeņos veic zvejas palīgdarbības, uzstāda pilnībā funkcionējošu ierīci, kas ļauj automatiski noteikt minētā kuģa atrašanās vietu un identificēt to ar kuģu satelītnovērošanas sistēmas palīdzību, regulāros intervālos pārraidot atrašanās vietas datus tāpat, kā to dara Kopienas zvejas kuģi.

7. Dalībvalstīs tiek izveidoti un darbojas zvejas uzraudzības centri, kas uzrauga zvejas darbības un zvejas piepūli. Konkrētas dalībvalsts zvejas uzraudzības centri uzrauga zvejas kuģus, kuri kuģo ar tās karogu, neatkarīgi no tā, kādos ūdeņos tie darbojas vai kurā ostā atrodas, kā arī Kopienas zvejas kuģus, kuri kuģo ar citu dalībvalstu karogu, un trešo valstu zvejas kuģus, kuriem piemēro prasību par kuģu satelītnovērošanas sistēmu un kuri darbojas konkrētās dalībvalsts suverenitātē vai jurisdikcijā esošos ūdeņos.

8. Katra karoga dalībvalsts izraugās kompetentās iestādes, kas atbild par zvejas uzraudzības centriem, un veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka attiecīgiem zvejas uzraudzības centriem ir pienācīgi personālrēsu un ka tie ir aprīkoti ar datortehniku un programmatūru, kas ļauj veikt automatisku datu apstrādi un elektronisku datu pārraidi. Dalībvalstis nodrošina dublēšanas un atjaunošanas procedūras sistēmas kļūmes gadījumā. Dalībvalstīm var būt kopīgi zvejas uzraudzības centri.

9. Dalībvalsts var jebkuram tādām zvejas kuģim, kurš kuģo ar tās karogu, piemērot pienākumu ierīkot kuģu satelītnovērošanas sistēmu.

10. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

10. pants

Automātiskās identifikācijas sistēma

1. Saskaņā ar II pielikuma I daļas 3. punktu Direktīvā 2002/59/EK zvejas kuģis, kura lielākais kopējais garums pārsniedz 15 metrus, ir aprīkots ar automatiskās identifikācijas sistēmu, ko uztur darbībā un kas atbilst veikspējas standartiem, ko Starptautiskā Jūrniecības organizācija izstrādājusi atbilstīgi 1974. gada SOLAS konvencijas V nodaļas 2.4.5. iedaļas 19. noteikumam.

2. Šā panta 1. punktu piemēro:

a) Kopienas zvejas kuģiem, kuru lielākais kopējais garums ir 15 metru vai vairāk un ir mazāks par 18 metriem – no 2014. gada 31. maija;

b) Kopienas zvejas kuģiem, kuru lielākais kopējais garums ir 18 metru vai vairāk un kuru lielākais kopējais garums ir mazāks par 24 metriem – no 2013. gada 31. maija;

c) Kopienas zvejas kuģiem, kuru lielākais kopējais garums ir 24 metri vai vairāk un kuru lielākais kopējais garums ir mazāks par 45 metriem – no 2012. gada 31. maija.

3. Dalībvalstis var izmantot automatiskās identifikācijas sistēmas datus, ja tādi dati ir pieejami, lai veiktu kontrolpārbaudi ar citiem pieejamiem datiem saskaņā ar 109. un 110. pantu. Šādā nolūkā dalībvalstis nodrošina to, ka automatiskās identifikācijas sistēmas dati par zvejas kuģiem, kas kuģo ar to karogu, ir pieejami to valsts zivsaimniecības kontroles iestādēm.

11. pants

Kuģu noteikšanas sistēma

Ja dalībvalstīm ir skaidri pierādījumi rentabilitātei salīdzinājumā ar tradicionāliem kontroles līdzekļiem, ko izmanto, lai noteiktu zvejas kuģus, tās izmanto kuģu noteikšanas sistēmu, kas atrašanās vietas datus, kuri iegūti no attēliem, kas uztverti no attāluma un kas nosūtīti no satelītiem vai citām līdzvērtīgām sistēmām, ļauj tām salīdzināt ar datiem, ko saņēmusi kuģu satelītnovērošanas sistēma vai automatiskās identifikācijas sistēma, lai novērtētu zvejas kuģu klātbūtni apgabalā. Dalībvalstis nodrošina, ka to zvejas uzraudzības centriem ir tehniskā kapacitāte kuģu noteikšanas sistēmas izmantošanai.

12. pants

Pārraudzības darbību datu pārraidīšana

Kuģu satelītnovērošanas sistēmas, automatiskās identifikācijas sistēmas un kuģu noteikšanas sistēmas datus, kas savākti saskaņā ar šo regulu, var pārraidīt Kopienas aģentūrām un kompetentām dalībvalstu iestādēm, kas iesaistītas pārraudzības darbībās šādos nolūkos: kuģošanas drošība un drošums, robežkontrolē, jūras vides aizsardzība un vispārējā tiesībaizsardzība.

13. pants

Jaunās tehnoloģijas

1. Padome, pamatojoties uz Līguma 37. pantu, var pieņemt lēmumu par pienākumu izmantot elektroniskas uzraudzības ierīces un līdzekļus izsekojamības nodrošināšanai, piemēram, ģenētisko analīzi. Lai novērtētu izmantojamo tehnoloģiju, dalībvalstis pēc savas ierosmes vai sadarbībā ar Komisiju vai tās izraudzītu struktūru līdz 2013. gada 1. jūnijam īsteno izmēģinājuma projektus par līdzekļiem izsekojamības nodrošināšanai, piemēram, ģenētisko analīzi.

2. Padome, pamatojoties uz Līguma 37. pantu, var pieņemt lēmumu par citu jaunu zivsaimniecības kontroles tehnoloģiju ieviešanu, ja tādas tehnoloģijas rentabli nodrošina kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu labāku ievērošanu.

IV SADAĻA
ZVEJAS KONTROLE

I NODAĻA

Zvejas iespēju izmantošanas kontrole

1. iedaļa

Vispārīgi noteikumi

14. pants

Zvejas žurnāla aizpildīšana un iesniegšana

1. Neskarot īpašus noteikumus, kas ietverti daudzgadu plānos, tādu Kopienas zvejas kuģu kapteiņi, kuru kuģu lielākais kopējais garums ir 10 metru vai vairāk, savā zvejas žurnālā reģistrē darbības un jo īpaši ieraksta visus novejotos un uz kuģa paturētos katra sugas īpatņu daudzumus, ja tie pārsniedz 50 kg dzīvsvara ekvivalentu.

2. Šā panta 1. punktā minētajā zvejas žurnālā jo īpaši ietver šādu informāciju:

- a) zvejas kuģa ārējās identifikācijas numuru un nosaukumu;
- b) katras sugas FAO trīsburtu kodu un attiecīgo ģeogrāfisko apgabalu, kurā gūtas nozvejas;
- c) nozvejas datumu;
- d) iziešanas no ostas un ienākšanas ostā datumu un zvejas reisa ilgumu;
- e) zvejas rīka veidu, linuma acs izmēru un parametrus;
- f) katras sugas daudzumu, kas aprēķināts dzīvsvara kilogramos, vai attiecīgā gadījumā – sugas īpatņu skaitu;
- g) zvejas darbību skaitu.

3. Zvejas žurnālā reģistrējams uz kuģa paturēto zivju daudzums (kilogramos) drīkst būt aprēķināts ar pielaidi līdz 10 % attiecībā uz visām sugām.

4. Kopienas zvejas kuģu kapteiņi zvejas žurnālā arī reģistrē visus izmetumus, kuru apjoms attiecībā uz katru sugu pārsniedz 50 kg dzīvsvara ekvivalentu.

5. Zvejniecībās, kurām noteikts Kopienas zvejas piepūles režīms, Kopienas zvejas kuģu kapteiņi apgabalā pavadīto laiku reģistrē un zvejas žurnālos uzskaita šādi:

- a) attiecībā uz velkamiem zvejas rīkiem:
 - i) ieiešana attiecīgā apgabalā esošā ostā un iziešana no tās;
 - ii) katra ieiešana jūras apgabalos, kuros piemēro īpašus noteikumus par piekļuvi ūdeņiem un resursiem, un katra iziešana no šādiem apgabaliem;

- iii) uz kuģa paturētā nozveja (pa sugām dzīvsvara kilogramos) laikā, kad kuģis izgāja no minētā apgabala, vai laikā, pirms tas iegāja minētajā apgabalā esošā ostā;

b) attiecībā uz stacionāriem zvejas rīkiem:

- i) ieiešana attiecīgā apgabalā esošā ostā un iziešana no tās;
- ii) katra ieiešana jūras apgabalos, kuros piemēro īpašus noteikumus par piekļuvi ūdeņiem un resursiem, un katra iziešana no šādiem apgabaliem;
- iii) datums un laiks, kad minētajos apgabalos tika ievietoti vai pārlikti stacionāri zvejas rīki;
- iv) datums un laiks, kad tika pabeigtas zvejas darbības ar stacionāriem zvejas rīkiem;
- v) uz kuģa paturētā nozveja (pa sugām dzīvsvara kilogramos) laikā, kad kuģis izgāja no minētā apgabala, vai laikā, pirms tas iegāja minētajā apgabalā esošā ostā.

6. Kopienas zvejas kuģu kapteiņi cik drīz vien iespējams un ne vēlāk kā 48 stundas pēc izkraušanas iesniedz zvejas žurnāla informāciju:

- a) savai karoga dalībvalstij; un
- b) ja izkraušana notikusi citas dalībvalsts ostā, attiecīgās ostas dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

7. Lai pārrēķinātu uzglabāto vai apstrādāto zivju svaru zivju dzīvsvārā, Kopienas zvejas kuģu kapteiņi izmanto pārrēķina koeficientu, kas noteikts saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

8. To trešo valstu zvejas kuģu kapteiņi, kas darbojas Kopienas ūdeņos, šajā pantā minēto informāciju reģistrē tādā pašā veidā kā Kopienas zvejas kuģu kapteiņi.

9. Par zvejas žurnālā reģistrēto datu pareizību atbild kapteinis.

10. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

15. pants

Zvejas žurnāla elektroniska aizpildīšana un nosūtīšana

1. Tādu Kopienas zvejas kuģu kapteiņi, kuru kuģa lielākais kopējais garums ir 12 metru vai vairāk, elektroniski reģistrē 14. pantā minēto informāciju un vismaz reizi dienā elektroniski nosūta karoga dalībvalsts kompetentajai iestādei.

2. Tādu Kopienas zvejas kuģu kapteiņi, kuru kuģu lielākais kopējais garums ir 12 metru vai vairāk, 14. pantā minēto informāciju nosūta pēc karoga dalībvalsts kompetentās iestādes pieprasījuma un jebkurā gadījumā pārsūta attiecīgos zvejas žurnāla datus pēc pēdējo zvejas darbu pabeigšanas un pirms iebraukšanas ostā.

3. Šā panta 1. punktu piemēro:

- a) Kopienas zvejas kuģiem, kuru lielākais kopējais garums ir 12 metru vai vairāk un kuru lielākais kopējais garums ir mazāks par 15 metriem – no 2012. gada 1. janvāra;
- b) Kopienas zvejas kuģiem, kuru lielākais kopējais garums ir 15 metru vai vairāk un kuru lielākais kopējais garums ir mazāks par 24 metriem – no 2011. gada 1. jūlija; un
- c) Kopienas zvejas kuģiem, kuru lielākais kopējais garums ir 24 metri vai vairāk – no 2010. gada 1. janvāra.

4. Dalībvalsts tādu Kopienas zvejas kuģu kapteiņiem, kuru kuģu lielākais kopējais garums ir mazāks par 15 metriem un kuri kuģu ar tās karogu, var paredzēt atbrīvojumu no 1. punkta, ja tie:

- a) darbojas tikai karoga dalībvalsts teritoriālajos ūdeņos; vai
- b) nekad nepavada jūrā ilgāk par 24 stundām, skaitot no jūrā izešanas brīža līdz atgriešanās brīdim ostā.

5. Kopienas zvejas kuģu kapteiņus, kas elektroniski reģistrē un nosūta datus par veiktajām zvejas darbībām, atbrīvo no pienākuma aizpildīt papīra formāta zvejas žurnālu, izkraušanas deklarāciju un pārkraušanas citā kuģī deklarāciju.

6. Dalībvalstis var noslēgt divpusējus nolīgumus par elektroniskās ziņošanas sistēmu izmantošanu kuģos, kas kuģu ar attiecīgās dalībvalsts karogu tās suverenitātē vai jurisdikcijā esošajos ūdeņos. Par kuģiem, kuriem piemēro šādus nolīgumus, šādos ūdeņos papīra formāta zvejas žurnālu neaizpilda.

7. Dalībvalsts var uzlikt par pienākumu vai atļaut, lai tādu zvejas kuģu kapteiņi, kuri kuģu ar tās karogu, no 2010. gada 1. janvāra elektroniski reģistrē un nosūta 14. pantā minētos datus.

8. Piekraustes dalībvalsts kompetentās iestādes pieņem no karoga dalībvalsts elektroniskos ziņojumus, kuros iekļauti saņemtie zvejas kuģu dati, kā minēts 1. un 2. punktā.

9. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

16. pants

Zvejas kuģi, uz kuriem neattiecas prasība par zvejas žurnālu

1. Katra dalībvalsts, izmantojot paraugu ņemšanas sistēmu, uzrauga to zvejas kuģu darbības, uz kuriem neattiecas 14. un 15. pantā minētās prasības, lai nodrošinātu, ka minētie kuģi ievēro kopējās zivsaimniecības politikas noteikumus.

2. Lai veiktu 1. punktā minēto uzraudzību, katra dalībvalsts sagatavo paraugu ņemšanas plānu, pamatojoties uz metodiku, ko Komisija pieņēmusi saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru, un katru gadu līdz 31. janvārim nosūta to Komisijai, norādot šā plāna izstrādē izmantotās metodes. Paraugu ņemšanas plāni ir pēc iespējas nemainīgi laikā un standartizēti attiecīgajos ģeogrāfiskajos apgabalos.

3. Dalībvalstis, kas saskaņā ar to tiesību aktiem pieprasa iesniegt 14. pantā minētos zvejas žurnālus zvejas kuģiem, kuru lielākais kopējais garums ir mazāks par 10 metriem un kuri kuģu ar to karogu, ir atbrīvotas no šā panta 1. un 2. punktā paredzētā pienākuma.

4. Atkāpjoties no šā panta 1. un 2. punkta, pārdošanas zīmes, ko iesniedz atbilstīgi 62. pantam un 63. pantam, pieņem kā alternatīvu pasākumu paraugu ņemšanas plāniem.

17. pants

Iepriekšēja paziņošana

1. Tādu Kopienas zvejas kuģu kapteiņi, kuru kuģu lielākais kopējais garums ir 12 metru vai vairāk, kuri zvejo krājumus, kas ietverti daudzgadu plānā, un kuriem saskaņā ar 15. pantu piemēro pienākumu elektroniski reģistrēt datus zvejas žurnālā, vismaz četras stundas pirms paredzamās ierašanās ostā paziņo sava kuģa karoga dalībvalsts kompetentajām iestādēm šādu informāciju:

- a) zvejas kuģa ārējās identifikācijas numuru un nosaukumu;
- b) galamērķa ostas nosaukumu un ostā izešanas nolūku, piemēram, izkraušanu, pārkraušanu citā kuģī vai pakalpojumu izmantošanu;
- c) zvejas reisa datumus un attiecīgos ģeogrāfiskos apgabalus, kuros gūtas nozvejas;
- d) paredzamo ostā ierašanās datumu un laiku;
- e) zvejas žurnālā reģistrēto katras sugas daudzumu;
- f) katras sugas daudzumu, kas jāizkrauj vai jāpārkrauj citā kuģī.

2. Ja Kopienas zvejas kuģim plānots ienākt tādas dalībvalsts ostā, kas nav šā kuģa karoga valsts, tad karoga valsts kompetentās iestādes pēc iepriekšējā paziņojuma saņemšanas to nekavējoties elektroniski pārsūta piekraustes dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

3. Piekrastes dalībvalsts kompetentās iestādes var atļaut agrāku ienākšanu ostā.

4. Regulas 15. pantā minētos zvejas žurnāla datus un elektronisku iepriekšēju paziņojumu var elektroniski pārsūtīt vienā reizē.

5. Par elektroniskā iepriekšējā paziņojumā reģistrēto datu pareizību atbild atpakaļ.

6. Komisija, ievērojot 119. pantā minēto procedūru, var uz ierobežotu, bet pagarināmu laikposmu atbrīvot konkrētu kategoriju zvejas kuģus no 1. punktā minētā pienākuma vai paredzēt citu paziņošanas laikposmu, *inter alia*, ņemot vērā zvejas produktu veidu, attālumu starp zvejas vietām, izkraušanas vietām un ostām, kurās attiecīgie kuģi reģistrēti.

18. pants

Iepriekšējs paziņojums par izkraušanu citā dalībvalstī

1. Zvejas kuģu kapteiņi, kuriem nav pienākuma elektroniski reģistrēt zvejas žurnāla datus, kamēr nav stājušies spēkā 15. panta 3. punktā minētie noteikumi, un kuri ir iecerējuši izmantot ostu vai izkraušanas vietu piekrastes dalībvalstī, kas nav šā kuģa karaļa dalībvalsts, vismaz četras stundas pirms ierašanās ostā paziņo piekrastes dalībvalsts kompetentajām iestādēm 17. panta 1. punktā minēto informāciju.

2. Piekrastes dalībvalsts kompetentās iestādes var atļaut agrāku ienākšanu ostā.

19. pants

Atļauja ieiet ostā

Piekrastes dalībvalsts kompetentās iestādes var liegt zvejas kuģim ienākt ostā, ja 17. un 18. pantā minētā informācija nav pilnīga, izņemot nepārvaramas varas apstākļos.

20. pants

Pārkraušana citā kuģī

1. Jūrā veikt pārkraušanu citā kuģī Kopienas ūdeņos ir aizliegts. To drīkst veikt tikai ar attiecīgu atļauju un ievērojot šajā regulā paredzētos nosacījumus, dalībvalstu ostās vai vietās, kas atrodas tuvu dalībvalsts krastam, kuras apstiprinātas šim nolūkam, un saskaņā ar 43. panta 5. punktā paredzētajiem noteikumiem.

2. Ja pārkraušanu citā kuģī pārtrauc, pirms tās atsākšanas var būt vajadzīga atļauja.

3. Šajā pantā pārvietošanu un darbības, kurās izmanto pārtali, un zvejas darbības ar divu vai vairāku Kopienas zvejas kuģu kopīgu iesaistīšanos neuzskata par pārkraušanu citā kuģī.

21. pants

Deklarācijas par pārkraušanu citā kuģī aizpildīšana un iesniegšana

1. Neskarot īpašus noteikumus, kas ietverti daudzgadu plānos, tādu Kopienas zvejas kuģu kapteiņi, kuru kuģu lielākais kopējais garums ir 10 metru vai vairāk, veicot pārkraušanu citā kuģī, aizpilda deklarāciju par pārkraušanu citā kuģī (pārkraušanas deklarāciju) un jo īpaši ieraksta visus citā kuģī pārkrautos vai saņemtos katras sugas īpatņu daudzumus, ja tie pārsniedz 50 kg dzīvsvāra ekvivalentu.

2. Pārkraušanas deklarācijā, kas minēta 1. punktā, norāda vismaz šādu informāciju:

- a) zvejas kuģa, kas veic pārkraušanu, un saņēmēja zvejas kuģa ārējās identifikācijas numuru un nosaukumu;
- b) katras sugas FAO trīsburtu kodu un attiecīgo ģeogrāfisko apgabalu, kurā gūtas nozvejas;
- c) katras sugas daudzumu, kas aprēķināts produkta svara kilogramos, pa produkta sagatavošanas veidiem vai attiecīgā gadījumā – sugas īpatņu skaitu;
- d) saņēmēja zvejas kuģa galamērķa ostu;
- e) apstiprināto ostu, kurā veic pārkraušanu.

3. Pārkraušanas deklarācijā reģistrētais pārkrauto vai saņemto zivju daudzums (kilogramos) drīkst būt aprēķināts ar pielaidi līdz 10 % attiecībā uz visām sugām.

4. Gan zvejas kuģa, kas veic pārkraušanu, gan saņēmēja zvejas kuģa kapteinis pēc iespējas drīzāk un ne vēlāk kā 48 stundas pēc pārkraušanas iesniedz pārkraušanas deklarāciju:

- a) savai (savām) karaļa dalībvalstij (dalībvalstīm); un
- b) ja pārkraušana citā kuģī notikusi citas dalībvalsts ostā, attiecīgās ostas dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

5. Gan zvejas kuģa, kas veic pārkraušanu, gan saņēmēja zvejas kuģa kapteinis ir atbildīgi par pārkraušanas deklarācijā reģistrēto datu pareizību.

6. Komisija, ievērojot 119. pantā minēto procedūru, var uz ierobežotu, bet pagarināmu laikposmu atbrīvot konkrētu kategoriju zvejas kuģus no 1. punktā minētā pienākuma vai paredzēt citu paziņošanas laikposmu, *inter alia* ņemot vērā zvejas produktu veidu, attālumu starp zvejas vietām, pārkraušanas vietām un ostām, kurās konkrētie kuģi reģistrēti.

7. Pārkraušanas deklarācijas procedūras un veidlapas izstrādā saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

22. pants

Pārkraušanas deklarācijas datu elektroniska aizpildīšana un nosūtīšana

1. Tādu Kopienas zvejas kuģu kapteiņi, kuru kuģu lielākais kopējais garums ir 12 metru vai vairāk, elektroniski reģistrē 21. pantā minēto informāciju un 24 stundās pēc tam, kad pabeigta pārkraušana citā kuģī, elektroniski nosūta to karoga dalībvalsts kompetentajai iestādei.

2. Šā panta 1. punktu piemēro:

- a) Kopienas zvejas kuģiem, kuru lielākais kopējais garums ir 12 metru vai vairāk un kuru lielākais kopējais garums ir mazāks par 15 metriem – no 2012. gada 1. janvāra;
- b) Kopienas zvejas kuģiem, kuru lielākais kopējais garums ir 15 metru vai vairāk un kuru lielākais kopējais garums ir mazāks par 24 metriem – no 2011. gada 1. jūlija; un
- c) Kopienas zvejas kuģiem, kuru lielākais kopējais garums ir 24 metri vai vairāk – no 2010. gada 1. janvāra.

3. Dalībvalsts tādu Kopienas zvejas kuģu kapteiņiem, kuru kuģu lielākais kopējais garums ir mazāks par 15 metriem un kuri kuģo ar tās karogu, var paredzēt atbrīvojumu no 1. punkta, ja tie:

- a) darbojas tikai karoga dalībvalsts teritoriālajos ūdeņos; vai
- b) nekad nepavada jūrā ilgāk par 24 stundām, skaitot no jūrā izešanas brīža līdz atgriešanās brīdim ostā.

4. Piekraustes dalībvalsts kompetentās iestādes pieņem no karoga dalībvalsts elektroniskos ziņojumus, kuros iekļauti saņemtie zvejas kuģu dati, kā minēts 1. un 2. punktā.

5. Ja Kopienas zvejas kuģis pārkrauj citā kuģī savas nozvejas dalībvalstī, kas nav karoga dalībvalsts, tad karoga dalībvalsts kompetentās iestādes tūlīt pēc pārkraušanas deklarācijas datu saņemšanas elektroniski nosūta minētos datus to dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kur nozveja tika pārkrauta un kur ir nozvejas galamērķis.

6. Dalībvalsts var paredzēt vai atļaut, lai tādu zvejas kuģu kapteiņi, kuri kuģo ar tās karogu, no 2010. gada 1. janvāra elektroniski reģistrē un nosūta 21. pantā minētos datus.

7. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

23. pants

Izkraušanas deklarācijas aizpildīšana un iesniegšana

1. Neskarot īpašus noteikumus, kas ietverti daudzgadu plānos, tāda Kopienas zvejas kuģa kapteinis, kura kuģa lielākais kopējais garums ir 10 metru vai vairāk, vai viņa pārstāvis aizpilda izkraušanas deklarāciju un jo īpaši ieraksta izkrautos katras sugas īpatņu daudzumus.

2. Izkraušanas deklarācijā, kas minēta 1. punktā, norāda vismaz šādu informāciju:

- a) zvejas kuģa ārējās identifikācijas numuru un nosaukumu;
- b) katras sugas FAO trīsburtu kodu un attiecīgo ģeogrāfisko apgabalu, kurā gūtas nozvejas;
- c) katras sugas daudzumu, kas izteikts produkta svara kilogramos, pa produkta sagatavošanas veidiem vai attiecīgā gadījumā – sugas īpatņu skaitu;
- d) izkraušanas ostu.

3. Kopienas zvejas kuģa kapteinis vai viņa pārstāvis cik drīz vien iespējams un ne vēlāk kā 48 stundas pēc tam, kad pabeigta izkraušana, izkraušanas deklarāciju iesniedz:

- a) savai karoga dalībvalstij; un
- b) ja izkraušana notikusi citas dalībvalsts ostā, attiecīgās ostas dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

4. Par izkraušanas deklarācijā reģistrēto datu pareizību atbild kapteinis.

5. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

24. pants

Izkraušanas deklarācijas datu elektroniska aizpildīšana un nosūtīšana

1. Tāda Kopienas zvejas kuģa kapteinis, kura kuģa lielākais kopējais garums ir 12 metru vai vairāk, vai viņa pārstāvis elektroniski reģistrē 23. pantā minēto informāciju un 24 stundās pēc tam, kad pabeigta izkraušana, elektroniski nosūta to karoga dalībvalsts kompetentajai iestādei.

2. Šā panta 1. punktu piemēro:

- a) Kopienas zvejas kuģiem, kuru lielākais kopējais garums ir 12 metru vai vairāk un kuru lielākais kopējais garums ir mazāks par 15 metriem – no 2012. gada 1. janvāra;
- b) Kopienas zvejas kuģiem, kuru lielākais kopējais garums ir 15 metru vai vairāk un kuru lielākais kopējais garums ir mazāks par 24 metriem – no 2011. gada 1. jūlija; un
- c) Kopienas zvejas kuģiem, kuru lielākais kopējais garums ir 24 metri vai vairāk – no 2010. gada 1. janvāra.

3. Dalībvalsts tādu Kopienas zvejas kuģu kapteiņiem, kuru kuģu lielākais kopējais garums ir mazāks par 15 metriem un kuri kuģo ar tās karogu, var paredzēt atbrīvojumu no 1. punkta, ja tie:

- a) darbojas tikai karoga dalībvalsts teritoriālajos ūdeņos; vai

- b) nekad nepavada jūrā ilgāk par 24 stundām, skaitot no jūrā izešanas brīža līdz atgriešanās brīdim ostā.

4. Ja Kopienas zvejas kuģis izkrauj savas nozvejas dalībvalstī, kas nav karoga dalībvalsts, tad karoga dalībvalsts kompetentās iestādes tūlīt pēc izkraušanas deklarācijas datu saņemšanas elektroniski nosūta minētos datus tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kur nozveja tika izkrauta.

5. Kopienas kuģa kapteinis vai viņa pārstāvis, kurš 23. pantā minēto informāciju reģistrē elektroniski un kurš nozveju izkrauj dalībvalstī, kas nav karoga dalībvalsts, ir atbrīvots no prasības piekrastes dalībvalstij iesniegt izkraušanas deklarāciju uz papīra.

6. Dalībvalsts var paredzēt vai atļaut, lai tādu zvejas kuģu kapteini, kuri kuģo ar tās karogu, no 2010. gada 1. janvāra elektroniski reģistrē un nosūta 23. pantā minētos datus.

7. Piekrastes dalībvalsts kompetentās iestādes pieņem no karoga dalībvalsts elektroniskos ziņojumus, kuros iekļauti saņemtie zvejas kuģu dati, kā minēts 1. un 2. punktā.

8. Izkraušanas deklarācijas procedūras un veidlapas nosaka saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

25. pants

Kuģi, uz kuriem neattiecas prasība par izkraušanas deklarāciju

1. Katra dalībvalsts, izmantojot paraugu ņemšanas sistēmu, uzrauga to zvejas kuģu darbības, uz kurām neattiecas 23. un 24. pantā minētās izkraušanas deklarācijas iesniegšanas prasības, lai nodrošinātu, ka minētie kuģi ievēro kopējās zivsaimniecības politikas noteikumus.

2. Lai veiktu 1. punktā minēto uzraudzību, katra dalībvalsts sagatavo paraugu ņemšanas plānu, pamatojoties uz metodiku, ko Komisija pieņēmusi saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru, un katru gadu līdz 31. janvārim nosūta to Komisijai, norādot, kādas metodes izmantotas šā plāna izstrādē. Paraugu ņemšanas plāni ir pēc iespējas nemainīgi laikā un standartizēti attiecīgajos ģeogrāfiskajos apgabalos.

3. Dalībvalstis, kas saskaņā ar to tiesību aktiem pieprasa iesniegt 23. pantā minētās izkraušanas deklarācijas zvejas kuģiem, kuru lielākais kopējais garums ir mazāks par 10 metriem un kuri kuģo ar to karogu, ir atbrīvotas no šā panta 1. un 2. punktā izklāstītās prasības.

4. Atkāpjoties no šā panta 1. un 2. punkta, pārdošanas zīmes, kuras iesniedz atbilstīgi 62. un 63. pantam, pieņem kā alternatīvu pasākumu paraugu ņemšanas plāniem.

2. iedaļa

Zvejas piepūles kontrole

26. pants

Zvejas piepūles uzraudzība

1. Dalībvalstis kontrolē atbilstību zvejas piepūles režīmiem ģeogrāfiskajos apgabalos, uz kuriem attiecas maksimāli pieļaujamā zvejas piepūle. Tās nodrošina, ka zvejas kuģi, kas kuģo ar to karogu, atrodas tajos ģeogrāfiskajos apgabalos, uz kuriem attiecas zvejas piepūles režīms, kad šie kuģi pārvadā vai attiecīgajā gadījumā izmanto zvejas rīkus, uz kuriem attiecas minētais zvejas piepūles režīms, vai attiecīgā gadījumā darbojas zvejnniecībā, uz kuru attiecas minētais zvejas piepūles režīms, tikai tad, ja tiem pieejamā maksimāli pieļaujamās zvejas piepūles robeža nav sasniegta un ja katram zvejas kuģim pieejamā piepūle nav izmantota.

2. Neskarot īpašus noteikumus, ja zvejas kuģis, kas pārvadā vai attiecīgajā gadījumā izmanto zvejas rīku vai rīkus, uz kuriem attiecas minētais zvejas piepūles režīms, vai attiecīgā gadījumā darbojas zvejnniecībā, uz kuru attiecas minētais zvejas piepūles režīms, vienas dienas laikā šķērso divus vai vairākus ģeogrāfiskos apgabalus, uz kuriem attiecas minētais zvejas piepūles režīms, tad izmantoto zvejas piepūli ieskaita tajā maksimāli pieļaujamā zvejas piepūlē, kas saistīta ar minēto zvejas rīku vai šādu zveju un ģeogrāfisko apgabalu, kurā pavadīta lielākā daļa laika minētajā dienā.

3. Ja dalībvalsts saskaņā ar 27. panta 2. punktu ir atļāvusi zvejas kuģim izmantot vairāk par vienu zvejas rīku vai rīkus, kas ietilpst vairāk nekā vienā zvejas rīku grupā, uz kuriem attiecas zvejas piepūles režīms, konkrētā zvejas reīsā ģeogrāfiskā apgabalā, uz kuru attiecas minētais zvejas piepūles režīms, šajā reīsā izmantoto zvejas piepūli vienlaikus ieskaita tajā maksimāli pieļaujamā zvejas piepūlē, kas pieejama attiecīgajai dalībvalstij un saistīta ar katru no šādiem zvejas rīkiem vai to grupām un šādiem ģeogrāfiskiem apgabaliem.

4. Ja šie zvejas rīki ietilpst vienā zvejas rīku grupā, uz kuru attiecas zvejas piepūles režīms, zvejas piepūli, ko ģeogrāfiskā apgabalā izmanto zvejas kuģi, uz kuru klāja ir minētie zvejas rīki, tikai vienreiz ieskaita tajā maksimāli pieļaujamā zvejas piepūlē, kas saistīta ar šādu zvejas rīku grupu un šādu ģeogrāfisko apgabalu.

5. Dalībvalstis reglamentē savas flotes zvejas piepūli ģeogrāfiskajos apgabalos, uz kuriem attiecas zvejas piepūles režīms, ja kuģi pārvadā vai attiecīgajā gadījumā izmanto zvejas rīku vai rīkus, uz kuriem attiecas minētais zvejas piepūles režīms, vai darbojas zvejnniecībā, uz kuru attiecas minētais zvejas piepūles režīms, un tās atbilstīgi rīkojas, ja pieejamā maksimāli pieļaujamā zvejas piepūle ir gandrīz sasniegta, lai nodrošinātu, ka izmantotā zvejas piepūle nepārsniedz noteikto limitu.

6. Attiecīgā apgabalā pavadīta diena ir nepārtraukts 24 stundu laikposms vai šāda laikposma daļa, kad zvejas kuģis atrodas ģeogrāfiskajā apgabalā un ir ārpus ostas vai attiecīgajā gadījumā izmanto savu zvejas rīku. Laiku, no kura sāk skaitīt nepārtrauktu apgabalā pavadītu diennakti, nosaka pēc tās dalībvalsts ieskatiem, ar kuras karogu kuģo attiecīgais zvejas kuģis. Diena ārpus ostas ir nepārtraukts 24 stundu laikposms vai šāda laikposma daļa, kad zvejas kuģis neatrodas ostā.

27. pants

Paziņošana par zvejas rīkiem

1. Neskarot īpašus noteikumus, attiecīgajos ģeogrāfiskos apgabalos, uz kuriem attiecas zvejas piepūles režīms un kuros piemēro zvejas rīku ierobežojumu vai kuros maksimāli pieļaujamā zvejas piepūle ir noteikta dažādiem zvejas rīkiem vai zvejas rīku grupām, pirms katra laikposma, uz kuru attiecas maksimāli pieļaujamā zvejas piepūle, zvejas kuģa kapteinis vai viņa pārstāvis karoga dalībvalsts kompetentajām iestādēm paziņo, kādu zvejas rīku vai attiecīgā gadījumā zvejas rīkus viņš paredzējis izmantot gaidāmajā laikposmā. Pirms nav sniegts minētais paziņojums, zvejas kuģis nedrīkst zvejot ģeogrāfiskajos apgabalos, uz kuriem attiecas zvejas piepūles režīms.

2. Ja zvejas piepūles režīmā ir atļauts ģeogrāfiskā apgabalā izmantot zvejas rīkus, kas ietilpst vairāk nekā vienā zvejas rīku grupā, vairāku zvejas rīku izmantošanai zvejas reisā jāsaņem karoga dalībvalsts atļauja.

28. pants

Zvejas piepūles ziņojums

1. Ja Padome tā nolēmusi, tad attiecībā uz Kopienas zvejas kuģiem, kuri nav aprīkoti ar funkcionējošu kuģu satelītnovērošanas sistēmu, kā minēts 9. pantā, vai kuri elektroniski nenosūta zvejas žurnāla datus, kā minēts 15. pantā, un uz kuriem attiecas zvejas piepūles režīms, šo zvejas kuģu kapteini nekavējoties pirms katras iebraukšanas ģeogrāfiskajā apgabalā, uz ko attiecas zvejas piepūles režīms, vai pirms izbraukšanas no tā savas karoga dalībvalsts kompetentajām iestādēm un attiecīgajā gadījumā piekrastes dalībvalstij zvejas piepūles ziņojuma formā paziņo pa teleksu, faksu, telefonu vai elektronisko pastu, ko saņēmējs pienācīgi reģistrē, vai pa radio caur radiostaciju, kas saskaņā ar Kopienas noteikumiem apstiprināta šādu ziņojumu saņemšanai, šādu informāciju:

- zvejas kuģa nosaukumu, ārējās identifikācijas zīmi, radio izsaukuma signālu un kuģa kapteiņa vārdu, uzvārdu;
- tā zvejas kuģa ģeogrāfiskās atrašanās vietu, uz ko attiecas paziņojums;
- datumu un laiku katrai iebraukšanai apgabalā un izbraukšanai no tā un attiecīgā gadījumā laikposma daļas;

d) uz kuģa paturēto nozveju pa sugām dzīvsvāra kilogramos.

2. Lai nodrošinātu piepūles ziņošanas pienākumu ievērošanu, dalībvalstis var īstenot alternatīvus kontroles pasākumus, saskaņojot tos ar tām dalībvalstīm, kuras skar attiecīgās dalībvalsts kuģu zvejas darbības. Šie pasākumi ir tikpat efektīvi un pārredzami kā 1. pantā paredzētās prasības ziņojumam, un par tiem pirms to īstenošanas paziņo Komisijai.

29. pants

Atbrīvojumi

1. Zvejas kuģis, kas pārvadā zvejas rīkus, uz kuriem attiecas zvejas piepūles režīms, var tranzītā šķērsot ģeogrāfisko apgabalu, uz kuru attiecas minētais zvejas piepūles režīms, ja tam nav zvejas atļaujas minētajā ģeogrāfiskajā apgabalā vai ja tas ir iepriekš paziņojis savām kompetentajām iestādēm par nodomu tranzītā šķērsot apgabalu. Kamēr zvejas kuģis atrodas attiecīgajā ģeogrāfiskajā apgabalā, visus zvejas rīkus, uz kuriem attiecas zvejas piepūles režīms un kuri uz tā atrodas, droši nostiprina un uzglabā saskaņā ar 47. pantā izklāstītajiem noteikumiem.

2. Dalībvalsts var izvēlēties neieskaitīt pieejamā maksimāli pieļaujamā zvejas piepūlē tāda zvejas kuģa darbības, kas ģeogrāfiskā apgabalā, uz kuru attiecas zvejas piepūles režīms, veic ar zveju ne-saistītas darbības, ja zvejas kuģis iepriekš paziņo savai karoga dalībvalstij par šādiem nodomiem, darbības veidu un to, ka tas uz minēto laiku atsakās no savas zvejas atļaujas. Šajā laikā uz šādiem zvejas kuģiem nedrīkst būt ne zvejas rīki, ne zivis.

3. Dalībvalsts var izvēlēties neieskaitīt maksimāli pieļaujamā zvejas piepūlē tāda zvejas kuģa darbības, kas ir atradies ģeogrāfiskajā apgabalā, uz kuru attiecas zvejas piepūles režīms, bet nav zvejojis, jo tas ir palīdzējis citam zvejas kuģim ārkārtas situācijā vai pārvadājis ievainotas personas neatliekamās medicīniskās palīdzības sniegšanai. Mēneša laikā pēc tāda lēmuma pieņemšanas karoga dalībvalsts informē Komisiju un sniedz pierādījumus par sniegto ārkārtas palīdzību.

30. pants

Zvejas piepūles pilnīga izmantošana

1. Neskarot 29. pantu un 31. pantu, ģeogrāfiskajā apgabalā, kurā uz zvejas rīkiem attiecas zvejas piepūles režīms, zvejas kuģis, uz kura klāja ir šāds zvejas rīks vai zvejas rīki, paliek ostā vai ārpus šā ģeogrāfiskā apgabala atlikušo laikposmu, uz ko šāds režīms attiecas, ja:

- tas ir pilnībā izmantojis maksimāli pieļaujamās zvejas piepūles daļu, kas saistīta ar attiecīgo ģeogrāfisko apgabalu un tam piešķirto zvejas rīku vai rīkiem; vai

b) ja maksimāli pieļaujamā zvejas piepūle, kas saistīta ar attiecīgo ģeogrāfisko apgabalu un zvejas rīku vai zvejas rīkiem un kas ir piešķirta minētā kuģa karoga dalībvalstij, ir pilnībā izmantota.

2. Neskarot 29. pantu, ģeogrāfiskajā apgabalā, kurā uz zvejniecību attiecas zvejas piepūles režīms, zvejas kuģis nenodarbojas ar šādu zvejniecību šajā apgabalā, ja:

a) tas ir pilnībā izmantojis tam piešķirtās maksimāli pieļaujamās zvejas piepūles daļu, kas saistīta ar attiecīgo ģeogrāfisko apgabalu un attiecīgo zvejniecību; vai

b) ja maksimāli pieļaujamā zvejas piepūle, kas saistīta ar attiecīgo ģeogrāfisko apgabalu un attiecīgo zvejniecību un kas ir piešķirta minētā kuģa karoga dalībvalstij, ir pilnībā izmantota.

31. pants

Zvejas kuģi, kas atbrīvoti no zvejas piepūles režīma piemērošanas

Šī iedaļa neattiecas uz zvejas kuģiem tādā mērā, kādā tie ir atbrīvoti no zvejas režīma piemērošanas.

32. pants

Sīki izstrādāti noteikumi

Sīki izstrādātus noteikumus šīs iedaļas piemērošanai var pieņemt saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

3. iedaļa

Dalībvalstu veikta datu reģistrēšana un apmaiņa

33. pants

Nozvejas un zvejas piepūles reģistrēšana

1. Katra karoga dalībvalsts visus attiecīgos, jo īpaši 14., 21., 23., 28. un 62. pantā minētos datus par zvejas iespējām, kuri minēti šajā nodaļā, reģistrē gan izkrāvumu, gan, attiecīgā gadījumā, zvejas piepūles izteiksmē un glabā minēto datu oriģinālus trīs gadus vai ilgāk atbilstīgi valsts noteikumiem.

2. Neskarot īpašus Kopienas tiesību aktos paredzētos noteikumus, katru mēnesi līdz 15. datumam katra karoga dalībvalsts datorizēti paziņo Komisijai vai tās izraudzītai struktūrai apkopotus datus:

a) par krājumu daudzumiem vai krājumu grupām, uz kuriem attiecas KPN vai kvotas un kuri izkrauti iepriekšējā mēnesī; un

b) par iepriekšējā mēnesī izmantoto zvejas piepūli katrā zvejas apgabalā, uz ko attiecas zvejas piepūles režīms, vai attiecīgā gadījumā par katru zvejniecību, uz kuru attiecas zvejas piepūles režīms.

3. Atkāpjoties no 2. punkta a) apakšpunkta, attiecībā uz krājumu daudzumiem, kuri izkrauti no 2010. gada 1. janvāra līdz 2010. gada 31. decembrim, dalībvalstis reģistrē krājumu daudzumus, kurus to ostās izkrāvuši citu dalībvalstu zvejas kuģi, un paziņo par tiem Komisijai saskaņā ar šajā pantā noteiktajām procedūrām.

4. Katra karoga dalībvalsts apkopotā veidā ar elektroniskiem līdzekļiem informē Komisiju līdz katra kalendārā ceturkšņa pirmā mēneša beigām par krājumu daudzumiem, kuri nav 2. punktā minētie un kuri izkrauti iepriekšējā ceturksnī.

5. Visas nozvejas, kuras Kopienas zvejas kuģi nozvejojuši no krājuma vai krājumu grupas, kam noteiktas kvotas, ierēķina karoga dalībvalsts kvotas izlietojumā katram attiecīgam krājumam vai krājumu grupai neatkarīgi no izkraušanas vietas.

6. Nozveju, kas veikta zinātniskās pētniecības nolūkā un kas tiek laista tirgū un pārdota, ieskaita kvotas izlietojumā, kas piemērojama karoga dalībvalstij, ciktāl šī nozveja pārsniedz 2 % no attiecīgajām kvotām. Padomes Regulas (EK) Nr. 199/2008 (2008. gada 25. februāris) par Kopienas sistēmas izveidi datu vākšanai, pārvaldībai un izmantošanai zivsaimniecības nozarē un par atbalstu zinātniskā padoma izstrādei saistībā ar kopējo zivsaimniecības politiku⁽¹⁾ 12. panta 2. punktu nepiemēro zinātniskās pētniecības braucieniem, kuru laikā veikta nozveja.

7. Neskarot XII sadaļu, dalībvalstis var līdz 2011. gada 30. jūnijam īstenot izmēģinājuma projektus ar Komisiju un tās izraudzītu struktūru par attālu reāllaika piekļuvi dalībvalstu datiem, kas reģistrēti un apstiprināti atbilstīgi šai regulai. Datu piekļuves veids un procedūras tiek apsvērti un pārbaudīti. Dalībvalstis līdz 2011. gada 1. janvārim informē Komisiju par to, vai tās plāno veikt izmēģinājuma projektus. No 2012. gada 1. janvāra Padome var pieņemt lēmumu par citu tādu datu nosūtīšanas veidu un biežumu, kurus dalībvalstis nosūta Komisijai.

8. Izņemot to zvejas piepūli, ko izmantojuši zvejas kuģi, kuri atbrīvoti no zvejas piepūles režīma piemērošanas, visu zvejas piepūli, ko izmantojuši Kopienas zvejas kuģi, kuri pārvadā vai attiecīgajā gadījumā izmanto zvejas rīku vai rīkus, uz ko attiecas zvejas piepūles režīms, vai darbojas zvejniecībā, uz ko attiecas zvejas piepūles režīms, ģeogrāfiskā apgabalā, uz ko attiecas minētais zvejas piepūles režīms, ieskaita maksimāli pieļaujamā zvejas piepūlē, kas karoga dalībvalstij piešķirta attiecībā uz šo ģeogrāfisko apgabalu un uz šādiem zvejas rīkiem vai uz šādu zveju.

⁽¹⁾ OV L 60, 5.3.2008., 1. lpp.

9. Zvejas piepūli, ko ģeogrāfiskā apgabalā, uz kuru attiecas zvejas piepūles režīms, zvejas kuģis izmanto saistībā ar pētniecību, ja tas pārvadā zvejas rīku vai zvejas rīkus, uz ko attiecas minētais zvejas piepūles režīms, vai darbojas zvejniecībā, uz ko attiecas zvejas piepūles režīms, ieskaita minētā kuģa karoga dalībvalstij piešķirtās maksimāli pieļaujamā zvejas piepūlē, kas saistīta ar minēto zvejas rīku vai zvejas rīkiem vai ar minēto zveju un ģeogrāfisko apgabalu, ja piepūles izmantošanas laikā iegūtā nozveja tiek laista tirgū un pārdota, ciktāl tā pārsniedz 2 % no piešķirtās zvejas piepūles. Regulas (EK) Nr. 199/2008 12. panta 2. punktu nepiemēro zinātniskās pētniecības braucieniem, kuru laikā veikta nozveja.

10. Komisija var pieņemt noteikumus, kādā formātā pārsūtāmi šajā pantā minētie dati, saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

34. pants

Dati par zvejas iespēju pilnīgu izmantošanu

Dalībvalsts nekavējoties informē Komisiju, ja konstatē, ka:

- a) zvejas kuģi, kuri kuģo ar dalībvalsts karogu, ar nozvejām no krājuma vai krājumu grupas, kam noteiktas kvotas, minētās kvotas ir apguvuši 80 % apmērā; vai
- b) uzskata, ka ir sasniegti 80 % no maksimālā zvejas piepūles līmeņa, kas saistīts ar zvejas rīku vai zvejniecību un ģeogrāfisko apgabalu un kas piemērojams visiem zvejas kuģiem, kuri kuģo ar dalībvalsts karogu, vai kādai to grupai.

Šādā gadījumā dalībvalsts pēc Komisijas pieprasījuma sniedz tai sīkāku informāciju, nekā paredzēts 33. pantā, kā arī sniedz to biežāk.

4. iedaļa

Zvejas aizliegumu noteikšana

35. pants

Zvejas aizliegumu noteikšana, ko veic dalībvalstis

1. Katra dalībvalsts nosaka dienu, no kuras:
 - a) uzskata, ka zvejas kuģi, kuri kuģo ar dalībvalsts karogu, ar nozvejām no krājuma vai krājumu grupas, kam noteiktas kvotas, ir pilnībā apguvuši minētās kvotas;
 - b) uzskata, ka ir pilnībā apgūta maksimāli pieļaujamā zvejas piepūle, kas saistīta ar zvejas rīku vai zvejniecību un ģeogrāfisko apgabalu un kas piemērojama visiem zvejas kuģiem, kuri kuģo ar dalībvalsts karogu, vai to grupai.

2. No 1. punktā minētās dienas attiecīgā dalībvalsts aizliedz visiem attiecīgās zvejniecības zvejas kuģiem, kuri kuģo ar tās karogu, vai to daļai zvejojot no krājuma vai krājumu grupas, kuru kvota ir izsmelta, vai pārvadāt uz kuģa attiecīgo zvejas rīku ģeogrāfiskajā apgabalā, kur sasniegta maksimālā pieļaujamā zvejas piepūle, un jo īpaši paturēt uz kuģa, pārkraut citā kuģī, pārvietot un izkraut zivis, kas iegūtas pēc minētās dienas, un pieņemt lēmumu par dienu, līdz kurai atļauts pārkraut citā kuģī, pārvietot un izkraut nozvejas vai iesniegt par tām galīgās deklarācijas.

3. Attiecīgā dalībvalsts publisko 2. punktā minēto lēmumu un tūlīt paziņo to Komisijai. To publicē Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša C sērijā un Komisijas publiskajā tīmekļa vietnē. No dienas, kad attiecīgā dalībvalsts ir publiskojusi šādu lēmumu, dalībvalstis nodrošina to, ka zvejas kuģi, kas kuģo ar attiecīgās dalībvalsts karogu, vai to grupa to ūdeņos un to teritorijā šādas zivis nepatur uz kuģa, nepārkrauj citā kuģī, nepārvieto, vai neizkrauj vai nepārvadā attiecīgos zvejas rīkus attiecīgajos apgabalos.

4. Komisija, izmantojot elektroniskus līdzekļus, nodrošina dalībvalstu piekļuvi paziņojumiem, kas saņemti atbilstīgi šim pantam.

36. pants

Zvejas aizliegumu noteikšana, ko veic Komisija

1. Ja Komisija konstatē, ka dalībvalsts nav ievērojusi pienākumu paziņot ikmēneša datus par zvejas iespējām, kā paredzēts 33. panta 2. punktā, tā var noteikt dienu, kurā minētās dalībvalsts zvejas iespējas uzskata par izmantotām 80 % apmērā, un aptuveno dienu, kurā zvejas iespējas uzskata par pilnībā izmantotām.

2. Ja Komisija uz 35. pantā minētās informācijas pamata vai pēc savas ierosmes konstatē, ka Kopienai, dalībvalstij vai dalībvalstu grupai pieejamās zvejas iespējas var uzskatīt par pilnībā izmantotām, Komisija informē par to attiecīgās dalībvalstis un aizliedz zvejas darbības attiecībā uz konkrēto apgabalu, zvejas rīku, krājumu, krājumu grupu vai konkrētajās zvejas darbībās iesaistīto floti.

37. pants

Korektīvi pasākumi

1. Ja Komisija ir aizliegusi zveju, jo ir aizdomas par dalībvalstij, dalībvalstu grupai vai Kopienai pieejamo zvejas iespēju pilnīgu izmantojumu, un tiek konstatēts, ka dalībvalsts faktiski nav pilnībā izmantojusi savas zvejas iespējas, piemēro šo pantu.

2. Ja netiek novērsti zudumi, kas nodarīti dalībvalstij, kurai aizliedza zvejot, pirms tās zvejas iespējas bija pilnībā izmantotas, saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru pieņem pasākumus ar mērķi attiecīgi labot nodarīto zudumu. Šādi pasākumi var ietvert atvilkumus no ikvienas tādas dalībvalsts zvejas iespējām, kura ir pārsniegusi zvejas iespējas, lai tādējādi atvilktos daudzumus atbilstīgi iedalītu dalībvalstīm, kuru zvejas darbības tika aizliegtas, pirms to zvejas iespējas bija pilnībā izmantotas.

3. Atvilkumus, kas minēti 2. punktā, un attiecīgus iedalījumus veic, galvenokārt ņemot vērā sugas un attiecīgos ģeogrāfiskos apgabalus, attiecībā uz kuriem bija noteiktas zvejas iespējas. Tos var veikt gadā, kurā nodarīts kaitējums, vai nākamajā gadā vai gados.

4. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai un jo īpaši attiecīgo daudzumu noteikšanai pieņem saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

II NODAĻA

Flotes pārvaldības kontrole

1. iedaļa

Zvejas kapacitāte

38. pants

Zvejas kapacitāte

1. Dalībvalstis ir atbildīgas par vajadzīgo pārbaužu veikšanu, lai nodrošinātu to, ka kopējā zvejas kapacitāte, kas atbilst dalībvalsts izdotajām zvejas licencēm, GT un kW izteiksmē nekad nav lielāka par maksimāli pieļaujamo zvejas kapacitāti, kas konkrētajai dalībvalstij noteikta saskaņā ar:

- a) Regulas (EK) Nr. 2371/2002 13. pantu;
- b) Regulu (EK) Nr. 639/2004;
- c) Regulu (EK) Nr. 1438/2003; un
- d) Regulu (EK) Nr. 2104/2004.

2. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai, jo īpaši attiecībā uz:

- a) zvejas kuģu reģistrāciju;
- b) zvejas kuģu dzinēja jaudas verifikāciju;
- c) zvejas kuģu tilpības verifikāciju;
- d) zvejas rīka veida, numura un parametru verifikāciju,

var pieņemt saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

3. Dalībvalstis 118. pantā minētajā ziņojumā informē Komisiju par izmantotajām pārbaudes metodēm un norāda to struktūru nosaukumus un adreses, kuras ir atbildīgas par šā panta 2. punktā minēto verifikāciju veikšanu.

2. iedaļa

Dzinēja jauda

39. pants

Dzinēja jaudas uzraudzība

1. Ir aizliegts zvejot ar zvejas kuģi, kuram ir dzinējs ar jaudu, kas pārsniedz to, kura noteikta zvejas licencē.

2. Dalībvalstis nodrošina to, ka netiek pārsniegta sertifikātā norādītā dzinēja jauda. Dalībvalstis 118. pantā minētajā ziņojumā informē Komisiju par kontroles pasākumiem, ko tās veikušas, lai nodrošinātu, ka sertifikātā norādītā dzinēja jauda netiek pārsniegta.

3. Dalībvalstis var no zvejas kuģu operatoriem iekasēt visas izmaksas vai izmaksu daļas, kas radušās, sertificējot dzinēju jaudu.

40. pants

Dzinēja jaudas sertificēšana

1. Dalībvalstis ir atbildīgas par dzinēja jaudas sertificēšanu un dzinēja sertifikāta izdošanu Kopienas zvejas kuģiem, kuru dzinēja vilces jauda pārsniedz 120 kilovatus (kW), izņemot kuģus, kuri izmanto tikai stacionārus zvejas rīkus vai bagarēšanas rīkus, zvejas palīgkuģus un kuģus, ko izmanto tikai akvakultūrā.

2. Dalībvalstu kompetentās iestādes oficiāli apliecina, ka 1. punktā minēto kuģu jaunie vilces dzinēji, palīgdzinēji un tehniski pārveidoti vilces dzinēji nevar radīt jaudu, kas lielāka par maksimālo nepārtraukto dzinēja jaudu, kur norādīta dzinēja sertifikātā. Šādu sertifikātu izdod tikai tad, ja dzinējs nevar radīt jaudu, kas lielāka par norādīto maksimālo nepārtraukto dzinēja jaudu.

3. Dalībvalstu kompetentās iestādes dzinēja jaudas sertificāciju var uzticēt klasifikācijas sabiedrībām vai citiem operatoriem, kam ir vajadzīgā lietpratība dzinēju jaudas tehniskai pārbaudei. Minētās klasifikācijas sabiedrības vai citi operatori sertificē vilces dzinēju kā tādu, kas nevar radīt lielāku jaudu par vilces dzinēja sertifikātā norādīto, tikai tad, ja dzinēja veikspēju nav iespējams palielināt, pārsniedzot sertificēto jaudu.

4. Ir aizliegts izmantot jaunu vilces dzinēju, palīgdzinēju vai tehniski pārveidotu vilces dzinēju, ja šādu dzinēju nav oficiāli sertificējusi attiecīgā dalībvalsts.

5. Šo pantu no 2012. gada 1. janvāra piemēro zvejas kuģiem, uz kuriem attiecas zvejas piepūles režīms. Attiecībā uz citiem kuģiem to piemēro no 2013. gada 1. janvāra.

6. Sīki izstrādātus noteikumus šīs nodaļas piemērošanai pieņem saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

41. pants

Dzinēja jaudas verifikācija

1. Dalībvalstis pēc riska analīzes veic datu verifikāciju par dzinēja jaudas atbilstību, izmantojot paraugu ņemšanas plānu, kā pamatā ir Komisijas saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru pieņemta metodika, un izmantojot visu informāciju, kas administrācijai pieejama par attiecīgā kuģa tehniskajiem parametriem. Jo īpaši tās pārbauda informāciju, kas ietverta:

- a) kuģu satelītnovērošanas sistēmas reģistros;
- b) zvejas žurnālā;
- c) starptautiskajā dzinēju radītā gaisa piesārņojuma novēršanas sertifikātā (*Engine International Air Pollution Prevention – EIAPP*), kas par dzinēju izdots saskaņā ar MARPOL 73/78 konvencijas VI pielikumu;
- d) klases sertifikātā, ko izdevusi organizācija, kura pilnvarota veikt kuģu inspekcijas un apsekojumus Direktīvas 94/57/EK nozīmē;
- e) sertifikātā par kuģa izmēģinājumu jūrā;
- f) Kopienas zvejas flotes reģistrā; un
- g) citos dokumentos, kas sniedz attiecīgu informāciju par kuģa dzinēja jaudu vai ar to saistītiem tehniskajiem parametriem.

2. Ja pazīmes pēc 1. punktā minētās informācijas analīzes liecina, ka zvejas kuģa dzinēja jauda ir lielāka, nekā norādīts tā zvejas licencē, dalībvalstis fiziski pārbauda dzinēja jaudu.

III NODAĻA

Daudzgažu plānu kontrole

42. pants

Pārkraušana citā kuģī ostā

1. Zvejas kuģi, kas veic zvejas darbības, uz ko attiecas daudzgažu plāns, nepārkrāuj savu nozveju uz jebkuru citu kuģi apstiprinātās ostās vai vietās, kas atrodas tuvu krastam, ja tā nav nosvērta atbilstīgi 60. pantam.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, zvejas kuģi var pārkraut citā kuģī pelaģisko nozveju, uz kuru attiecas daudzgažu plāns un kura nav nosvērta, apstiprinātās ostās vai vietās, kas atrodas tuvu krastam, ar noteikumu, ka uz saņēmējkuģa atrodas kontroles novērotājs vai ierēdnis vai inspekciju veic, pirms saņēmējkuģis dodas prom pēc tam, kad pārkraušana ir pabeigta. Saņēmējkuģa kapteinis ir atbildīgs par piekrastes dalībvalsts kompetento iestāžu informēšanu 24 stundās pirms saņēmējkuģa paredzētās izbraukšanas. Kontroles novērotāju vai ierēdni norīko saņēmējkuģa karoga dalībvalsts kompetentās iestādes. Ja saņēmējkuģis veic zvejas darbības pirms vai pēc minētās nozvejas saņemšanas, uz tā klāja ir kontroles novērotājs vai ierēdnis līdz brīdim, kad notiek saņemtās nozvejas izkraušana. Saņēmējkuģis izkrāuj saņemto nozveju dalībvalsts ostā, kura saskaņā ar 43. panta 4. punktā paredzētajiem nosacījumiem apstiprināta šim nolūkam un kurā nozveju nosver saskaņā ar 60. un 61. pantu.

43. pants

Apstiprinātās ostas

1. Padome, pieņemot daudzgažu plānu, var lemt par maksimālo apjomu, kurš piemērojams daudzgažu plānā ietverto sugu dzīvsvaram un, kuru pārsniedzot, zvejas kuģim pieprasa izkraut nozveju apstiprinātā ostā vai vietā, kas atrodas tuvu krastam.

2. Ja jāizkrāuj zivju daudzums, kas pārsniedz 1. punktā minēto maksimālo apjomu, Kopienas zvejas kuģa kapteinis nodrošina to, ka šādu izkraušānu veic tikai apstiprinātā Kopienas ostā vai vietā, kas atrodas tuvu krastam.

3. Ja daudzgažu plānu piemēro reģionālā zvejniecības pārvaldības organizācija, izkraušānu vai pārkraušānu citā kuģī var veikt attiecīgās organizācijas līgumslēdzēja puses vai sadarbības partneres, kas nav līgumslēdzēja puse, ostā saskaņā ar noteikumiem, kurus paredzējusi reģionālā zvejniecības pārvaldības organizācija.

4. Katra dalībvalsts apstiprina ostas vai vietas, kas atrodas tuvu krastam, kurās notiek 2. punktā minētā izkraušana.

5. Lai ostu vai vietu, kura atrodas tuvu krastam, noteiktu par apstiprināto ostu, izpilda šādus nosacījumus:

- a) noteikto izkraušānu vai citā kuģī pārkraušānu laiku;
- b) noteikto izkraušānu vai citā kuģī pārkraušānu vietu;
- c) noteikto inspekcijas vai uzraudzības procedūru.

6. Ja osta vai vieta, kura atrodas tuvu krastam, ir noteikta par apstiprināto ostu attiecīgo sugu izkraušānai atbilstīgi daudzgažu plānam, to var izmantot jebkuru citu sugu izkraušānai.

7. Dalībvalstis no 5. punkta c) apakšpunktā noteikto prasību izpildes atbrīvo, ja valsts kontroles rīcības programmā, ko pieņem saskaņā ar 46. pantu, ir iekļauts plāns par to, kā veikt kontroli apstiprinātajās ostās, kompetentajām iestādēm nodrošinot līdzvērtīgu kontroles līmeni. Plānu uzskata par pietiekamu, ja to saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru apstiprina Komisija.

44. pants

Daudzgažu plānos iekļautas bentiskās nozvejas atsevišķa uzglabāšana

1. Visas tādu bentisko krājumu nozvejas, uz kurām attiecas daudzgažu plāns un kuras atrodas uz Kopienas zvejas kuģa, kura lielākais kopējais garums ir 12 metru vai vairāk, katru ievieto atsevišķā kastē, nodalījumā vai konteinerā, nodalot dažādos krājumus tā, lai tos atšķirtu no citām kastēm, nodalījumiem vai konteineriem.

2. Kopienas zvejas kuģu kapteiņi uzglabā daudzgažu plānos iekļautu bentisko krājumu nozveju atbilstīgi uzglabāšanas plānam, kurā aprakstīta dažādu sugu atrašanās kravas telpās.

3. Jebkādu daudzgažu plānā ietvertu bentisko krājumu nozvejas daudzumu ir aizliegts paturēt uz Kopienas zvejas kuģa vienā kastē, nodalījumā vai konteinerā kopā ar kādu citu zvejas produktu.

45. pants

Kvotu izmantošana reāllaikā

1. Kad daudzgažu plānā ietverto krājumu kopējā nozveja ir sasniegusi noteiktu valsts kvotas robežvērtību, datus par nozveju Komisijai nosūta biežāk.

2. Padome pieņem lēmumu par attiecīgu piemērojamu robežvērtību un 1. punktā minēto datu nosūtīšanas biežumu.

46. pants

Valstu veiktas kontroles rīcības programmas

1. Dalībvalstis izstrādā valsts kontroles programmu, kas piemērojama katram daudzgažu plānam. Visas valsts kontroles programmas dara zināmas Komisijai vai dara pieejamas dalībvalsts tīmekļa vietnes drošajā daļā saskaņā ar 115. panta a) apakšpunktu.

2. Dalībvalstis nosaka konkrētus inspekcijas kritērijus saskaņā ar I pielikumu. Tādus kritērijus nosaka saskaņā ar riska pārvaldību un periodiski pārskata pēc tam, kad ir izvērtēti sasniegtie rezultāti. Inspekcijas kritērijus attīsta pakāpeniski, līdz tiek sasniegti I pielikumā noteiktie mērķa kritēriji.

IV NODAĻA

Tehnisko pasākumu kontrole

1. iedaļa

Zvejas rīku izmantošana

47. pants

Zvejas rīki

Zvejniecībā, kurā nav atļauts izmantot vairāk par vienu zvejas rīku veidu, citus zvejas rīkus nostiprina un uzglabā tā, lai tie nebūtu gatavi tūlītējai lietošanai, saskaņā ar šādiem nosacījumiem:

- tīkli, atsvari un tamlīdzīgi rīki ir atvienoti no traļu durvīm un vilkšanas un tralēšanas kabeļiem un veļiem;
- droši nostiprina un uzglabā zvejas tīklus, kas ir uz klāja vai virs tā;
- āķu jedas uzglabā uz apakšējiem klājiem.

48. pants

Pazaudēta zvejas rīka atgūšana

1. Uz Kopienas zvejas kuģiem ir iekārtas pazaudēta zvejas rīka atgūšanai.

2. Kopienas zvejas kuģa, kas pazaudējis zvejas rīku vai tā daļu, kapteinis cenšas to atgūt pēc iespējas drīzāk.

3. Ja pazaudētais zvejas rīks nav atgūstams, kuģa kapteinis informē karoga dalībvalsts kompetento iestādi, kas 24 stundās attiecīgi informē piekrastes dalībvalsts kompetento iestādi par:

- zvejas kuģa ārējās identifikācijas numuru un nosaukumu;
- pazaudētā zvejas rīka veidu;
- laiku, kad zvejas rīks pazaudēts;
- vietu, kurā zvejas rīks pazaudēts;
- pasākumus, kas veikti zvejas rīka atgūšanai.

4. Ja par zvejas rīku, ko atradušas dalībvalstu kompetentās iestādes, nav iesniegts paziņojums, ka tas ir pazaudēts, minētās iestādes var atgūt izmaksas no zvejas kuģa kapteiņa, kurš pazaudēja zvejas rīku.

5. Dalībvalsts var atbrīvot no 1. punktā izklāstītās prasības izpildes tādu Kopienas zvejas kuģu kapteiņus, kuru lielākais kopējais garums ir mazāks par 12 metriem un kuri kuģo ar tās karogu, ja tie:

- a) veic darbības tikai karoga dalībvalsts teritoriālajos ūdeņos; vai
- b) nekad nepavada jūrā vairāk par 24 stundām, rēķinot no izbraukšanas brīža līdz atgriešanās brīdim ostā.

49. pants

Nozvejas sastāvs

1. Ja nozvejas, kas paturētas uz jebkura Kopienas zvejas kuģa, viena reisa laikā ir iegūtas ar zvejas rīkiem, kuriem ir dažāds minimālais linuma acs izmērs, sugu sastāvu aprēķina katrai nozvejas daļai, kas iegūta atšķirīgos apstākļos. Tādēļ visas izmaiņas, kas attiecas uz iepriekš izmantoto linuma acs izmēru, kā arī nozvejas sastāvu uz kuģa jebkurā šādu izmaiņu laikā ieraksta zvejas žurnālā.

2. Neskarot 44. pantu, saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru var pieņemt sīki izstrādātus noteikumus par pienākumu turēt uz kuģa apstrādātu produktu uzglabāšanas plānu (pa sugām), kurā norādīts, kurā kravas tilpnes vietā tie novietoti.

2. iedaļa

Zvejai ierobežoto teritoriju kontrole

50. pants

Zvejai ierobežoto teritoriju kontrole

1. Kopienas zvejas kuģu un trešo valstu zvejas kuģu zvejas darbības zonās, kuras Padome noteikusi par zvejai ierobežotām teritorijām, kontrolē piekrastes dalībvalsts zvejas uzraudzības centrs, kam ir sistēma, lai pamanītu un reģistrētu kuģu ieiešanu zvejai ierobežotās teritorijās, to šķērsošanu tranzītā un iziešanu no tām.

2. Papildus 1. punktā minētajam Padome nosaka dienu, no kuras zvejas kuģiem uz klāja ir operatīva sistēma, kas brīdina kapteini par ieiešanu zvejai ierobežotā teritorijā vai iziešanu no tās.

3. Datu pārraides biežums ir vismaz reizi 30 minūtēs, ja zvejas kuģis ir iegājis zvejai ierobežotā teritorijā.

4. Visiem zvejas kuģiem, kuriem nav atļauts zvejot zvejai ierobežotā teritorijā, ir atļauts tranzītā šķērsot šo teritoriju, ja tiek ievēroti šādi nosacījumi:

a) visi zvejas rīki, kas atrodas uz kuģa, tranzīta laikā ir droši nostiprināti un uzglabāti; un

b) ātrums tranzīta laikā ir ne mazāk kā seši mezgli, izņemot *force majeure* vai nelabvēlīgu laikapstākļu gadījumā. Šādos gadījumos kapteinis nekavējoties informē karoga dalībvalsts zvejas uzraudzības centru, kas savukārt informē piekrastes dalībvalsts kompetentās iestādes.

5. Šo pantu piemēro Kopienas zvejas kuģiem un trešo valstu zvejas kuģiem, kuru lielākais kopējais garums ir 12 metru vai vairāk.

3. iedaļa

Zvejas liegumi reāllaikā

51. pants

Vispārīgi noteikumi

1. Kad sasniegts konkrētas sugas vai sugu grupas nozvejas robežlielums, kas noteikts saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru, attiecīgajā apgabalā saskaņā ar šo iedaļu uz laiku attiecīgajām zvejniecībām nosaka zvejas liegumu.

2. Nozvejas robežlielumu aprēķina, pamatojoties uz paraugu ņemšanas metodiku, kuru Komisija pieņēmusi saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru, kā attiecīgās sugas vai sugu grupas procentuālo daļu vai svaru salīdzinājumā ar attiecīgo zivju kopējo nozveju vienā zvejas rīku iemetienā.

3. Sīki izstrādātus noteikumus šīs iedaļas piemērošanai var pieņemt saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

52. pants

Nozvejas robežlielums divos zvejas rīku iemetienos

1. Ja nozvejas apjoms divos zvejas rīku iemetienos pārsniedz nozvejas robežlielumu, zvejas kuģis pirms zvejas turpināšanas maina zvejas apgabalu, pārvietojoties vismaz par piecām jūras jūdžēm (vai divām jūras jūdžēm attiecībā uz kuģiem, kuru lielākais kopējais garums ir mazāks par 12 metriem) no jebkuras iepriekšējās zvejas darbības vietas, kā arī tūlīt informē piekrastes dalībvalsts kompetentās iestādes.

2. Komisija saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru pēc savas iniciatīvas vai pēc attiecīgās dalībvalsts lūguma var mainīt šā panta 1. punktā noteiktos attālumus.

53. pants

Dalībvalstu noteiktais zvejas liegums reāllaikā

1. Ja ierēdnis vai kontroles novērotājs konstatē, ka ir sasniegts nozvejas robežlielums, minētais ierēdnis vai kontroles novērotājs, kas pārstāv piekrastes dalībvalsti, vai persona, kas piedalās kopīgā operācijā saskaņā ar kopējo izvietojuma plānu, tūlīt informē piekrastes dalībvalsts kompetentās iestādes.

2. Pamatojoties uz informāciju, kas saņemta saskaņā ar 1. punktu, piekrastes dalībvalsts tūlīt pieņem lēmumu konkrētajā apgabalā reāllaikā noteikt zvejas liegumu. Lai pieņemtu lēmumu, tā var arī izmantot informāciju, kas saņemta saskaņā ar 52. pantu, vai jebkādu citu pieejamu informāciju. Lēmumā, ar ko liegumu nosaka reāllaikā, skaidri definē attiecīgo zvejas vietu ģeogrāfisko apgabalu, lieguma ilgumu un nosacījumus, kas reglamentē zvejniecību konkrētajā lieguma teritorijā.

3. Ja uz 2. punktā minēto apgabalu attiecas divas jurisdikcijas, attiecīgā dalībvalsts nekavējoties informē piekrastes kaimiņvalsti par konstatētajiem faktiem un par lēmumu noteikt liegumu. Piekrastes kaimiņvalsts nekavējoties nosaka liegumu savā apgabalā daļā.

4. Šā panta 2. punktā minēto liegumu reāllaikā piemēro bez diskriminācijas, un to attiecinā tikai uz tiem zvejas kuģiem, kuriem ir aprīkojums, lai zvejotu attiecīgās sugas, un/vai kuriem ir atļauja zvejojot attiecīgajās zvejas vietās.

5. Piekrastes dalībvalsts tūlīt informē Komisiju, visas dalībvalstis un trešās valstis, kuru zvejas kuģiem atļauts darboties konkrētajā apgabalā, ka ir noteikts zvejas liegums reāllaikā.

6. Komisija var jebkurā laikā lūgt dalībvalstij nekavējoties atcelt vai grozīt liegumu reāllaikā, ja attiecīgā dalībvalsts nav sniegusi pietiekamu informāciju par to, ka nozvejas robežlielums ir sasniegts saskaņā ar 51. pantu.

7. Zvejas darbības 2. punktā minētajā apgabalā ir aizliegtas saskaņā ar lēmumu, ar ko nosaka zvejas liegumu reāllaikā, kas minēts 2. punktā.

54. pants

Komisijas noteiktais zvejas liegums reāllaikā

1. Pamatojoties uz informāciju, kas liecina, ka ir sasniegts nozvejas robežlielums, Komisija var noteikt apgabalu, kurā uz laiku noteikts liegums, ja piekrastes dalībvalsts pati nav noteikusi šādu liegumu.

2. Komisija tūlīt informē visas dalībvalstis un trešās valstis, kuru zvejas kuģi darbojas lieguma apgabalā, un tūlīt savā oficiālajā tīmekļa vietnē publisko karti ar tā apgabala koordinātām, kurā uz laiku noteikts liegums, norādot lieguma ilgumu un nosacījumus, kas reglamentē zvejniecības konkrētā lieguma teritorijā.

V NODAĻA

Atpūtas zvejas kontrole

55. pants

Atpūtas zveja

1. Dalībvalstis nodrošina, lai atpūtas zveju to teritorijā un Kopienas ūdeņos veiktu atbilstīgi kopējās zivsaimniecības politikas mērķiem un noteikumiem.

2. Atpūtas zvejā iegūtu nozveju tirdzniecība ir aizliegta.

3. Neskarot Regulu (EK) Nr. 199/2008, dalībvalstis, pamatojoties uz paraugu ņemšanas plānu, to suverenitātē vai jurisdikcijā esošos ūdeņos uzrauga atjaunošanas plānos iekļautu krājumu nozvejas, ko veic ar atpūtas zveju no kuģiem, kuri kuģo ar to karoģu, un no trešo valstu kuģiem. Zveja no krasta nav iekļauta.

4. Zivsaimniecības zinātnisko, tehnisko un ekonomisko jautājumu komiteja (ZZTEK) izvērtē 3. punktā minētās atpūtas zvejas bioloģisko ietekmi. Ja tiek atklāts, ka atpūtas zvejai ir ievērojama ietekme, Padome var pieņemt lēmumu saskaņā ar Līguma 37. pantā minēto procedūru piemērot 3. punktā minētajai atpūtas zvejai īpašus pārvaldības pasākumus, piemēram, zvejas atļaujas un nozvejas deklarācijas.

5. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

V SADAĻA

TIRDZNIECĪBAS KONTROLE

I NODAĻA

Vispārēji noteikumi

56. pants

Tirdzniecības kontroles principi

1. Katra dalībvalsts ir atbildīga par to, lai tās teritorijā visos zvejas un akvakultūras produktu tirdzniecības posmos no pirmās pārdošanas līdz mazumtirdzniecībai, ietverot transportēšanu, tiktu kontrolēta kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu piemērošana.

2. Ja attiecīgajai sugai Kopienas tiesību aktos ir noteikts minimālais lielums, uzņēmumi, kas atbildīgi par iepirkumu, pārdošanu, uzglabāšanu vai transportēšanu, spēj pierādīt produktu izcelsmes attiecīgo ģeogrāfisko vietu.

3. Dalībvalstis nodrošina, lai visi nozvejotie vai iegūtie zvejas un akvakultūras produkti pirms pirmās pārdošanas būtu sadalīti partijās.

4. Ražotāju organizācija, kuras biedrs ir zvejas kuģa operators, vai reģistrēts pircējs pirms pirmās pārdošanas var sadalīt partijas daudzumu, kas mazāks par 30 kilogramiem attiecībā uz katru sugu, kuras iegūtas no viena un tā paša pārvaldības apgabala no dažādiem zvejas kuģiem. Ražotāju organizācija un reģistrētais pircējs vismaz trīs gadus glabā ierakstus par tādu partiju satura izcelsmi, kurās ir dažādu zvejas kuģu nozvejas.

57. pants

Kopīgi tirdzniecības standarti

1. Dalībvalstis nodrošina to, ka produktus, kam piemēro kopīgus tirdzniecības standartus, izliek pirmajai pārdošanai, piedāvā pirmajai pārdošanai, pārdod vai kā citādi laiž tirgū tikai tad, ja tie atbilst minētajiem standartiem.

2. Produkti, ko izņem no tirgus saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 104/2000, atbilst kopīgiem tirdzniecības standartiem, jo īpaši svaiguma kategorijām.

3. Operatori, kas ir atbildīgi par zvejas un akvakultūras produktu partiju iepirkumu, pārdošanu, glabāšanu vai transportēšanu, spēj pierādīt, ka produkti visos posmos atbilst tirdzniecības standartu minimumam.

58. pants

Izsekojamība

1. Neskarot Regulas (EK) Nr. 178/2002 noteikumus, visu zvejas un akvakultūras produktu partijas no nozvejas vai ieguves līdz mazumtirdzniecības vietai ir izsekojamas visos ražošanas, pārstrādes un izplatīšanas posmos.

2. Zvejas un akvakultūras produktus, ko laiž tirgū vai ko varētu laist tirgū Kopienā, pienācīgi marķē, lai nodrošinātu katras partijas izsekojamību.

3. Zvejas un akvakultūras produktu partijas pēc pirmās pārdošanas var apvienot vai sadalīt tikai tad, ja iespējams izsekot to izcelsmi līdz nozvejas vai ieguves posmam.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka operatoru rīcībā ir sistēmas un procedūras, lai identificētu operatoru, kas tiem piegādājis zvejas un akvakultūru produktu partijas un kam tās piegādātas. Attiecīgo informāciju pēc pieprasījuma dara zināmu kompetentajām iestādēm.

5. Prasību minimums attiecībā uz marķēšanu un informāciju par visām zvejas un akvakultūras produktu partijām ietver:

- a) katras partijas identifikācijas numuru;
- b) zvejas kuģa ārējās identifikācijas numuru un nosaukumu vai akvakultūras ražošanas vienību;
- c) katras sugas FAO trīsburtu kodu;
- d) nozvejas vai ražošanas datumu;

e) katras sugas daudzumu, kas aprēķināts kilogramos un izteikts neto svarā vai attiecīgā gadījumā – sugas īpatņu skaitu;

f) piegādātāju vārdu un uzvārdu vai nosaukumu un adresi;

g) informāciju patērētājiem, kas noteikta Regulas (EK) Nr. 2065/2001 8. pantā: komerciālais nosaukums, zinātniskais nosaukums, un attiecīgais ģeogrāfiskais apgabals un ražošanas metode;

h) to, vai zvejas produkti ir bijuši iepriekš sasaldēti vai ne.

6. Dalībvalstis nodrošina, ka 5. punkta g) un h) apakšpunktā sniegtā informācija ir pieejama patērētājiem mazumtirdzniecības posmā.

7. 5. punkta a) līdz f) apakšpunktā minēto informāciju neatiecina uz zivsaimniecības un akvakultūras produktiem, kas ir importēti Kopienā, ja nozvejas sertifikāti ir iesniegti saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1005/2008.

8. Dalībvalstis var nepiemērot šajā pantā izklāstītās prasības maziem produktu daudzumiem, kurus no zvejas kuģa tieši pārdod patērētājiem, ja šie daudzumi nepārsniedz EUR 50 dienā. Visus šā robežlieluma grozījumus pieņem saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

9. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

II NODAĻA

Darbības pēc izkraušanas

59. pants

Zvejas produktu pirmā pārdošana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka visus zvejas produktus pirmo reizi pārdod vai reģistrē izsoļu namā vai reģistrētiem pircējiem vai ražotāju organizācijām.

2. Pircējs, kurš iegādājas zvejas produktus no zvejas kuģa pirmajā pārdošanā, ir reģistrēts tās dalībvalsts kompetentajās iestādēs, kurā notiek pirmā pārdošana. Reģistrācijas nolūkā katru pircēju identificē atbilstīgi viņa PVN maksātāja numuram, nodokļu maksātāja identifikācijas numuram vai citam unikālam identifikatoram valsts datubāzē.

3. Pircēju, kas iegādājas zvejas produktus, kuru apjoms nepārsniedz 30 kg un kurus pēc tam nelaiž tirgū, bet izmanto tikai privātam patēriņam, atbrīvo no šā panta prasībām. Visus šā robežlieluma grozījumus pieņem saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

60. pants

Zvejas produktu svēršana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka visi zvejas produkti ir nosvērti uz kompetento iestāžu apstiprinātiem svariem, ja vien tās nav pieņēmušas Komisijas apstiprinātu paraugu ņemšanas plānu, pamatojoties uz riska izvērtējuma metodiku, ko Komisija pieņēmusi saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

2. Neskarot īpašus noteikumus, svēršanu veic izkraušanas laikā pirms zvejas produktu uzglabāšanas, transportēšanas vai pārdošanas.

3. Atkāpjoties no 2. punkta, dalībvalstis var atļaut svērt zvejas produktus uz zvejas kuģa, ja uz to attiecas 1. punktā minētais paraugu ņemšanas plāns.

4. Reģistrēti pircēji, reģistrēti izsoļu nami un citas struktūras vai personas, kas ir atbildīgas par zvejas produktu pirmo pārdošanu dalībvalstī, ir atbildīgas par svēršanas pareizību, ja vien saskaņā ar 3. punktu svēršana nenotiek uz zvejas kuģa, jo tad par svēršanu ir atbildīgs kapteinis.

5. Svēršanas rezultātā iegūto skaitli izmanto, aizpildot izkraušanas deklarācijas, transportēšanas dokumentu, pārdošanas zīmes un pārņemšanas deklarācijas.

6. Dalībvalsts kompetentās iestādes var pieprasīt, lai katru pirmo reizi minētajā dalībvalstī izkrauto zvejas produktu daudzumu nosver ierēdņu klātbūtnē, pirms to transportē no izkraušanas vietas.

7. Sīki izstrādātus noteikumus par riska izvērtējuma metodiku un procedūru izstrādā saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

61. pants

Zvejas produktu svēršana pēc to transportēšanas no izkraušanas vietas

1. Atkāpjoties no 60. panta 2. punkta, dalībvalstis var atļaut svērt zvejas produktus pēc transportēšanas no izkraušanas vietas, ja tos transportē uz galamērķi attiecīgajā dalībvalstī un ja minētā dalībvalsts ir pieņēmusi Komisijas apstiprinātu kontroles plānu, pamatojoties uz riska izvērtējuma metodiku, ko Komisija pieņēmusi saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā zvejas produktus izkrauj, var atļaut minētos zvejas produktus pirms nosvēršanas nogādāt reģistrētiem pircējiem, reģistrētiem izsoļu namiem vai citām struktūrām vai personām, kas ir atbildīgas par zvejas produktu pirmo pārdošanu citā dalībvalstī. Šī atļauja ir saskaņā ar 94. pantā minēto attiecīgo

dalībvalstu kopīgo kontroles programmu, ko apstiprinājusi Komisija un kas pamatojas uz riska izvērtējuma metodiku, kuru Komisija pieņēmusi saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

62. pants

Pārdošanas zīmju aizpildīšana un iesniegšana

1. Reģistrēti pircēji, reģistrēti izsoļu nami vai citas dalībvalsts pilnvarotas struktūras vai personas, kuru gada apgrozījums zvejas produktu pirmajā pārdošanā pārsniedz EUR 200 000 un kuri ir atbildīgi par dalībvalstī izkrauto zvejas produktu pirmo laišanu tirgū, 48 stundās pēc pirmās pārdošanas iesniedz, ja iespējams – elektroniski, pārdošanas zīmi tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kurā notiek pirmā pārdošana. Par pārdošanas zīmes pareizību atbild minētie pircēji, izsoļu nami, struktūras vai personas.

2. Dalībvalsts var likt vai atļaut reģistrētiem pircējiem, reģistrētiem izsoļu namiem vai citām dalībvalsts pilnvarotām struktūrām vai personām, kuru gada apgrozījums zvejas produktu pirmajā pārdošanā nepārsniedz EUR 200 000 un kuri ir atbildīgi par dalībvalstī izkrauto zvejas produktu pirmo laišanu tirgū, elektroniski reģistrēt un nosūtīt datus, kas minēti 64. panta 1. punktā.

3. Ja šī dalībvalsts, kuras teritorijā notiek pirmā pārdošana, nav tā zvejas kuģa karoga dalībvalsts, kurš izkrāva zivis, tā nodrošina to, ka pēc attiecīgās informācijas saņemšanas karoga dalībvalsts kompetentajām iestādēm, ja iespējams, elektroniski tiek iesniegta pārdošanas zīmes kopija.

4. Ja zvejas produktu pirmā laišana tirgū nenotiek dalībvalstī, kurā produktus izkrāva, dalībvalsts, kas ir atbildīga par to, lai kontrolētu pirmo laišanu tirgū, nodrošina to, ka pārdošanas zīmes kopija pēc pārdošanas zīmes saņemšanas, ja iespējams, elektroniski, tiek iesniegta kompetentajām iestādēm, kas ir atbildīgas par attiecīgo produktu izkraušanas kontroli, kā arī zvejas kuģa karoga dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

5. Ja izkraušana notiek ārpus Kopienas un pirmā pārdošana notiek trešās valsts teritorijā, zvejas kuģa kapteinis vai viņa pārstāvis 48 stundās pēc pirmās pārdošanas karoga dalībvalsts kompetentajām iestādēm, ja iespējams – elektroniski, nosūta pārdošanas zīmes kopiju vai citu līdzvērtīgu dokumentu, kurā ir tikpat precīza informācija.

6. Ja pārdošanas zīme neatbilst faktūrai vai to aizvietojošam dokumentam, kā tas minēts Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu⁽¹⁾ 218. un 219. pantā, attiecīgās dalībvalsts pieņem vajadzīgos noteikumus, lai nodrošinātu, ka informācija par cenu, izslēdzot nodokli par preču piegādi pircējam, ir identiska ar faktūrā norādīto. Dalībvalsts pieņem vajadzīgos noteikumus, lai nodrošinātu to, ka informācija attiecībā uz cenu bez nodokļa par preču piegādi pircējam ir identiska faktūrā norādītajai.

⁽¹⁾ OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.

63. pants

Pārdošanas zīmju elektroniska aizpildīšana un nosūtīšana

1. Reģistrēti pircēji, reģistrēti izsoļu nami vai citas dalībvalsts pilnvarotas struktūras vai personas, kuru gada apgrozījums zvejas produktu pirmajā pārdošanā ir vai pārsniedz EUR 200 000, elektroniski reģistrē 64. panta 1. punktā minēto informāciju un 24 stundās pēc tam, kad pabeigta pirmā pārdošana, elektroniski to nosūta tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kuras teritorijā notiek pirmā pārdošana.

2. Dalībvalstis tādā pašā veidā elektroniski nosūta informāciju par pārdošanas zīmēm, kas minētas 62. panta 3. un 4. punktā.

64. pants

Pārdošanas zīmju saturs

1. Pārdošanas zīmēs, kas minētas 62. un 63. pantā, iekļauj šādus datus:

- a) attiecīgos produktus izkrāvušā zvejas kuģa ārējās identifikācijas numurs un nosaukums;
- b) izkraušanas osta un datums;
- c) zvejas kuģa operatora vai kapteiņa vārds un uzvārds un pārdevēja vārds un uzvārds, ja pārdevējs nav kuģa operators vai kapteinis;
- d) pircēja vārds un uzvārds vai nosaukums un PVN maksātāja numurs vai nodokļu maksātāja identifikācijas numurs vai cits unikāls identifikators;
- e) katras sugas FAO trīsburtu kods un attiecīgais ģeogrāfiskais apgabals, kurā gūtas nozvejas;
- f) katras sugas daudzums, kas aprēķināts produkta svara kilogramos, pa produkta sagatavošanas veidiem vai attiecīgā gadījumā – sugas īpatņu skaits;
- g) visiem produktiem, uz ko attiecas tirdzniecības standarti, – individuālais izmērs vai svars, šķira, sagatavošanas veids un svaigums (pēc vajadzības);
- h) attiecīgā gadījumā no tirgus izņemto produktu paredzētais lietojums (uzglabāšana, izmantošana dzīvnieku barībā, miltu ražošana dzīvnieku barībai, ēsmas vai nepārtikas vajadzībām);
- i) pārdošanas vieta un datums;
- j) ja iespējams, faktūras numurs un datums un, attiecīgā gadījumā, pirkuma līguma numurs un datums;
- k) attiecīgā gadījumā, norāde uz 66. pantā minēto pārņemšanas deklarāciju vai 68. pantā minēto transportēšanas dokumentu;
- l) cena.

2. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

65. pants

Atbrīvojums no prasībām par pārdošanas zīmēm

1. Komisija saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru var piešķirt atbrīvojumu no pienākuma iesniegt kompetentajām iestādēm vai citām dalībvalsts pilnvarotām struktūrām pārdošanas zīmi par zvejas produktiem, kas izkrauti no konkrētu kategoriju Kopienas zvejas kuģiem, kuru lielākais kopējais garums ir mazāks par 10 metriem, vai par izkrautu zvejas produktu daudzumiem, kuru svars katrai sugai nepārsniedz 50 kg dzīvsvara ekvivalentu. Šādus atbrīvojumus var piešķirt tikai tajos gadījumos, kad attiecīgā dalībvalsts ir izveidojusi pieņemamu paraugu ņemšanas sistēmu saskaņā ar 16. un 25. pantu.

2. Pircēju, kas iegādājas produktus, kuru apjoms nepārsniedz 30 kg un kurus pēc tam nelaiž tirgū, bet izmanto tikai privātam patēriņam, atbrīvo no 62., 63. un 64. panta paredzēto noteikumu izpildes. Visus šā robežlieluma grozījumus pieņem saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

66. pants

Uzglabāšanas deklarācija

1. Neskarot daudzgadu plānu īpašos noteikumus, ja zvejas produkti ir paredzēti pārdošanai vēlākā posmā, reģistrēti pircēji, reģistrēti izsoļu nami vai citas struktūras vai personas, kuru gada apgrozījums zvejas produktu pirmajā pārdošanā ir mazāks par EUR 200 000 un kuri ir atbildīgi par dalībvalstī izkrautu zvejas produktu pirmo laišanu tirgū, 48 stundās pēc tam, kad pabeigta izkraušana, iesniedz uzglabāšanas deklarāciju tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kurā uzglabāšana notiek. Šie pircēji, izsoļu nami vai citas struktūras un personas ir atbildīgas par uzglabāšanas deklarācijas iesniegšanu un tās pareizību.

2. Ja dalībvalsts, kuras teritorijā notiek uzglabāšana, nav tā zvejas kuģa karoga dalībvalsts, kurš izkrāva zivis, tā nodrošina to, ka pēc attiecīgās informācijas saņemšanas karoga dalībvalsts kompetentajām iestādēm tiek iesniegta, ja iespējams – elektroniski, pārņemšanas deklarācija.

3. Uzglabāšanas deklarācijā, kas minēta 1. punktā, norāda vismaz šādu informāciju:

- a) produktus izkrāvušā zvejas kuģa ārējās identifikācijas numuru un nosaukumu;
- b) izkraušanas ostu un datumu;
- c) kuģa īpašnieka vai kapteiņa vārdu un uzvārdu;
- d) katras sugas FAO trīsburtu kodu un tā attiecīgo ģeogrāfisko apgabalu, kurā gūtas nozvejas;
- e) katras uzglabātās sugas daudzumu, kas aprēķināts produkta svara kilogramos, pa produkta sagatavošanas veidiem, vai attiecīgā gadījumā – sugas īpatņu skaitu;

- f) tā uzņēmuma nosaukumu un adresi, kurā uzglabā produktus;
- g) attiecīgā gadījumā – norādi uz 68. pantā minēto transportēšanas dokumentu.

67. pants

Uzglabāšanas deklarācijas datu elektroniska aizpildīšana un nosūtīšana

1. Neskarot daudzgadu plānu īpašos noteikumus, ja zvejas produkti ir paredzēti pārdošanai vēlākā posmā, reģistrēti pircēji, reģistrēti izsoļu nami vai citas struktūras vai personas, kuru gada apgrozījums zvejas produktu pirmajā pārdošanā ir EUR 200 000 vai pārsniedz šo summu un kuri ir atbildīgi par dalībvalstī izkrautu zvejas produktu pirmo laišanu tirgū, elektroniski reģistrē 66. pantā minēto informāciju un 24 stundās to elektroniski nosūta tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kurā pārņemšana notiek.

2. Dalībvalstis elektroniski nosūta informāciju par uzglabāšanas deklarācijām, kas minētas 66. panta 2. punktā.

68. pants

Transportēšanas dokumenta aizpildīšana un iesniegšana

1. Zvejas produktiem, kuri vai nu neapstrādāti, vai pēc apstrādes uz kuģa izkrauti Kopienā un par kuriem saskaņā ar 62., 63., 66. un 67. pantu nav iesniegta pārdošanas zīme vai uzglabāšanas deklarācija, un kuri ir pārvesti uz kādu citu vietu, kas nav izkraušanas vieta, pievieno dokumentu, ko transportētājs sastādījis, pirms notikusi pirmā pārdošana. Transportētājs 48 stundās pēc produktu iekraušanas iesniedz transportēšanas dokumentu tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kuras teritorijā notika izkraušana, vai citām to pilnvarotām struktūrām.

2. Transportētājs ir atbrīvots no prasībām par zvejas produktu transportēšanas dokumentiem, ja transportēšanas dokuments pirms transportēšanas ir elektroniski iesniegts karoga dalībvalsts kompetentajai iestādei, kura gadījumā, ja produktus transportē uz dalībvalsti, kas nav izkraušanas dalībvalsts, tūlīt pēc saņemšanas transportēšanas dokumentu nosūta tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kuras teritorijā ir jānotiek pirmajai laišanai tirgū.

3. Ja produktus transportē uz dalībvalsti, kas nav izkraušanas dalībvalsts, transportētājs 48 stundās pēc zvejas produktu iekraušanas nosūta transportēšanas dokumenta kopiju arī tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kuras teritorijā saskaņā ar deklarāciju notiks pirmā laišana tirgū. Dalībvalsts, kurā notiks pirmā laišana tirgū, šajā sakarībā var pieprasīt papildu informāciju no izkraušanas dalībvalsts.

4. Transportētājs atbild par transportēšanas dokumenta pareizību.

5. Transportēšanas dokumentā norāda:

- a) sūtījuma(-u) galamērķi un transportlīdzekļa identifikāciju;
- b) produktus izkrāvušā zvejas kuģa ārējās identifikācijas numuru un nosaukumu;
- c) katras sugas FAO trīsburtu kodu un attiecīgo ģeogrāfisko apgabalu, kurā gūtas nozvejas;
- d) katras transportētās sugas daudzumu, kas aprēķināts produkta svara kilogramos, pa produkta sagatavošanas veidiem, vai attiecīgā gadījumā – sugas īpatņu skaitu;
- e) kravas saņēmēja vārdu un adresi;
- f) iekraušanas vietu un datumu.

6. Dalībvalstu kompetentās iestādes var piešķirt atbrīvojumus no 1. punktā izklāstītā pienākuma, ja zvejas produktus transportē ostas teritorijā vai ne tālāk kā 20 km no izkraušanas vietas.

7. Ja zvejas produktus, kas pārdošanas zīmē deklarēti kā pārdoti, transportē uz vietu, kas nav izkraušanas vieta, transportētājs spēj ar dokumentu pierādīt, ka pārdošanas darījums ir noticis.

8. Transportētāju atbrīvo no šajā pantā izklāstītā pienākuma, ja transportēšanas dokumentu aizvieto ar 23. pantā minētās izkraušanas deklarācijas kopiju attiecībā uz transportētajiem daudzumiem vai citu līdzvērtīgu dokumentu, kurā ir tikpat precīza informācija.

III NODAĻA

Ražotāju organizācijas un cenu noteikšanas un intervences pasākumi

69. pants

Ražotāju organizāciju uzraudzība

1. Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 104/2000 6. panta 1. punktu dalībvalstis regulāri veic pārbaudes, lai nodrošinātu to, ka:

- a) ražotāju organizācijas ievēro atzīšanas noteikumus un nosacījumus;
- b) atzītas ražotāju organizācijas statusu var atsaukt, ja vairs netiek pildīti Regulas (EK) Nr. 104/2000 5. pantā izklāstītie nosacījumi vai ja atzīšanas pamatā ir bijusi nepareiza informācija;
- c) atzītas ražotāju organizācijas statusu nekavējoties atsauc ar atpakaļejošu datumu, ja organizācija atzīšanu panākusi ar krāpnieciskiem līdzekļiem vai izmanto krāpnieciskos nolūkus.

2. Lai nodrošinātu to, ka tiek ievēroti noteikumi par ražotāju organizācijām, kas izklāstīti Regulas (EK) Nr. 104/2000 5. pantā un 6. panta 1. punkta b) apakšpunktā, Komisija veic pārbaudes un, ņemot vērā šādas pārbaudes, attiecīgā gadījumā var pieprasīt, lai dalībvalstis atsauktu atzišanu.

3. Katra dalībvalsts veic atbilstīgas pārbaudes, lai nodrošinātu to, ka katra ražotāju organizācija izpilda pienākumus, kuri noteikti darbības programmā attiecīgajam zvejas gadam, kā minēts Regulā (EK) Nr. 2508/2000, un piemēro sankcijas, kas paredzētas Regulas (EK) Nr. 104/2000 9. panta 3. punktā, ja minētie pienākumi nav izpildīti.

70. pants

Cenu noteikšanas un intervences pasākumu uzraudzība

Dalībvalstis veic visas pārbaudes attiecībā uz cenu noteikšanu un intervences pasākumiem, jo īpaši:

- a) produktu izņemšanu no tirgus nolūkiem, kas nav lietošana pārtikā;
- b) uzglabāšanas darbībām no tirgus izņemto produktu cenu stabilizēšanai, glabāšanai un/vai apstrādei;
- c) jūrā sasaldētu produktu privātu uzglabāšanu;
- d) kompensācijas pabalstu par apstrādei paredzētām tunzivīm.

VI SADAĻA

PĀRRAUDZĪBA

71. pants

Dalībvalstu veiktā kuģu novērošana jūrā un kuģu pamanīšana

1. Dalībvalstis veic pārraudzību to suverenitātē vai jurisdikcijā esošos Kopienas ūdeņos, pamatojoties uz:

- a) gadījumiem, kad zvejas kuģi novēroti no inspekcijas kuģiem vai pārraudzības gaisa kuģiem;
- b) kuģu satelītnovērošanas sistēmu, kas minēta 9. pantā; vai
- c) citām pamanīšanas un identifikācijas metodēm.

2. Ja novērošanas gadījums vai pamanīšana neatbilst pārējai informācijai, kas pieejama dalībvalstij, tā veic vajadzīgo izmeklēšanu, lai noteiktu piemērotus turpmākos pasākumus.

3. Ja tiek novērots vai pamanīts citas dalībvalsts vai trešās valsts zvejas kuģis un informācija neatbilst pārējai informācijai, kas pieejama piekrastes dalībvalstij, un ja minētā piekrastes dalībvalsts nespēj veikt turpmākos pasākumus, tā konstatētos faktus reģistrē pārraudzības ziņojumā un minēto ziņojumu nekavējoties, ja iespējams, elektroniski pārraida karoga dalībvalstij vai attiecīgajai trešajai valstij. Trešās valsts kuģa gadījumā pārraudzības ziņojumu nosūta arī Komisijai vai tās izraudzītai struktūrai.

4. Ja dalībvalsts ierēdnis novēro vai pamana zvejas kuģi, kas iesaistīts darbībās, kuras var uzskatīt par kopējās zivsaimniecības politikas pārkāpumu, minētais ierēdnis tūlīt sagatavo pārraudzības ziņojumu un nosūta to savām kompetentajām iestādēm.

5. Pārraudzības ziņojuma saturu nosaka saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

72. pants

Veicamā rīcība, ja saņemta informācija par kuģu novērošanas gadījumiem un pamanīšanu

1. Saņemot pārraudzības ziņojumu no citas dalībvalsts, karoga dalībvalstis ātri reaģē uz to un veic tādu turpmāku izmeklēšanu, kāda vajadzīga, lai ļautu tām noteikt piemērotus turpmākos pasākumus.

2. Dalībvalstis, kas nav attiecīgā karoga dalībvalsts, attiecīgā gadījumā verificē, vai novērotais kuģis, par ko ir ziņots, ir veicis darbības to jurisdikcijā vai suverenitātē esošos ūdeņos un vai zvejas produkti no šā kuģa ir izkrauti vai importēti to teritorijā, un izmeklē datus par to, kā minētais kuģis izpilda attiecīgos saglabāšanas un pārvaldības pasākumus.

3. Komisija vai tās izraudzīta struktūra, vai attiecīgā gadījumā karoga dalībvalsts un citas dalībvalstis izskata arī tādu pienācīgi dokumentētu informāciju par novērotajiem kuģiem, ko iesniegušas atsevišķas personas, pilsoniskās sabiedrības organizācijas, tostarp vides organizācijas, kā arī zivsaimniecībā vai zivju tirdzniecībā ieinteresēto personu interešu pārstāvji.

73. pants

Kontroles novērotāji

1. Ja Padome ir izveidojusi Kopienas kontroles novērotāju sistēmu, kontroles novērotāji uz zvejas kuģa uzrauga to, kā zvejas kuģis ievēro kopējās zivsaimniecības politikas noteikumus. Viņi izpilda visus novērotāju sistēmas uzdevumus un jo īpaši verificē un reģistrē kuģa zvejas darbības un attiecīgos dokumentus.

2. Kontroles novērotāji ir kvalificēti, lai veiktu savus uzdevumus. Viņi ir neatkarīgi no zvejas kuģa īpašnieka, kapteiņa un ikviena apkalpes locekļa. Viņiem nav nekādu ekonomisku saikņu ar operatoru.

3. Iespēju robežās kontroles novērotāji nodrošina, lai viņu klātbūtne uz zvejas kuģiem netraucētu un neaizkavētu zvejas darbības un kuģa normālu darbību.

4. Ja kontroles novērotājs pamana smagu pārkāpumu, viņš tūlīt informē karoga dalībvalsts kompetentās iestādes.

5. Kontroles novērotāji sagatavo novērošanas ziņojumu, ja iespējams – elektroniski, un tūlīt nosūta to savām kompetentajām iestādēm un karoga dalībvalsts kompetentajām iestādēm, ja uzskata par vajadzīgu, izmantojot attiecīgā zvejas kuģa elektroniskos sakaru līdzekļus. Dalībvalstis ievieto ziņojumu 78. pantā minētajā datubāzē.

6. Ja novērošanas ziņojumā norādīts, ka novērotais kuģis ir iesaistījies zvejas darbībās, kas neatbilst kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem, 4. punktā minētās kompetentās iestādes veic visas attiecīgās darbības, lai lietu izmeklētu.

7. Kopienas zvejas kuģu kapteiņi nodrošina darbam norīkotajiem kontroles novērotājiem pienācīgus uzturēšanās apstākļus, veicina viņu darbu un novērš iejaukšanos viņu pienākumu izpildē. Kopienas zvejas kuģu kapteiņi nodrošina kontroles novērotājiem arī piekļuvi attiecīgām kuģa vietām, tostarp nozvejai, un kuģa dokumentiem, tostarp elektroniskām datnēm.

8. Visas izmaksas, kas rodas no kontroles novērotāju darbības saskaņā ar šo pantu, sedz karoga dalībvalstis. Dalībvalstis minētās izmaksas var pilnībā vai daļēji iekasēt no to zvejas kuģu operatoriem, kas kuģo ar to karogu un darbojas attiecīgajā zivsaimniecībā.

9. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai var pieņemt saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

VII SADAĻA

INSPEKCIJA UN TIESVEDĪBA

I NODAĻA

Vispārēji noteikumi

74. pants

Inspekciju veikšana

1. Dalībvalstis sagatavo un regulāri atjaunina par inspekciju veikšanu atbildīgo ierēdņu sarakstu.

2. Ierēdņi veic savus pienākumus saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem. Tie nediskriminējoši veic inspekcijas jūrā, ostās, transportēšanas laikā, apstrādes uzņēmumos un zvejas produktu tirdzniecības laikā.

3. Ierēdņi jo īpaši pārbauda:

a) uz kuģa paturētas, uzglabātas, transportētas, apstrādātas vai tirgotas nozvejas likumību un ar to saistītas dokumentācijas vai elektroniskās pārraides pareizību;

b) to zvejas rīku likumību, kas izmantoti, lai iegūtu mērķsugas un nozvejas, kas paturētas uz kuģa;

c) attiecīgā gadījumā, uzglabāšanas plānu un sugu atsevišķu uzglabāšanu;

d) zvejas rīku marķējumu; un

e) 40. pantā minēto informāciju par dzinēju.

4. Ierēdņi var pārbaudīt visas attiecīgās vietas, klājus un telpas. Tās var pārbaudīt arī apstrādātu vai neapstrādātu nozveju, tīklus vai citus zvejas rīkus, iekārtas, tvertnes un iepakojumus, kuros ir zivis vai zvejas produkti, un visus attiecīgus dokumentus vai elektroniskas pārraides, ko tās uzskata par vajadzīgiem, lai verificētu kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu ievērošanu. Tās var arī iztaujāt personas, par kurām uzskata, ka tām ir informācija par pārbaudāmo jautājumu.

5. Ierēdņi veic inspekcijas tā, lai pēc iespējas mazāk traucētu vai radītu neērtības kuģim vai transportlīdzeklim un tā darbībām un nozvejas uzglabāšanai, apstrādei un tirdzniecībai. Tās, ciktāl iespējams, nepieļauj nozvejas kvalitātes pasliktināšanos inspekcijas laikā.

6. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai, jo īpaši noteikumus par inspekcijas metodiku un veikšanu, pieņem saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

75. pants

Operatora pienākumi

1. Operators atvieglo drošu piekļuvi kuģim, transportlīdzeklim vai telpai, kurā zvejas produktus uzglabā, apstrādā vai tirgo. Viņš nodrošina ierēdņu drošību un nekavē, neiebiedē un netraucē ierēdņus to pienākumu izpildē.

2. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai var pieņemt saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

76. pants

Inspekcijas ziņojums

1. Ierēdņi pēc katras inspekcijas sagatavo inspekcijas ziņojumu un nosūta to savām kompetentajām iestādēm. Ja iespējams, šo ziņojumu izstrādā un nosūta elektroniski. Ja, inspicējot zvejas kuģi, kas kuģo ar citas dalībvalsts karogu, inspekcijas gaitā atklāj pārkāpumus, inspekcijas ziņojuma kopiju nekavējoties nosūta attiecīgajai karoga dalībvalstij. Ja, inspicējot zvejas kuģi, kas kuģo ar trešās valsts karogu, inspekcijas gaitā atklāj pārkāpumus, inspekcijas ziņojuma kopiju nekavējoties nosūta attiecīgās trešās valsts kompetentajām iestādēm. Ja inspekcija notiek citas dalībvalsts jurisdikcijā esošos ūdeņos, inspekcijas ziņojuma kopiju nekavējoties nosūta minētajai dalībvalstij.

2. Ierēdņi inspekcijā konstatētos faktus nosūta operatoram, kuram ir iespēja paust komentārus par inspekciju un tajā konstatētajiem faktiem. Operatora komentārus iekļauj inspekcijas ziņojumā. Ierēdņi zvejas žurnālā norāda, ka ir veikta inspekcija.

3. Inspekcijas ziņojuma kopiju nosūta operatoram pēc iespējas ātrāk, bet nekādā gadījumā vēlāk kā 15 darbdienās pēc tam, kad pabeigta inspekcija.

4. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

77. pants

Inspekcijas un pārraudzības ziņojumu pieņemamība

Inspekcijas un pārraudzības ziņojumi, ko sagatavojuši Kopienas inspektori vai citas dalībvalsts inspektori vai Komisijas ierēdņi, ir pieņemams pierādījums jebkuras dalībvalsts administratīvos procesos vai tiesvedībā. Faktu konstatēšanā tos uzskata par līdzvērtīgiem dalībvalstu inspekcijas un pārraudzības ziņojumiem.

78. pants

Elektroniska datubāze

1. Dalībvalstis izveido un regulāri atjaunina elektronisku datubāzi, kurā augšupielādē visus inspekcijas un pārraudzības ziņojumus, ko sagatavojuši to ierēdņi.

2. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

79. pants

Kopienas inspektori

1. Komisija sagatavo Kopienas inspektoru sarakstu saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

2. Neskarot piekrastes dalībvalstu primāro atbildību, Kopienas inspektori atbilstīgi šai regulai var veikt inspekcijas Kopienas ūdeņos un uz Kopienas zvejas kuģiem, kas atrodas ārpus Kopienas ūdeņiem.

3. Kopienas inspektorus var norīkot:

a) saskaņā ar 95. pantu pieņemtu īpašu kontroles un inspekcijas programmu īstenošanai;

b) starptautisku zivsaimniecības kontroles programmu īstenošanai, ja Kopiena uzņēmusies saistības nodrošināt kontroli.

4. Lai Kopienas inspektori pildītu savus uzdevumus un saskaņā ar 5. punktu, viņiem nekavējoties nodrošina piekļuvi:

a) visām vietām uz Kopienas zvejas kuģiem un uz citiem kuģiem, kuri veic zvejas darbības, publiskām telpām vai vietām un transportlīdzekļiem; un

b) visai informācijai un dokumentiem, kas ir vajadzīgi viņu uzdevumu veikšanai, jo īpaši zvejas žurnālam, izkraušanas deklarācijām, nozvejas sertifikātiem, pārkraušanas citā kuģī deklarācijai, pārdošanas zīmēm un citiem attiecīgiem dokumentiem –

tikpat lielā mērā un atbilstīgi tiem pašiem noteikumiem, kādi ir tās dalībvalsts ierēdņiem, kurā notiek inspekcija.

5. Kopienas inspektoriem nav nekādu policijas un izpildes pilnvaru ārpus to izcelsmes dalībvalsts teritorijas vai Kopienas ūdeņiem, kas neatrodas to izcelsmes dalībvalsts suverenitātē un jurisdikcijā.

6. Komisijas ierēdņiem vai Komisijas izraudzītas struktūras ierēdņiem, kas iecelti par Komisijas inspektoriem, nav policijas un izpildes pilnvaru.

7. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

II NODAĻA

Inspekcijas ārpus inspekciju veicošās dalībvalsts ūdeņiem

80. pants

Zvejas kuģu inspekcijas ārpus inspekciju veicošās dalībvalsts ūdeņiem

1. Neskarot piekrastes dalībvalsts primāro atbildību, dalībvalsts var veikt inspekcijas uz ar tās karogu kuģojošiem zvejas kuģiem visos Kopienas ūdeņos, kas ir ārpus citas dalībvalsts suverenitātē esošiem ūdeņiem.

2. Dalībvalsts var saskaņā ar šo regulu pārbaudīt citas dalībvalsts zvejas kuģus saistībā ar zvejas darbībām visos Kopienas ūdeņos, kas ir ārpus citas dalībvalsts suverenitātē esošiem ūdeņiem:

- a) ja ir saņemta atļauja no attiecīgās piekrastes dalībvalsts; vai
- b) ja ir pieņemta īpaša kontroles un inspekcijas programma saskaņā ar 95. pantu.

3. Dalībvalstij starptautiskos ūdeņos ir atļauts pārbaudīt Kopienas zvejas kuģus, kas kuģo ar citas dalībvalsts karogu.

4. Dalībvalsts, ievērojot starptautiskos nolīgumus, trešo valstu ūdeņos var pārbaudīt Kopienas zvejas kuģus, kas kuģo ar tās karogu vai ar citas dalībvalsts karogu.

5. Dalībvalstis izraugās kompetento iestādi, kas darbojas kā kontaktpunkts šā panta īstenošanai. Dalībvalstu kontaktpunkts ir pieejams 24 stundas diennaktī.

81. pants

Atļaujas pieprasījumi

1. Par dalībvalsts iesniegtiem atļaujas pieprasījumiem veikt zvejas kuģu inspekcijas Kopienas ūdeņos ārpus tās suverenitātē vai jurisdikcijā esošiem ūdeņiem, kā minēts 80. panta 2. punkta a) apakšpunktā, attiecīgā piekrastes dalībvalsts pieņem lēmumu 12 stundās pēc pieprasījuma iesniegšanas vai citā attiecīgā termiņā, ja pieprasījuma iemesls ir aktīva vajāšana, kas sāka inspekciju veicošās dalībvalsts ūdeņos.

2. Pieprasījuma iesniedzēju dalībvalsti nekavējoties informē par lēmumu. Lēmumus paziņo arī Komisijai vai tās izraudzītai struktūrai.

3. Atļaujas pieprasījumu pilnībā vai daļēji noraida tikai tad, ja tas vajadzīgs pamatotu iemeslu dēļ. Atteikumus un to pamatā esošos iemeslus tūlīt nosūta pieprasītājam dalībvalstij un Komisijai vai tās izraudzītai struktūrai.

III NODAĻA

Inspekciju gaitā atklātie pārkāpumi

82. pants

Procedūra pārkāpuma gadījumā

Ja informācija, kas savākta inspekcijas laikā, vai citi attiecīgi dati liek ierēdnim domāt, ka ir izdarīts kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu pārkāpums, minētais ierēdnis:

- a) norāda iespējamo pārkāpumu inspekcijas ziņojumā;

- b) veic visu vajadzīgo rīcību, lai nodrošinātu to pierādījumu saglabāšanu, kuri norāda uz iespējamo pārkāpumu;

- c) tūlīt nosūta inspekcijas ziņojumu savai kompetentajai iestādei;

- d) informē fizisko vai juridisko personu, kuru tur aizdomās par pārkāpuma izdarīšanu vai kura piekerta pārkāpuma izdarīšanas brīdī, ka par pārkāpumu var tikt piemērots attiecīgs punktu skaits saskaņā ar 92. pantu. Šo informāciju atzīmē inspekcijas ziņojumā.

83. pants

Pārkāpumi, kas atklāti ārpus inspekciju veicošās dalībvalsts ūdeņiem

1. Ja pārkāpums atklāts inspekcijā, kas veikta saskaņā ar 80. pantu, inspekciju veicošā dalībvalsts tūlīt iesniedz inspekcijas ziņojuma kopsavilkumu piekrastes dalībvalstij vai (ja inspekciju veic ārpus Kopienas ūdeņiem) attiecīgā zvejas kuģa karoga dalībvalstij. Pilnu inspekcijas ziņojumu piekrastes un karoga dalībvalstij iesniedz 15 dienās pēc inspekcijas.

2. Piekrastes dalībvalsts vai (ja inspekciju veic ārpus Kopienas ūdeņiem) attiecīgā zvejas kuģa karoga dalībvalsts veic visus vajadzīgos pasākumus attiecībā uz 1. punktā minētajiem pārkāpumiem.

84. pants

Stingrāki turpmākie pasākumi attiecībā uz konkrētiem smagiem pārkāpumiem

1. Karoga dalībvalsts vai piekrastes dalībvalsts, kuras ūdeņos zvejas kuģis, iespējams, ir:

- a) nepareizi reģistrējis daudzgadu plānā iekļautās nozvejas vairāk nekā 500 kg vai 10 % apmērā no zvejas žurnālā reģistrētā apjoma (izvēlas lielāko apjomu); vai
- b) viena gada laikā pēc pirmā smagā pārkāpuma izdarīšanas ir izdarījis kādu no Regulas (EK) Nr. 1005/2008 42. pantā vai šīs regulas 90. panta 1. punktā minētajiem smagajiem pārkāpumiem,

var pieprasīt, lai zvejas kuģis tūlīt dotos uz ostu pilnai izmeklēšanai, ko veic papildus Regulas (EK) Nr. 1005/2008 IX nodaļā minētajiem pasākumiem.

2. Piekrastes dalībvalsts, ievērojot valsts tiesību aktos noteiktās procedūras, tūlīt paziņo karoga dalībvalstij par 1. punktā minēto izmeklēšanu.

3. Ierēdnis var palikt uz zvejas kuģa, līdz ir pilnībā veikta 1. punktā minētā izmeklēšana.

4. Šā panta 1. punktā minētā zvejas kuģa kapteinis pārtrauc visas zvejas darbības un dodas uz ostu, ja viņam tā ir prasīts.

IV NODAĻA

Tiesvedība saistībā ar inspekciju gaitā atklātiem pārkāpumiem

85. pants

Tiesvedība

Neskarot 83. panta 2. punktu un 86. pantu, ja kompetentās iestādes inspekcijas gaitā vai pēc tās konstatē kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu pārkāpumu, inspekciju veicošās dalībvalsts kompetentās iestādes saskaņā ar VIII sadaļu veic attiecīgus pasākumus pret iesaistītā kuģa kapteini vai pret jebkuru citu fizisku vai juridisku personu, kas atbildīga par pārkāpumu.

86. pants

Tiesvedības nodošana

1. Dalībvalsts, kuras ūdeņos konstatēts pārkāpums, ar šo pārkāpumu saistīto tiesvedību var nodot karoga dalībvalsts kompetentajām iestādēm vai tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kuras pilsonība ir pārkāpējam, vienojoties ar minēto dalībvalsti un ja nodošanas rezultātā drīzāk tiks sasniegts 89. panta 2. punktā minētais rezultāts.

2. Karoga dalībvalsts ar šo pārkāpumu saistīto tiesvedību var nodot inspekciju veicošās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, vienojoties ar minēto dalībvalsti un ja nodošanas rezultātā drīzāk tiks sasniegts 89. panta 2. punktā minētais rezultāts.

87. pants

Pārkāpums, ko atklājuši Kopienas inspektori

Dalībvalstis veic visus attiecīgos pasākumus par ikvienu pārkāpumu, ko Kopienas inspektors ir atklājis to suverenitātē vai jurisdikcijā esošos ūdeņos vai uz zvejas kuģa, kas kuģo ar to karogu.

88. pants

Korektīvi pasākumi, ja izkraušanas vai pārkraušanas citā kuģī dalībvalsts neveic tiesvedību

1. Ja izkraušanas vai pārkraušanas citā kuģī dalībvalsts nav karoga dalībvalsts un tās kompetentās iestādes neveic atbilstīgus pasākumus pret atbildīgo fizisko vai juridisko personu vai neveic tiesvedību saskaņā ar 86. pantu, nelikumīgi izkrautos vai citā kuģī pārkrautos daudzumus var ieskaitīt izkraušanas vai pārkraušanas citā kuģī dalībvalstij iedalītās kvotas izlietojumā.

2. Zivju daudzumu, kas jāieskaita izkraušanas vai pārkraušanas citā kuģī dalībvalsts kvotas izlietojumā, nosaka saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru pēc tam, kad Komisija ir apspriedusies ar abām attiecīgajām dalībvalstīm.

3. Ja izkraušanas vai pārkraušanas citā kuģī dalībvalstij vairs nav attiecīgas kvotas, piemēro 37. pantu. Šajā nolūkā nelikumīgi izkrauto vai citā kuģī pārkrauto zivju daudzumu uzskata par ekvivalentu karoga dalībvalstij nodarītā zuduma apjomam, kā norādīts minētajā pantā.

VIII SADAĻA

NOTEIKUMU IZPILDE

89. pants

Pasākumi, lai nodrošinātu noteikumu ievērošanu

1. Dalībvalstis nodrošina, lai atbilstīgi to tiesību aktiem sistēmātiski veiktu attiecīgus pasākumus, tostarp ierosinātu administratīvu lietu vai krimināllietu pret fiziskām vai juridiskām personām, kuras tur aizdomās par kāda kopējās zivsaimniecības politikas noteikuma pārkāpumu.

2. Vispārējo sankciju pakāpi un papildu sankcijas saskaņā ar attiecīgiem valsts tiesību aktu noteikumiem nosaka tādā veidā, lai pārliecinātos, ka to rezultātā pārkāpējiem efektīvi liedz pārkāpumu rezultātā gūto ekonomisko izdevīgumu, neskarot to likumīgās tiesības strādāt profesijā. Ar minētajām sankcijām var panākt rezultātus, kas ir proporcionāli šādu pārkāpumu smagumam, tādējādi efektīvi atturot no turpmāku tāda paša veida nodarījumu veikšanas.

3. Dalībvalstis var piemērot sistēmu, saskaņā ar kuru sankcija ir proporcionāla juridiskās personas apgrozījumam vai finansialajām priekšrocībām, kas iegūtas vai ko paredzēts iegūt, izdarot pārkāpumu.

4. Tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kuras jurisdikcijā ir pārkāpuma izskatīšana, nekavējoties un ievērojot tās tiesību aktos noteiktās procedūras, informē karoga dalībvalsti, dalībvalsti, kuras pilsonis ir pārkāpējs, vai ikvienu citu dalībvalsti, kas ir ieinteresēta par pārkāpumu ierosinātās krimināllietas vai administratīvās lietas vai citu veikto pasākumu iznākumā un jebkurā galīgajā nolēmumā attiecībā uz tādu pārkāpumu, tostarp piemēroto punktu skaitā saskaņā ar 92. pantu.

90. pants

Sankcijas par smagiem pārkāpumiem

1. Papildus 42. pantam Regulā (EK) Nr. 1005/2008 šādas darbības šajā regulā arī uzskata par smagiem pārkāpumiem atkarībā no konkrētā pārkāpuma smaguma, ko nosaka dalībvalsts kompetentā iestāde, ņemot vērā tādus kritērijus kā kaitējuma būtība, tā vērtība, pārkāpēja ekonomiskais stāvoklis un pārkāpuma apmērs vai atkārtotāšanās.

- a) gadījumu, ja izkraušanas deklarācijas vai pārdošanas zīmes nav nosūtītas pēc tam, kad notikusi nozvejas izkraušana trešās valsts ostā;
- b) dzinēja pārveidošanu, lai palielinātu tā jaudu, pārsniedzot dzinēja sertifikātā norādīto maksimālo nepārtraukto dzinēja jaudu;
- c) tādu sugu neizkraušanu, uz kurām attiecas kvotas un kas iegūtas zvejas laikā, izņemot gadījumus, kad šāds izkrāvējs būtu pretrunā saistībām, kas paredzētas kopējās zivsaimniecības politikas noteikumos, zvejniecībā vai zvejas zonās, kurās šādus noteikumus piemēro.

2. Dalībvalstis nodrošina to, ka fiziskai personai, kas izdarījusi smagu pārkāpumu, vai juridiskai personai, ko uzskata par atbildīgu smagā pārkāpumā, var piemērot iedarbīgas, samērīgas un atturošas sankcijas saskaņā ar sankciju un pasākumu sistēmu, kas izklāstīta Regulas (EK) Nr. 1005/2008 IX nodaļā.

3. Neskarot Regulas (EK) Nr. 1005/2008 44. panta 2. punktu, dalībvalstis piemēro sankciju, kas ir efektīvi atturoša, un attiecīgā gadījumā to aprēķina, pamatojoties uz zvejas produktu vērtību, kuri iegūti, izdarot smagu pārkāpumu.

4. Nosakot sankciju, dalībvalstis ņem vērā arī zvejas resursiem un attiecīgajai jūras videi nodarīto kaitējumu.

5. Dalībvalstis kā alternatīvu var izmantot arī iedarbīgus, samērīgus un atturošus kriminālsodus.

6. Šajā nodaļā paredzētās sankcijas var papildināt ar citām sankcijām vai pasākumiem, jo īpaši tiem, kas paredzēti Regulas (EK) Nr. 1005/2008 45. pantā.

91. pants

Tulītēji noteikumu izpildes pasākumi

Dalībvalstis veic tulītējus pasākumus, lai novērstu to, ka zvejas kuģu kapteiņi vai citas fiziskas personas un juridiskas personas, kuras pieņemtas Regulas (EK) Nr. 1005/2008 42. pantā definēta smaga pārkāpuma izdarīšanas brīdī, turpinā šādi rīkoties.

92. pants

Smagiem pārkāpumiem piemērota punktu sistēma

1. Dalībvalstis smagiem pārkāpumiem piemēro punktu sistēmu, kā minēts Regulas (EK) Nr. 1005/2008 42. panta 1. punkta a) apakšpunktā, kura balstās uz to, ka zvejas licences turētājam piešķir attiecīgu punktu skaitu, ja ir pārkāpti kopējās zivsaimniecības politikas noteikumi.

2. Ja fiziska persona ir izdarījusi smagu kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu pārkāpumu vai juridiska persona ir atbildīga par šādu pārkāpumu, zvejas licences turētājam par pārkāpumu piemēro attiecīgu punktu skaitu. Piešķirtos punktus nodod turpmākajiem attiecīgā kuģa zvejas licences turētājiem, ja pēc pārkāpuma dienas kuģis ir pārdots, nodots vai ir notikušas citas īpašuma tiesību izmaiņas. Zvejas licences turētājam ir tiesības uz lietas pārskatīšanu saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

3. Ja kopējais punktu skaits sasniedz vai pārsniedz noteiktu punktu skaitu, zvejas licenci automātiski aptur vismaz uz diviem mēnešiem. Šis laikposms ir četri mēneši, ja zvejas licenci aptur otrreiz, astoņi mēneši, ja zvejas licenci aptur trešo reizi, un viens gads, ja zvejas licenci aptur ceturto reizi, jo licences turētājam ir piešķirts noteikts soda punktu skaits. Ja licences turētājam piekto reizi ir piemērots noteikts punktu skaits, zvejas licenci anulē.

4. Ja zvejas licences turētājs trīs gados pēc pēdējā smagā pārkāpuma dienas neizdara citu smagu pārkāpumu, visus punktus zvejas licencē dzēš.

5. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

6. Dalībvalstis izveido arī punktu sistēmu, saskaņā ar kuru kuģa kapteinim piešķir attiecīgu soda punktu skaitu par izdarītu kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu būtisku pārkāpumu.

93. pants

Pārkāpumu valsts reģistrs

1. Dalībvalstis valsts reģistrā ievada visus kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu pārkāpumus, ko izdarījuši zvejas kuģi, kuri kuģo ar to karogu, vai to valstspiederīgie, tostarp uzliktās sankcijas un piemēroto soda punktu skaitu. Dalībvalstis savā pārkāpumu reģistrā ievada arī pārkāpumus, kurus izdarījuši ar to karogu kuģojoši kuģi vai to valstspiederīgie un par kuriem apsūdzība izvirzīta citās dalībvalstīs; to veic pēc tam, kad dalībvalsts, kuras jurisdikcijā ir pārkāpuma izskatīšana, atbilstīgi 90. pantam ir paziņojusi galīgo nolēmumu.

2. Veicot turpmākus pasākumus pēc kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu pārkāpuma, dalībvalsts var lūgt citām dalībvalstīm sniegt to valsts reģistros iekļauto informāciju par zvejas kuģiem un personām, kas, iespējams, ir izdarījušas konkrēto pārkāpumu vai kas pieņemtas konkrētā pārkāpuma izdarīšanas brīdī.

3. Ja dalībvalsts pieprasa no citas dalībvalsts informāciju saistībā ar pasākumiem, kas veikti attiecībā uz pārkāpumu, otra minētā dalībvalsts var sniegt attiecīgu informāciju par konkrētajiem zvejas kuģiem un personām.

4. Datus, kas iekļauti pārkāpumu valsts reģistrā, glabā tikai tik ilgi, cik tas vajadzīgs šīs regulas mērķu sasniegšanai, taču vienmēr vismaz trīs kalendāros gadus, sākot ar gadu, kas ir nākamais pēc informācijas reģistrēšanas gada.

IX SADAĻA

KONTROLES PROGRAMMAS

94. pants

Kopīgas kontroles programmas

Dalībvalstis savstarpēji un pēc savas ierosmes var īstenot kontroles, inspekcijas un pārraudzības programmas, kas attiecas uz zvejas darbībām.

95. pants

Īpašas kontroles un inspekcijas programmas

1. Komisija, ievērojot 119. pantā minēto procedūru un vienojoties ar attiecīgo dalībvalsti, var noteikt, kurās zvejniecībās īsteno īpašas kontroles un inspekcijas programmas.

2. Īpašajās kontroles un inspekcijas programmās, kas minētas 1. punktā, nosaka inspekcijas darbību mērķus, prioritātes un procedūras, kā arī inspekcijas darbību kritērijus. Tādus kritērijus nosaka, pamatojoties uz riska pārvaldību, un periodiski pārskata pēc tam, kad ir izvērtēti sasniegtie rezultāti.

3. Kad ir stājies spēkā daudzgadu plāns un pirms stājas spēkā īpašā kontroles un inspekcijas programma, katra dalībvalsts, pamatojoties uz riska pārvaldību, nosaka inspekcijas darbību kritērijus.

4. Attiecīgās dalībvalstis pieņem vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu īpašo kontroles un inspekcijas programmu īstenošanu, jo īpaši attiecībā uz vajadzīgajiem cilvēkresursiem un materiālajiem resursiem, un laikposmiem un zonām, kurās tie izmantojami.

X SADAĻA

KOMISIJAS VEIKTS NOVĒRTĒJUMS UN KONTROLE

96. pants

Vispārīgi principi

1. Komisija kontrolē un izvērtē to, kā dalībvalstis piemēro kopējās zivsaimniecības politikas noteikumus, pārbaudot informāciju un dokumentus un veicot verifikācijas, autonomas inspekcijas un revīziju, un veicina darba koordinēšanu un sadarbību starp dalībvalstīm. Šajā nolūkā Komisija pēc savas ierosmes un par saviem līdzekļiem var sākt un veikt izmeklēšanu, verifikāciju, inspekciju un revīziju. Tā jo īpaši var verificēt:

- a) to, kā dalībvalstis un to kompetentās iestādes īsteno un piemēro kopējās zivsaimniecības politikas noteikumus;
- b) to, kā kopējās zivsaimniecības politikas noteikumi tiek īstenoti un piemēroti trešās valsts ūdeņos saskaņā ar starptautisko nolīgumu ar attiecīgo valsti;
- c) valsts administratīvās prakses, kā arī inspekcijas un pārraudzības darbību atbilstību kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem;
- d) vajadzīgo dokumentu pastāvēšanu un to atbilstību piemērojamiem noteikumiem;
- e) apstākļus, kādos dalībvalstis veic kontroles darbības;
- f) pārkāpumu atklāšanu un tiesvedību par tiem;
- g) sadarbību starp dalībvalstīm.

2. Dalībvalstis sadarbojas ar Komisiju, lai atvieglotu tās uzdevumu izpildi. Dalībvalstis nodrošina, ka saskaņā ar šo sadaļu veikta verifikācija, autonoma inspekcija un revīzija nav pakļauta publicitātei, kas varētu kaitēt misijām uz vietas. Ikreiz, kad Komisijas ierēdņi sastopas ar grūtībām, pildot savus pienākumus, attiecīgās dalībvalstis nodrošina Komisiju ar līdzekļiem, lai tā varētu izpildīt savu uzdevumu un lai Komisijas ierēdņiem būtu iespēja novērtēt konkrētās kontroles un inspekcijas darbības.

Dalībvalstis sniedz Komisijai šādu palīdzību, jo tai ir jāizpilda savi uzdevumi.

97. pants

Komisijas ierēdņu kompetence

1. Komisijas ierēdņi var veikt verifikācijas un inspekcijas uz zvejas kuģiem, kā arī uzņēmumu telpās un citās struktūrās, kur notiek darbības, kas ir saistītas ar kopējo zivsaimniecības politiku, un minētajiem ierēdņiem tiek sniegta piekļuve visai informācijai un dokumentiem, kas vajadzīgi, lai tie varētu veikt savus pienākumus tikpat lielā mērā un atbilstīgi nosacījumiem, kas ir līdzvērtīgi tās dalībvalsts ierēdņiem nodrošinātajiem nosacījumiem, kurā notiek verifikācija un inspekcija.

2. Komisijas ierēdņi var nokopēt attiecīgos dokumentus un paņemt vajadzīgos paraugus, ja viņiem ir pamatots iemesls uzskatīt, ka nav izpildīti Kopējās zivsaimniecības politikas noteikumi. Šie ierēdņi var lūgt apliecināt jebkuras personas identitāti, kas atrodas inspicētajās telpās.

3. Komisijas ierēdņu pilnvaras nepārsniedz valstu inspektoru pilnvaras, un tiem nav policijas un izpildes pilnvaru.

4. Komisijas ierēdņi iesniedz rakstisku pilnvarojumu, kurā apliecināta to identitāte un kompetence.

5. Komisija izdod saviem ierēdņiem rakstiskas instrukcijas, norādot viņu pilnvaras un misijas mērķus.

98. pants

Verifikācijas

1. Ikreiz, kad Komisija to uzskata par vajadzīgu, tās ierēdņi var būt klāt kontroles darbībās, ko veic valsts kontroles iestādes. Šādās verifikācijas misijās Komisija dibina attiecīgus kontaktus ar dalībvalstīm, lai iespēju robežās izveidotu savstarpēji pieņemamu verifikācijas programmu.

2. Attiecīgā dalībvalsts nodrošina, ka attiecīgās organizācijas vai personas piekrīt 1. punktā minēto verifikāciju veikšanai.

3. Ja kontroles un inspekcijas darbības, kas paredzētas sākotnējā verifikācijas programmā, nav izpildāmas faktisku iemeslu dēļ, Komisijas ierēdņi, sadarbojoties un vienojoties ar attiecīgās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, groza sākotnējo verifikācijas programmu.

4. Jūras vai gaisa kontroles un inspekcijas gadījumā kuģa vai gaisa kuģa komandieris pilnībā atbild par kontroles un inspekcijas darbībām. Pildot savu pienākumu, viņš pienācīgi ņem vērā 1. punktā minēto verifikācijas programmu.

5. Komisija var noorganizēt, ka viens vai vairāki ierēdņi no citas dalībvalsts novērotāja statusā pavadā Komisijas ierēdņus, kuri apmeklē dalībvalsti. Pēc Komisijas lūguma nosūtītāja dalībvalsts nosaka, vajadzības gadījumā – īsā termiņā, valsts ierēdņus, kas izraudzīti kā novērotāji. Dalībvalstis var arī sagatavot to valsts ierēdņu sarakstu, ko Komisija var uzaicināt būt klāt šādās kontrolēs un inspekcijās. Komisija pēc saviem ieskatiem var uzaicināt valsts ierēdņus, kas iekļautas šādā sarakstā vai par ko Komisijai paziņots. Attiecīgā gadījumā Komisija nodod sarakstu visu dalībvalstu rīcībā.

6. Komisijas ierēdņi var nolemt, ja viņi to uzskata par vajadzīgu, veikt šajā pantā minētās verifikācijas misijas bez iepriekšēja brīdinājuma.

99. pants

Autonomas inspekcijas

1. Ja ir iemesls uzskatīt, ka, piemērojot kopējās zivsaimniecības politikas noteikumus, notiek pārkāpumi, Komisija var veikt autonomas inspekcijas. Tā veic šādas inspekcijas pēc savas ierosmes un bez attiecīgās dalībvalsts ierēdņu klātbūtnes.

2. Visus operatorus var pakļaut autonomām inspekcijām, ja tās tiek uzskatītas par vajadzīgām.

3. Autonomās inspekcijās dalībvalsts suverenitātē vai jurisdikcijā esošā teritorijā vai ūdeņos piemēro attiecīgās dalībvalsts reglamentu.

4. Ja Komisijas ierēdņi kādas dalībvalsts suverenitātē vai jurisdikcijā esošā teritorijā vai ūdeņos konstatē nopietnu šīs regulas pārkāpumu, Komisijas ierēdņi tūlīt informē attiecīgās dalībvalsts kompetentās iestādes, kuras veic visus attiecīgos pasākumus attiecībā uz šādu pārkāpumu.

100. pants

Revīzija

Komisija var veikt dalībvalstu kontroles sistēmu revīziju. Revīzijā jo īpaši var izvērtēt:

- kvotu un zvejas piepūles pārvaldības sistēmu;
- datu apstiprināšanas sistēmas, tostarp sistēmas, kas paredzētas kuģu satelītnovērošanas sistēmu, nozvejas, zvejas piepūles un tirdzniecības datu un ar Kopienas zvejas flotes reģistru saistītu datu kontrolpārbaūžu veikšanai, kā arī licenču un zvejas atļauju verifikāciju;
- administratīvo organizāciju, tostarp pieejamo darbinieku un pieejamo līdzekļu piemērotību, darbinieku apmācību, visu kontrolē iesaistīto iestāžu uzdevumu aprakstu, kā arī spēkā esošos mehānismus šo iestāžu darba koordinēšanai un rezultātu kopīgai novērtēšanai;
- operatīvās sistēmas, tostarp apstiprināto ostu kontroles procedūras;
- valsts kontroles programmas, tostarp inspekcijas līmeņu noteikšanu un to izpildi;
- valstī izveidoto sankciju sistēmu, tostarp uzlikto sankciju piemērotību, tiesvedības ilgumu, pārkāpējiem atsavinātos ekonomiskos labumus un šādas sankciju sistēmas preventīvo raksturu.

101. pants

Verifikācija, autonoma inspekcija un revīzijas ziņojumi

1. Komisija informē attiecīgās dalībvalstis par autonomās verifikācijas un autonomās inspekcijās konstatētajiem iepriekšējiem faktiem vienas dienas laikā pēc to veikšanas.

2. Komisijas ierēdņi pēc katras verifikācijas, autonomas inspekcijas vai revīzijas sagatavo verifikācijas, autonomas inspekcijas vai revīzijas ziņojumu. Ziņojumu dara pieejamu attiecīgajai dalībvalstij viena mēneša laikā pēc verifikācijas, autonomas inspekcijas vai revīzijas beigām. Dalībvalstīm viena mēneša laikā ir iespēja iesniegt piezīmes par ziņojumā iekļautajiem konstatētajiem faktiem.

3. Pamatojoties uz 2. punktā minēto ziņojumu, dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus.

4. Komisija savas oficiālās tīmekļa vietnes drošajā daļā publicē galīgā redakcijā izstrādātus verifikācijas, autonomas inspekcijas un revīzijas ziņojumus, kā arī attiecīgo dalībvalstu piezīmes.

102. pants

Turpmāki pasākumi pēc inspekcijas un revīzijas ziņojumiem

1. Dalībvalstis sniedz Komisijai visu tās pieprasīto attiecīgo informāciju par šīs regulas īstenošanu. Iesniedzot informācijas pieprasījumu, Komisija norāda pieņemamu termiņu, kurā informācija jāiesniedz.

2. Ja Komisija uzskata, ka ir izdarīti kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu pārkāpumi vai ka spēkā esošie kontroles noteikumi un metodes konkrētās dalībvalstīs nav efektīvas, tā informē attiecīgās dalībvalstis, kas savukārt veic administratīvo izmeklēšanu, kurā var piedalīties Komisijas ierēdņi.

3. Attiecīgās dalībvalstis informē Komisiju par izmeklēšanas rezultātiem un nosūta Komisijai ziņojumu, kas sagatavots ne vēlāk kā trīs mēnešus pēc Komisijas pieprasījuma. Komisija, ņemot vērā pienācīgi pamatotu dalībvalsts lūgumu, var pagarināt minēto termiņu par saprātīgu laikposmu.

4. Ja 2. punktā minētās administratīvās izmeklēšanas rezultātā pārkāpums netiek novērsts vai ja Komisija 98. un 99. pantā minēto verifikāciju vai autonomu inspekciju laikā vai 100. pantā minētās revīzijas laikā konstatē nepilnības dalībvalsts kontroles sistēmā, Komisija kopā ar minēto dalībvalsti sagatavo minēto rīcības plānu. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai izpildītu šo rīcības plānu.

XI SADAĻA

PASĀKUMI, LAI NODROŠINĀTU TO, KA DALĪBVALSTIS IEVĒRO KOPĒJĀS ZIVSAIMNIECĪBAS POLITIKAS MĒRĶUS

I NODAĻA

Finansiāli pasākumi

103. pants

Kopienas finansiālās palīdzības apturēšana un anulēšana

1. Komisija var nolemt uz laiku, kas nepārsniedz 18 mēnešus, pilnībā vai daļēji apturēt Kopienas finansiālo palīdzību, kas piešķirta saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1198/2006 un Regulas (EK) Nr. 861/2006 8. panta a) punktu, ja pierādījumi liecina, ka:

a) finansēto pasākumu efektivitāti ietekmē vai var ietekmēt kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu neievērošana, jo īpaši zivsaimniecības resursu saglabāšanas un pārvaldības, flotes zvejas jaudas pielāgošanas un zivsaimniecības kontroles jomās;

b) šī noteikumu neizpilde ir tieši saistīta ar attiecīgo dalībvalsti; un

c) noteikumu neizpilde var izraisīt nopietnu apdraudējumu ūdeņu dzīvo resursu saglabāšanai vai Kopienas kontroles un noteikumu izpildes sistēmas efektīvai darbībai,

un ja Komisija, pamatojoties uz pieejamo informāciju un, vajadzības gadījumā, izskatījusi dalībvalsts skaidrojumus, secina, ka attiecīgā dalībvalsts nav veikusi piemērotus pasākumus stāvokļa uzlabošanai un ka tā nespēs to izdarīt tuvākajā laikā.

2. Ja apturējuma laikposmā attiecīgā dalībvalsts joprojām nespēj pierādīt, ka tā ir veikusi darbību stāvokļa uzlabošanai, lai turpmāk nodrošinātu piemērojamo noteikumu ievērošanu un izpildi, vai ka nepastāv nopietns risks, ka turpmāk tiks traucēta Kopienas kontroles un noteikumu izpildes sistēmas efektīva darbība, Komisija var pilnībā vai daļēji anulēt Kopienas finansiālo palīdzību, kuras izmaksa apturēta atbilstīgi 1. punktam. Finansiālo palīdzību šādi var anulēt tikai tad, ja attiecīgie maksājumi bijuši apturēti uz 12 mēnešiem.

3. Pirms 1. un 2. punktā minēto pasākumu veikšanas Komisija rakstiski informē attiecīgo dalībvalsti par konstatētajiem faktiem saistībā ar nepilnībām dalībvalsts kontroles sistēmā un par nodomu pieņemt 1. vai 2. punktā minēto lēmumu un pieprasa dalībvalstij veikt darbību stāvokļa uzlabošanai termiņā, ko Komisija noteikusi atkarībā no pārkāpuma smaguma un kas nedrīkst būt īsāks par vienu mēnesi.

4. Ja dalībvalsts neatbild uz 3. punktā minēto vēstuli termiņā, kas noteikts saskaņā ar minēto punktu, Komisija var pieņemt 1. vai 2. punktā minēto lēmumu, pamatojoties uz tajā laikā pieejamo informāciju.

5. Procentuālā daļa, ko var piemērot, apturot vai anulējot maksājumus, ir proporcionāla tam, kādā veidā un mērā dalībvalsts nav ievērojusi piemērojamos saglabāšanas, kontroles, inspekcijas vai izpildes noteikumus, un tam, cik nopietni ir apdraudēta ūdeņu dzīvo resursu saglabāšana vai Kopienas kontroles un noteikumu izpildes sistēmas efektīva darbība, un tajā ņem vērā to, cik lielā mērā tiks skarta finansēto pasākumu efektivitāte. To nosakot, ņem vērā un nepārsniedz ar noteikumu neievērošanu saistītās zvejas vai ar zveju saistīto darbību relatīvo īpatsvaru pasākumos, kas finansēti, saņemot 1. punktā minēto finansiālo palīdzību.

6. Pieņemot lēmumus saskaņā ar šo pantu, pienācīgi ņem vērā visus attiecīgos apstākļus un rīkojas tā, lai veidotos reāla ekonomiska saikne starp noteikumu neievērošanas faktu un pasākumiem, ar kuriem ir saistīti apturētie maksājumi vai anulētā Kopienas finansiālā palīdzība.

7. Apturējumu atceļ, ja situācija vairs neatbilst 1. punktā izklāstītajiem nosacījumiem.

8. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

II NODAĻA

Zvejas aizliegumu noteikšana

104. pants

Zvejas aizliegumu noteikšana par kopējās zivsaimniecības politikas mērķu neizpildi

1. Ja dalībvalsts neievēro pienākumus daudzgadu plāna īstenošanā un ja Komisijai ir pierādījumi, ka minēto pienākumu neievērošana īpaši apdraud attiecīgo krājumu, tad Komisija var uz laiku attiecīgajai dalībvalstij noteikt aizliegumu zvejniecībām, uz ko attiecas minētās nepilnības.

2. Komisija rakstiski informē attiecīgo dalībvalsti par konstatētajiem faktiem un attiecīgo dokumentāciju un nosaka termiņu, kas nepārsniedz desmit darbdienu, lai dalībvalsts pierādītu, ka zvejniecības var droši izmantot.

3. Šā panta 1. punktā minētos pasākumus piemēro tikai tad, ja dalībvalsts neatsaucas uz Komisijas prasību 2. punktā norādītajā termiņā vai ja tās rīcību uzskata par neapmierinošu, vai ja ir skaidri redzams, ka vajadzīgie pasākumi nav īstenoti.

4. Komisija atceļ aizliegumu pēc tam, kad dalībvalsts ir rakstiski Komisijai pierādījusi, ka zvejniecību var droši izmantot.

III NODAĻA

Kvotu un zvejas piepūles atvilkšana un pārcelšana

105. pants

Kvotu atvilkšana

1. Ja Komisija konstatē, ka dalībvalsts pārsniegusi tai piešķirtās kvotas, Komisija izdara samazinājumus attiecīgās dalībvalsts turpmākajās kvotās.

2. Ja dalībvalsts dotajā gadā ir pārzvejojusi tai pieejamo krājumu vai krājumu grupai iedalīto kvotu, iedalīto apjomu vai daļu no krājumiem vai krājumu grupas, Komisija nākamajā gadā vai gados veic atvilkumus no pārzvejojušās dalībvalsts gada kvotas, iedalītajām zvejas iespējām vai daļas, reizinot tās ar koeficientu atbilstīgi šādai tabulai.

Pārzvejas apjoms attiecībā pret atļautajiem izkrāvējiem	Koeficients
līdz 5 %	Pārzveja * 1,0
virs 5 %, līdz 10 %	Pārzveja * 1,1
virs 10 %, līdz 20 %	Pārzveja * 1,2
virs 20 %, līdz 40 %	Pārzveja * 1,4
virs 40 %, līdz 50 %	Pārzveja * 1,8
Jebkura tālāka pārzveja, kas pārsniedz 50 %	Pārzveja * 2,0

Tomēr visos pārsnieguma gadījumos, kad atļauto izkrāvēju apjoms ir 100 tonnu vai mazāks, piemēro atvilkumu, kas vienāds ar pārsniegumu * 1,00.

3. Papildus 2. punktā minētajam koeficientam piemēro koeficientu 1,5:

- ja dalībvalsts iepriekšējos divos gados ir atkārtoti pārzvejojusi kvotu, iedalīto apjomu vai daļu no krājumiem vai krājumu grupas un ja uz šo pārzveju attiecas 2. punktā minētie atvilkumi;
- ja pieejamos zinātniskos, tehniskos un ekonomiskos ieteikumus un jo īpaši ziņojumus, ko sagatavojusi ZZTEK, konstatēts, ka pārzveja izraisa nopietnu apdraudējumu attiecīgajiem krājumiem; vai
- ja krājumi ietverti daudzgadu plānā.

4. Ja iepriekšējos gados dalībvalsts ir pārzvejojusi tai piešķirto kvotu, iedalīto apjomu vai daļu no krājumiem vai krājumu grupas, Komisija pēc apspriedēm ar attiecīgo dalībvalsti var saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru veikt kvotas atvilkumus no turpmāk paredzētajām attiecīgās dalībvalsts kvotām, lai līdzsvarotu minētās pārzvejas apjomu.

5. Ja saskaņā ar 1. un 2. punktu nevar veikt atvilkumus par pārzejotu kvotu, iedalīto apjomu vai daļu no krājumiem vai krājumu grupas, jo kvota, iedalītais apjoms vai daļa no krājumiem vai krājumu grupas nav pieejami vai nav pietiekami pieejami attiecīgajai dalībvalstij, Komisija pēc apspriešanās ar attiecīgo dalībvalsti nākamajā gadā vai gados var veikt atvilkumus no attiecīgajai dalībvalstij pieejamās kvotas, iedalītā apjoma vai daļas no krājumiem vai krājumu grupas tajā pašā ģeogrāfiskajā apgabalā vai ņemot vērā to pašu tirdzniecības vērtību saskaņā ar 1. punktu.

6. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai un jo īpaši attiecīgo daudzumu noteikšanai var pieņemt saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

106. pants

Zvejas piepūles atvilkšana

1. Ja Komisija konstatē, ka dalībvalsts pārsniegusi tai piešķirto zvejas piepūli, Komisija izdara samazinājumus attiecīgās dalībvalsts turpmākajā zvejas piepūlē.

2. Ja zvejas piepūle dalībvalstij pieejamā ģeogrāfiskā apgabalā vai zvejas vietā ir pārsniegta, Komisija nākamajā gadā vai gados veic atvilkumus no minētajai dalībvalstij pieejamās zvejas piepūles attiecīgajā ģeogrāfiskajā apgabalā vai zvejas vietā, reizinot to ar koeficientu atbilstīgi šādai tabulai.

Pieejamās zvejas piepūles pārsniegums	Koeficients
līdz 5 %	pārsniegums * 1,0
virs 5 %, līdz 10 %	pārsniegums * 1,1
virs 10 %, līdz 20 %	pārsniegums * 1,2
virs 20 %, līdz 40 %	pārsniegums * 1,4
virs 40 %, līdz 50 %	pārsniegums * 1,8
jebkurš pārsniegums, kas ir lielāks par 50 %	pārsniegums * 2,0

3. Ja saskaņā ar 2. punktu nevar veikt atvilkumu maksimāli pieejamai zvejas piepūlei, kas pārsniegta, jo maksimāli pieejamā zvejas piepūle nav vai nav pietiekami pieejama attiecīgajai dalībvalstij, Komisija nākamajā gadā vai gados var veikt atvilkumus no šai dalībvalstij pieejamās zvejas piepūles tajā pašā ģeogrāfiskajā apgabalā saskaņā ar 2. punktu.

4. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai un jo īpaši attiecīgās zvejas piepūles noteikšanai var pieņemt saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

107. pants

Kvotu atvilkšana par kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu neizpildi

1. Ja ir pierādījumi, ka dalībvalsts nepilda noteikumus par daudzgadu plānos iekļautiem krājumiem un ka tas var nopietni apdraudēt šo krājumu saglabāšanu, Komisija nākamajā gadā vai gados var veikt atvilkumus no minētajai dalībvalstij pieejamajām gada kvotām, iedalītiem apjomiem vai daļas no krājumiem vai krājumu grupas, izmantojot proporcionalitātes principu un ņemot vērā krājumiem nodarīto kaitējumu.

2. Komisija rakstiski informē attiecīgo dalībvalsti par konstatētajiem faktiem un nosaka termiņu, kas nepārsniedz 15 darbdienu, lai dalībvalsts pierādītu, ka zvejnniecības var droši izmantot.

3. Šā panta 1. punktā minētos pasākumus piemēro tikai tad, ja dalībvalsts neatsaucas uz Komisijas prasību 2. punktā norādītajā termiņā vai ja tās rīcību uzskata par neapmierinošu, vai ja ir skaidri redzams, ka vajadzīgie pasākumi nav īstenoti.

4. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai un jo īpaši attiecīgo daudzumu noteikšanai pieņem saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

IV NODAĻA

Ārkārtas pasākumi

108. pants

Ārkārtas pasākumi

1. Ja ir pierādījumi, tostarp tādi, kas pamatojas uz Komisijas veiktas paraugu ņemšanas rezultātiem, ka zvejas darbības un/vai pasākumi, ko veic viena vai vairākas dalībvalstis, kavē saglabāšanas un apsaimniekošanas pasākumus, kas pieņemti saistībā ar daudzgadu plāniem, vai apdraud jūras ekosistēmu, un tāpēc ir vajadzīga tūlītēja rīcība, Komisija pēc jebkuras dalībvalsts pamatota pieprasījuma vai pati pēc savas ierosmes var lemt par ārkārtas pasākumiem, kuru ilgums nepārsniedz sešus mēnešus. Komisija var pieņemt jaunu lēmumu pagarināt ārkārtas pasākumus uz laiku, kas nepārsniedz sešus mēnešus.

2. Ārkārtas pasākumi, kas paredzēti 1. punktā, ir proporcionāli apdraudējumam un *inter alia* var ietvert:

- ar attiecīgo dalībvalstu karogu kuģojošu kuģu zvejas darbību apturēšanu;
- zvejas aizliegumu noteikšanu;

- c) aizliegumu Kopienas operatoriem pieņemt ar attiecīgās dalībvalsts karogu kuģojošu kuģu nozvejoto zivju un zvejas produktu izkrājumus, ievietošanu sprostos nobarošanai vai audzēšanai, kā arī pārkārumus citā kuģī;
- d) aizliegumu laist tirgū vai citiem komerciāliem nolūkiem izmantot zivis un zvejas produktus, ko nozvejojuši kuģi, kuri kuģo ar attiecīgās dalībvalsts karogu;
- e) aizliegumu piegādāt dzīvas zivis zivju audzēšanai ūdeņos, kas ir attiecīgo dalībvalstu jurisdikcijā;
- f) aizliegumu pieņemt dzīvas zivis, ko nozvejojuši kuģi, kuri kuģo ar attiecīgās dalībvalsts karogu, zivju audzēšanai ūdeņos, kas ir citu dalībvalstu jurisdikcijā;
- g) aizliegumu zvejas kuģiem, kuri kuģo ar attiecīgās dalībvalsts karogu, zvejot ūdeņos, kas ir citu dalībvalstu jurisdikcijā;
- h) dalībvalstu iesniegto zvejas datu attiecīgas korekcijas.

3. Dalībvalsts 1. punktā minēto pieprasījumu nosūta vienlaikus Komisijai un attiecīgajām dalībvalstīm. Citas dalībvalstis var nosūtīt Komisijai rakstiskas piezīmes piecās darb dienās pēc pieprasījuma saņemšanas. Komisija pieņem lēmumu 15 darb dienās pēc pieprasījuma saņemšanas.

4. Ārkārtas pasākumi tūlīt stājas spēkā. Tos paziņo attiecīgajām dalībvalstīm un publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

5. Attiecīgās dalībvalstis var paziņot Komisijas lēmumu Padomei 15 darb dienās pēc paziņojuma saņemšanas.

6. Padome, lemjot ar kvalificētu balsu vairākumu, vienu mēnesi pēc lietas saņemšanas var pieņemt citādu lēmumu.

XII SADAĻA

DATI UN INFORMĀCIJA

I NODAĻA

Datu analīze un revīzija

109. pants

Datu analīzes vispārīgi principi

1. Dalībvalstis izveido datorizētu datubāzi tādu datu apstiprināšanai, kas reģistrēti saskaņā ar šo regulu, un ne vēlāk kā līdz 2013. gada 31. decembrim izveido apstiprināšanas sistēmu.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka visi dati, kas reģistrēti saskaņā ar šo regulu, ir pareizi, pilnīgi un iesniegti Kopējās zivsaimniecības politikā noteiktajā termiņā. Jo īpaši:

- a) dalībvalstis ar datorizētiem algoritmiem un mehānismiem veic šādu datu kontrolpārbaudi, analīzi un verifikāciju:
 - i) kuģu noteikšanas sistēmas dati;
 - ii) dati par zvejas darbībām, jo īpaši zvejas žurnālu, izkraušanas deklarāciju, pārkraušanas citā kuģī deklarāciju un iepriekšējās paziņošanas dati;
 - iii) dati no uzglabāšanas deklarācijām, transportēšanas dokumentiem un pārdošanas zīmēm;
 - iv) dati par zvejas licencēm un zvejas atļaujām;
 - v) dati no inspekcijas ziņojumiem;
 - vi) dati par dzinēja jaudu;

b) šādiem datiem attiecīgā gadījumā veic arī kontrolpārbaudes, analīzi un verifikāciju:

- i) datiem no kuģu noteikšanas sistēmas;
- ii) datiem par novērošanas gadījumiem;
- iii) datiem attiecībā uz starptautiskiem nolīgumiem zivsaimniecības jomā;
- iv) datiem par ieiešanu zvejas zonās, jūras apgabalos, uz kuriem attiecas īpaši noteikumi par piekļuvi ūdeņiem un resursiem, reģionālo zvejniecības pārvaldības organizāciju un līdzīgu organizāciju uzraudzības rajonos un trešo valstu ūdeņos, un iziešanu no tiem;
- v) Automātiskās identifikācijas sistēmas datiem.

3. Apstiprināšanas sistēma nodrošina tūlītēju datu nesakritības, kļūdu un trūkstošas informācijas noteikšanu.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka datubāzē skaidri atainota datu apstiprināšanas sistēmā atklātā datu neatbilstība. Datubāze arī iezīmē visus koriģētos datus un norāda attiecīgās korekcijas iemeslu.

5. Ja ir konstatēta datu nesakritība, attiecīgā dalībvalsts veic vajadzīgo izmeklēšanu un attiecīgi rīkojas, ja ir iemesli aizdomām, ka izdarīts pārkāpums.

6. Dalībvalstis nodrošina, ka datubāzē ir skaidri redzami datumi, kad dati saņemti, ievadīti un apstiprināti, kā arī dati, kad tiek veikti turpmāki pasākumi attiecībā uz konstatētām nesakritībām.

7. Ja 2. punktā minētos datus nepārraida elektroniski, dalībvalstis nodrošina to, ka tie tūlīt tiek manuāli ievadīti datubāzē.

8. Dalībvalstis izstrādā valsts plānu, lai īstenotu apstiprināšanas sistēmu, kurā ietverti 2. punkta a) un b) apakšpunktā minētie dati, un veiktu turpmākos pasākumus nesakritību gadījumā. Plāns dalībvalstīm nodrošina iespēju izvirzīt apstiprināšanas un kontrolpārbaudes prioritātes un paredzēt turpmākos pasākumus nesakritību gadījumā, pamatojoties uz riska pārvaldību. Plānu līdz 2011. gada 31. decembrim iesniedz apstiprināšanai Komisijā. Komisija apstiprina plānus līdz 2012. gada 1. jūlijam, ļaujot dalībvalstīm izdarīt grozījumus. Grozījumus plānā katru gadu iesniedz apstiprināšanai Komisijā.

9. Ja Komisija izmeklēšanā ir konstatējusi nesakritības datus, kas ievadīti dalībvalsts datubāzē, tā pēc dokumentu iesniegšanas un konsultācijām ar dalībvalsti var pieprasīt, lai dalībvalsts izmeklētu nesakritības iemeslu un vajadzības gadījumā koriģētu minētos datus.

10. Šajā regulā minētās dalībvalstu izveidotās datubāzes un savāktos datus uzskata par autentiskiem saskaņā ar valsts tiesību aktos paredzētiem nosacījumiem.

110. pants

Pieklūve datiem

1. Dalībvalstis nodrošina, lai Komisijai vai tās izraudzītai struktūrai jebkurā laikā bez iepriekšēja paziņojuma būtu attāla pieklūve visiem 115. pantā minētajiem datiem. Turklāt Komisijai ir iespēja manuāli vai automātiski lejupielādēt minētos datus par jebkuru laikposmu vai jebkuru zvejas kuģu skaitu.

2. Dalībvalstis piešķir pieklūvi Komisijas ierēdņiem, pamatojoties uz elektroniskiem sertifikātiem, ko sagatavojusi Komisija vai tās izraudzītā struktūra.

Šāda pieklūve ir iespējama 115. pantā minētajai dalībvalstu tīmekļa vietņu drošajai daļai.

3. Neskarot 1. un 2. punktu, dalībvalstis var līdz 2012. gada 30. jūnijam īstenot izmēģinājuma projektus ar Komisiju un tās izraudzītu struktūru par attālu reāllaika pieklūvi dalībvalstu datiem par zvejas iespējām, kas reģistrētas un apstiprinātas atbilstīgi šai regulai. Ja gan Komisija, gan attiecīgā dalībvalsts ir apmierināta ar izmēģinājuma projekta rezultātiem un ciktāl attālā pieklūve darbojas, kā paredzēts, attiecīgajai dalībvalstij vairs nav pienākuma ziņot par zvejas iespējām, kā minēts 33. panta 2. un 8. punktā. Datu pieklūves veids un procedūras tiek apsvērti un pārbaudīti. Dalībvalstis līdz 2012. gada 1. janvārim informē Komisiju par to, vai tās plāno veikt izmēģinājuma projektus. No 2013. gada 1. janvāra Padome var pieņemt lēmumu par citu tādu datu nosūtīšanas veidu un biežumu, kurus dalībvalstis nosūta Komisijai.

111. pants

Datu apmaiņa

1. Katra karoga dalībvalsts nodrošina tiešu elektronisku attiecīgās informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm un attiecīgā gadījumā Komisiju vai tās izraudzītu struktūru jo īpaši attiecībā uz:

- kuģu noteikšanas sistēmas datiem, ja kuģi atrodas citas dalībvalsts ūdeņos;
- zvejas žurnālu informāciju, ja tās kuģi zvejo citas dalībvalsts ūdeņos;
- izkraušanas deklarācijām un pārkraušanas citā kuģī deklarācijām, ja šādas darbības notiek citu dalībvalstu ostās;
- iepriekšēju paziņojumu, ja paredzētā ienākšanas osta ir citā dalībvalstī.

2. Katra piekrastes dalībvalsts nodrošina tiešu elektronisku attiecīgās informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm un, attiecīgā gadījumā, Komisiju vai tās izraudzītu struktūru, jo īpaši nosūtot:

- pārdošanas zīmē ietverto informāciju karoga dalībvalstij, ja pirmā pārdošana tiek veikta no citas dalībvalsts zvejas kuģa;
- uzglabāšanas deklarācijā ietverto informāciju, ja zivis uzglabā citā dalībvalstī, nevis karoga dalībvalstī vai izkraušanas dalībvalstī;
- pārdošanas zīmēs un uzglabāšanas deklarācijā ietverto informāciju tai dalībvalstij, kurā notika izkraušana.

3. Šī izstrādātus noteikumus šīs nodaļas piemērošanai, jo īpaši lai pārbaudītu kvalitāti, atbilstību termiņiem, kas noteikti datu iesniegšanai, kontrolpārbaudēm, analīzei, datu verificācijai un datu lejupielādei paredzēta standartizēta formāta izveidošanai, pieņem saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

II NODAĻA

Datu konfidencialitāte

112. pants

Personas datu aizsardzība

1. Šī regula neskar un nekādā veidā neietekmē fizisku personu aizsardzības līmeni attiecībā uz personas datu apstrādi, ko nodrošina Kopienas un valstu tiesību aktu noteikumi, un jo īpaši nekādā veidā negroza dalībvalstu pienākumus attiecībā uz personas datu apstrādi saskaņā ar Direktīvu 95/46/EK vai Kopienas iestāžu un struktūru pienākumus attiecībā uz personas datu apstrādi, kuru, pildot savus pienākumus, tās veic saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 45/2001.

2. Personu tiesības attiecībā uz viņu reģistrācijas datiem, kas apstrādāti valsts sistēmā, īsteno saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā uzglabā personas datus, un jo īpaši saskaņā ar noteikumiem, ar ko īsteno Direktīvu 95/46/EK, un tiesības attiecībā uz viņu reģistrācijas datiem, ko apstrādā Kopienas sistēmās, īsteno saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 45/2001.

113. pants

Konfidencialitāte, dienesta noslēpums un komercnoslēpums

1. Dalībvalstis un Komisija veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka saskaņā ar šo regulu savāktos un saņemtos datus apstrādā saskaņā ar noteikumiem, kurus piemēro dienesta noslēpumu un komercnoslēpumu saturošiem datiem.

2. Datus, ar ko savstarpēji apmainījušās dalībvalstis un Komisija, nenosūta citām personām kā vien tām, kuras strādā dalībvalstu vai Kopienas iestādēs un kuru amata pienākumu izpildei vajadzīga šāda piekļuve, ja vien dalībvalstis, kuras nosūta datus, nav devušas skaidru attiecīgu piekrišanu.

3. Šā panta 1. punktā minētos datus neizmanto citam nolūkam kā vien tam, kas paredzēts šajā regulā, ja vien datu sniedzējas iestādes nav devušas skaidru piekrišanu minēto datu izmantošanai citiem nolūkiem un tiek ievērots nosacījums, ka spēkā esošie noteikumi dalībvalstī, kuras iestāde saņem datus, šādu izmantošanu neaizliedz.

4. Datim, kuri saskaņā ar šo regulu paziņoti personām, kas strādā kompetentajās iestādēs, tiesās, citās valsts iestādēs un Komisijā vai tās izraudzītā struktūrā, un kuru izpaušana apdraudētu:

- a) privātpersonas privātuma un integritātes aizsardzību saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem par personas datu aizsardzību;
- b) fiziskas vai juridiskas personas komerciālās intereses, tostarp intelektuālo īpašumu;
- c) tiesvedību un juridiskas konsultācijas; vai
- d) inspekciju vai izmeklēšanu tvērumu,

piemēro spēkā esošos konfidencialitātes noteikumus. Informāciju vienmēr drīkst izpaust, ja tas ir vajadzīgs, lai pārtrauktu vai aizliegtu kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu pārkāpumus.

5. Uz 1. punktā minētajiem datiem attiecas tāda pati aizsardzība, kāda līdzīgiem datiem noteikta to saņēmējas dalībvalsts tiesību aktos un attiecīgajos noteikumos, kuri piemērojami Kopienas iestādēm.

6. Šo pantu neuzskata par šķērslī saskaņā ar šo regulu iegūtu datu izmantošanai juridiskās darbībās vai tiesvedībā, kas vēlāk

uzsāktas par kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu neieviešanu. Dalībvalsts kompetentās iestādes, kas nosūta datus, tiek informētas par visām instancēm, kurās minētos datus izmanto šādiem nolūkiem.

7. Šis pants neskar pienākumus par savstarpējo palīdzību krimināllietās atbilstīgi starptautiskajām konvencijām.

III NODAĻA

Oficiālas tīmekļa vietnes

114. pants

Oficiālas tīmekļa vietnes

1. Šīs regulas mērķu izpildei katra dalībvalsts pirms 2012. gada 1. janvāra izveido oficiālu tīmekļa vietni, kas pieejama internetā un satur 115. un 116. pantā minēto informāciju. Dalībvalstis paziņo Komisijai savas oficiālās tīmekļa vietnes adresi. Komisija var nolemt izstrādāt kopīgus standartus un procedūras, lai nodrošinātu pārredzamu saziņu pašu dalībvalstu starpā, kā arī starp dalībvalstīm, Kopienas Zivsaimniecības kontroles aģentūru un Komisiju, tostarp regulāru aktuālās informācijas pārraidi par reģistrētajām zvejas darbībām saistībā ar zvejas iespējām.

2. Katras dalībvalsts oficiālajā tīmekļa vietnē ir publiski pieejamā daļa un drošā daļa. Minētajā tīmekļa vietnē katra dalībvalsts ievada, uztur un regulāri atjaunina datus, kas vajadzīgi kontroles nolūkiem saskaņā ar šo regulu.

115. pants

Publiski pieejamā tīmekļa vietnes daļa

Savu tīmekļa vietņu publiski pieejamajā daļā dalībvalstis nekavējoties publicē vai norāda tiešu saiti:

- a) to izraudzīto kompetento iestāžu nosaukumus un adreses, kas atbild par zvejas licenču un zvejas atļauju izdošanu, kā minēts 7. pantā;
- b) apstiprināto ostu sarakstu, kurās veic pārkraušanu citā kuģī, norādot to darba laiku, kā minēts 20. pantā;
- c) vienu mēnesi pēc daudzgadu plāna stāšanās spēkā un pēc Komisijas apstiprinājuma – apstiprināto ostu sarakstu, norādot to darba laiku, kā minēts 43. pantā, un 30 dienas pēc tam – saistītos nosacījumus, lai reģistrētu un ziņotu daudzgadu plānā ietvertu sugu daudzumu katrā izkrājumā;
- d) lēmumu, ar ko liegumu nosaka reāllaikā un skaidri definē attiecīgo zvejas vietu ģeogrāfisko apgabalu, lieguma ilgumu un nosacījumus, kas reglamentē zvejniecību konkrētajā lieguma apgabalā, kā noteikts 53. panta 2. punktā;

- e) sīku informāciju par kontaktpunktiem zvejas žurnālu, iepriekšēju paziņojumu, pārkraušanas citā kuģī deklarāciju, izkraušanas deklarāciju, pārdošanas zīmju, uzglabāšanas deklarāciju un transportēšanas dokumentu nosūtīšanai vai iesniegšanai, kā minēts 14., 17., 20., 23., 62., 66. un 68. pantā;
- f) karti ar tā apgabala koordinātām, kurā noteikts pagaidu zvejas liegums reāllaikā, kā minēts 54. pantā, norādot lieguma ilgumu un nosacījumus, kas reglamentē zvejniecību minētajā teritorijā lieguma laikā;
- g) lēmumu noteikt zvejas liegumu atbilstīgi 35. pantam un visu vajadzīgo informāciju.

116. pants

Timekļa vietnes drošā daļa

1. Timekļa vietnes drošajā daļā katra dalībvalsts izveido, uztur un atjaunina piekļuvi šādiem sarakstiem un datubāzēm:
 - a) to ierēdņu sarakstiem, kas ir atbildīgi par 74. pantā minētajām inspekcijām;
 - b) elektroniskai datubāzei ierēdņu sagatavoto inspekcijas un pārraudzības ziņojumu apstrādei, kā minēts 78. pantā;
 - c) kuģu noteikšanas sistēmas datnēm, ko reģistrējis to zvejas uzraudzības centrs, kā minēts 9. pantā;
 - d) elektroniskai datubāzei, kurā ir visu zvejas licenču saraksts, kā arī zvejas atļauju saraksts, kuras izdotas un pārvaldītas saskaņā ar šo regulu, skaidri norādot nosacījumus un informāciju par visiem apturēšanas un anulēšanas gadījumiem;
 - e) iespējai mērīt nepārtraukto 24 stundu laikposmu, kas minēts 26. panta 6. punktā;
 - f) elektroniskai datubāzei, kurā ir visi attiecīgie dati par zvejas iespējām, kā minēts 33. pantā;
 - g) 46. pantā minētās valsts kontroles rīcības programmām;
 - h) elektroniskai datubāzei savākto datu pilnīguma un kvalitātes verificēšanai, kā minēts 109. pantā.
2. Katra dalībvalsts nodrošina:
 - a) Komisijai vai tās izraudzītai struktūrai attālu piekļuvi šajā pantā minētajiem datiem un to, ka tā notiek ar droša interneta savienojuma starpniecību un ir iespējama 24 stundas diennaktī, septiņas dienas nedēļā;
 - b) tiešu elektronisku attiecīgās informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm un Komisiju vai tās izraudzītu struktūru.

3. Dalībvalsts piešķir piekļuvi Komisijas ierēdņiem, pamatojoties uz elektroniskiem sertifikātiem, ko sagatavojusi Komisija vai tās izraudzītā struktūra.

4. Datus, kas iekļauti timekļa vietņu drošajā daļā, dara pieejamus tikai konkrētiem lietotājiem, ko šādam nolūkam pilnvarojusi vai nu attiecīgā dalībvalsts, vai Komisija vai tās izraudzītā struktūra. Minētajām personām dara pieejamus tikai tos datus, kas tām vajadzīgi to uzdevumu un darbību veikšanai, lai nodrošinātu kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu ievērošanu, un tāpēc uz tām attiecas noteikumi, kas reglamentē šādu datu izmantošanas konfidencialitāti.

5. Datus, kas iekļauti timekļa vietnes drošajā daļā, uzglabā tikai tik ilgi, cik tas vajadzīgs šīs regulas mērķu izpildei, taču vienmēr vismaz trīs kalendāros gadus, sākot no gada, kas ir nākamais pēc informācijas reģistrēšanas gada. Personas datus, kuru apmaiņa saskaņā ar šo regulu notiek vēstures, statistikas vai zinātnes vajadzībām, glabā vai nu tikai anonīmā formā, vai, ja tas nav iespējams, tikai ar šifrētu datu subjektu identitāti.

6. Sīki izstrādātus noteikumus šīs nodaļas piemērošanai pieņem saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

XIII SADAĻA

ĪSTENOŠANA

117. pants

Administratīva sadarbība

1. Iestādes, kas ir atbildīgas par šīs regulas īstenošanu dalībvalstīs, sadarbojas cita ar citu, ar trešo valstu kompetentajām iestādēm, ar Komisiju un tās izraudzīto struktūru, lai nodrošinātu atbilstību šai regulai.

2. Nolūkos, kas minēti 1. punktā, izveido savstarpējas palīdzības sistēmu, kurā ietver noteikumus par informācijas apmaiņu pēc iepriekšēja vai pēkšņa pieprasījuma.

3. Dalībvalsts, kurā notikušas zvejas darbības, pēc Komisijas pieprasījuma elektroniski nosūta tai attiecīgu informāciju vienlaikus ar paziņojumu zvejas kuģa karoga dalībvalstij.

4. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

118. pants

Paziņošanas pienākumi

1. Reizi piecos gados dalībvalstis nosūta Komisijai ziņojumu par šīs regulas piemērošanu.

2. Uz dalībvalstu iesniegto ziņojumu un pašas novērojumu pamata Komisija reizi piecos gados sagatavo ziņojumu, ko iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei.

3. Komisija piecus gadus pēc šīs regulas stāšanās spēkā izvērtē, kā šī regula ietekmējusi kopējo zivsaimniecības politiku.

4. Dalībvalstis nosūta Komisijai ziņojumu, kurā izklāstīti pamatprincipi, kuri ievēroti, sastādot ziņojumus par pamatdatiem.

5. Šī izstrādātus noteikumus par dalībvalstu ziņojumu saturu un formu šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 119. pantā minēto procedūru.

119. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja, kas izveidota ar Regulas (EK) Nr. 2371/2002 30. pantu.

2. Ja ir atsauce uz šo pantu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 4. un 7. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 4. panta 3. punktā paredzētais termiņš ir viens mēnesis.

XIV SADAĻA

GROZĪJUMI UN ATCELŠANA

120. pants

Grozījumi Regulā (EK) Nr. 768/2005

Regulu (EK) Nr. 768/2005 ar šo groza šādi.

1. Regulas 3. pantam pievieno šādu punktu:

“i) palīdzēt kopējās zivsaimniecības politikas kontroles sistēmas vienveidīgā ieviešanā, konkrēti:

— organizēt dalībvalstu kontroles darbību operatīvo koordināciju, lai īstenotu īpašas kontroles un inspekcijas programmas, kontroles programmas, kas saistītas ar nelegālu, neregistrētu un neregulētu (“N-NN”) zveju, un starptautiskas kontroles un inspekcijas programmas,

— veikt inspekcijas, kas vajadzīgas, lai izpildītu Aģentūras uzdevumus saskaņā ar 17.a pantu.”

2. Regulas 5. pantā:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Aģentūras veiktā operatīvā koordinācija attiecas uz visu to darbību kontroli, uz ko attiecas kopējā zivsaimniecības politika.”;

b) pievieno šādu punktu:

“3. Pastiprinātas dalībvalstu darba operatīvās koordinācijas nolūkā Aģentūra kopā ar attiecīgajām dalībvalstīm var izveidot darbības plānus un koordinēt to īstenošanu.”

3. Regulas 7. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“7. pants

Palīdzība Komisijai un dalībvalstīm

Aģentūra palīdz Komisijai un dalībvalstīm, lai nodrošinātu to pienākumu pilnīgu, vienveidīgu un efektīvu izpildi saskaņā ar kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem, tostarp cīņā pret NNN zveju un to attiecībās ar trešām valstīm. Aģentūra jo īpaši:

a) izveido un izstrādā pamatprogrammu dalībvalstu zvejniecības inspekcijas instruktoru mācībām un organizē papildu mācības un seminārus minētajām ierēdņiem un citiem kontroles un inspekcijas darbībās iesaistītiem darbiniekiem;

b) izveido un izstrādā pamatprogrammu Kopienas inspektoru mācībām pirms to pirmās norīkošanas darbā un regulāri organizē papildu mācības un seminārus minētajiem ierēdņiem;

c) pēc dalībvalstu lūguma veic ar dalībvalstu kontroles un inspekcijas pasākumiem saistītu preču un pakalpojumu kopīgu iepirkumu, kā arī gatavo un koordinē dalībvalstu kopīgu izmēģinājuma projektu īstenošanu;

d) izstrādā kopīgas darbības procedūras saistībā ar kontroles un inspekcijas darbībām, ko kopīgi veic divas vai vairāk dalībvalstis;

e) izstrādā kritērijus kontroles un inspekcijas līdzekļu apmaiņai starp dalībvalstīm un starp dalībvalstīm un trešām valstīm un šādu līdzekļu nodrošināšanai no dalībvalstu pusēs;

f) veic riska analīzi, pamatojoties uz zvejas datiem par nozvejām, izkrāvumiem un zvejas piepūli, kā arī riska analīzi par neziņotiem izkrāvumiem, *inter alia*, datus par nozvejām un importu salīdzinot ar datiem par eksportu un par vietējo patēriņu;

g) pēc Komisijas vai dalībvalstu pieprasījuma izstrādā kopīgu inspekcijas metodoloģiju un procedūras;

h) pēc dalībvalstu lūguma, palīdz tām ievērot to Kopienas un starptautiskās saistības, tostarp cīņu pret NNN zveju, un saistības, ko noteikušas reģionālās zvejniecības pārvaldības organizācijas;

- i) veicina un koordinē vienotas riska pārvaldības metodikas izstrādi savas kompetences jomā;
- j) koordinē un veicina sadarbību starp dalībvalstīm un kopīgus standartus paraugu ņemšanas plānu izstrādei, kas noteikti Padomes Regulā (EK) Nr. 1224/2009 (2009. gada 20. novembris), ar ko izveido Kopienas kontroles sistēmu, lai nodrošinātu atbilstību kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem (*).

(*) OV L 343, 22.12.2009., 1. lpp.”

4. Regulas 8. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“8. pants

Kopienas saistību īstenošana kontroles un inspekcijas jomā

1. Pēc Komisijas lūguma Aģentūra, balstoties uz starptautiskām kontroles un inspekcijas programmām, koordinē dalībvalstu veiktās kontroles un inspekcijas darbības, izstrādājot kopējus izvietošanas plānus.

2. Aģentūra var iegādāties, īrēt vai fraktēt iekārtas, kas ir vajadzīgas, lai īstenotu 1. punktā minētos kopējus izvietošanas plānus.”

5. Regulas 9. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“9. pants

Īpašu kontroles un inspekcijas programmu īstenošana

1. Aģentūra koordinē īpašu kontroles un inspekcijas programmu īstenošanu, kuras, izmantojot kopējus izvietošanas plānus, izstrādātas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1224/2009 95. pantu.

2. Aģentūra var iegādāties, īrēt vai fraktēt iekārtas, kas ir vajadzīgas, lai īstenotu 1. punktā minētos kopējos izvietošanas plānus.”

6. Pēc III nodaļas iekļauj šādu nodaļu:

“IIIa NODAĻA

AĢENTŪRAS PILNVARAS

17.a pants

Aģentūras ierēdņu iecelšana par Kopienas inspektoriem

Aģentūras ierēdņus var iecelt par Kopienas inspektoriem starptautiskos ūdeņos saskaņā ar 79. pantu Regulā (EK) Nr. 1224/2009.

17.b pants

Aģentūras pasākumi

Aģentūra attiecīgā gadījumā:

- a) izdod rokasgrāmatas par saskaņotiem inspekcijas standartiem;
- b) izstrādā norādījumus, kuros atspoguļo labāko praksi kopējās zivsaimniecības politikas kontroles jomā, tostarp par kontroles ierēdņu mācībām, un regulāri atjaunina šādus norādījumus;
- c) sniedz Komisijai vajadzīgo tehnisko un administratīvo atbalstu tās uzdevumu izpildē.

17.c pants

Sadarbība

1. Dalībvalstis un Komisija sadarbojas ar Aģentūru un sniedz tai vajadzīgo palīdzību, lai tā varētu veikt savu uzdevumu.

2. Pienācīgi ņemot vērā atšķirīgās tiesību sistēmas atsevišķās dalībvalstīs, Aģentūra veicina sadarbību starp dalībvalstīm un starp dalībvalstīm un Komisiju, lai izstrādātu saskaņotus kontroles standartus, ievērojot Kopienas tiesību aktus un ņemot vērā labāko praksi dalībvalstīs un atzītus starptautiskos standartus.

17.d pants

Ārkārtas vienība

1. Ja Komisija pēc savas ierosmes vai vismaz pēc divu dalībvalstu pieprasījuma konstatē situāciju, kas ietver tiešu, netiešu vai potenciālu nopietnu risku kopējai zivsaimniecības politikai, un ja risku nevar aizkavēt, novērst vai samazināt ar pastāvošiem līdzekļiem, nedz arī pienācīgi pārvaldīt, par to tūlīt paziņo Aģentūrai.

2. Aģentūra, rīkojoties pēc Komisijas paziņojuma saņemšanas vai pēc savas ierosmes, tūlīt izveido ārkārtas vienību un par to informē Komisiju.

17.e pants

Ārkārtas vienības uzdevumi

1. Aģentūras izveidotā ārkārtas vienība atbild par to, lai savāktu un novērtētu visu attiecīgo informāciju un apzinātu pieejamās iespējas, lai pēc iespējas efektīvāk un ātrāk aizkavētu, novērstu vai samazinātu risku kopējai zivsaimniecības politikai.

2. Ārkārtas vienība var lūgt jebkuras tādas valsts iestādes vai privātpersonas palīdzību, kuras kompetenci tā uzskata par vajadzīgu, lai efektīvi reaģētu uz ārkārtas situāciju.

3. Aģentūra veic vajadzīgo koordināciju, lai pienācīgi un laikus reaģētu uz ārkārtas situāciju.

4. Ārkārtas vienība attiecīgā gadījumā informē sabiedrību par attiecīgajiem riskiem un veiktajiem pasākumiem.

17.f pants

Daudzgažu darba programma

1. Aģentūras daudzgažu darba programmā iestrādā vispārējus mērķus, pilnvaras, uzdevumus, darbības rādītājus un prioritātes katrai Aģentūras darbībai piecu gadu laikposmā. Tajā ietver personāla politikas plānu un aplēses par budžeta apropriācijām, kas jādara pieejamas mērķu sasniegšanai minētajā piecu gadu laikposmā.

2. Daudzgažu darba programmu sagatavo atbilstīgi uz darbību balstītas pārvaldības sistēmai, kā arī Komisijas izstrādātai metodoloģijai. To pieņem valde.

3. Darba programma, kas minēta 23. panta 2. punkta c) apakšpunktā, ir saistīta ar daudzgažu darba programmu. Tajā skaidri norāda papildinājumus, grozījumus vai svītrojumu salīdzinājumā ar iepriekšējā gada darba programmu un sekmes daudzgažu darba programmas vispārējo mērķu un prioritāšu sasniegšanā.

17.g pants

Sadarbība jūrlietās

Aģentūra veicina ES integrētās jūrniecības politikas īstenošanu un jo īpaši pēc valdes sniegta apstiprinājuma noslēdz administratīvus nolīgumus ar citām struktūrām jautājumos, uz ko attiecas šī regula. Izpilddirektors šādu sarunu sākumposmā informē par to Komisiju un dalībvalstis.

17.h pants

Sīki izstrādāti noteikumi

Sīki izstrādātus noteikumus šīs nodaļas īstenošanai pieņem saskaņā ar procedūru, kas minēta Regulas (EK) Nr. 2371/2002 30. panta 2. punktā.

Minētie noteikumi jo īpaši var attiekties uz plānu formulējumu reaģēšanai uz ārkārtas situāciju, ārkārtas vienības izveidi un piemērojamām praktiskajām procedūrām."

121. pants

Grozījumi citās regulās

1. Svītro Regulas (EK) Nr. 847/96 5. pantu.

2. Regulu (EK) Nr. 2371/2002 groza šādi:

a) regulas 21. pantu aizstāj ar šādu pantu:

"21. pants

Kopienas sistēma kontrolei un izpildei

Kontrolē piekļuvi ūdeņiem un resursiem un 1. pantā izklāstīto darbību veikšanu un nodrošina kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu ievērošanu. Šādā nolūkā izveido Kopienas sistēmu kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu kontrolei, inspekcijai un izpildei."

b) svītro 22. līdz 28. pantu.

3. Padomes Regulā (EK) Nr. 811/2004 (2004. gada 21. aprīlis), ar ko nosaka pasākumus ziemeļu heka krājumu atjaunošanai ⁽¹⁾, svītro 7., 8., 10., 11., 12. un 13. pantu.

4. Padomes Regulā (EK) Nr. 2115/2005 (2005. gada 20. decembris), ar ko izveido Grenlandes paltusa resursu atjaunošanas plānu Ziemeļrietumu Atlantijas zvejniecības organizācijas darbības jomā ⁽²⁾, svītro 7. pantu.

5. Padomes Regulā (EK) Nr. 2166/2005 (2005. gada 20. decembris), ar ko nosaka Dienvidu heka un Norvēģijas omāra krājumu atjaunošanas pasākumus Kantabrijas jūrā un Ibērijas pussalas rietumu piekrastē ⁽³⁾, svītro IV nodaļu.

6. Padomes Regulā (EK) Nr. 388/2006 (2006. gada 23. februāris), ar ko izveido daudzgažu plānu jūrasmeles krājumu ilgtspējīgai izmantošanai Biskajas līcī ⁽⁴⁾, svītro IV nodaļu.

7. Padomes Regulā (EK) Nr. 509/2007 (2007. gada 7. maijs), ar ko izveido daudzgažu plānu jūrasmeļu krājumu ilgtspējīgai izmantošanai Lamanša jūras šauruma rietumu daļā ⁽⁵⁾, svītro IV nodaļu.

8. Padomes Regulā (EK) Nr. 676/2007 (2007. gada 11. jūnijs), ar ko izveido daudzgažu plānu zivsaimniecībām, kas izmanto jūras zeltplekstes un jūrasmeles krājumus Ziemeļjūrā ⁽⁶⁾, svītro IV nodaļu.

⁽¹⁾ OV L 150, 30.4.2004., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 340, 23.12.2005., 3. lpp.

⁽³⁾ OV L 345, 28.12.2005., 5. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 65, 7.3.2006., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 122, 11.5.2007., 7. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 157, 19.6.2007., 1. lpp.

9. Padomes Regulā (EK) Nr. 1098/2007 (2007. gada 18. septembris), ar ko izveido daudzgaļu plānu Baltijas jūras mencu krājumiem un zvejniecībām, kas šos krājumus izmanto ⁽¹⁾, svītroti 10. panta 3. un 4. punktu, 11. panta 2. un 3. punktu, 12., 13., 15. pantu, 18. panta 2. un 3. punktu, 19. un 20. pantu, 22. panta otro daļu, 23., 24. un 25. pantu.

10. Padomes Regulā (EK) Nr. 1300/2008 (2008. gada 18. decembris), ar ko izveido daudzgaļu plānu mencu krājumiem un zvejniecībām, kas šos krājumus izmanto ⁽²⁾, svītroti 5. un 6. pantu.

11. Padomes Regulā (EK) Nr. 1342/2008 (2008. gada 18. decembris), ar ko izveido ilgtermiņa plānu mencu krājumiem un šo krājumu zvejniecībai ⁽³⁾, svītroti 18., 19., 20., 21., 22., 23., 24., 26., 27., 28. un 29. pantu.

122. pants

Atcelšana

1. Atceļ Regulu (EEK) Nr. 2847/93, izņemot 6., 8. un 11. pantu, kurus atceļ no dienas, kad stājas spēkā šīs regulas 14., 21. un 23. panta īstenošanas noteikumi, un izņemot 5. pantu, 9. panta 5. punktu un 13., 21. un 34. pantu, kurus atceļ no 2011. gada 1. janvāra.

2. Regulu (EK) Nr. 1627/94 atceļ no dienas, kad stājas spēkā šīs regulas 7. panta īstenošanas pasākumi.

3. Regulu (EK) Nr. 1966/2006 atceļ no 2011. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2009. gada 20. novembrī

123. pants

Atsauces

Atsauces uz atceltajām regulām un noteikumiem, kas svītroti saskaņā ar 121. pantu, uzskata par atsaucēm uz šo regulu, un tās lasa saskaņā ar II pielikumā iekļauto atbilstības tabulu.

XV SADAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

124. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

To piemēro no 2010. gada 1. janvāra.

Tomēr:

- a) 33. panta 6. un 9. punktu, 37., 43., 58., 60., 61., 63., 67., 68., 73., 78. un 84. pantu, 90. panta 2., 3. un 4. punktu, 93. un 117. pantu, 121. panta 3. līdz 11. punktu piemēro no 2011. gada 1. janvāra;
- b) 6., 7., 14., 21. un 23. pantu piemēro no dienas, kad stājas spēkā to īstenošanas noteikumi;
- c) 92. pantu piemēro no dienas, kas ir sešus mēnešus pēc tā īstenošanas noteikumu stāšanās spēkā.

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
E. ERLANDSSON

⁽¹⁾ OV L 248, 22.9.2007., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 344, 20.12.2008., 6. lpp.

⁽³⁾ OV L 348, 24.12.2008., 20. lpp.

I PIELIKUMS

KONKRĒTI INSPEKCIJAS KRITĒRIJI DAUDZGADU PLĀNIEM

Mērķis

1. Katra dalībvalsts nosaka konkrētus inspekcijas kritērijus saskaņā ar šo pielikumu.

Stratēģija

2. Veicot zvejas darbību inspekciju un pārraudzību, galvenokārt pievēršas kuģiem, kas varētu zvejot daudzgadu plānā ietvertas sugas. Izlases inspekcijas, ko veic attiecībā uz daudzgadu plānā ietvertu sugu transportēšanu un tirdzniecību, izmanto kā papildu kontrolpārbaudes mehānismu, lai noteiktu inspekcijas un pārraudzības efektivitāti.

Prioritātes

3. Uz dažādiem zvejas rīkiem attiecas dažādi prioritātes līmeņi atkarībā no apjoma, kādā uz flotēm attiecas zvejas iespēju limiti. Tāpēc katra dalībvalsts nosaka īpašas prioritātes.

Mērķu kritēriji

4. Ne vēlāk kā vienu mēnesi pēc tam, kad stājas spēkā regula, ar ko izveido daudzgadu plānu, dalībvalstis ievieš inspekcijas grafikus, ņemot vērā turpmāk izklāstītos mērķus.

Dalībvalstis precizē un apraksta piemērojamo paraugu ņemšanas stratēģiju.

Komisijai pēc pieprasījuma ir pieeja paraugu ņemšanas plānam, ko izmanto dalībvalsts.

- a) Inspekcijas intensitāte ostās

Principā sasniedzamajai precizitātei jābūt vismaz tādai pašai, kādu sasniegtu, izmantojot vienkāršu izlases veida paraugu ņemšanas metodi, saskaņā ar kuru inspicē 20 % (pēc svara) no visu daudzgadu plānā ietverto sugu izkrāvumiem dalībvalstī.

- b) Tirdzniecības inspekcijas intensitāte

Pārbauda 5 % no daudzgadu plānā ietvertu sugu daudzumiem, kas piedāvāti pārdošanai izsolē.

- c) Inspekcijas intensitāte jūrā

Elastīgs kritērijs: to nosaka pēc tam, kad ir sīki izanalizēta zvejas darbība katrā apgabalā. Jūrā veiktu inspekciju kritērijs attiecas uz patrulēšanas dienu skaitu jūrā pārvaldības apgabalos, un var noteikt atsevišķu kritēriju dienām, kurās patrulē konkrētos apgabalos.

- d) Intensitāte novērošanai no gaisa

Elastīgs kritērijs: nosaka pēc tam, kad ir sīki izanalizēta zvejas darbība katrā apgabalā un ņemti vērā pieejamie resursi, kas ir dalībvalsts rīcībā.

II PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

Regula (EEK) Nr. 2847/93	Šī regula
1. panta 1. punkts	1. un 2. pants
1. panta 2. punkts	5. panta 3. punkts
1. panta 3. punkts	2. pants
2. pants	5. pants
3. pants	9. pants
4. panta 1. punkts	5. pants
4. panta 2. punkts	75. pants
5. panta a) un b) punkts	74. pants
5. panta c) punkts	8. pants
6. pants	14., 15. un 16. pants
7. pants	17. un 18. pants
8. pants	23., 24. un 25. pants
9. panta 1., 2., 3., 4., 4.a, 5., 6., 7., 8. un 9. punkts	62., 63., 64., 65. un 68. pants
9. panta 4.b un 5. punkts	66. un 67. pants
11. pants	20., 21., un 22. pants
13. pants	68. pants
14. pants	59. pants
15. panta 1., 2. un 4. punkts	33. un 34. pants
15. panta 3. punkts	36. pants
16. pants	117. pants
17. pants	5., pants
19. pants	112. un 113. pants
IIA sadaļa	IV sadaļas I nodaļas 2. sadaļa
20. panta 1. punkts	47. pants
20. panta 2. punkts	49. pants
21. panta 1. punkts	33. pants
21. panta 2. punkts	35. pants
21. panta 3. punkts	36. pants
21. panta 4. punkts	37. pants
21.a pants	35. pants
21.b pants	34. pants
21.c pants	36. pants
23. pants	105. pants
V sadaļa	IV sadaļas II nodaļa un 109. pants
28. panta 1. punkts	56. pants
28. panta 2. punkts	57. un 70. pants
28. panta 2.a punkts	56. pants
29. pants	96., 97., 98. un 99. pants
30. pants	102. pants
31. panta 1. un 2. punkts	89. un 90. pants
31. panta 4. punkts	86. pants

32. panta 1. punkts	85. pants
32. panta 2. punkts	88. pants
33. pants	86. pants
34. pants	117. pants
34.a pants	117. pants
34.b pants	98. pants
34.c pants	95. pants
35. pants	118. pants
36. pants	119. pants
37. pants	112. un 113. pants
38. pants	3. pants
39. pants	122. pants
40. pants	124. pants
Regula (EK) Nr. 1627/94	Šī regula
Visa regula	7. pants
Regula (EK) Nr. 847/96	Šī regula
5. pants	106. pants
Regula (EK) Nr. 2371/2002	Šī regula
21. pants	1. un 2. pants
22. panta 1. punkts	6., 7., 8., 9., 14. un 75. pants
22. panta 2. punkts	58., 59., 62., 68. un 75. pants
23. panta 3. punkts	5. panta 3. punkts, 5. panta 5. punkts un 11. pants
23. panta 4. punkts	105. un 106. pants
24. pants	5. pants, VII sadaļa un 71. un 91. pants
25. pants	VII sadaļas III un IV nodaļa un 89. pants
26. panta 1. punkts	96. pants
26. panta 2. punkts	108. pants
26. panta 4. punkts	36. pants
27. panta 1. punkts	96. līdz 99. pants
27. panta 2. punkts	101., 102. pants
28. panta 1. punkts	117. pants
28. panta 3. punkts	80., 81. un 83. pants
28. panta 4. punkts	79. pants
28. panta 5. punkts	74. pants
Regula (EK) Nr. 811/2004	Šī regula
7. pants	14. panta 2. punkts
8. pants	17. pants
10. pants	14. panta 3. punkts
11. pants	44. pants
12. pants	60. panta 6. punkts
Regula (EK) Nr. 2166/2005	Šī regula
9. pants	14. panta 3. punkts
10. pants	60. panta 1. punkts
12. pants	44. pants
13. pants	60. panta 6. punkts

Regula (EK) Nr. 2115/2005	Šī regula
7. pants	14. panta 3. punkts
Regula (EK) Nr. 388/2006	Šī regula
7. pants	14. panta 3. punkts
8. pants	60. panta 1. punkts
10. pants	44. pants
11. pants	60. panta 6. punkts
Regula (EK) Nr. 509/2007	Šī regula
6. pants	14. panta 3. punkts
8. pants	44. pants
9. pants	60. panta 6. punkts
Regula (EK) Nr. 676/2007	Šī regula
10. pants	14. panta 2. punkts
11. pants	14. panta 3. punkts
12. pants	60. panta 1. punkts
14. pants	44. pants
15. pants	60. panta 6. punkts
Regula (EK) Nr. 1098/2007	Šī regula
15. pants	14. panta 3. punkts
19. pants	60. panta 1. punkts
24. pants	46. pants
Regula (EK) Nr. 1342/2008	Šī regula
19. panta 1. punkts	109. panta 2. punkts
19. panta 2. punkts	115. pants
20. pants	60. pants
22. pants	42. pants
23. pants	46. pants
24. pants	17. pants
25. pants	43. pants
26. pants	14. panta 2. punkts
27. pants	44. pants
28. pants	60. panta 6. punkts

PADOMES REGULA (EK) Nr. 1225/2009

(2009. gada 30. novembris),

par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis

(kodificēta versija)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 133. pantu,

Padomes Regula (EK) Nr. 1234/2007 (2007. gada 22. oktobris), ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) ⁽¹⁾,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

(1) Padomes Regula (EK) Nr. 384/96 (1995. gada 22. decembris) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis ⁽²⁾ ir vairākas reizes būtiski grozīta ⁽³⁾. Skaidrības un praktisku iemeslu dēļ minētā regula būtu jākodificē.

(2) Sarunas par daudzpusējo tirdzniecību, kas pabeigtas 1994. gadā, ir kalpojušas par pamatu jaunu nolīgumu noslēgšanai par Vispārējās vienošanās par tarifiem un tirdzniecību (turpmāk "VVT") VI panta īstenošanu. Ņemot vērā jauno dempinga un subsīdiu noteikumu atšķirīgo raksturu, ir atbilstīgi izveidot arī atsevišķu Kopienas noteikumu kopumu katrai no abām šīm jomām. Līdz ar to noteikumi par aizsardzību pret subsīdijām un kompensāciju maksājumiem ir ietverti atsevišķā regulā.

(3) Nolīgums par dempingu, proti, Nolīgums par 1994. gada Vispārējā nolīguma par tarifiem un tirdzniecību VI panta īstenošanu (turpmāk "1994. gada Antidempinga nolīgums") ietver sīkākus noteikumus jo īpaši attiecībā uz dempinga aprēķināšanu, izmeklēšanas uzsākšanu un veikšanu, ietverot faktu konstatēšanu un apstrādi, pagaidu pasākumu ieviešanu, antidempinga maksājumu ieviešanu un iekasēšanu, antidempinga pasākumu ilgumu un pārskatīšanu un sabiedrības informēšanu par antidempinga lietu izmeklēšanu. Lai nodrošinātu minēto noteikumu pienācīgu un pārredzamu piemērošanu, nolīguma formulējumi būtu pēc iespējas jāievieš Kopienas tiesību aktos.

(4) Šo noteikumu piemērošanā ir svarīgi, lai Kopiena ņemtu vērā to, kā šos noteikumus interpretē Kopienas galvenie tirdzniecības partneri, tādējādi saglabājot tiesību un pienākumu līdzsvaru, ko nosaka VVT nolīgums.

(5) Ir vēlams noteikt skaidrus un sīki izstrādātus noteikumus normālās vērtības aprēķināšanai. Konkrēti, visos gadījumos šāda vērtība būtu jānosaka, pamatojoties uz pietiekamiem pārdošanas apjomiem eksportētājvalstī parastā tirdzniecības režīmā. Ir lietderīgi sniegt pamatnostādnes attiecībā uz to, kad puses var uzskatīt par saistītām, lai konstatētu dempingu. Ir lietderīgi definēt apstākļus, kādos iespējams uzskatīt, ka noiets iekšējā tirgū rada zaudējumus un to var neņemt vērā, un kādos pret atlikušo noietu vai pret salikto normālo vērtību, vai pret noietu trešā valstī var vērst regresu prasību. Ir arī atbilstīgi paredzēt pienācīgu izmaksu sadali uzņēmuma darbības uzsākšanas situācijā, un sniegt padomus, kā definēt uzņēmuma darbības uzsākšanu, kā arī par izmaksu sadales pakāpi un metodi. Veidojot normālo vērtību ir arī nepieciešams norādīt metodes, ko jāizmanto, lai noteiktu pārdošanas, vispārējo un administratīvo izmaksu apmērus un peļņas procentu, kas būtu jāietver šādā vērtībā.

(6) Nosakot normālo vērtību valstīs, kurās nav tirgus ekonomikas, ir racionāli ieviest noteikumus, lai šim nolūkam varētu izvēlēties atbilstīgu trešo valsti ar tirgus ekonomiku, un, ja nav iespējams atrast piemērotu trešo valsti, paredzēt, ka normālo vērtību var noteikt, izmantojot jebkuru citu pienācīgu pamatojumu.

(7) Ir lietderīgi, ka Kopienas antidempinga prakse ņem vērā Kazahstānas jaunos saimnieciskos apstākļus. Jo īpaši ir lietderīgi konkretizēt, ka parasto vērtību var noteikt saskaņā ar noteikumiem, kādus piemēro tirgus ekonomikas valstīm gadījumos, kad var parādīt, ka viens vai vairāki ražotāji, kas ir pakļauti izmeklēšanai saistībā ar attiecīgās preces ražošanu un pārdošanu, galvenokārt darbojas tirgus apstākļos.

(8) Tāpat būtu lietderīgi attiecināt līdzīgu režīmu uz importu no šādām valstīm, kas ir Pasaules tirdzniecības organizācijas (PTO) locekles, no dienas, kad tiek sākti attiecīga antidempinga izmeklēšanas.

⁽¹⁾ OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 56, 6.3.1996., 1. lpp.

⁽³⁾ Skat. I pielikumu.

- (9) Ir lietderīgi norādīt, ka izpēti par to, vai dominē tirgus apstākļi, veic, pamatojoties uz pietiekami pamatotām prasībām no viena vai vairākiem ražotājiem, kas ir pakļauti izmeklēšanai un kas vēlas izmantot iespēju noteikt parasto vērtību atbilstīgi noteikumiem, kādus piemēro tirgus ekonomikas valstīm.
- (10) Ir lietderīgi definēt eksporta cenu un uzskaitīt korekcijas, kādas jāveic gadījumos, kad ir nepieciešams rekonstruēt šo cenu, pamatojoties uz pirmo atvērtā tirgus cenu.
- (11) Lai nodrošinātu eksporta cenas un normālās vērtības taisnīgu salīdzinājumu, ir ieteicams uzskaitīt faktorus, kas var ietekmēt cenas un cenu salīdzināmību, un ieviest konkrētus noteikumus par to, kad un kā būtu jāveic šādas korekcijas, ietverot to, ka būtu jāizvairās no divkāršām korekcijām. Ir nepieciešams paredzēt arī salīdzināšanu, izmantojot vidējās cenas, lai gan gadījumos, kad atsevišķas eksporta cenas mainās atkarībā no klienta, reģiona vai laikposma, tās var salīdzināt ar vidējo normālo vērtību.
- (12) Ir nepieciešams ieviest skaidrus un sīki izstrādātus norādījumus par faktoriem, kurus var izmantot, nosakot, vai imports par dempinga cenām ir nodarījis būtiskus zaudējumus vai arī draud nodarīt zaudējumus. Demonstrējot, ka attiecīgā importa apjoma un cenu dēļ Kopienas ražošanas nozarei ir nodarīti zaudējumi, būtu jāpievērš uzmanība citu faktoru ietekmei un jo īpaši Kopienā dominošajiem tirgus apstākļiem.
- (13) Ir ieteicams definēt terminu "Kopienas ražošanas nozare" un nodrošināt, ka ar eksportētājiem saistītās puses var tikt izslēgtas no šīs nozares, un definēt terminu "saistītas". Ir nepieciešams arī paredzēt antidempinga pasākumus, kas tiek īstenoti kāda Kopienas reģiona ražotāju vārdā un noteikt pamatnostādnes šāda reģiona definēšanai.
- (14) Ir jānosaka puses, kas var iesniegt antidempinga sūdzību, ietverot pakāpi, kādā to vajadzētu atbalstīt Kopienas rūpniecībai, un šādā sūdzībā ietveramo informāciju par dempingu, zaudējumiem un cēloņiem. Ir lietderīgi arī konkretizēt sūdzību noraidīšanas vai lietas izskatīšanas uzsākšana kārtību.
- (15) Ir jānosaka veids, kādā ieinteresētajām pusēm būtu jāpazīņo informācija, ko pieprasa attiecīgās iestādes, un tām būtu jānodrošina iespēja uzrādīt visus būtiskos pierādījumus un aizstāvēt savas intereses. Ir arī vēlams skaidri norādīt noteikumus un kārtību, kas jāievēro izmeklēšanas laikā, un jo īpaši noteikumus attiecībā uz to, kā ieinteresētās puses informē par sevi, iepazīstina ar savu viedokli un iesniedz informāciju norādītajā termiņā (ja šādus viedokļus un informāciju ņem vērā). Ir arī jāparedz nosacījumi, kādos ieinteresētajai pusei var būt pieejama citu ieinteresēto pušu sniegtā informācija un kādos tā var komentēt šādu informāciju. Dalībvalstīm un Komisijai būtu jāsadarbības, lai ievāktu informāciju.
- (16) Ir jāizstrādā nosacījumi, pie kādiem var uzlikt pagaidu maksājumus, ietverot nosacījumu, ka tos var uzlikt ne ātrāk kā pēc 60 dienām, sākot no lietas izskatīšanas uzsākšanas, un ne vēlāk kā deviņus mēnešus pēc tās pabeigšanas. Administratīvu iemeslu dēļ ir jānodrošina, ka visos gadījumos šādus maksājumus var uzlikt Komisija – uzreiz uz deviņiem mēnešiem vai arī, sadalot šo laikposmu divās daļās – uz sešiem un trim mēnešiem.
- (17) Ir jāprecizē tādu cenu labojumu pieņemšanas procedūras, kas vērsta uz dempinga un zaudējumu likvidēšanu, tā vietā, lai ieviestu pagaidu vai galīgos maksājumus. Ir lietderīgi norādīt, kādas ir cenu labojumu laušanas vai atsaukšanas sekas un ka pagaidu maksājumus var uzlikt gadījumos, kad ir aizdomas par cenu labojumu nepildīšanu vai kad ir nepieciešama turpmāka izmeklēšana, lai papildinātu konstatēto. Pieņemot cenu labojumus, būtu jā rūpējas, lai piedāvātie cenu labojumi un to realizēšana neizraisītu darbību, kas vērsta pret konkurenci.
- (18) Ir jānodrošina, lai neatkarīgi no tā, vai ir pieņemti galīgie pasākumi vai nav, lietas parasti būtu jāizbeidz 12 mēnešu laikā un nekādā gadījumā ne vēlāk kā 15 mēnešus pēc izmeklēšanas sākuma. Izmeklēšana vai lietas izskatīšana būtu jāizbeidz, ja dempings ir minimāls vai zaudējumi ir nenozīmīgi, un ir jādefinē šie noteikumi. Ja ir jāievieš pasākumi, ir jāparedz izmeklēšanas izbeigšana un jānosaka, ka pasākumiem vajadzētu būt mazākiem par dempinga starpību, ja ar to pietiek, lai novērstu zaudējumus, kā arī jākonkretizē pasākumu līmeņa aprēķināšanas metode, ja izmeklēšanu veic, izmantojot atlasī.
- (19) Ir jāparedz atpakaļejoša pagaidu maksājumu iekasēšana, ja to uzskata par vajadzīgu, un jādefinē apstākļi, kas var novest pie maksājumu atpakaļejošas piemērošanas, lai izvairītos no piemērojamo galīgo pasākumu iedarbības mazināšanās. Ir jānodrošina maksājumu atpakaļejoša piemērošana arī gadījumos, kad tiek laužti vai atsaukti cenu labojumi.

- (20) Ir jānodrošina pasākumu izbeigšana pēc pieciem gadiem, ja vien pārbaude neliecina, ka tie būtu jāturpina. Gadījumos, kad iesniedz pieteikumus pierādījumus par izmaiņām apstākļos, ir arī jāveic starpposmu pārbaudes vai izmeklēšanas, lai noteiktu, vai iekasētais antidempinga maksājums ir atmaksājamas. Ir arī jānosaka, ka visos dempinga pārrēķinos, kuros nepieciešams rekonstruēt eksporta cenas, maksājumus neuzskata par izmaksām, kas rodas starp importu un tālāku pārdošanu, ja minētie maksājumi atspoguļojas to izstrādājumu cenās, uz kuriem attiecas Kopienas pasākumi.
- (21) Ir īpaši jānodrošina eksporta cenu un dempinga starpību pārvērtēšana, ja maksājumu piesaista eksportētājs, izmantojot kompensācijas mehānismu, un pasākumi neatspoguļojas to izstrādājumu cenās, uz kuriem attiecas Kopienas pasākumi.
- (22) 1994. gada Antidempinga nolīgums neietver noteikumus par antidempinga pasākumu apiešanu, lai gan atsevišķs VVTT ministru lēmums atzīst, ka šādu pasākumu apiešana ir problēma, un šis jautājums ir iesniegts izskatīšanai VVTT Antidempinga komitejā, lai pieņemtu rezolūciju. Ņemot vērā, ka līdz šim daudzpusējās sarunas ir bijušas neveiksmīgas, un kamēr nav zināms PTO Antidempinga komitejas lēmums, Kopienas tiesību aktos ir nepieciešami noteikumi, kas piemērojami atsevišķiem gadījumiem praksē, ietverot preču montāžu Kopienā vai trešā valstī, kuras galvenais mērķis ir apiet antidempinga pasākumus.
- (23) Ir arī vēlams precizēt, kādas darbības ir spēkā esošo pasākumu apiešana. Apiešanas darbības var notikt gan Kopienā, gan ārpus tās. Tā rezultātā ir jāparedz, ka atbrīvojumus no paplašinātajiem maksājumiem, kas jau ir piešķirti importētājiem, var piešķirt arī eksportētājiem, ja maksājumu darbības joma tiek paplašināta tā, lai tie risinātu apiešanas problēmu ārpus Kopienas.
- (24) Ir lietderīgi ļaut apturēt antidempinga pasākumus, ja ir notikušas pagaidu pārmaiņas tirgū, kas šādu pasākumu turpmāku piemērošanu uz laiku padara nevajadzīgu.
- (25) Ir jānodrošina to, ka izmeklēšanai pakļautais imports tiek reģistrēts importēšanas brīdī, lai vēlāk pret šādu importu varētu vērst attiecīgus pasākumus.
- (26) Lai nodrošinātu pasākumu pienācīgu izpildi, dalībvalstīm ir jāveic uzraudzība un jāziņo Komisijai par to preču importa tirdzniecību, uz kurām attiecas izmeklēšana vai pasākumi, kā arī par maksājumiem, kas iekasēti saskaņā ar šo regulu.
- (27) Ir jāparedz regulāras Padomdevējas komitejas konsultācijas regulāros un konkrētos lietas izmeklēšanas posmos. Komitejā būtu jāiekļauj dalībvalstu pārstāvji, un priekšsēdētājam vajadzētu būt Komisijas pārstāvim.
- (28) Informācija, kas Padomdevējā komitejā tiek sniegta dalībvalstīm, bieži ir ļoti tehniska un ietver sāki izstrādātu ekonomisko un juridisko analīzi. Lai dalībvalstīm dotu pietiekami daudz laika izskatīt šo informāciju, tā būtu jānosūta savlaicīgi pirms Padomdevējas komitejas priekšsēdētāja noteiktā sapulces datuma.
- (29) Ir lietderīgi paredzēt pārbaudes vizītes, lai pārbaudītu iesniegto informāciju par dempingu un zaudējumiem, tomēr šādām pārbaudēm vajadzētu būt atkarīgām no tā, cik izsmelošas atbildes ir saņemtas uz aptaujas jautājumiem.
- (30) Ir būtiski paredzēt atlasi gadījumos, kad iesaistīto pušu vai darījumu skaits ir pārāk liels, lai izmeklēšanu varētu pabeigt noteiktajā termiņā.
- (31) Ja pušu sadarbība nav apmierinoša, ir jāparedz, ka var izmantot citu informāciju, lai konstatētu faktus, un to, ka šāda informācija pusēm var nebūt tik labvēlīga kā tad, ja tās būtu sadarbojušās.
- (32) Būtu jāparedz noteikums par konfidenciālas informācijas apstrādi, lai netiktu izpausti darījumu noslēpumi.
- (33) Ir būtiski paredzēt noteikumu par būtisku faktu un apsvērumu izpaušanu pusēm, kuras atbilst attiecīgajiem nosacījumiem, un par to, ka šādi izpaušanai jānotiek saskaņā ar Kopienas lēmumu pieņemšanas procesu tādā termiņā, lai puses varētu aizstāvēt savas intereses.
- (34) Ir apdomīgi paredzēt administratīvu sistēmu, saskaņā ar kuru var griezties ar iebildumiem par to, vai pasākumi atbilst Kopienas interesēm, ietverot patērētāja intereses, un noteikt termiņus, kādos šāda informācija ir jāiesniedz, kā arī iesaistīto pušu tiesības izpaust informāciju,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Principi

1. Antidempinga maksājumu var piemērot visām precēm par dempinga cenām, kuru brīva apgrozība Kopienā rada zaudējumus.

2. Preci uzskata par dempinga preci, ja to eksportē uz Kopienas par cenu, kas parastās tirdzniecības operācijās eksportētājvalstī ir zemāka, salīdzinot ar līdzīgas preces cenu.

3. Eksportētājvalsts parasti ir preces izcelsmes valsts. Tā tomēr var būt arī starpniekvalsts, izņemot gadījumus, kad, piemēram, preces tiek tikai sūtītas caur šo valsti vai arī attiecīgās preces šajā valstī netiek ražotas, vai arī šajā valstī nav, ar ko salīdzināt šo preču cenu.

4. Šajā regulā "līdzīga prece" ir prece, kas ir identiska, tas ir, no visiem aspektiem vienāda ar attiecīgo preci, vai arī, ja šādas preces nav, ar to saprot citu preci, kuras īpašības ir ļoti līdzīgas attiecīgās preces īpašībām, kaut arī tās nav identiskas no visiem aspektiem.

2. pants

Dempinga konstatēšana

A. NORMĀLĀ VĒRTĪBA

1. Normālo vērtību parasti nosaka, pamatojoties uz cenām, kādas eksportētājvalstī ir maksājuši vai maksās neatkarīgie klienti.

Taču gadījumos, kad eksportētājs eksportētājvalstī neražo vai nepārdod līdzīgu preci, normālo vērtību var noteikt, pamatojoties uz citu pārdevēju vai ražotāju cenām.

Cenas, ko izmanto puses, kuras izrādās saistītas vai ir savstarpēji vienojušās par kompensāciju mehānismu, nedrīkst uzskatīt par parastajās tirdzniecības operācijās izmantojamām cenām un nedrīkst izmantot, lai noteiktu normālo vērtību, ja vien nav noteikts, ka šādas attiecības cenu neietekmē.

Lai noteiktu, vai divas puses ir saistītas, var ņemt vērā saistīto pušu definīciju, kas izklāstīta 143. pantā Komisijas Regulā (EEK) Nr. 2454/93 (1993. gada 2. jūlijs), ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muiņas kodeksa izveidi ⁽¹⁾.

2. Lai noteiktu normālo vērtību, parasti izmanto pašmāju pārdevēju paredzētās līdzīgas preces pārdošanas apjomu, ja tas veido 5 % vai vairāk no attiecīgās preces pārdošanas apjoma Kopienā. Taču var izmantot arī mazākus pārdošanas apjomus, ja, piemēram, noteiktās cenas uzskata par raksturīgām attiecīgajam tirgum.

3. Ja parastajās tirdzniecības operācijās nav novērojamas identiskās preces noiets vai tas ir nepietiekams, vai arī konkrētā tirgus

situācija neļauj veikt pienācīgu salīdzināšanu, identiskās preces normālo vērtību aprēķina, pamatojoties uz ražošanas izmaksām preces izcelsmes valstī, kurām pieskaitītas pārdošanas, vispārējās un administratīvās izmaksas saprātīgā apmērā, kā arī peļņa, vai arī pamatojoties uz parastajās tirdzniecības operācijās izmantotajām eksporta cenām, eksportējot preci uz atbilstīgu trešo valsti, ar noteikumu, ka šīs cenas ir reprezentatīvas cenas.

Var uzskatīt, ka attiecīgajam izstrādājumam pirmās daļas nozīmē ir īpaša tirgus situācija, *inter alia*, ja cenas ir mākslīgi pazeminātas, ja notiek ievērojama bartera tirdzniecība vai ja ir noslēgti nekomerciāli pārstrādes nolīgumi.

4. Līdzīgas preces pārdošanu eksportētājvalsts pašmāju tirgū vai eksportētās preces pārdošanu trešā valstī par cenām, kas ir zemākas par vienas vienības ražošanas izmaksām (nemainīgajām un mainīgajām), kurām pieskaitītas pārdošanas, vispārējās un administratīvās izmaksas, cenas dēļ var neuzskatīt par parastām tirdzniecības operācijām un var ņemt vērā, nosakot normālo vērtību, tikai tādos gadījumos, ja ir konstatēts, ka šāda pārdošana notiek ievērojamos apjomos ilgākā laikposmā, turklāt par cenām, kas neļauj segt izmaksas saprātīgā laikposmā.

Ja cenas, kas pārdošanas brīdī ir zemākas par izmaksām, pārsniedz vidējās svērtās izmaksas izmeklēšanas laikā, uzskata, ka šādas cenas paredz izmaksu segšanu saprātīgā laikposmā.

Par ilgāku laikposmu parasti uzskata vienu gadu, bet tas nekādā gadījumā nav mazāks par sešiem mēnešiem, un uzskata, ka šādā laikposmā preci pārdod ievērojamos apjomos par cenu, kas ir zemāka par vienas vienības izmaksām, ja nosaka, ka vidējā, svērtā pārdošanas cena ir zemāka par vidējām, svērtajām vienas vienības izmaksām vai ka noiets, pārdodot preci par cenu, kas ir zemāka par vienas vienības izmaksām, ir vismaz 20 % no pārdošanas apjoma, ko izmanto, lai noteiktu normālo vērtību.

5. Izmaksas parasti aprēķina, pamatojoties uz izmeklēšanai pakļautās puses saglabāto dokumentāciju, ar noteikumu, ka šāda dokumentācija ir saskaņā ar vispārpieņemtajiem grāmatvedības principiem attiecīgajā valstī un ka ir parādīts, ka dokumentācija pieņemami atspoguļo ar ražošanu un attiecīgās preces pārdošanu saistītās izmaksas.

Ja izmaksas, kas saistītas ar attiecīgā izstrādājuma ražošanu un pārdošanu, nav pienācīgi atspoguļotas attiecīgās puses pierakstos, tās koriģē vai nosaka, pamatojoties uz citu tās pašas valsts ražotāju vai eksportētāju izmaksām vai arī, ja tāda informācija nav pieejama vai izmantojama, uz citiem pamatotiem apsvērumiem, iekļaujot informāciju, kas iegūta no citiem reprezentatīviem tirgiem.

Tiek aplūkoti iesniegtie pierādījumi par izmaksu pienācīgu sadali ar noteikumu, ka ir parādīta šāda sadalījuma izmantošana vēsturiskā aspektā. Ja trūkst piemērotākas metodes, priekšroku dod izmaksu sadalei, pamatojoties uz apgrozījumu. Izmaksas attiecīgi koriģē, ņemot vērā tos vienreizējos izmaksu posteņus, kas attiecas uz ražošanu šobrīd un/vai nākotnē, ja vien tas jau nav atspoguļots izmaksu sadalē saskaņā ar šo daļu.

⁽¹⁾ OV L 253, 11.10.1993., 1. lpp.

Ja kādā izmaksu segšanas laikposmā uz izmaksām atstāj ietekmi jaunas materiāli tehniskās bāzes izmantošana ražošanā, kurai ir nepieciešami ievērojami papildu ieguldījumi, vai arī zemi jaudas izmantošanas līmeņi, kam par iemeslu ir uzņēmuma darbības uzsākšana, kura notiek izmeklēšanas laikā vai tā daļā, saskaņā ar iepriekšminētajiem sadales noteikumiem šāda posma beigās piemēro uzņēmuma darbības uzsākšanas posma vidējās izmaksas, un attiecīgajā laikposmā tās šādā apmērā iekļauj 4. punkta otrajā daļā minētajās vidējās svērtajās izmaksās. Uzņēmuma darbības uzsākšanas posma ilgumu nosaka, ņemot vērā attiecīgā ražotāja vai eksportētāja apstākļus, bet tas nedrīkst pārsniegt izmaksu segšanas laikposmam atbilstīgu sākumposmu. Lai korigētu izmeklēšanas laikā piemērojamās izmaksas, ņem vērā informāciju par uzņēmuma darbības uzsākšanas posmu, kas pārsniedz šo laikposmu, ja to iesniedz pirms pārbaudes vizītēm un trīs mēnešu laikā pēc izmeklēšanas uzsākšanas.

6. Pārdošanas, vispārējo un administratīvo izmaksu, kā arī peļņas summas balstās uz faktiskajiem datiem par līdzīgas preces ražošanu un pārdošanu parastās tirdzniecības operācijās, ko veic izmeklēšanai pakļautais eksportētājs vai ražotājs. Ja, pamatojoties uz šo, šādas summas nav iespējams noteikt, tās var noteikt, pamatojoties uz:

- a) vidējām, svērtajām, faktiskajām summām, kas ir konstatētas citiem izmeklēšanai pakļautajiem eksportētājiem vai ražotājiem, kas nodarbojas ar līdzīgas preces ražošanu un pārdošanu izcelsmes valsts iekšējā tirgū;
- b) faktiskajām summām, ko piemēro tās pašas vispārīgās preču kategorijas ražošanai un pārdošanai parastajās tirdzniecības operācijās, kuras veic attiecīgais eksportētājs vai ražotājs izcelsmes valsts iekšējā tirgū;
- c) jebkurām citām saprātīgām metodēm ar noteikumu, ka šādi noteiktā peļņas summa nepārsniedz peļņu, ko parasti gūst citi eksportētāji vai ražotāji, pārdodot tajā pašā vispārīgajā kategorijā ietilpstošās preces izcelsmes valsts iekšējā tirgū.

7.

- a) Importējot preces no valstīm, kuras nav tirgus ekonomikas valstis ⁽¹⁾, parasto vērtību nosaka, pamatojoties uz cenu vai salikto vērtību kādā trešā valstī ar tirgus ekonomiku vai pamatojoties uz cenu, importējot preces no šīs trešās valsts uz citām valstīm, ietverot Kopienu, vai, ja tas nav iespējams, izmantojot jebkuru citu pieņemamu pamatojumu, ietverot cenu, kāda Kopienā ir faktiski samaksāta vai maksājama par līdzīgu preci un kuru nepieciešamības gadījumā attiecīgi korigē, ietverot pieņemamu peļņas procentu.

Attiecīgu trešo valsti ar tirgus ekonomiku izvēlas saprātīgā veidā, jo īpaši ņemot vērā to visu drošo informāciju, kas ir pieejama izvēles izdarīšanas laikā. Tāpat ņem vērā arī terminus; attiecīgā gadījumā izmanto trešo valsti ar tirgus ekonomiku, kurā veic tādu pašu izmeklēšanu.

Īsi pēc izmeklēšanas uzsākšanas tajā iesaistītās puses tiek informētas par izvēlēto trešo valsti ar tirgus ekonomiku, un tām atvēl 10 dienas piezīmju izteikšanai.

- b) veicot antidempinga izmeklēšanu attiecībā uz importu no Kazahstānas, kā arī no tādām valstīm bez tirgus ekonomikas, kas ir PTO dalībvalstis, līdz ar izmeklēšanas sākšanas dienu normālo vērtību nosaka atbilstīgi 1. līdz 6. punktam, ja, pamatojoties uz pienācīgi argumentētiem iesniegumiem, ko iesniedz viens vai vairāki izmeklēšanai pakļauti ražotāji, un saskaņā ar c) apakšpunktā minētiem kritērijiem un procedūrām iespējams pierādīt, ka konkrētie ražotāji attiecībā uz līdzīgu produktu ražošanu un pārdošanu darbojas gandrīz pilnīgas tirgus ekonomikas apstākļos. Ja to nav iespējams veikt, tad piemēro saskaņā ar a) apakšpunktu paredzētos noteikumus.

- c) Saskaņā ar b) apakšpunktu pieprasījums ir jāiesniedz rakstveidā, un tajā ir jābūt pietiekamiem pierādījumiem par to, ka ražotājs darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, tas ir, ja:

— uzņēmumu lēmumi par cenām, izmaksām un ieguldījumiem, piemēram, ietverot izejvielas, tehnoloģiju un darbaspēka izmaksas, produkcijas izlaidi, realizāciju un investīcijām, tiek pieņemti, reaģējot uz tirgus informāciju, kas atspoguļo pieprasījumu un piedāvājumu, bez valsts nozīmīgas iejaukšanās šai sakarā, un lielāko ieguldījumu izmaksas būtībā atspoguļo tirgus vērtības,

— uzņēmumiem ir viena, skaidri saprotama pamata grāmatvedības uzskaitē, kuru pārbauda neatkarīgs revidents saskaņā ar starptautiskajiem grāmatvedības standartiem un kuru izmanto visiem nolūkiem,

— uzņēmumu ražošanas izmaksas un finansiālo stāvokli neietekmē nozīmīgi izkropļojumi, kas mantoti no agrākās sistēmas, kurā nebija tirgus ekonomikas, jo īpaši attiecībā uz aktīvu nolietojumu, citiem norakstījumiem, bartera darījumiem un samaksu, kompensējot parādus,

— uz attiecīgajiem uzņēmumiem attiecas tiesību akti par bankrotu un īpašumtiesībām, kas garantē juridisku noteiktību un uzņēmumu darbības stabilitāti,

— valūtas konvertēšana notiek atbilstīgi valūtas kursam tirgū.

To, vai ražotājs atbilst iepriekšminētajiem kritērijiem, konstatē trīs mēnešu laikā pēc izmeklēšanas uzsākšanas pēc īpašām konsultācijām ar Padomdevēju komiteju un pēc tam, kad Kopienas nozarei ir bijusi iespēja izteikt savas piezīmes. Šis konstatējums paliek spēkā visu izmeklēšanas laiku.

⁽¹⁾ Tostarp Azerbaidžāna, Baltkrievija, Ziemeļkoreja, Tadžikistāna, Turkmēnistāna un Uzbekistāna.

B. EKSPORTA CENA

8. Eksporta cena ir tā cena, kas ir faktiski samaksāta vai maksājama par precī, kuru eksportētājvalsts eksportē uz Kopienu pārdošanai.

9. Gadījumos, kad eksporta cenas nav vai izrādās, ka tā nav ticama, jo eksportētājs un importētājs vai trešā persona ir savstarpēji saistīti vai ir vienojušies par kompensāciju mehānismu, eksporta cenu var noteikt, pamatojoties uz cenu, par kādu importētās preces pirmo reizi pārdod tālāk neatkarīgam pircējam, vai arī izmanto kādu citu pieņemamu pamatu, ja preces netiek pārdotas tālāk neatkarīgam pircējam vai tās tiek tālāk pārdotas tādā stāvoklī, kādā tika importētas.

Lai noteiktu drošu eksporta cenu, šādos gadījumos Kopienas robežas līmenī tiek koriģētas visas izmaksas, ietverot maksājumus un nodokļus, kas rodas laikā starp importēšanu un tālāku pārdošanu, kā arī uzkrāto peļņu.

Koriģējamie izmaksu posteņi ietver visas tās izmaksas, kas parasti rodas importētājam, bet ko nomaksā kāda puse vai nu Kopienā, vai ārpus tās, un kura ir saistīta ar importētāju vai eksportētāju vai kura ir vienojusies ar eksportētāju vai importētāju par kompensāciju mehānismu, ietverot parastās transporta, apdrošināšanas, kravas apstrādes, iekraušanas izmaksas un palīgizmaksas, muitas nodokļus, visus antidempinga maksājumus un citus nodokļus, kas jāmaksā importētājvalstī par preču importu vai pārdošanu, un saprātīgas pārdošanas, vispārējās un administratīvās izmaksas un peļņu.

C. SALĪDZINĀŠANA

10. Eksporta cenu un normālo vērtību salīdzina taisnīgi. Šo salīdzināšanu veic, izmantojot vienādus tirdzniecības līmeņus un izvēloties laiku pēc iespējas tuvākus pārdošanas apjomus, kā arī pienācīgu uzmanību pievēršot citām atšķirībām, kas ietekmē cenu salīdzināmību. Ja normālā vērtība un eksporta cena nav salīdzināmas tādā formā, kādas tās ir noteiktas, katrā konkrētā gadījumā pēc būtības izdara korekcijas, ņemot vērā faktorus, par kuriem apgalvo (un kuri norāda), ka tie ietekmē cenas un cenu salīdzināmību. Izdarot korekcijas, izvairās no jebkādas pārkļāšanās, jo īpaši attiecībā uz atlaidēm, rabatu atlaidēm, daudzumiem un tirdzniecības līmeni. Ja izpilda konkrētos nosacījumus, var koriģēt šādas faktorus.

a) Fiziskās īpašības

Korekciju izdara, ņemot vērā attiecīgo ražojumu fizisko īpašību atšķirības. Korekcijas pakāpe atbilst konkrētās atšķirības tirgus vērtības saprātīgam novērtējumam.

b) Importa maksājumi un netiešie nodokļi

Normālo vērtību koriģē, ņemot vērā summu, kas atbilst visiem importa maksājumiem vai netiešajiem nodokļiem, ar ko apliek līdzīgo precī un tajā ietilpstošās fiziskās sastāvdaļas, ja tas ir paredzēts patēriņam eksportētājvalstī, un netiek iekasētas vai atmaksātas, eksportējot precī uz Kopienu.

c) Atlaižu, rabatu atlaižu un daudzumi

Korekcijas izdara, ņemot vērā atlaižu un rabatu atlaižu, ietverot tos, ko piešķir atkarībā no daudzuma, atšķirības, ja to apmērs ir pienācīgi noteikts un tās ir tieši saistītas ar attiecīgā ražojuma pārdošanu. Tāpat var izdarīt korekciju, ņemot vērā atliktās atlaižu un rabatu atlaižu, ja prasība balstās uz stabilu praksi iepriekšējos laikposmos, ietverot atbilstību nosacījumiem, kas jāizpilda, lai šādas atlaižu vai rabatu atlaižu tiktu piešķirtas.

d) Tirdzniecības līmenis

i) Korekciju izdara, ņemot vērā tirdzniecības līmeņu atšķirības, ietverot atšķirības, kas var rasties ražotāja oriģināliekārtu noietā, ja, attiecībā uz izplatīšanas kanāliem abos tirgos, ir redzams, ka, salīdzinājumā ar parasto vērtību, eksporta cenai, ietverot salikto eksporta cenu, ir atšķirīgs tirdzniecības līmenis, un šī atšķirība ir ietekmējusi cenu salīdzināmību, ko rāda pārdevēja funkciju un cenu stabilitas un nozīmīgas atšķirības dažādos tirdzniecības līmeņos eksportējošās valsts iekšējā tirgū. Korekcijas pakāpes pamatā ir atšķirības tirgus vērtībā.

ii) Tomēr apstākļos, kas nav paredzēti i) punktā, ja esošo tirdzniecības līmeņu atšķirību nevar noteikt sakarā ar to, ka eksportējošo valstu iekšējos tirgos nav attiecīgu līmeņu, vai ja ir skaidri redzams, ka zināmas funkcijas saistās ar citiem tirdzniecības līmeņiem, ko neizmanto salīdzinājumam, var veikt īpašu korekciju.

e) Transporta, apdrošināšanas, kravas apstrādes, iekraušanas izmaksas un palīgizmaksas

Korekciju izdara, ņemot vērā tādu ar attiecīgo ražojumu tieši saistīto izmaksu atšķirības, kas rodas, nogādājot attiecīgo produktu no eksportētāja telpām pie neatkarīga pircēja, ja šādas izmaksas tiek ietvertas cenā. Šīs izmaksas ietver transporta, apdrošināšanas, kravas apstrādes, iekraušanas un palīgizmaksas.

f) Iesaiņošana

Korekciju izdara, ņemot vērā ar attiecīgo ražojumu tieši saistīto iesaiņošanas izmaksu atšķirības.

g) *Kredīts*

Korekciju izdara, ņemot vērā atšķirības konkrētajam pārdošanas apjomam piešķirto kredītu izmaksas, ar noteikumu, ka šo faktoru ņem vērā, nosakot cenu.

h) *Izmaksas pēc pārdošanas*

Korekciju izdara, ņemot vērā to tiešo izmaksu atšķirības, kas saistītas ar garantiju, tehniskās palīdzības un pakalpojumu nodrošināšanu, kuru paredz tiesību akti un/vai pirkuma-pārdevuma līgums.

i) *Komisijas maksa*

Korekciju izdara, ņemot vērā atšķirības komisijas naudā, ko maksā saistībā ar apskatāmo noietu.

Termins "komisijas maksa" attiecas arī uz uzcenojumu, ko saņem izstrādājuma vai līdzīga izstrādājuma tirgotājs, ja šāda tirgotāja funkcijas ir līdzīgas tā pārstāvja funkcijām, kurš strādā, pamatojoties uz komisijas maksu.

j) *Valūtas konvertācija*

Ja nepieciešams konvertēt valūtas, lai varētu salīdzināt cenas, šādu konvertēšanu veic, izmantojot pārdošanas datuma valūtas kursu, izņemot gadījumus, kad ārvalstu valūtas pārdošana gaidāmajos tirgos ir tieši saistīta ar attiecīgo eksporta noietu – tad izmanto nākotnes darījuma valūtas kursu. Pārdošanas datums parasti ir arī faktūras izrakstīšanas datums, bet var izmantot līguma noslēgšanas datumu, pirkuma pasūtījuma datumu vai pasūtījuma apstiprinājuma datumu, ja tie labāk parāda pārdošanas būtiskos nosacījumus. Valūtas kursu svārstības ņem vērā, un eksportētājiem atvēl 60 dienas, lai atspoguļotu valūtas kursu stabilitu izmeklēšanas laikposmā.

k) *Citi faktori*

Korekciju var izdarīt arī saistībā ar atšķirībām citos faktoros, kas nav minēti a) līdz j) apakšpunktā, ja ir redzams, ka tie skar cenu salīdzināmību atbilstīgi šim punktam, un, jo īpaši, ka patērētāji šo faktoru dēļ iekšējā tirgū maksā dažādas cenas.

D. DEMPINGA STARPĪBA

11. Ņemot vērā attiecīgos taisnīgas salīdzināšanas noteikumus, izmeklēšanas laikposmā parasti nosaka dempinga starpību, pamatojoties uz vidējās, svērtās normālās vērtības un visu uz Kopienas orientēto eksporta darījumu vidējo, svērto cenu salīdzinājumu vai arī uz atsevišķu normālo vērtību un atsevišķu eksporta uz Kopienas cenu salīdzinājumu uz atsevišķu darījumu bāzes. Taču normālo vērtību, kas noteikta, pamatojoties uz vidējo, svērto lielumu,

var salīdzināt ar visu atsevišķo eksporta uz Kopienas darījumu cenām tad, ja ir eksporta cenas, kas ievērojami atšķiras atkarībā no pircējiem, reģioniem vai laikposmiem, un ja šīs daļas pirmajā teikumā norādītās metodes pilnībā neatspoguļo veiktā dempinga apmērus. Šī daļa neizslēdz atļasi saskaņā ar 17. pantu.

12. Dempinga starpība ir summa, par kādu normālā vērtība pārsniedz eksporta cenu. Ja dempinga starpība ir mainīga, var noteikt vidējo, svērto dempinga starpību.

3. pants

Zaudējumu noteikšana

1. Ja nav norādīts citādi, ievērojot šo regulu, termins "zaudējumi" nozīmē būtiskus zaudējumus Kopienas ražošanas nozarei, būtisku zaudējumu draudus Kopienas ražošanas nozarei vai šādas ražošanas nozares veidošanās būtisku aizkavēšanu, un to interpretē saskaņā ar šā panta noteikumiem.

2. Zaudējumu noteikšanā pamatojas uz tiešiem pierādījumiem un objektīvi pārbauda

a) gan importa par dempinga cenām apjomu un ietekmi uz līdzīgu preču cenām Kopienas tirgū,

b) gan šāda importa turpmāko ietekmi uz Kopienas ražošanas nozari.

3. Atkarībā no tā, kāds ir importa par dempinga cenām apjoms, spriež, vai ir bijis ievērojams importa par dempinga cenām pieaugums – vai nu absolūtā izteiksmē, vai attiecībā pret ražošanu vai patēriņu Kopienā. Atkarībā no šā importa ietekmes uz cenām spriež, vai imports par dempinga cenām ir piedāvājis ievērojami zemāku cenu, salīdzinājumā ar līdzīgas preces cenu Kopienas ražošanā, vai arī šāda importa rezultātā notiek ievērojama cenu pazemināšanās vai arī tiek ievērojami aizkavēta cenu celšanās, kas pretējā gadījumā būtu notikusi. Nevienam no šiem faktoriem, ne arī vēl citi faktori nevar droši norādīt, kāds lēmums būtu jāpieņem.

4. Ja vienlaicīgi antidempinga izmeklēšanai tiek pakļauts kādas preces imports no vairākām valstīm, šāda importa ietekmi vērtē kopumā tikai tad, ja konstatē, ka

a) dempinga starpība, kas noteikta katras valsts importam, pārsniedz 9. panta 3. punktā definēto minimālo apjomu, un katras valsts importa apjoms nav nenozīmīgs, un

b) importa ietekmes novērtējums kopumā ir vēlams, ņemot vērā importēto ražojumu savstarpējo konkurenci un importēto preču un līdzīgu Kopienas preču konkurenci.

5. Pārbaudot importa par dempinga cenām ietekmi uz attiecīgo Kopienas ražošanas nozari, novērtē visus būtiskos ekonomiskos faktorus un indeksus, kas raksturo nozares stāvokli, ietverot to, ka nozare joprojām atgūstas no dempinga vai subsīdiju ietekmes pagātnē, faktisko dempinga starpības lielumu, faktisko un iespējamo noieta, peļņas, produkcijas izlaides, tirgus daļas, ražīguma, investīciju nestās peļņas, jaudas izmantošanas samazinājumu, faktorus, kas ietekmē cenas Kopienā, faktisko un iespējamo ietekmi uz naudas plūsmu, preču krājumiem, nodarbinātību, darba samaksu, izaugsmi, spēju piesaistīt kapitālu vai investīcijas. Šis uzskaitījums nav visaptverošs, un neviens no šiem faktoriem nevar droši norādīt, kāds lēmums būtu jāpieņem.

6. Pamatojoties uz visiem būtiskajiem pierādījumiem, kas iesniegti saistībā ar 2. pantu, jāparāda, ka imports par dempinga cenām rada zaudējumus šīs regulas nozīmē. Tas jo īpaši parāda, ka apjoma un/vai cenas līmeņi, kas noteikti, ievērojot 3. pantu, ir ietekmējuši Kopienas ražošanas nozari, kā paredzēts 5. punktā, un ka šī ietekme ir vērojama tādā pakāpē, ka to var dēvēt par būtisku ietekmi.

7. Tāpat arī pārbauda citus zināmos faktorus, ne tikai importu par dempinga cenām, kas vienlaikus rada zaudējumus Kopienas ražošanas nozarei, lai nodrošinātu to, ka saskaņā ar 6. punktu šādu pārējo faktoru radītie zaudējumi netiek saistīti ar importu par dempinga cenām. Šajā sakarā apskatāmie faktori ietver to importēto ražojumu apjomu un cenu, kas nav preces par dempinga cenām, pieprasījuma samazināšanos vai izmaiņas patēriņa modeļi, tirdzniecības ierobežojumus un konkurenci starp trešo valsti un ražotājiem Kopienā, tehnoloģiju attīstību un Kopienas ražošanas nozares eksporta rezultātus un ražīgumu.

8. Importa par dempinga cenām ietekmi novērtē saistībā ar Kopienas ražošanas nozares ražoto līdzīgo preci, pamatojoties uz tādiem kritērijiem kā ražošanas process, ražotāju noiets un peļņa, ja pieejamie dati ļauj nodalīt šo saražoto preci atsevišķi. Ja šāda atsevišķa nodalīšana nav iespējama, importa par dempinga cenām ietekmi novērtē, pārbaudot visāurāko ražojumu grupu vai klāstu, kas ietver līdzīgo preci un par ko ir pieejama nepieciešamā informācija.

9. Būtisku zaudējumu draudu konstatēšana pamatojas uz faktiem, bet ne uz nepamatotiem apgalvojumiem, pieņēmumiem vai maz ticamām iespējamībām. Izmaiņām apstākļos, kas varētu radīt situāciju, kurā dempings rada zaudējumus, ir jābūt skaidri paredzamām un nenovēršamām.

Konstatējot būtisku draudu esamību, būtu jāapsver šādi faktori:

- a) ievērojams importa par dempinga cenām pieauguma temps Kopienas tirgū, kas norāda uz ievērojamu importa pieauguma iespējamību;
- b) pietiekami liela eksportētāja spēja pārdot savu produkciju vai arī nenovēršams un ievērojams šādas spējas pieaugums, kas norāda uz ievērojamu eksporta par dempinga cenām palielināšanās iespēju uz Kopienu, ņemot vērā to, ka ir pieejami citi eksporta tirgi papildu eksporta uzņemšanai;
- c) vai importēto preču cenas ievērojami samazina cenas vai arī kavē cenu pieaugumu, kas pretējā gadījumā būtu noticis, un, iespējams, palielina pieprasījumu pēc turpmāka importa; un
- d) izmeklēšanai pakļauto preču krājumi.

Neviens no iepriekšminētajiem faktoriem nevar droši norādīt, kāds lēmums būtu jāpieņem, bet visu šo faktoru kopumam ir jānovēd pie secinājuma, ka tālāks eksports par dempinga cenām ir nenovēršams un ka radīsies būtiski zaudējumi, ja vien netiks veikti aizsardzības pasākumi.

4. pants

Kopienas ražošanas nozares definīcija

1. Šajā regulā ar terminu "Kopienas ražošanas nozare" saprot līdzīgo preču ražotāju kopumu Kopienā vai arī tos ražotājus, kuru kopējais saražoto līdzīgo preču apjoms veido lielāko daļu no šo preču kopējā saražotā apjoma Kopienā, kā teikts 5. panta 4. punktā, izņemot gadījumus, kad:

- a) ražotāji ir saistīti ar eksportētājiem vai importētājiem, vai arī paši ir par importa par dempinga cenām uzskatīto ražojumu importētāji, terminu "Kopienas ražošanas nozare" var attiecināt uz pārējiem ražotājiem;
- b) ja ir ārkārtas situācija attiecībā uz minēto produkciju, Kopienas teritoriju var sadalīt divos vai vairākos konkurējošos tirgos, un ražotājus katrā no tiem var uzskatīt par atsevišķu ražošanas nozari, ja:
 - i) šādā tirgū esošie ražotāji pārdod visus vai gandrīz visu minēto produkciju šajā tirgū; un
 - ii) minētās preces ražotāji, kas atrodas citur Kopienas teritorijā, pieprasījumu šajā tirgū apmierina niecīgos apmēros. Šādā situācijā var konstatēt zaudējumus pat tad, ja Kopienas ražošanas nozares lielākajai daļai nekādi zaudējumi nav nodarīti, ar noteikumu, ka šādu izolētu tirgu ir piesātinājis imports par dempinga cenām, kā arī ar noteikumu, ka imports par dempinga cenām rada zaudējumus visu vai gandrīz visu preču ražotājiem šādā tirgū.

2. Šīs regulas 1. punktā ražotājus uzskata par saistītiem ar eksportētājiem vai importētājiem tikai tad, ja

- a) viens no viņiem tieši vai netieši kontrolē otru vai
- b) viņus abus tieši vai netieši kontrolē trešā persona, vai
- c) viņi kopā tieši vai netieši kontrolē trešo personu ar noteikumu, ka ir pamats uzskatīt vai domāt, ka šādas attiecības liek attiecīgajam ražotājam uzvesties atšķirīgi no citiem, ne-saistītiem ražotājiem.

Šajā punktā uzskata, ka viena puse kontrolē otru, ja pirmās puses stāvoklis, raugoties no juridiskā vai darbības viedokļa ir tāds, ka tā var ierobežot vai vadīt otru pusi.

3. Ja ar Kopienas ražošanas nozari saprot konkrēta reģiona ražotājus, eksportētājiem dod iespēju piedāvāt attiecīgajam reģionam cenu labojumus, ievērojot 8. pantu. Šādos gadījumos, novērtējot Kopienas ieinteresētību pasākumos, jo īpaši ņem vērā reģiona intereses. Ja savlaicīgi netiek piedāvāti piemēroti cenu labojumi vai arī ir attiecināmas 8. panta 9. un 10. punktā minētās situācijas, var uzlikt pagaidu vai galīgo maksājumu attiecībā uz visu Kopienu. Šādos gadījumos, ja nepieciešams, maksājumus var attiecināt tikai uz konkrētiem ražotājiem vai eksportētājiem.

4. Šim pantam piemēro 3. panta 8. punkta noteikumus.

5. pants

Lietas izskatīšanas uzsākšana

1. Izņemot gadījumus, ko paredz 6. punkts, par dempingu uzskatāmas darbības pastāvēšanu, pakāpi un sekas sāk izmeklēt pēc rakstiskas sūdzības saņemšanas no fiziskas vai juridiskas personas, vai apvienības, kam nav juridiskas personas statusa, bet kas rīkojas Kopienas ražošanas nozares vārdā.

Sūdzību var iesniegt Komisijai vai dalībvalstij, kas to nosūta Komisijai. Komisija nosūta dalībvalstij visu saņemto sūdzību kopijas. Sūdzību uzskata par iesniegtu pirmajā darba dienā, kas seko datumam, kurā Komisija ir saņēmusi sūdzību kā ierakstītu pasta sūtījumu, vai dienā, kad Komisija izsniedz apstiprinājumu par sūdzības saņemšanu.

Ja sūdzības nav saņemtas, bet dalībvalsts rīcībā ir pietiekami pierādījumi par dempingu un tā nodarītajiem zaudējumiem Kopienas ražošanas nozarei, dalībvalsts nekavējoties dara zināmus šos pierādījumus Komisijai.

2. Saskaņā ar 1. punktu sūdzībā ietver pierādījumus par dempingu, zaudējumiem un cēloņsakarību starp importu, ko uzskata

par importu par dempinga cenām, un zaudējumiem, kurus uzskata par dempinga nodarītiem zaudējumiem. Sūdzība satur šādu informāciju, kas sūdzības iesniedzējam ir pieejama:

- a) dati par sūdzības iesniedzēju un sūdzības iesniedzēja apraksts, kurā norādīts Kopienā ražotās līdzīgās preces apjoms un vērtība. Ja rakstisko sūdzību iesniedz Kopienas ražošanas nozares vārdā, sūdzībā norāda ražotājus, kuru vārdā sūdzība ir iesniegta, pievienojot visu zināmo līdzīgās preces Kopienas ražošanas nozares pārstāvju (vai līdzīgās preces Kopienas ražošanas nozares apvienību) sarakstu, un, ja iespējams, norādot, kāds ir katra Kopienas ražotāja saražotās līdzīgās preces apjoms un vērtība;
- b) par preces par dempinga cenu uzskatītā ražojuma pilnīgs apraksts, minētā ražojuma izcelsmes vai eksporta valsts vai valstu nosaukumi, dati par katru zināmo eksportētāju vai ražotāju ārzemēs un zināmo personu saraksts, kas importē minēto ražojumu;
- c) informācija par cenām, kādas nosaka minētajai precei, ja tā ir paredzēta patēriņam preces eksporta vai izcelsmes valsts vai valstu iekšējā tirgū (vai, ja nepieciešams, informācija par cenām, kādas nosaka, preces eksporta vai izcelsmes valstij pārdodot precī trešai valstij vai valstīm, vai par preces salikto vērtību), un informācija par eksporta cenām vai, ja nepieciešams, par cenām, kādas nosaka, precī pirmo reizi pārdodot tālāk neatkarīgam pircējam Kopienā,
- d) informācija, kas attiecas uz izmaiņām varbūtējā importa par dempinga cenām apjomā, šā importa ietekmi uz līdzīgām precēm Kopienas tirgū un ar to saistīto importa ietekmi uz Kopienas ražošanas nozari, ko demonstrē būtiskie faktori un indeksi, kuri raksturo Kopienas ražošanas nozares stāvokli, piemēram, tie, kas minēti 3. panta 3. un 5. punktā.

3. Ciktāl iespējams, Komisija pārbauda sūdzībā ietverto pierādījumu precizitāti un atbilstību, lai noteiktu, vai pietiek pierādījumu izmeklēšanas uzsākšanai.

4. Izmeklēšanu neuzsāk, ievērojot 1. punktu, ja vien, pamatojoties uz pārbaudi par to, kādā mērā tiek atbalstīta vai noraidīta Kopienas līdzīgās preces ražotāju izteiktā sūdzība, netiek konstatēts, ka sūdzību ir iesniegusi Kopienas ražošanas nozare vai tā ir iesniegta nozares vārdā. Uzskata, ka sūdzību ir iesniegusi Kopienas ražošanas nozare vai tā ir iesniegta nozares vārdā, ja šo sūdzību atbalsta tie Kopienas ražotāji, kuru kopējā saražotā produkcija veido vairāk nekā 50 % no kopējo saražoto līdzīgo preču apjoma, ko saražojusi tā Kopienas ražošanas nozares daļa, kura vai nu atbalsta, vai noraida sūdzību. Taču neuzsāk nekādu izmeklēšanu, ja tie Kopienas ražotāji, kuri nepārprotami atbalsta sūdzību, ražo mazāk nekā 25 % no kopējā saražoto līdzīgo preču apjoma, ko saražojusi Kopienas ražošanas nozare.

5. Ja vien nav pieņemts lēmums uzsākt izmeklēšanu, iestādes izvairās darīt sūdzību zināmu atklātībai, cenšoties panākt izmeklēšanas sākšanu. Taču pēc pienācīgi dokumentētas sūdzības saņemšanas un pirms lietas izskatīšanas uzsākšanas tās informē attiecīgās eksportētājvalsts valdību.

6. Ja sakarā ar īpašiem apstākļiem tiek nolemts uzsākt izmeklēšanu, kaut arī ne no Kopienas ražošanas nozares, ne arī tās vārdā sūdzība nav saņemta, to uzsāk un to attaisno, pamatojoties uz pietiekamajiem pierādījumiem par dempingu, zaudējumiem un to cēloņsakarību, kas izklāstīti 2. punktā.

7. Lēmumā par to, vai uzsākt vai neuzsākt izmeklēšanu, vienlaikus apsver pierādījumus gan par dempingu, gan par zaudējumiem. Sūdzību noraida, ja nav pietiekamu pierādījumu vai nu par dempingu, vai par zaudējumiem, ar kuriem pamatot lietas izskatīšanu. Lietas izskatīšanu neuzsāk valstīs, no kurām importēto preču tirgus daļa ir mazāka par 1 %, ja vien šādas valstis kopā nenodrošina 3 % vai vairāk no Kopienas patēriņa.

8. Sūdzību var atsaukt pirms lietas izskatīšanas uzsākšanas, šādā gadījumā pieņemot, ka sūdzība vispār nav tikusi iesniegta.

9. Ja pēc konsultācijām izrādās, ka pierādījumi, lai attaisnotu lietas izskatīšanas uzsākšanu, ir pietiekami, Komisija to uzsāk 45 dienu laikā pēc sūdzības saņemšanas un paziņo par to *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Ja iesniegtie pierādījumi ir nepietiekami, pēc konsultācijām 45 dienu laikā pēc sūdzības iesniegšanas Komisijai par to informē sūdzības iesniedzēju.

10. Paziņojumā par lietas izskatīšanas uzsākšanu pasludina izmeklēšanas uzsākšanu, nosauc attiecīgo precī un valstis, sniedz saņemtās informācijas kopsavilkumu un nodrošina to, lai visa būtiskā informācija tiktu darīta zināma Komisijai; tajā norāda termiņus, kādos ieinteresētās puses var informēt par sevi, darīt zināmu savu viedokli rakstveidā un iesniegt informāciju, ja izmeklēšanā šādus viedokļus un informāciju ņem vērā; tajā arī norāda termiņu, kādā ieinteresētās puses saskaņā ar 6. panta 5. punktu var pieprasīt uz uzklauššanu Komisijā.

11. Komisija paziņo attiecīgajiem eksportētājiem, importētājiem un importētāju vai eksportētāju pārstāvības apvienībām, kā arī eksportētājvalsts un sūdzību iesniedzēju pārstāvjiem par lietas izskatīšanas uzsākšanu un, ņemot vērā prasību neizpaust konfidenciālu informāciju, iesniedz rakstiskās sūdzības, kas saņemta, ievērojot 1. punktu, pilnu tekstu zināmajiem eksportētājiem un eksportētājvalsts iestādēm un pēc pieprasījuma izsniedz to pārējām iesaistītajām ieinteresētajām pusēm. Ja iesaistīto eksportētāju skaits ir īpaši liels, rakstiskās sūdzības pilnu tekstu var iesniegt tikai eksportētājvalsts iestādēm vai attiecīgajām tirdzniecības apvienībām.

12. Antidempinga lietas izskatīšana neaizkavē muitas formalitāšu kārtošanu.

6. pants

Izmeklēšana

1. Pēc lietas izskatīšanas uzsākšanas Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm sāk izmeklēšanu Kopienas līmenī. Šāda izmeklēšana ietver gan dempinga, gan zaudējumu izmeklēšanu, un abas izmeklēšanas veic vienlaicīgi. Lai konstatējumi būtu reprezentatīvi, izvēlas attiecīgu izmeklēšanas laikposmu, kas dempinga gadījumā parasti ir vismaz seši mēneši tieši pirms lietas izskatīšanas uzsākšanas. Parasti neņem vērā informāciju, kas attiecas uz laikposmu, kas seko izmeklēšanas laikposmam.

2. Pusēm, kurām nosūta antidempinga izmeklēšanas aptaujas lapas, atvēl 30 dienas atbildžu sagatavošanai. Eksportētājiem atvēlēto termiņu nosaka, sākot no datuma, kad ir saņemta aptaujas lapa, un uzskata, ka eksportētājs to saņem vienu nedēļu pēc tam, kad tā ir izsūtīta eksportētājam vai nodota attiecīgajam eksportētājvalsts diplomātiskajam pārstāvim. 30 dienu termiņu var pagarināt, ņemot vērā izmeklēšanas termiņus, ar noteikumu, ka attiecīgā puse uzrāda pamatotu iemeslu šāda pagarinājuma nepieciešamībai sakarā ar tās īpašiem apstākļiem.

3. Komisija var lūgt dalībvalstīm nodrošināt informāciju, un dalībvalstis veic visus nepieciešamos pasākumus, lai izpildītu šo lūgumu. Tās nosūta pieprasīto informāciju, kā arī visu veikto pārbažu un pētījumu rezultātus Komisijai. Ja par šo informāciju tiek izrādīta vispārēja interese vai, ja kāda dalībvalsts to pieprasa, Komisija nosūta šo informāciju dalībvalstīm ar noteikumu, ka tā nav konfidenciāla; konfidenciālas informācijas gadījumā tiek nosūtīts kopsavilkums, kuram nav konfidenciāls raksturs.

4. Komisija var lūgt dalībvalstis veikt visas nepieciešamās kontroles un pārbaudes, jo īpaši attiecībā uz importētājiem, tirgotājiem un ražotājiem Kopienā, kā arī veikt izmeklēšanu trešās valstīs ar noteikumu, ka attiecīgie uzņēmumi dod savu piekrišanu un ka minētās valsts valdība ir saņēmusi oficiālu informāciju, un tai nav iebildumu. Dalībvalstis veic visus nepieciešamos pasākumus, lai izpildītu šādu Komisijas lūgumu. Ja Komisija vai dalībvalsts pieprasa, Komisijas amatpersonas tiek pilnvarotas palīdzēt dalībvalsts amatpersonām izpildīt to pienākumus.

5. Ieinteresētās puses, kas ir informējušas par sevi saskaņā ar 5. panta 10. punktu, uzklau, ja tās *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicētajā paziņojumā norādītajā termiņā ir iesniegušas rakstisku lūgumu tikt uzklautām, parādot, ka tās ir ieinteresētās puses, kuras, iespējams, ietekmēs lietas izskatīšanas rezultāti un kurām ir konkrēti iemesli, kādēļ tās būtu jāuzklau.

6. Pēc pieprasījuma importētājiem, eksportētājiem, eksportētājvalsts valdības pārstāvjiem un sūdzību iesniedzējiem, kuri ir informējuši par sevi saskaņā ar 5. panta 10. punktu, dod iespēju uzklaut puses, kuru intereses ir pretējas, tā, lai būtu pārstāvēti pretēji viedokļi un piedāvāti atspēkojoši argumenti. Nodrošinot šādas iespējas, jāņem vērā nepieciešamība saglabāt konfidencialitāti un pušu intereses. Nevienai pusei nav pienākums ierasties uz tikšanos, un neierašanās nedrīkst ietekmēt attiecīgās puses stāvokli. Saskaņā ar šo daļu sniegto mutisko informāciju ņem vērā tikai tādā mērā, kādā to pēc tam apstiprina rakstveidā.

7. Atbildot uz rakstisku lūgumu, sūdzību iesniedzēji, importētāji un eksportētāji, un to pārstāvības apvienības, lietotāji un patērētāju organizācijas, kas ir informējuši par sevi saskaņā ar 5. panta 10. punktu, kā arī eksportētājvalsts pārstāvji, var pārbaudīt to visu informāciju, kuru kāda puse ir darījusi zināmu izmeklēšanas vajadzībām un kura neietilpst Kopienas vai tās dalībvalstu institūciju sagatavotajos iekšējos dokumentos, un kura ir būtiska konkrētās puses lietai, un kura nav konfidenciāla 19. panta nozīmē, un kuru izmanto izmeklēšanā. Puses var sagatavot atbildes uz šo informāciju, un viņu komentārus ņem vērā, ja vien tie ir pieņemami pamatoti.

8. Izņemot 18. pantā paredzētos apstākļus, ciktāl iespējams pārbauda ieinteresēto pušu sniegtās informācijas precizitāti.

9. Ja lietas izskatīšana ir uzsākta, ievērojot 5. panta 9. punktu, izmeklēšanu pabeidz viena gada laikā, ja iespējams. Katrā ziņā šādas izmeklēšanas vienmēr pabeidz 15 mēnešus pēc uzsākšanas saskaņā ar konstatētiem faktiem atbilstīgi 8. pantam attiecībā uz cenu labojumiem vai konstatētiem faktiem atbilstīgi 9. pantam attiecībā uz galīgo lēmumu.

7. pants

Pagaidu pasākumi

1. Pagaidu maksājumus var uzlikt, ja lietas izskatīšana ir uzsākta saskaņā ar 5. pantu, ja par to ir paziņots un ieinteresētajām pusēm ir bijušas atbilstīgas iespējas iesniegt informāciju un sniegt komentārus saskaņā ar 5. panta 10. punktu, ja provizoriski ir konstatēts dempinga un no tā izrietošie zaudējumi Kopienas ražošanas nozarei un ja Kopienas interesēs ir novērst šādus zaudējumus. Pagaidu maksājumus ievieš ne agrāk kā 60 dienas pirms lietas izskatīšanas uzsākšanas, bet ne vēlāk kā 9 mēnešus pēc lietas izskatīšanas uzsākšanas.

2. Pagaidu antidempinga maksājuma apmērs nepārsniedz provizoriski noteikto dempinga starpību, bet tam vajadzētu būt mazākam par dempinga starpību, ja ar šādu mazāku maksājumu pietiek, lai novērstu zaudējumus Kopienas ražošanas nozarei.

3. Pagaidu maksājumus nodrošina ar garantijām, un attiecīgo preču laišana brīvā apgrozībā Kopienas teritorijā ir atkarīga no šādas garantijas sniegšanas.

4. Komisija veic pagaidu pasākumus pēc konsultācijām ar dalībvalstīm vai – ārkārtējas steidzamības gadījumā – pēc dalībvalstu informēšanas. Otrajā gadījumā konsultācijas notiek, vēlākais, 10 dienas pēc tam, kad dalībvalstis ir tikušas informētas par Komisijas rīcību.

5. Ja dalībvalsts pieprasa Komisijas tūlītēju iejaukšanos un ja ir izpildīti 1. punktā minētie nosacījumi, Komisija, vēlākais, piecu darba dienu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas nolemj, vai ir uzliekams pagaidu antidempinga maksājums.

6. Komisija tūlīt informē Padomi un dalībvalstis par visiem lēmumiem, ko tā pieņem saskaņā ar 1. līdz 5. punktu. Padome ar kvalificētu balsu vairākumu var pieņemt atšķirīgu lēmumu.

7. Pagaidu maksājumus var uzlikt uz sešiem mēnešiem un pagarināt šo laikposmu vēl par trim mēnešiem, vai arī uzlikt uz deviņiem mēnešiem. Taču maksājumu piemērošanu var pagarināt vai uzlikt tikai uz deviņiem mēnešiem, ja eksportētāji, kas veido nozīmīgu attiecīgo tirdzniecības darījumu procentu, to pieprasa vai neiebilst pret Komisijas paziņojumu.

8. pants

Cenu labojumi

1. Gadījumā, ja provizoriski ir konstatēts, ka dempinga pastāv un ka tas ir radījis zaudējumus, Komisija var piekrist, ka eksportētāji brīvprātīgi uzņemas pietiekamas saistības pārskatīt savas cenas vai pārtraukt eksportu par dempinga cenām, ja pēc īpašām konsultācijām ar Padomdevēju komiteju tā ir pārliecināta, ka tādējādi tiek novērsta dempinga zaudējumus radošā ietekme. Šādā gadījumā un tikmēr, kamēr saistības ir spēkā, attiecīgi vai nu pagaidu maksājumi, kurus Komisija piemērojusi saskaņā ar 7. panta 1. punktu, vai galīgie maksājumi, kurus Padome piemērojusi saskaņā ar 9. panta 4. punktu, neattiecas uz tādu attiecīgo produktu importu, kurus ražojis uzņēmums, kas minēts Komisijas lēmumā, ar kuru tā piekrīt uzņemtajām saistībām, ar vēlākiem grozījumiem. Saskaņā ar šādām saistībām cenu paaugstinājums nav lielāks kā nepieciešams, lai likvidētu dempinga starpību, bet tam vajadzētu būt mazākam par dempinga starpību, ja šāds paaugstinājums ir pietiekams, lai novērstu zaudējumus Kopienas ražošanas nozarei.

2. Cenu labojumus var ierosināt Komisija, bet eksportētāju pienākums nav veikt šādus cenu labojumus. Fakts, ka eksportētāji nepiedāvā cenu labojumus vai neņem vērā aicinājumu tos veikt, nekādi neskar lietas izskatīšanu. Taču var konstatēt, ka zaudējumu draudi ir daudz reālāki, ja imports par dempinga cenām turpinās. No eksportētājiem nepieprasa un nepieņem cenu labojumus, ja vien provizoriski netiek konstatēts, ka dempinga pastāv un ka tas ir radījis zaudējumus. Izņemot ārkārtas gadījumus cenu labojumus drīkst piedāvāt tikai līdz tā termiņa beigām, kurā, ievērojot 20. panta 5. punktu, var iesniegt protestus.

3. Piedāvātos cenu labojumus nav jāpieņem, ja to pieņemšana ir nepraktiska, ja faktisko vai potenciālo eksportētāju skaits ir pārāk liels vai arī citu iemeslu dēļ, ietverot iemeslus, kas saistīti ar vispārējo politiku. Attiecīgo eksportētāju var informēt par iemesliem, kuru dēļ ir ieteikts noraidīt piedāvājumu, un viņam var dot iespēju šajā sakarā izteikt savus komentārus. Noraidīšanas iemeslus izklāsta galīgajā lēmumā.

4. Pusēm, kuras piedāvā cenu labojumus, pieprasa sniegt šādu cenu labojumu nekonfidencialu variantu, lai ar to varētu iepazīties izmeklēšanā ieinteresētās puses.

5. Ja cenu labojumus pēc konsultācijām pieņem un ja Padomdevējai komitejai nav iebildumu, izmeklēšanu izbeidz. Pārējos gadījumos Komisija tūlīt iesniedz Padomei ziņojumu par konsultāciju rezultātiem kopā ar priekšlikumu par izmeklēšanas izbeigšanu. Izmeklēšanu uzskata par izbeigtu, ja viena mēneša laikā Padome ar kvalificētu balsu vairākumu nepieņem atšķirīgu lēmumu.

6. Ja cenu labojumus pieņem, dempinga un zaudējumu izmeklēšanu parasti izbeidz. Šādos gadījumos, konstatējot, ka dempings vai zaudējumi nepastāv, cenu labojumi automātiski zaudē spēku, izņemot gadījumus, kad šāds konstatējums galvenokārt pamatots ar spēkā esošajiem cenu labojumiem. Šādos gadījumos var pieprasīt, lai cenu labojumus patur spēkā pieņemamu laikposmu. Gadījumā, ja konstatē dempingu un zaudējumus, cenu labojumu ieviešanu turpina saskaņā ar šīs regulas noteikumiem.

7. Komisija pieprasa, lai katrs eksportētājs, kura cenu labojumi ir pieņemti, regulāri sniedz informāciju par savu cenu labojumu izpildīšanu un atļauj pārbaudīt attiecīgos datus. Šādas prasības neievērošanu uzskata par cenu labojumu laušanu.

8. Ja konkrēti eksportētāji cenu labojumus pieņem izmeklēšanas laikā, 11. panta nolūkā uzskata, ka tie stājas spēkā no datuma, kurā pabeigta izmeklēšana attiecībā uz eksportētājvalsti.

9. Gadījumā, ja kāda puse neizpilda vai atsauc saistības, vai gadījumā, ja Komisija atsauc savu piekrišanu saistībām, tad pēc konsultēšanās šo piekrišanu pēc vajadzības atsauc vai nu ar Komisijas lēmumu, vai ar Komisijas regulu, un automātiski uzliek vai nu pagaidu maksājumu, kuru Komisija piemērojusi saskaņā ar 7. pantu, vai galīgo maksājumu, kuru Padome piemērojusi saskaņā ar 9. panta 4. punktu, ar noteikumu, ka attiecīgajam eksportētājam ir bijusi iespēja sniegt komentārus, izņemot, ja viņš pats ir atsaucis saistības.

Ikviena ieinteresētā puse var iesniegt informāciju, kas sniedz *prima facie* pierādījumus par saistību neizpildi. Turpmāku izmeklēšanu,

lai konstatētu, vai saistības ir vai nav izpildītas, parasti pabeidz sešu mēnešu laikā, bet ne vēlāk kā deviņus mēnešus pēc tam, kad iesniegts attiecīgi pamatots pieprasījums. Saistību izpildes novērošanai Komisija var pieprasīt dalībvalstu kompetento iestāžu palīdzību.

10. Pēc konsultācijām saskaņā ar 7. pantu var uzlikt pagaidu maksājumu, pamatojoties uz labāko pieejamo informāciju, ja ir iemesls uzskatīt, ka saistības netiek ievērotas, vai arī gadījumā, kad cenu labojumi tiek laužti vai atsaukti, ja izmeklēšana, kas noveda pie cenu labojumiem, nav pabeigta.

9. pants

Lietas izbeigšana, nesākot pasākumus; galīgo maksājumu uzlikšana

1. Ja sūdzību atsauc, lietu var izbeigt, ja vien šāda izbeigšana nav pretrunā ar Kopienas interesēm.

2. Ja pēc konsultācijām aizsardzības pasākumi nav nepieciešami un Padomdevēja komiteja neceļ iebildumus, lietu izbeidz. Pārējos gadījumos Komisija tūlīt iesniedz Padomei ziņojumu par konsultāciju rezultātiem kopā ar priekšlikumu par lietas izbeigšanu. Lietu uzskata par izbeigtu, ja viena mēneša laikā Padome ar kvalificētu balsu vairākumu nepieņem atšķirīgu lēmumu.

3. Ja lietas izskatīšana ir uzsākta, ievērojot 5. panta 9. punktu, zaudējumus parasti uzskata par nenozīmīgiem, ja attiecīgā importa apjoms ir mazāks par 5. panta 7. punktā norādītajiem apjomiem. Šādu lietas izskatīšanu izbeidz nekavējoties, ja konstatē, ka dempinga starpība ir mazāka par 2 %, izsakot to procentos no eksporta cenas, ar noteikumu, ka tad, ja atsevišķiem eksportētājiem dempinga starpība ir mazāka par 2 %, izbeidz tikai izmeklēšanu, bet uz viņiem joprojām attiecas lietas izskatīšana, un, saskaņā ar 11. pantu, viņi var tikt pakļauti atkārtotai izmeklēšanai attiecībā uz attiecīgo valsti.

4. Ja fakti galīgi pierāda dempinga un tā radīto zaudējumu esamību un Kopienas interesēs ir iesaistīti saskaņā ar 21. pantu, tad Padome pēc Komisijas iesniegta priekšlikuma un konsultācijām ar Padomdevēju komiteju nosaka galīgo antidempinga maksājumu. Padome priekšlikumu pieņem viena mēneša laikā pēc tam, kad Komisija to ir iesniegusi, ja vien Padome ar vienkāršu balsu vairākumu priekšlikumu nenoraida. Ja spēkā ir pagaidu maksājumi, tad priekšlikumu galīgajai rīcībai iesniedz vismaz vienu mēnesi pirms šādu maksājumu termiņa beigām. Antidempinga maksājumu apmērs nepārsniedz konstatēto dempinga starpību, bet tam vajadzētu būt mazākam par dempinga starpību, ja ar to pietiek, lai novērstu zaudējumus Kopienas ražošanas nozarei.

5. Preču importam no visiem avotiem, par kuru konstatēts, ka tas ir imports par dempinga cenām un rada zaudējumus, ikreiz piemēro attiecīgu antidempinga maksājumu, nepieļaujot diskrimināciju, ja vien tas nav imports no avotiem, kuru piedāvātās saistības ir pieņemtas saskaņā ar šīs regulas noteikumiem. Ar regulu, ar ko piemēro maksājumu, nosaka katra piegādātāja maksājumu vai arī, ja tas nav iespējams, parasti 2. panta 7. punkta a) apakšpunkta minētajos gadījumos nosaka attiecīgās piegādātājvalsts maksājumu.

Ja piemēro 2. panta 7. punkta a) apakšpunktu, individuālo maksājumu tomēr nosaka eksportētājiem, kas, pienācīgi pamatojot, var pierādīt:

- a) ka tie, ja firmas vai kopuzņēmumi pilnīgi vai daļēji pieder ārvalstniekiem, var brīvi repatriēt kapitālu un peļņu;
- b) ka eksporta cenas un daudzumi, un pārdošanas noteikumi ir brīvi noteikti;
- c) ka vairākums akciju pieder privātpersonām; valsts ierēdņi, kas ir valdē vai ieņem galvenos amatus vadībā, ir mazākumā, vai arī ir jāpierāda, ka uzņēmējsabiedrība tomēr ir pietiekami neatkarīga no valsts iejaukšanās;
- d) ka valūtas maiņas kursu pārrēķina atbilstīgi tirgus likmei; un
- e) ka valsts iejaukšanās nepieļauj pasākumu apiešanu, ja individuālajiem eksportētājiem piemēro dažādas maksājuma likmes.

6. Ja Komisija ir ierobežojusi pārbaudi saskaņā ar 17. pantu, jebkurš antidempinga maksājums, ko piemēro precēm, kuras importē eksportētāji vai ražotāji, kas tika informējuši par sevi saskaņā ar 17. pantu, bet kas netika iekļauti pārbaudāmo sarakstā, nepārsniedz vidējo, svērto dempinga starpību, kas konstatēta izlasē pārbaudītajām pusēm. Šajā punktā Komisija neņem vērā nulles un nelielas starpības, ne arī 18. pantā minētajos apstākļos konstatētās starpības. Precēm, ko importē eksportētāji vai ražotāji, uz kuriem attiecas 17. pantā paredzētie individuālie noteikumi, piemēro individuālos maksājumus.

10. pants

Atpakaļejošs spēks

1. Pagaidu pasākumus un galīgos antidempinga maksājumus piemēro tikai tām precēm, kas tiek laistas brīvā apgrozībā pēc tam, kad ir stājies spēkā lēmums, kas pieņemts, ievērojot attiecīgi 7. panta 1. punktu vai 9. panta 4. punktu un ņemot vērā šajā regulā noteiktos izņēmumus.

2. Ja ir piemērots pagaidu maksājums un beigās konstatētie fakti apliecina dempinga un zaudējumu pastāvēšanu, neatkarīgi no tā, vai ir uzliekams galīgais antidempinga maksājums, Padome lemj par to, kāda daļa no pagaidu maksājuma ir iekasējama galīgi. Šajā nolūkā "zaudējumi" nenozīmē Kopienas ražošanas nozares

būtisku aizkavēšanu, ne arī būtisku zaudējumu draudus, izņemot gadījumu, kad konstatē, ka bez pagaidu pasākumiem tie būtu pārvērtušies būtiskos zaudējumos. Visos pārējos gadījumos, kas saistīti ar šādiem draudiem vai aizkavēšanu, atceļ visus pagaidu maksājumus, un galīgos maksājumus var ieviest tikai, sākot no datuma, kad ir sastādīts galīgais lēmums, kas apliecina draudu vai būtiskas aizkavēšanas esamību.

3. Ja galīgais antidempinga maksājums pārsniedz pagaidu maksājumu, starpību neiekasē. Galīgo maksājumu pārrēķina, ja tas ir mazāks par pagaidu maksājumu. Ja galīgais lēmums ir negatīvs, pagaidu maksājumu neapstiprina.

4. Galīgo antidempinga maksājumu var piemērot precēm, kas nonākušas patēriņā ne agrāk kā 90 dienas pirms pagaidu pasākumu piemērošanas datuma, bet ne pirms izmeklēšanas uzsākšanas ar noteikumu, ka imports ir reģistrēts saskaņā ar 14. panta 5. punktu, Komisija ir devusi attiecīgajiem importētājiem iespēju sniegt savus komentārus un:

- a) minētā prece jau ilgāku laiku ir bijusi prece par dempinga cenām, vai importētājs ir apzinājies, vai viņam bija jāapzinās, ka viņš īsteno dempingu, attiecībā uz dempinga pakāpi un zaudējumiem, kurus uzskata par dempinga radītajiem zaudējumiem, vai konstatētajiem zaudējumiem; un
- b) papildus tam importa līmenim, kas radījis zaudējumus izmeklēšanas laikā, importa apjoms turpina ievērojami pieaugt un, ņemot vērā laiku, apjomu un citus apstākļus, ticams, ka tas nopietni samazinās piemērojamā antidempinga maksājuma korektīvo iespaidu.

5. Gadījumos, kad tiek laužti vai atsaukti cenu labojumi, galīgos maksājumus var piemērot precēm, kas nonākušas patēriņā ne agrāk kā 90 dienas pirms pagaidu pasākumu piemērošanas, ar noteikumu, ka importētās preces ir reģistrētas saskaņā ar 14. panta 5. punktu un ka šādu atpakaļejošu novērtējumu nepiemēro precēm, kas importētas pirms cenu labojumu laušanas vai atsaukšanas.

11. pants

Termiņi, pārbaudes un atlīdzināšana

1. Antidempinga pasākums paliek spēkā tik ilgi un tādā apmērā, kāds nepieciešams, lai neitralizētu dempingu, kas rada zaudējumus.

2. Galīgā antidempinga pasākuma termiņš beidzas piecus gadus pēc tā uzlikšanas vai piecus gadus pēc datuma, kurā beidzās pēdējais pārskats par dempingu un zaudējumiem, ja vien pārskatā nekonstatē, ka pasākuma beigas var novest pie dempinga un zaudējumu turpināšanās vai atkārtotības. Šādu termiņa beigu pārskatu sāk pēc Komisijas iniciatīvas vai pēc Kopienas ražotāju pieprasījuma vai viņu vārdā iesniegta pieprasījuma, un pasākums paliek spēkā, kamēr nav zināmi šāda pārskata rezultāti.

Termiņa beigu pārskatu sāk, ja pieprasījums satur pietiekamus pierādījumus tam, ka pasākumu beigas varētu novest pie dempinga un zaudējumu turpināšanās vai atkārtošanās, piemēram, šādu varbūtību var demonstrēt pierādījumi par turpinātu dempingu un zaudējumiem vai pierādījumi, ka zaudējumu novēršana ir daļēji vai pilnīgi atkarīga no pasākumu piemērošanas, vai pierādījumi, ka eksportētāju situācija vai tirgus apstākļi norāda, ka dempings, kas rada zaudējumus, var turpināties.

Veicot izmeklēšanu saskaņā ar šo punktu, eksportētājiem, importētājiem, eksportētājvalsts pārstāvjiem un ražotājiem Kopienā nodrošina iespēju izvērst paskaidrojumus, atspēkot vai sniegt komentārus par jautājumiem, kas izklāstīti pārskata pieprasījumā, un secinājumus izdara, ņemot vērā visus būtiskos un pienācīgi dokumentētos pierādījumus, kas iesniegti saistībā ar jautājumu, vai pasākumu izbeigšana var vai nevar novest pie dempinga un zaudējumu turpināšanās vai atkārtošanās.

Paziņojumu par gaidāmajām termiņa beigām savlaicīgi publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* pasākumu piemērošanas termiņa pēdējā gadā, kā noteikts šajā punktā. Pēc tam ražotājiem Kopienā ne vēlāk kā trīs mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām, ir tiesības iesniegt pārskata pieprasījumu saskaņā ar otro daļu. Publicē arī paziņojumu par pasākumu faktisko izbeigšanu, ievērojot šo punktu.

3. Ja uzskata par lietderīgu, pēc Komisijas iniciatīvas vai pēc dalībvalsts pieprasījuma, vai pēc kāda eksportētāja vai importētāja pieprasījuma ar noteikumu, ka pēc galīgā pasākuma ieviešanas ir pagājis attiecīgs laikposms vai vismaz viens gads, vai pēc Kopienas ražotāju pieprasījuma, kurā ir ietverti pietiekami pierādījumi, kas pamato nepieciešamību pēc šādas starpposma pārskata, var pārskatīt arī nepieciešamību turpināt pasākumu piemērošanu.

Starpposma pārbaudi uzsāk, ja pieprasījumā ir sniegti pietiekami pierādījumi tam, ka pasākuma turpmāka piemērošana, lai neitralizētu dempingu, ilgāk nav nepieciešama, un/vai nav domājams, ka zaudējumi turpināsies vai atkārtosies, ja pasākumu atceltu vai mainītu, vai ka ar esošo pasākumu nepietiek vai vairs nepietiek, lai neitralizētu dempingu, kas rada zaudējumus.

Ja izmeklēšanas pasākumus veic, ievērojot šo punktu, Komisija cita starpā var apsvērt, vai ar dempingu un zaudējumiem saistītie apstākļi ir ievērojami mainījušies un vai esošie pasākumi nodrošina cerētos rezultātus un novērš zaudējumus, kas ir konstatēti iepriekš saskaņā ar 3. pantu. Šajā sakarā, pieņemot galīgo lēmumu, ņem vērā visus būtiskos un pienācīgi dokumentētos pierādījumus.

4. Pārskatu veic arī, lai konstatētu attiecīgās eksportētājvalsts to jauno eksportētāju dempinga individuālās starpības, kuri netika eksportējuši precī izmeklēšanas laikposmā, ar kuru pamatoti pasākumi.

Pārskatu uzsāk, ja jaunais eksportētājs vai ražotājs var parādīt, ka nav saistīts ar kādu no tiem eksportētājvalsts eksportētājiem vai ražotājiem, uz kuriem attiecas precei piemērotie antidempinga pasākumi, un ka tas faktiski ir eksportējis precī uz Kopienu pēc izmeklēšanas laikposma, vai ja tas var nodemonstrēt, ka ir uzņēmies neatsaucamas līgumsaistības eksportēt uz Kopienu ievērojamu ražojumu daudzumu.

Jaunā eksportētāja pārbaudi sāk un veic paātrināti pēc tam, kad ir notikušas konsultācijas ar Padomdevēju komiteju un kad Kopienas ražotājiem ir bijusi iespēja sniegt savus komentārus. Komisijas regula par pārbaudes uzsākšanu atceļ spēkā esošos maksājumus attiecībā uz attiecīgo jauno eksportētāju, grozot regulu, kas ir uzlikusi šādus maksājumus, un pakļaujot importu reģistrācijai saskaņā ar 14. panta 5. punktu, lai nodrošinātu antidempinga maksājuma atpakaļejošu piemērošanu, sākot no pārskata uzsākšanas datuma, ja tā rezultātā tiek konstatēts dempings.

Šā punkta noteikumus nepiemēro, ja maksājumi uzlikti saskaņā ar 9. panta 6. punktu.

5. Šīs regulas attiecīgos noteikumus par procedūrām un izmeklēšanu veikšanu, izņemot tos, kas attiecas uz termiņiem, piemēro ikviena pārskata gadījumā, ko veic atbilstīgi 2., 3. un 4. punktam. Pārskatus atbilstīgi 2. un 3. punktam veic paātrināti, un parasti tos pabeidz 12 mēnešu laikā pēc pārskatu sākšanas datuma. Katrā ziņā pārskatus atbilstīgi 2. un 3. punktam visos gadījumos pabeidz 15 mēnešu laikā pēc to sākšanas. Pārskatus atbilstīgi 4. punktam visos gadījumos pabeidz deviņu mēnešu laikā pēc to sākšanas. Ja pārskats, ko veic saskaņā ar 2. punktu, ir sākt, kamēr tajā pašā procedūrā turpinās pārskats saskaņā ar 3. punktu, tad pārskatu saskaņā ar 3. punktu pabeidz tajā pašā laikā, kas paredzēts attiecībā uz pārskatu saskaņā ar 2. punktu.

Komisija rīcības priekšlikumu Padomei iesniedz ne vēlāk kā vienu mēnesi pirms pirmajā daļā noteikto termiņu izbeigšanās.

Ja izmeklēšana nav pabeigta pirmajā daļā noteikto termiņu laikā, tad pasākumi:

- nav spēkā, ja tiek veiktas izmeklēšanas saskaņā ar 2. punktu,
- nav spēkā, ja paralēli tiek veiktas izmeklēšanas saskaņā ar 2. un 3. punktu, ja vai nu izmeklēšana saskaņā ar 2. punktu ir sākt, kamēr saskaņā ar to pašu procedūru notiek pārskatīšana saskaņā ar 3. punktu, vai ja minētie pārskati sākti vienlaicīgi, vai
- paliek nemainīti, ja tiek veiktas izmeklēšanas saskaņā ar 3. un 4. punktu.

Paziņojumu par pasākumu faktisko izbeigšanu saskaņā ar šo punktu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

6. Pārskatos, ko veic, ievērojot šo pantu, uzsāk Komisija pēc konsultēšanās ar Padomdevēju komiteju. Atkarībā no pārskata rezultātiem Kopienas iestāde, kas atbild par pasākumu ieviešanu, pasākumus atceļ vai turpina, ievērojot 2. pantu, vai atceļ, turpina vai groza, ievērojot 3. un 4. pantu. Ja pasākumus atceļ attiecībā uz individuāliem eksportētājiem, bet ne visai valstij kopumā, šie eksportētāji joprojām ir pakļauti lietas izskatīšanai un, ievērojot šo pantu, uz viņiem automātiski var attiecināt atkārtotu izmeklēšanu jebkura jauna pārskata laikā attiecībā uz doto valsti.

7. Ja pasākumu pārskats, ievērojot 3. punktu, tiek veikts pasākumu piemērošanas laikposma beigās, kā norādīts 2. punktā, šāda pārbaude aptver arī 2. punktā izklāstītos apstākļus.

8. Neatkarīgi no 2. punkta importētājs var pieprasīt atmaksāt iekasētos maksājumus, ja izrādās, ka dempinga starpība, uz kuras pamata maksājums veikts, ir likvidēta vai samazināta līdz līmenim, kas ir zemāks par līmeni, no kura sāk piemērot spēkā esošos maksājumus.

Pieprasot atmaksāt antidempinga maksājumus, importētājs iesniedz Komisijai iesniegumu. Iesniegumu iesniedz ar tās dalībvalsts starpniecību, kuras teritorijā preces tika laistas brīvā apgrozībā, sešu mēnešu laikā, sākot no datuma, kad kompetentās iestādes attiecīgi noteica piemērojamo galīgo maksājumu apmēru, vai sākot no datuma, kurā tika pieņemts galīgais lēmums iekasēt pagaidu maksājumus. Dalībvalstis tūlīt nosūta iesniegumu Komisijai.

Uzskata, ka iesniegums par atmaksāšanu tikai tad ir attiecīgi papildināts ar pierādījumiem, ja tajā ir atrodama precīza informācija par pieprasīto atmaksājamo antidempinga maksājumu summu un visi muitas dokumenti attiecībā uz šādas summas aprēķiniem un samaksāšanu. Tajā ir arī reprezentatīvu laikposmu aptveroši pierādījumi par parastajām cenām un eksporta cenām, ko eksportētājs vai ražotājs, uz kuru attiecas maksājums, ir noteicis eksportam uz Kopieni. Gadījumos, kad importētājs nav saistīts ar attiecīgo eksportētāju vai ražotāju, un šāda informācija nav tūlīt pieejama, vai ja eksportētājs vai ražotājs nevēlas to sniegt importētājam, iesniegumā ir eksportētāja vai ražotāja apliecinājums, ka dempinga starpība ir samazināta vai likvidēta, kā norādīts šajā pantā, un ka būtiskos pierādījumus iesniegs Komisijai. Ja šādi pierādījumi pieņemamā laikposmā netiek saņemti no eksportētāja vai ražotāja, iesniegumu noraida.

Pēc konsultēšanās ar Padomdevēju komiteju Komisija nolemj vai un kādā apmērā iesniegums būtu jāapmierina, vai arī tā var nolemt kādā brīdī uzsākt starpposma pārskatu, ko veic saskaņā ar pārskatam piemērojamiem noteikumiem, šāda pārskata rezultātā iegūto informāciju un konstatējumus izmanto, lai nolemtu, vai un kādā apmērā maksājumu atmaksāšana ir pamatota. Maksājumu atmaksāšana parasti notiek 12 mēnešu laikā un nekādā gadījumā nepārsniedz 18 mēnešus, sākot no datuma, kurā preces importētājs, kam uzlikts antidempinga maksājums, ir iesniedzis atmaksāšanas pieprasījumu, pievienojot attiecīgus pierādījumus. Parasti atļautā atmaksājuma summu izmaksā dalībvalstis 90 dienu laikā pēc Komisijas lēmuma.

9. Visos pārskatos un izmeklēšanās par atmaksāšanu, kuras, ievērojot šo pantu, veic Komisija ar noteikumu, ka apstākļi nav mainījušies, izmanto tās pašas metodes, kas tika izmantotas izmeklēšanā, kuras rezultātā tika ieviests maksājums, attiecīgi ņemot vērā 2. pantu un jo īpaši tā 11. un 12. punktu, kā arī 17. pantu.

10. Izmeklēšanā, ko veic, ievērojot šo pantu, Komisija pārbauda eksporta cenu ticamību saskaņā ar 2. pantu. Taču, nolemjot veidot eksporta cenu saskaņā ar 2. panta 9. punktu, tā šo cenu aprēķina, neieturot samaksāto antidempinga maksājumu summu, ja tiek sniegti izšķiroši pierādījumi, ka maksājums ir attiecīgi atspoguļots tālākpārdošanas cenās un turpmākajās pārdošanas cenās Kopienā.

12. pants

Atkārtotā izmeklēšana

1. Ja Kopienas ražošanas nozare vai cita ieinteresētā puse parasti divu gadu laikā no pasākumu stāšanās spēkā iesniedz pietiekamu informāciju, kas norāda, ka pēc sākotnējās izmeklēšanas laikposma un pirms vai pēc pasākumu piemērošanas Kopienā importēto produktu eksporta cenas ir samazinājušās vai palikušas nemainīgas, vai nepietiekami mainījušās tālākpārdošanas cenas vai turpmākās pārdošanas cenas, tad pēc konsultācijām var tikt atsākta izmeklēšana, lai pārbaudītu, vai pasākums ir ietekmējis iepriekšminētās cenas.

Izmeklēšanu saskaņā ar iepriekš izklāstītajiem nosacījumiem var atsākt arī pēc Kopienas iniciatīvas vai pēc kādas dalībvalsts pieprasījuma.

2. Ja veic atkārtotu izmeklēšanu, ievērojot šo pantu, eksportētājiem, importētājiem un Kopienas ražotājiem nodrošina iespēju precizēt situāciju attiecībā uz tālākpārdošanas cenām vai turpmākajām pārdošanas cenām – ja izdara secinājumu, ka pasākumam būtu vajadzējis izraisīt pārmaiņas šajās cenās, lai novērstu saskaņā ar 3. pantu iepriekš konstatētos zaudējumus, saskaņā ar 2. pantu pārvērtē eksporta cenas un pārrēķina dempinga starpības, ņemot vērā par jaunu novērtētās eksporta cenas.

Ja uzskata, ka 12. panta 1. punkta nosacījumi ir izpildīti eksporta cenu krituma dēļ, kas noticis pēc sākotnējā izmeklēšanas laikposma un pirms vai pēc pasākumu piemērošanas, tad var pārrēķināt dempinga starpības, lai ņemtu vērā šīs zemākās eksporta cenas.

3. Ja atkārtota izmeklēšana saskaņā ar šo pantu uzrāda paliecinātu dempingu, Padome pēc Komisijas priekšlikuma pēc konsultēšanās var grozīt spēkā esošos pasākumus saskaņā ar jaunajiem atzinumiem par eksporta cenām. Priekšlikumu Padome pieņem viena mēneša laikā pēc tam, kad Komisija to ir iesniegusi, ja vien Padome ar vienkāršu balsu vairākumu priekšlikumu nenoraida. Antidempinga maksājuma summa saskaņā ar šo pantu nepārsniedz divkārtu sākotnēji Padomes uzliktā maksājuma summu.

4. Visu atkārtotu izmeklēšanu gadījumā, ko veic saskaņā ar šo pantu, piemēro attiecīgos 5. un 6. panta noteikumus, izņemot, ja šādas izmeklēšanas veic paātrināti un parasti pabeidz sešu mēnešu laikā no atkārtotās izmeklēšanas sākuma datuma. Katrā ziņā šādas atkārtotās izmeklēšanas visos gadījumos pabeidz deviņu mēnešu laikā no atkārtotās izmeklēšanas sākšanas.

Komisija rīcības priekšlikumu Padomei iesniedz ne vēlāk kā vienu mēnesi pirms pirmajā daļā noteikto termiņu izbeigšanās.

Ja atkārtotā izmeklēšana nav pabeigta pirmajā daļā noteikto termiņu laikā, tad pasākumi paliek nemainīti. Paziņojumu par pasākumu saglabāšanu saskaņā ar šo punktu publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

5. Saskaņā ar šo pantu domājamās normālās vērtības izmaiņas ņem vērā tikai tad, ja termiņos, kas norādīti paziņojumā par izmeklēšanas uzsākšanu, Komisijai dara pieejamu pilnīgu informāciju par pārskatītajām normālajām vērtībām, to papildinot ar pamatotiem pierādījumiem. Ja izmeklēšana ietver normālo vērtību atkārtotu pārbaudi, importu var pakļaut reģistrācijai saskaņā ar 14. panta 5. punktu, kamēr nav zināmi atkārtotas izmeklēšanas rezultāti.

13. pants

Pasākumu apiešana

1. Saskaņā ar šo regulu uzlikto antidempinga maksājumu darbības jomu var paplašināt arī attiecībā uz nedaudz pārveidota vai nepārveidota līdzīga produkta importu no trešām valstīm vai uz nedaudz pārveidota līdzīga produkta vai šāda produktu sastāvdaļu importu no valsts, uz kuru attiecas pasākumi, ja notiek šo pasākumu apiešana. Antidempinga maksājumus, kuri nepārsniedz saskaņā ar 9. panta 5. punktu uzlikto atlikušo antidempinga maksājuma likmi, var attiecināt arī uz importu no uzņēmumiem, kas gūst labumu no atsevišķiem maksājumiem valstīs, uz kurām attiecas pasākumi, ja notiek šo pasākumu apiešana. Apiešanu definē kā pārmaiņas tirdzniecības modeli starp trešām valstīm un Kopienai vai starp atsevišķiem uzņēmumiem valstī, kas pakļauta pasākumiem, un Kopienai, kuri izriet no prakses, procesa vai darba un kam bez maksājuma uzlikšanas nav cita pietiekama cēloņa vai ekonomiskā pamatojuma, ja ir pierādījumi, ka maksājuma koriģējošā ietekme mazinās līdzīgo produktu cenu un/vai daudzumu izteiksmē, un ja vajadzības gadījumā saskaņā ar 2. panta noteikumiem ir pierādījumi par dempingu attiecībā uz līdzīgam produktam agrāk noteiktajām normālajām vērtībām.

Pirmajā daļā minētā prakse, process vai darbs, *inter alia*, ietver attiecīgā produkta nelielu pārveidošanu, lai to varētu klasificēt zem muitas kodiem, kuri parasti nav pakļauti pasākumiem, ar noteikumu, ka šādu pārveidojumu rezultātā nemainās produkta būtiskās īpašības; pasākumiem pakļauta produkta sūtījumu caur trešām valstīm; eksportētāju vai ražotāju veiktu savu tirdzniecības modeļu vai pārdošanas kanālu reorganizāciju valstī, kas pakļauta pasākumiem, lai vēlāk savus produktus eksportētu uz Kopienai caur ražotājiem, kuri gūst labumu no atsevišķām

maksājuma likmēm, kas ir zemākas nekā attiecīgā ražotāja produktiem piemērojamā likme, un 2. punktā norādītajos apstākļos, detaļu montāžu Kopienā vai kādā trešā valstī.

2. Uzskata, ka montāžas operācija Kopienā vai trešā valstī apiet spēkā esošos pasākumus, ja:

- a) operācija ir sākusies vai ir ievērojami pieaudzis tās apmērs pēc vai īsi pirms antidempinga izmeklēšanas uzsākšanas, un attiecīgās detaļas nāk no valsts, uz kuru attiecas pasākumi; un
- b) detaļas veido 60 % vai vairāk no kopējās samontētā izstrādājuma detaļu vērtības, bet neuzskata, ka notiek pasākumu apiešana, ja montāžas vai nobeiguma apstrādes laikā ievestajām detaļām pievienotā vērtība par 25 % pārsniedz ražošanas izmaksas; un
- c) maksājuma korektīvo ietekmi mazina līdzīgo samontēto preču cenas un/vai daudzumi, un ir pierādījumi par dempingu attiecībā uz agrāk noteiktajām līdzīgo vai pielīdzināmo preču normālajām vērtībām.

3. Izmeklēšanu saskaņā ar šo pantu sāk pēc Komisijas priekšlikuma vai pēc dalībvalsts vai ikvienas ieinteresētās puses pieprasījuma, pamatojoties uz pietiekamiem pierādījumiem attiecībā uz 1. punktā izklāstītajiem faktoriem. Izmeklēšanu sāk pēc konsultācijām ar Padomdevēju komiteju ar Komisijas regulu, kurā var būt arī norādījumi muitas dienestiem pakļaut importu reģistrācijai saskaņā ar 14. panta 5. punktu vai arī pieprasīt garantijas. Izmeklēšanu veic Komisija, kurai var palīdzēt muitas dienesti, un izmeklēšanu pabeidz deviņu mēnešu laikā. Ja galīgi noskaidroti fakti attaisno pasākumu darbības jomas paplašināšanu, tad to veic Padome uz Komisijas iesniegta priekšlikuma pamata pēc konsultēšanās ar Padomdevēju komiteju. Priekšlikumu Padome pieņem viena mēneša laikā pēc tam, kad Komisija to ir iesniegusi, ja vien tā ar vienkāršu balsu vairākumu priekšlikumu nenoraida. Paplašinājums stājas spēkā dienā, kad saskaņā ar 14. panta 5. punktu tika ieviesta reģistrācija vai kad tika pieprasītas garantijas. Attiecīgos šās regulas procesuālos noteikumus par izmeklēšanas sākšanu un veikšanu piemēro atbilstīgi šim pantam.

4. Imports nav pakļauts reģistrācijai saskaņā ar 14. panta 5. punktu vai pasākumiem, ja tās tirgo uzņēmumi, kuri gūst priekšrocības no atbrīvojumiem. Atbrīvojumu pieprasījumus, kas pienācīgi pamatoti ar pierādījumiem, iesniedz termiņos, kas noteikti Komisijas regulā, ar kuru sāk izmeklēšanu. Ja apiešanas prakse, process vai darbs notiek ārpus Kopienas, atbrīvojumus var piešķirt tiem attiecīgā produkta ražotājiem, kuri var pierādīt, ka viņi nav saistīti ne ar vienu ražotāju, kas ir pakļauts pasākumiem, un kuri pierāda, ka viņi nav iesaistīti šā panta 1. un 2. punktā definētajā apiešanas praksē. Ja apiešanas prakse, process vai darbs notiek Kopienā, atbrīvojumus var piešķirt tiem importētājiem, kuri var pierādīt, ka viņi nav saistīti ar ražotājiem, kas ir pakļauti pasākumiem.

Šos atbrīvojumus piešķir ar Komisijas lēmumu pēc konsultēšanās ar Padomdevēju komiteju vai ar Padomes lēmumu, ar kuru ievieš pasākumus, un tie paliek spēkā attiecīgajā lēmumā noteiktajā laikposmā un saskaņā ar tajā paredzētajiem nosacījumiem.

Ja ir izpildīti 11. panta 4. punktā paredzētie nosacījumi, atbrīvojumus var piešķirt arī pēc izmeklēšanas pabeigšanas, kuras rezultātā paplašināta pasākumu darbības joma.

Ja kopš pasākumu darbības jomas paplašināšanas ir pagājis vismaz viens gads un ja atbrīvojumu pieprasa vai, iespējams, pieprasīs ievērojams skaits pušu, Komisija var pieņemt lēmumu sākt pārskatīt pasākumu darbības jomas paplašināšanu. Ikvienu šādu pārskatīšanu izdara saskaņā ar 11. panta 5. punkta noteikumiem, kas piemērojami pārskatīšanai atbilstīgi 11. panta 3. punktam.

5. Šis pants nekavē parastā kārtībā piemērot spēkā esošos noteikumus par muitas nodokļiem.

14. pants

Vispārīgi noteikumi

1. Pagaidu vai galīgos antidempinga maksājumus uzliek ar regulu, un dalībvalstis tos iekasē, ievērojot regulā par šādu maksājumu ieviešanu noteikto iekasēšanas veidu, likmi un pārējos kritērijus. Šādus maksājumus iekasē arī neatkarīgi no muitas nodokļiem, nodokļiem un citiem maksājumiem, ko parasti uzliek importam. Nevienam precī nepakļauj abiem – gan antidempinga, gan kompensācijas maksājumiem, risinot vienu un to pašu situāciju, kas izriet no dempinga vai eksporta subsīdijām.

2. Regulas par pagaidu vai galīgo antidempinga maksājumu uzlikšanu un regulas vai lēmumus par cenu labojumu pieņemšanu, izmeklēšanas vai lietas izskatīšanas izbeigšanu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Šādās regulās vai lēmumos, pienācīgi ievērojot informācijas konfidencialitāti, jo īpaši norāda, ja iespējams, eksportētāju vārdus vai arī iesaistītās valstis, preces aprakstu un to visu būtisko faktu un apsvērumu kopsavilkumu, kas attiecas uz dempinga un zaudējumu noteikšanu. Visos gadījumos regulas vai lēmuma kopiju nosūta zināmajām ieinteresētajām pusēm. Šā punkta noteikumi *mutatis mutandis* attiecas uz pārskatiem.

3. Ievērojot šo regulu, var pieņemt īpašus noteikumus, jo īpaši attiecībā uz izcelsmes koncepcijas kopējo definīciju, kas sniegta Padomes Regulā (EEK) Nr. 2913/92 (1992. gada 12. oktobris) par Kopienas Muitas kodeksa izveidi ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ OV L 302, 19.10.1992., 1. lpp.

4. Kopienas interesēs saskaņā ar šo regulu noteiktos pasākumus pēc konsultācijām ar Padomdevēju komiteju ar Komisijas lēmumu var atlikt uz deviņiem mēnešiem. Atlikšanu drīkst pagarināt uz turpmāku laikposmu, kas nepārsniedz vienu gadu, ja Padome pēc Komisijas priekšlikuma pieņem šādu lēmumu. Priekšlikumu Padome pieņem viena mēneša laikā pēc tam, kad Komisija to ir iesniegusi, ja vien Padome ar vienkāršu balsu vairākumu priekšlikumu nenoraida. Pasākumus var atlikt tikai gadījumā, ja tirgus apstākļi uz laiku ir mainījušies tādā apmērā, ka nav domājams, ka pasākumu atlikšanas rezultātā atkal radīsies zaudējumi, un ar noteikumu, ka Kopienas ražošanas nozarei ir bijusi iespēja sniegt komentārus un šie komentāri ir ņemti vērā. Pasākumus drīkst atjaunot katrā laikā pēc konsultācijām, ja atlikšanas iemesls vairs nepastāv.

5. Pēc konsultēšanās ar Padomdevēju komiteju Komisija var likt muitas dienestiem veikt attiecīgus pasākumus, lai reģistrētu importu tā, lai pēc tam pasākumus varētu vērst pret importu, sākot no reģistrēšanas datuma. Importu var pakļaut reģistrēšanai pēc Kopienas ražošanas nozares pieprasījuma, ja tas satur pietiekamus pierādījumus šādas rīcības pamatošanai. Reģistrēšanu ievieš ar regulu, kas konkrētizē rīcības mērķi un vajadzības gadījumā – iespējamo nākotnes saistību apmēru. Importu nepakļauj reģistrēšanai ilgāk par deviņiem mēnešiem.

6. Katru mēnesi dalībvalstis iesniedz ziņojumus Komisijai par izmeklēšanai un pasākumiem pakļauto preču importa tirdzniecību, kā arī par maksājumu summām, kas iekasētas, ievērojot šo regulu.

7. Neskarot 6. punktu, Komisija katrā atsevišķā gadījumā var pieprasīt dalībvalstīm sniegt informāciju, kas vajadzīga, lai efektīvi pārraudzītu pasākumu piemērošanu. Šajā sakarā piemēro 6. panta 3. un 4. punktu. Uz visu informāciju, ko dalībvalstis iesniegušas saskaņā ar šo pantu, attiecas 19. panta 6. punkta noteikumi.

15. pants

Konsultācijas

1. Visas šajā regulā paredzētās konsultācijas notiek Padomdevējā komitejā, kurā ietilpst pārstāvji no katras dalībvalsts un kuras priekšsēdētājs ir Komisijas pārstāvis. Konsultācijas sarīko nekavējoties pēc dalībvalsts pieprasījuma vai pēc Komisijas iniciatīvas tādā laikposmā, kas ļauj turēties pie šajā regulā noteiktajiem termiņiem.

2. Komitejas sēdi sasauc priekšsēdētājs. Viņš dalībvalstīm cik drīz vien iespējams, bet ne vēlāk kā 10 darbdienu pirms sanāksmes, sniedz visu būtisko informāciju.

3. Ja nepieciešams, konsultācijas var notikt tikai rakstveidā; šādā gadījumā Komisija to dara zināmu visām dalībvalstīm un norāda termiņu, kurā tām ir tiesības izteikt savus atzinumus vai pieprasīt mutisku konsultāciju, ko organizē priekšsēdētājs, ar noteikumu, ka šādu mutisku konsultāciju sarīko tādā laikposmā, kas ļauj turēties pie šajā regulā noteiktajiem termiņiem.

4. Konsultācijā jo īpaši aplūko:

- a) dempinga pastāvēšanu un dempinga starpības noteikšanas metodes;
- b) zaudējumu pastāvēšanu un pakāpi;
- c) cēloņsakarību starp dempingu un zaudējumiem;
- d) pasākumus, kādi attiecīgajos apstākļos ir piemēroti, lai novērstu vai koriģētu dempinga radītos zaudējumus, kā arī šādu pasākumu ieviešanas veidus un līdzekļus.

16. pants

Pārbaudes vizītes

1. Ja Komisija uzskata par nepieciešamu, tā var sarīkot vizītes, lai pārbaudītu importētāju, eksportētāju, tirgotāju, aģentu, ražotāju, tirdzniecības asociāciju un organizāciju dokumentāciju un pārbaudītu par dempingu un zaudējumiem sniegto informāciju. Ja netiek saņemtas pienācīgas un savlaicīgas atbildes, pārbaudes vizīte var nenotikt.

2. Komisija pēc vajadzības veic izmeklēšanu trešās valstīs ar noteikumu, ka tā ir saņēmusi attiecīgo uzņēmumu piekrišanu, ka tā ir informējusi attiecīgās valdības pārstāvjus un ka valsts valdībai nav iebildumu pret šādu izmeklēšanu. Tiklīdz ir saņemta attiecīgo uzņēmumu piekrišana, Komisijai būtu jādara zināms eksportētājvalsts iestādēm to uzņēmumu nosaukumus un adreses, kuri tiks apmeklēti, kā arī norunāto apmeklējuma laiku.

3. Attiecīgajiem uzņēmumiem dara zināmu tās informācijas raksturu, kas tiks pārbaudīta pārbaudes vizītes laikā, kā arī visu turpmāko informāciju, ko nepieciešams sniegt šādas vizītes laikā, lai gan to nevajadzētu saprast tā, ka pārbaudes laikā nevar pieprasīt sīkākas informācijas sniegšanu iegūtās informācijas sakarā.

4. Ja izmeklēšanu veic, ievērojot 1., 2. un 3. punktu, Komisijai sniedz palīdzību to dalībvalstu ierēdņi, kas pieprasa sev šādu iespēju.

17. pants

Pārbaude izlases veidā

1. Gadījumos, kad ir daudz sūdzību iesniedzēju, eksportētāju vai importētāju, preču vai darījumu veidu, izmeklēšanu var ierobežot ar pieņemamu pušu, produktu vai darījumu skaitu, ko nosaka, veicot statistiski derīgu atlasi, pamatojoties uz atlases laikā pieejamo informāciju, vai ar vislielāko pārstāvēto preču, pārdošanas vai eksporta apjomu, kādu ir iespējams pieņemt izpētīt attēlētajā laikā.

2. Komisija veic pušu, produktu vai darījumu veidu galīgo atlasi saskaņā ar šiem atlases noteikumiem, lai gan priekšroku dod paraugu atlasei, konsultējoties un saņemot piekrišanu no attiecīgajām pusēm, ar noteikumu, ka šādas puses informē par sevi un nodrošina pietiekamu informāciju trīs nedēļu laikā pēc izmeklēšanas sākšanas, tādējādi ļaujot izvēlēties raksturīgus paraugus.

3. Gadījumos, kad pārbaudi ierobežo saskaņā ar šo pantu, tomēr aprēķina individuālu dempinga starpību katram sākotnēji neizvēlētam eksportētājam vai ražotājam, kurš ir iesniedzis nepieciešamo informāciju šajā regulā noteiktajos termiņos, izņemot gadījumus, kad eksportētāju vai ražotāju skaits ir tik liels, ka atsevišķas pārbaudes būtu pārmērīgi apgrūtināšas un neļautu savlaicīgi pabeigt izmeklēšanu.

4. Ja ir pieņemts lēmums par atlasi un dažas vai visas no atlasītajām pusēm neizrāda vēlēšanos sadarboties, līdz ar to, iespējams, būtiski ietekmējot izmeklēšanas iznākumu, var izvēlēties jaunus paraugus. Tomēr, ja nevēlēšanās sadarboties ir vērojama būtiskos apmēros vai arī trūkst laika, lai izvēlētos jaunu paraugu, piemēro attiecīgos 18. panta noteikumus.

18. pants

Nevēlēšanās sadarboties

1. Gadījumā, ja kāda no ieinteresētajām pusēm atsakās darīt pieejamu vai kā citādi nesniedz nepieciešamo informāciju šajā regulā paredzētajā termiņā vai arī ievērojami kavē izmeklēšanu, pamatojoties uz pieejamajiem faktiem, var izdarīt pagaidu vai galīgos konstatējumus, pozitīvus vai negatīvus. Ja atklājas, ka kāda no ieinteresētajām pusēm ir sniegusi nepatiesu vai maldinošu informāciju, šo informāciju neņem vērā un izmanto pieejamos faktus. Ieinteresētajām pusēm būtu jāapzinās, kādas sekas var radīt nevēlēšanās sadarboties.

2. To, ka netiek sniegta atbilde elektroniskā formā, neuzskata par nevēlēšanos sadarboties ar noteikumu, ka ieinteresētā puse nodemonstrē, ka atbildes sagatavošana pieprasītajā formā radītu nepamatotu, lieku apgrūtinājumu vai nepamatotas papildu izmaksas.

3. Ja arī ieinteresētās puses iesniegtā informācija nav nevainojama visos aspektos, tā tomēr būtu jāņem vērā ar noteikumu, ka neviens no trūkumiem nerada nevajadzīgus sarežģījumus precīza un pieņemama konstatējuma iegūšanai un ka informācija tiek iesniegta savlaicīgi un ir pierādāma, un attiecīgā puse lietas labā ir darījusi, ko spējusi.

4. Ja pierādījumi vai informācija netiek pieņemta, par iemesliem tūlīt informē šo pierādījumu vai informācijas iesniedzēju, un dod iespēju sniegt turpmākus paskaidrojumus norādītajā termiņā. Ja paskaidrojumus atzīst par neapmierinošiem, konstatējumus izpauž un publicē, norādot šādu pierādījumu noraidīšanas iemeslus.

5. Ja konstatējumi, ietverot tos, kas attiecas uz normālo vērtību, pamatojas uz 1. punkta noteikumiem, ietverot sūdzībā iekļauto informāciju, tos pārbauda, ja iespējams un, ņemot vērā izmeklēšanas termiņus, salīdzinot ar citu pieejamo neatkarīgo avotu sniegto informāciju, piemēram, ar publicētajām cenu lapām, oficiālo importa statistiku un muitas ienākumiem, vai informāciju, ko izmeklēšanas laikā iegūst no pārējām ieinteresētajām pusēm.

Attiecīgā gadījumā šāda informācija var iekļaut atbilstīgus datus par pasaules tirgu vai citiem reprezentatīviem tirgiem.

6. Ja ieinteresētā puse nevēlas sadarboties vai sadarbojas tikai daļēji un līdz ar to netiek sniegta būtiska informācija, izmeklēšanas iznākums šai pusei var būt nelabvēlīgāks nekā tad, ja tā būtu sadarbojusies.

19. pants

Konfidencialitāte

1. Ar informāciju, kas pēc sava rakstura ir konfidenciāla (piemēram, tā nodrošinātu ievērojamas priekšrocības konkurentam vai ļoti negatīvi ietekmētu personu, kura šādu informāciju ir sniegusi vai no kuras šāda informācija ir iegūta) vai kuru izmeklēšanai pakļautās puses sniedz konfidenciali, iestādes apietas kā ar konfidencialu, ja tam ir pamatots iemesls.

2. Ieinteresētajām pusēm, kuras sniedz konfidencialu informāciju, pieprasa sagatavot tās nekonfidencialu kopsavilkumu. Šādi kopsavilkumi ir pietiekami sīki izstrādāti, lai ļautu pieņemamā veidā saprast konfidenciali iesniegtās informācijas būtību. Ārkārtas situācijā šīs puses var norādīt, ka šāda informācija nav pieejama kopsavilkuma veidā. Šādā ārkārtas situācijā jānorāda iemesli, kāpēc nav iespējams izveidot kopsavilkumu.

3. Ja uzskata, ka prasība pēc konfidencialitātes ir neattaisnota un ja informācijas sniedzējs vai nu negrib darīt informāciju pieejamu, vai atļauj to izpaust vispārīgā vai kopsavilkuma formā, šādu informāciju var neņemt vērā, ja vien attiecīgi avoti pieņemamā veidā neapliecina, ka informācija ir pareiza. Konfidencialitātes prasību patvaļīgi nenoraida.

4. Šis pants neliedz Kopienas iestādēm darīt zināmu vispārīgu informāciju un jo īpaši iemeslus, kas pamato lēmumus, kuri ir pieņemti, ievērojot šo regulu, ne arī darīt zināmus pierādījumus, ko izmanto Kopienas institūcijas, ciktāl tas nepieciešams, lai izskaidrotu šos iemeslus tiesā. Darot zināmu šādu informāciju, jāņem vērā attiecīgo pušu likumīgās intereses, un šo pušu darījumu noslēpumi nebūtu jāatklāj.

5. Bez ziņu sniedzēja īpašas atļaujas Padome, Komisija un dalībvalstis vai to ierēdņi neatklāj nekādu informāciju, kas saņemta, ievērojot šo regulu, vai kuru ziņu sniedzējs lūdz uzskatīt par konfidencialu. Informācijas apmaiņu starp Komisiju un dalībvalstīm vai informāciju, kas attiecas uz konsultācijām, ko rīko, ievērojot 15. pantu, vai iekšējos dokumentus, ko sagatavojušas Kopienas vai tās dalībvalstu iestādes, neizpauž, izņemot gadījumus, ko īpaši paredz šī regula.

6. Saskaņā ar šo regulu saņemto informāciju izmanto tikai tam mērķim, kuram tā pieprasīta. Šis noteikums neliedz izmeklēšanas gaitā saņemto informāciju izmantot citu izmeklēšanu sākšanai tai pašā lietas izskatīšanā saistībā ar attiecīgo produktu.

20. pants

Informācijas izpaušana

1. Sūdzību iesniedzēji, importētāji un eksportētāji un to pārstāvības apvienības, un eksportētājvalsts pārstāvji var pieprasīt, lai viņiem sniedz sīkāku informāciju, kas ir pamatā būtiskiem faktiem un apsvērumiem, uz kuru pamata ir ieviesti pasākumi. Pieprasījumus par šādas informācijas izpaušanu iesniedz rakstveidā tūlīt pēc pagaidu pasākumu ieviešanas, un informāciju pēc tam cik ātri vien iespējams sniedz rakstveidā.

2. Šīs regulas 1. punktā minētās puses var pieprasīt galīgo informāciju par būtiskiem faktiem un apsvērumiem, uz kuru pamata paredzēts ieteikt galīgo pasākumu ieviešanu vai pārtraukt izmeklēšanu vai lietas izskatīšanu, neieviešot pasākumus, īpašu uzmanību veltot informācijai par faktiem vai apsvērumiem, kas atšķiras no tiem, kurus izmantoja, ieviešot kādu no pagaidu pasākumiem.

3. Prasības par galīgu nodošanu atklātībai, kā teikts 2. punktā, rakstveidā adresē Komisijai, un, ja ir ieviests pagaidu pasākums, tās saņem ne vēlāk kā vienu mēnesi pēc tam, kad ir publicēta šā maksājuma uzlikšana. Ja pagaidu maksājums nav piemērots, pusēm nodrošina iespēju pieprasīt galīgu nodošanu atklātībai Komisijas noteiktajos termiņos.

4. Informācijas galīgo nodošanu atklātībai veic rakstveidā. Ievērojot prasību par konfidencialas informācijas aizsardzību, galīgo informāciju sniedz pēc iespējas ātrāk un parasti ne vēlāk kā vienu mēnesi pirms galīgā lēmuma pieņemšanas vai Komisijas priekšlikuma iesniegšanas par galīgo rīcību, ievērojot 9. pantu. Ja Komisija tajā brīdī nevar informēt par konkrētiem faktiem vai apsvērumiem, tos dara zināmus pēc iespējas ātrākā laikā. Informācijas atklāšana neskar turpmākos Komisijas vai Padomes lēmumus, bet, ja šāds lēmums balstās uz jebkuriem atšķirīgiem faktiem vai apsvērumiem, tos dara zināmus pēc iespējas ātrāk.

5. Protestus, kas tikuši iesniegti pēc informācijas galīgās nodošanas atklātībai, ņem vērā tikai tad, ja tos saņem laikposmā, kādu Komisija nosaka katram atsevišķam gadījumam, un tam ir jābūt vismaz 10 dienas ilgam, pienācīgi ņemot vērā lietas steidzamību.

21. pants

Kopienas intereses

1. Konstatējumu par to, vai iejaukšanās ietilpst Kopienas interesēs, pamato ar dažādu interešu novērtēšanu kopumā, ietverot vietējo ražotāju, lietotāju un patērētāju intereses, un konstatējumus, ievērojot šo pantu, var izdarīt tikai tad, ja visām pusēm ir bijusi iespēja darīt zināmus savus viedokļus, ievērojot 2. punktu. Šādā pārbaudē īpaši apsver nepieciešamību likvidēt zaudējumus radošā dempinga izkropļojošo ietekmi uz tirdzniecību un atjaunot efektīvu konkurenci. Pasākumus, ko nosaka, pamatojoties uz konstatēto dempingu un zaudējumiem, nedrīkst piemērot, ja iestādes, atsaucoties uz visu iesniegto informāciju, var izdarīt nepārprotamus secinājumus, ka Kopienas interesēs nav piemērot šādus pasākumus.

2. Lai iestādes varētu ņemt vērā visus viedokļus un informāciju, pieņemot lēmumu par to, vai pasākumu ieviešana ir vai nav Kopienas interesēs, paziņojumā par antidempinga izmeklēšanas sākšanu noteiktajā termiņā sūdzību iesniedzēji, importētāji un to pārstāvības apvienības, reprezentatīvie lietotāji un pārstāvības patērētāju organizācijas var informēt par sevi un iesniegt informāciju Komisijai. Šādu informāciju vai attiecīgu tās kopsavilkumu dara pieejamu pārējām šajā pantā minētajām pusēm, un tām ir tiesības atbildēt uz šo informāciju.

3. Puses, kuras ir rīkojušās saskaņā ar 2. punktu, var pieprasīt tikšanos. Šādas prasības apmierina, ja tās ir iesniegtas 2. punktā

norādītajā termiņā un ja tajās ir izklāstīti iemesli attiecībā uz Kopienas interesēm, kāpēc puses būtu jāuzklausā.

4. Puses, kuras ir rīkojušās saskaņā ar 2. punktu, var sniegt komentārus par jebkādu ieviesto pagaidu maksājumu piemērošanu. Ja komentārus jāņem vērā, tos saņem viena mēneša laikā pēc šādu pasākumu piemērošanas, un tos vai to atbilstīgos kopsavilkumus dara pieejamus citām pusēm, kurām ir tiesības atbildēt uz šādiem komentāriem.

5. Komisija pārbauda pienācīgi iesniegto informāciju un to, ciktāl tā ir reprezentatīva, un šādas analīzes rezultātus kopā ar atzinumu pēc būtības nodod Padomdevējai komitejai. Komisija ņem vērā komitejas izteiktos viedokļus savā priekšlikumā, ko izstrādā, ievērojot 9. pantu.

6. Puses, kuras ir rīkojušās saskaņā ar 2. punktu, var pieprasīt, lai tām nosūta faktus un apsvērumus, uz kuriem, iespējams, pamatosies galīgie lēmumi. Šādu informāciju dara pieejamu tiktāl, cik tas iespējams, un neskarot turpmākos Komisijas vai Padomes lēmumus.

7. Informāciju ņem vērā tikai tad, ja to papildina faktiski pierādījumi, kas pamato tās derīgumu.

22. pants

Nobeiguma noteikumi

Šī regula nekavē piemērot:

- a) jebkādas īpašus noteikumus, kas noteikti nolīgumos, kuri noslēgti starp Kopieniem un trešām valstīm;
- b) Kopienas regulas lauksaimniecības sektorā un Padomes Regulu (EK) Nr. 3448/93 (1993. gada 6. decembris), ar ko nosaka tirdzniecības režīmu, kas piemērojams dažām lauksaimniecības produktu pārstrādē iegūtām precēm ⁽¹⁾, Padomes Regulu (EK) Nr. 1667/2006 (2006. gada 7. novembris) par glikozi un laktozi ⁽²⁾ un Padomes Regulu (EEK) Nr. 2783/75 (1975. gada 29. oktobris) par vienotu sistēmu tirdzniecībai ar ovalbumīnu un laktalbumīnu ⁽³⁾. Šī regula papildina minētās regulas, atkāpjoties no jebkādiem to noteikumiem, kuri nepieļauj antidempinga maksājumu piemērošanu;
- c) īpašus pasākumus ar noteikumu, ka šāda rīcība nav pretrunā ar saistībām, ievērojot VVTT.

⁽¹⁾ OV L 318, 20.12.1993., 18. lpp.

⁽²⁾ OV L 312, 11.11.2006., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 282, 1.11.1975., 104. lpp.

*23. pants***Atcelšana**

Atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz šo regulu un lasa saskaņā ar atbilstības tabulu, kas sniegta II pielikumā.

Regulu (EK) Nr. 384/96 atceļ.

Regulas (EK) Nr. 384/96 atcelšana tomēr neskar saskaņā ar minēto regulu uzsākto lietu izskatīšanu spēkā esamību.

*24. pants***Stāšanās spēkā**

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2009. gada 30. novembris

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
S. O. LITTORIN

I PIELIKUMS

ATSAUKTĀ REGULA AR TĀS TURPMĀKO GROZĪJUMU SARAKSTU

Padomes Regula (EK) Nr. 384/96

(OV L 56, 6.3.1996., 1. lpp.)

Padomes Regula (EK) Nr. 2331/96

(OV L 317, 6.12.1996., 1. lpp.)

Padomes Regula (EK) Nr. 905/98

(OV L 128, 30.4.1998., 18. lpp.)

Padomes Regula (EK) Nr. 2238/2000

(OV L 257, 11.10.2000., 2. lpp.)

Padomes Regula (EK) Nr. 1972/2002

(OV L 305, 7.11.2002., 1. lpp.)

Padomes Regula (EK) Nr. 461/2004

(OV L 77, 13.3.2004., 12. lpp.)

1. pants

3. pants, tikai attiecībā uz atsauci uz Regulu (EK) Nr. 384/96.

Padomes Regula (EK) Nr. 2117/2005

(OV L 340, 23.12.2005., 17. lpp.)

II PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

Regula (EK) Nr. 384/96	Šī regula
1. pants	1. pants
2. panta 1. punkts	2. panta 1. punkts
2. panta 2. punkts	2. panta 2. punkts
2. panta 3. punkta pirmais teikums	2. panta 3. punkta pirmā daļa
2. panta 3. punkta otrais teikums	2. panta 3. punkta otrā daļa
2. panta 4. punkts	2. panta 4. punkts
2. panta 5. punkta pirmais teikums	2. panta 5. punkta pirmā daļa
2. panta 5. punkta otrais teikums	2. panta 5. punkta otrā daļa
2. panta 5. punkta otrā un trešā daļa	2. panta 5. punkta trešā un ceturtā daļa
2. panta 6. līdz 9. punkts	2. panta 6. līdz 9. punkts
2. panta 10. punkta a) līdz h) apakšpunkts	2. panta 10. punkta a) līdz h) apakšpunkts
2. panta 10. punkta i) apakšpunkta pirmais teikums	2. panta 10. punkta i) apakšpunkta pirmā daļa
2. panta 10. punkta i) apakšpunkta otrais teikums	2. panta 10. punkta i) apakšpunkta otrā daļa
2. panta 10. punkta j) un k) apakšpunkts	2. panta 10. punkta j) un k) apakšpunkts
2. panta 11. un 12. punkts	2. panta 11. un 12. punkts
3. panta 1. punkts	3. panta 1. punkts
3. panta 2. punkts	3. panta 2. punkta ievadvārdi un a) un b) apakšpunkti
3. panta 3. punkts	3. panta 3. punkts
3. panta 4. punkts	3. panta 4. punkta ievadvārdi un a) un b) punkts
3. panta 5. līdz 9. punkts	3. panta 5. līdz 9. punkts
4. panta 1. punkta ievadvārdi	4. panta 1. punktā ievadvārdi
4. panta 1. punkta a) apakšpunkts	4. panta 1. punkta a) apakšpunkts
4. panta 1. punkta b) apakšpunkts	4. panta 1. punkta b) apakšpunkta ievadvārdi un i) un ii) punkts
4. panta 2. punkts	4. panta 2. punkta pirmās daļas ievadvārdi un a), b) un c) apakšpunkts
	4. panta 2. punkta otrā daļa
4. panta 3. un 4. punkts	4. panta 3. un 4. punkts
5. līdz 22. pants	5. līdz 22. pants
23. pants	—
—	23. pants
24. panta pirmā daļa	24. pants
24. panta otrā daļa	—
—	I pielikums
—	II pielikums

DIREKTĪVAS

PADOMES DIREKTĪVA 2009/158/EK

(2009. gada 30. novembris),

par dzīvnieku veselības nosacījumiem, ar ko reglamentē mājputnu un inkubējamo olu tirdzniecību Kopienā un to ieviešanu no trešām valstīm

(kodificēta versija)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 37. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) Padomes Direktīva 90/539/EEK (1990. gada 15. oktobris) par dzīvnieku veselības nosacījumiem, ar ko reglamentē mājputnu un inkubējamo olu tirdzniecību Kopienā un to ieviešanu no trešām valstīm ⁽²⁾, ir vairākkārt reizes būtiski grozīta ⁽³⁾. Skaidrības un praktisku iemeslu labad būtu lietderīgi veikt attiecīgās direktīvas kodifikāciju.
- (2) Mājputni kā dzīvi dzīvnieki un inkubējamās olas kā dzīvnieku izcelsmes produkti ir ietverti produktu sarakstā Līguma I pielikumā.
- (3) Lai nodrošinātu mājputnu ražošanas racionālu attīstību, turklāt palielinot produktivitāti šajā nozarē, Kopienas līmenī būtu jāizstrādā konkrēti dzīvnieku veselības noteikumi, kas reglamentē mājputnu un inkubējamo olu tirdzniecību Kopienā.
- (4) Mājputnu pavairošana un audzēšana ir iekļauta lauksaimniecības nozarē. Tā nodrošina ienākumu avotu daļai lauksaimniecībā nodarbināto iedzīvotāju.
- (5) Lai veicinātu mājputnu un inkubējamo olu tirdzniecību Kopienas iekšienē nedrīkstētu pastāvēt atšķirības starp dalībvalstīm attiecībā uz dzīvnieku veselības nosacījumiem.

- (6) Lai veicinātu Kopienas iekšējās tirdzniecības saskaņotu attīstību, būtu jāizstrādā Kopienas sistēma, kas reglamentē importu no trešām valstīm.

- (7) Šīs direktīvas prasības nebūtu principā attiecināmas uz īpašiem tirdzniecības gadījumiem, tādiem kā izstādes, skates un konkursi.

- (8) Ņemot vērā mūsdienu putnkopības īpatnības, vislabākais veids, kā veicināt mājputnu un inkubējamo olu tirdzniecības saskaņotu attīstību Kopienā, ir uzraudzīt ražotnes.

- (9) Dalībvalstu kompetento iestāžu ziņā būtu jāatstāj to uzņēmumu apstiprināšana, kuri atbilst šajā direktīvā paredzētajiem nosacījumiem, kā arī jānodrošina šo nosacījumu ievērošana.

- (10) Padomes Regula (EK) Nr. 1234/2007 (2007. gada 22. oktobris), ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) ⁽⁴⁾, nosaka olu un mājputnu gaļas produktu tirdzniecības standartus. Komisijas Regula (EK) Nr. 617/2008 (2008. gada 27. jūnijs), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 1234/2007 piemērošanai attiecībā uz inkubējamo olu un mājputnu caļu ražošanu un tirdzniecību ⁽⁵⁾, paredz sīki izstrādātus noteikumus minētās regulas īstenošanai attiecībā uz tirdzniecības standartiem inkubējamo olu un mājputnu caļu ražošanu un tirdzniecību un jo īpaši attiecībā uz atšķirības numura piešķiršanu katram ražošanas uzņēmumam un marķējumu inkubējamām olām. Praktisku apsvērumu dēļ tie paši kritēriji ražošanas uzņēmumu identificēšanai un inkubējamo olu marķēšanai būtu jāpieņem šajā direktīvā.

⁽¹⁾ 2009. gada 20. oktobra Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽²⁾ OV L 303, 31.10.1990., 6. lpp.

⁽³⁾ Sk. VI pielikuma A daļu.

⁽⁴⁾ OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 168, 28.6.2008., 5. lpp.

- (11) Dalībvalstīm būtu jāizraugās valsts references laboratorijas un jāsniedz visa vajadzīgā un aktuālā informācija. Dalībvalstīm šī informācija būtu jādara pieejama dalībvalstīm un sabiedrībai.
- (12) Lai kļūtu par Kopienas iekšējās tirdzniecības objektu, mājputniem un inkubējamām olām būtu jāatbilst noteiktām veselības prasībām, lai nepieļautu lipīgo slimību izplatīšanos.
- (13) Šā paša iemesla dēļ būtu jāizstrādā pārvadāšanas noteikumi.
- (14) Būtu jāparedz, ka Komisijai ļauj apstiprināt dažas papildu prasības, ņemot vērā dalībvalsts panākumus dažu mājputnu slimību izskaušanā, ar noteikumu, ka Komisijas prasības nekādā gadījumā nepārsniedz tās, ko attiecīgā dalībvalsts piemēro pati. Šajā sakarā būtu vēlams noteikt dalībvalstu vai to reģionu statusu attiecībā uz dažām slimībām, kas parasti apdraud mājputnus.
- (15) Lai arī uz Kopienas iekšējās tirdzniecības darījumiem, kas skarniecīgus preču daudzumus, nevar praktisku iemeslu dēļ attiecināt visas Kopienas prasības, tiem būtu jāatbilst dažiem pamatnoteikumiem.
- (16) Lai nodrošinātu to, ka noteiktās prasības tiek ievērotas, būtu jāparedz, ka valsts pilnvarots veterinārārsts izsniedz veterināro sertifikātu, kas ir klāt mājputniem un inkubējamām olām līdz tam brīdim, kad tās nonāk galamērķī.
- (17) Sakarā ar pārbaužu un atkārtotu pārbaužu organizēšanu, kas būtu jāveic galamērķa dalībvalstij, un ar veicamiem aizsardzības pasākumiem, būtu jānorāda uz vispārīgajiem noteikumiem, kas izklāstīti Padomes 1990. gada 26. jūnija Direktīvā 90/425/EEK par veterinārajām un zootehniskajām pārbaudēm, kas piemērojamas Kopienā iekšējā tirdzniecībā ar noteiktiem dzīvniekiem un produktiem, lai izveidotu iekšējo tirgu ⁽¹⁾.
- (18) Būtu jāparedz pārbaudes, kas jāveic Komisijai sadarbībā ar dalībvalstu kompetentajām iestādēm.
- (19) Precizējot Kopienas veicamos pasākumus attiecībā uz importu no trešām valstīm, būtu jāizveido saraksts, kas ietver trešās valstis vai to apgabalus, no kuriem drīkst ievest mājputnus un inkubējamās olas.
- (20) Izvēloties šīs valstis, būtu jāievēro vispārēji kritēriji, piemēram, mājputnu un citu mājdzīvnieku veselības stāvoklis, veterinārā dienesta organizācija un pilnvaras, kā arī spēkā esošie veselības noteikumi.
- (21) Turklāt būtu jāaizliedz mājputnu un inkubējamo olu ieviešana no valstīm, kur ir izplatītas mājputnu lipīgās slimības, kas var apdraudēt mājdzīvniekus Kopienā, vai kurās šīs slimības ir tikai nesen izskauastas.
- (22) Vispārīgie nosacījumi, kas attiecas uz importu no trešām valstīm, būtu jāpapildina ar īpašiem nosacījumiem, kuri izstrādāti, pamatojoties uz veselības stāvokli katrā valstī.
- (23) Sertifikāta standartveidlapas uzrādīšana, ievēdot mājputnus vai inkubējamās olas, uzskatāma par efektīvu līdzekli, lai pārliecinātos, ka Kopienas noteikumi ir ievēroti. Šādi noteikumi var ietvert īpašus noteikumus, kas var atšķirties atkarībā no attiecīgās trešās valsts. Tas būtu jāņem vērā, izstrādājot sertifikāta standartveidlapas.
- (24) Komisijas veterinārajiem ekspertiem vajadzētu būt atbildīgiem par pārbaužu veikšanu, lai pārliecinātos, ka šos noteikumus ievēro trešās valstis.
- (25) Pārbaudēm, kuras veic, ievēdot preces, būtu jāietver mājputnu un inkubējamo olu izcelsme un veselības stāvoklis.
- (26) Dalībvalstīm būtu jāatļauj, mājputniem un inkubējamām olām sasniedzot Kopienas teritoriju un šķērsojot to līdz galamērķim, veikt jebkuru pasākumu, ieskaitot kaušanu un noglabāšanu, kas būtu vajadzīgs, lai aizsargātu cilvēku un dzīvnieku veselību.
- (27) Putnu audzēšanas metodēm pastāvīgi attīstoties, būs periodiski jāmaina mājputnu slimību kontroles metodes.
- (28) Šīs direktīvas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽²⁾.
- (29) Šī direktīva nedrīkst skart dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem VI pielikuma B daļā minēto direktīvu transponēšanai valstu tiesību aktos,

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

1. Šī direktīva izklāsta dzīvnieku veselības nosacījumus, ar kuriem reglamentē mājputnu un inkubējamo olu tirdzniecību Kopienā un to ieviešanu no trešām valstīm.

⁽¹⁾ OV L 224, 18.8.1990., 29. lpp.

⁽²⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

2. Šī direktīva neattiecas uz mājputniem, kas paredzēti izstādēm, skatēm vai konkursiem.

2. pants

Šajā direktīvā "valsts pilnvarots veterinārārsts" un "trešā valsts" ir valsts pilnvarots veterinārārsts un trešās valstis, kā definēts Padomes Direktīvā 2004/68/EK (2004. gada 26. aprīlis), ar ko nosaka dzīvnieku veselības noteikumus par dažu nagaiņu sugu dzīvnieku importu un tranzītu caur Kopien (1).

Piemēro arī šādas definīcijas:

- 1) "mājputni" ir vistas, tītari, pērļu vistiņas, pīles, zosis, paipalas, baloži, fazāni, irbes un skrējējputni (*Ratitae*), kurus audzē vai tur nebrīvā pavairošanai, gaļas vai olu ražošanai patēriņam vai medījamo resursu atjaunošanai;
- 2) "inkubējamās olas" ir mājputnu dētās olas cāļu perēšanai;
- 3) "diennakti vecie cāļi" ir jebkuri mājputni līdz 72 stundu vecumam, kas vēl nav baroti; tomēr muskuspīles (*Cairina moschata*) vai to krustojumus drīkst barot;
- 4) "vaislas mājputni" ir 72 stundas veci vai vecāki mājputni, kas ir paredzēti inkubējamo olu ražošanai;
- 5) "produktīvie mājputni" ir 72 stundas veci vai vecāki mājputni, kurus audzē, lai iegūtu gaļu un/vai olas lietošanai pārtikā (vai medījamo resursu atjaunošanai);
- 6) "kaujamie mājputni" ir mājputni, kurus pēc ieviešanas nosūta tieši uz kautuvi un nokauj pēc iespējas ātrāk, bet ne vēlāk kā 72 stundu laikā;
- 7) "ganāmpulks" aptver visus mājputnus ar vienādu veselības stāvokli, kas atrodas vienā telpā vai vienā aplokā un veido vienotu epidemioloģisko vienību. Ja mājputni tiek turēti telpās, tas aptver visus putnus, kam ir kopīga gaisa telpa;
- 8) "saimniecība" ir aprīkota teritorija – kas var ietvert uzņēmumu – kuru izmanto vaislas vai produktīvo mājputnu audzēšanai vai turēšanai;
- 9) "uzņēmums" nozīmē aprīkotu teritoriju vai teritorijas daļu, kas atrodas vienkopus un tiek izmantota šādām aktivitātēm:
 - a) vaislas mājputnu uzņēmums: uzņēmums, kurā ražo inkubējamās olas vaislas mājputnu audzēšanai;

b) produktīvo mājputnu uzņēmums: uzņēmums, kurā ražo inkubējamās olas produktīvo mājputnu audzēšanai;

c) putnu audzētava ir:

i) vaislas mājputnu audzētava, kurā audzē vaislas mājputnus, kas vēl nav sasnieguši reproduktīvo stadiju;

vai

ii) produktīvo mājputnu audzētava, kurā audzē produktīvos dējējputnus, kas vēl nav sasnieguši olu dēšanas stadiju;

d) inkubators: uzņēmums olu inkubācijai un cāļu perēšanai, kas piegādā diennakti vecus cāļus;

10) "veterinārierēdnis" nozīmē veterinārārstu, kuru kompetentā veterinārā iestāde savā pārraudzībā apmācījusi veikt šajā direktīvā paredzētās pārbaudes konkrētā uzņēmumā;

11) "apstiprinātā laboratorija" ir laboratorija, kas atrodas dalībvalsts teritorijā un ko atzinusi kompetentā veterinārā iestāde, kura ņemusi to savā pārraudzībā, lai tā veiktu šajā direktīvā paredzētos diagnostikas testus;

12) "veselības pārbaude" nozīmē valsts pilnvarota veterinārārsta vai veterinārierēdņa apmeklējumu, lai pārbaudītu visu mājputnu veselības stāvokli kādā uzņēmumā;

13) "slimības, par kurām obligāti jāziņo" nozīmē slimības, kas uzskaitītas V pielikumā;

14) "uzliesmojums" nozīmē uzliesmojumu, kā definēts Padomes Direktīvā 82/894/EEK (1982. gada 21. decembris) par dzīvnieku slimību paziņošanu Kopienā (2);

15) "karantīnas punkts" nozīmē vietu, kur mājputni tiek turēti pilnīgā izolācijā, nošķirti no tiešiem vai netiešiem kontaktiem ar citiem mājputniem, lai nodrošinātu ilglaicīgu V pielikumā uzskaitīto slimību novērošanu un analīžu veikšanu;

16) "sanitārā kaušana" nozīmē visu mājputnu un produktu iznīcināšanu, ja tie ir inficēti vai pastāv aizdomas par inficēšanos, un to veic, izmantojot visus vajadzīgos veselības aizsardzības pasākumus, tostarp dezinfekciju.

(1) OV L 139, 30.4.2004., 321. lpp.

(2) OV L 378, 31.12.1982., 58. lpp.

II NODAĻA

NOTEIKUMI ATTIECĪBĀ UZ KOPIENAS IEKŠĒJO
TIRDZNIECĪBU

3. pants

1. Dalībvalstis līdz 1991. gada 1. jūlijam iesniedz Komisijai plānu ar valstī veicamo īstenošanas pasākumu aprakstu, ko tās plāno ieviest, lai nodrošinātu atbilstību II pielikumā izklāstītajiem noteikumiem par uzņēmumu apstiprināšanu saistībā ar mājputnu un inkubējamo olu tirdzniecību Kopienā.

Komisija izskata šos plānus. Saskaņā ar 33. panta 2. punktā minēto kārtību tā var apstiprināt plānus vai izdarīt grozījumus vai papildinājumus pirms to apstiprināšanas.

2. Saskaņā ar 33. panta 2. punktā minēto kārtību grozījumus vai papildinājumus plānā, kas ir apstiprināts saskaņā ar šī panta 1. punkta otro daļu, var:

- a) apstiprināt pēc attiecīgās dalībvalsts lūguma, lai ņemtu vērā izmaiņas dalībvalstī, vai
- b) lūgt tos izdarīt, lai ņemtu vērā sasniegumus, kas panākti slimību novēršanā un kontrolē.

4. pants

Katra dalībvalsts izraugās valsts references laboratoriju, kas atbild par šajā direktīvā paredzēto diagnostikas metožu koordinēšanu un izmantošanu apstiprinātās laboratorijās tās teritorijā.

Katra dalībvalsts dara pārējām dalībvalstīm un sabiedrībai pieejamu informāciju par savas valsts references laboratoriju un visām turpmākajām izmaiņām.

Saskaņā ar 33. panta 2. punktā minēto kārtību var pieņemt sīki izstrādātus noteikumus šā panta vienādei piemērošanai.

5. pants

Kopienā tirgo:

- a) inkubējamās olas, diennakti vecos cāļus, vaislas mājputnus un produktīvos mājputnus, kas atbilst 6., 15., 18. un 20. pantā izklāstītajiem nosacījumiem. Tiem arī jāatbilst visiem nosacījumiem, kas izriet no 16. un 17. panta.

Turklāt:

- i) inkubējamās olas atbilst 8. pantā izklāstītajiem nosacījumiem;
- ii) diennakti vecie cāļi atbilst 9. pantā izklāstītajiem nosacījumiem;

- iii) vaislas un produktīvie mājputni atbilst 10. pantā izklāstītajiem nosacījumiem;

- b) kaujamās mājputnus, kas atbilst 11., 15., 18. un 20. pantā izklāstītajiem nosacījumiem, kā arī nosacījumiem, kuri izriet no 16. un 17. panta;

- c) mājputnus (ieskaitot diennakti vecos cāļus), kas paredzēti mēdijamo resursu atjaunošanai un atbilst 12., 15., 18. un 20. pantā izklāstītajiem nosacījumiem, kā arī nosacījumiem, kuri izriet no 16. un 17. panta;

- d) attiecībā uz salmonelozi Somijai un Zviedrijai paredzētos mājputnus, kas atbilst nosacījumiem, kas paredzēti, ievērojot 13. pantu.

6. pants

Inkubējamām olām, diennakti veciem cāļiem, vaislas mājputniem un produktīvajiem mājputniem jābūt no:

- a) uzņēmumiem, kas atbilst šādām prasībām:
 - i) tos ir atzinusi kompetentā iestāde un piešķirusi tiem atšķirības numuru saskaņā ar II pielikuma I nodaļu;
 - ii) nosūtīšanas brīdī uz tiem nedrīkst attiekties nekādi dzīvnieku veselības ierobežojumi, kas skar mājputnus;
 - iii) tie nedrīkst atrasties teritorijā, kurai saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem noteikti ierobežojoši pasākumi, jo konstatēts tādas slimības uzliesmojums, pret kuru mājputni ir uzņēmīgi;
- b) ganāmpulka, kurā nosūtīšanas brīdī nenovēro mājputnu lipīgo slimību klīniskās pazīmes, un nepastāv nekādas aizdomas par to.

7. pants

Katra dalībvalsts izveido un regulāri atjaunina saskaņā ar 6. panta a) punkta i) apakšpunktu apstiprināto uzņēmumu sarakstu ar to atšķirības numuriem un šo sarakstu dara pieejamu pārējām dalībvalstīm un sabiedrībai.

Saskaņā ar 33. panta 2. punktā minēto kārtību var pieņemt sīki izstrādātus noteikumus šā panta vienādei piemērošanai.

8. pants

- 1. Nosūtīšanas brīdī jāpārlicinās, ka inkubējamās olas:

- a) iegūtas no ganāmpulkiem:
 - i) kuri ilgāk par sešām nedēļām atradās vienā vai vairākos Kopienas uzņēmumos, kā minēts 6. panta a) punkta i) apakšpunktā,

- ii) kurā mājputni, ja tie vakcinēti, ir vakcinēti saskaņā ar III pielikumā norādītajiem vakcinēšanas nosacījumiem,
 - iii) kurā:
 - 72 stundu laikā pirms nosūtīšanas valsts pilnvarots veterinārārsts vai veterinārierēdnis veicis dzīvnieku veselības pārbaudi, un pārbaudes laikā mājputniem nav novērotas lipīgās slimības klīniskās pazīmes un nepastāv aizdomas par šādu slimību, vai
 - valsts pilnvarots veterinārārsts vai veterinārierēdnis veicis ikmēneša veselības pārbaudi, turklāt no pēdējās pārbaudes līdz nosūtīšanai nav pagājusi 31 diena. Izvēloties šo iespēju, valsts pilnvarots veterinārārsts vai veterinārierēdnis pārbauda ganāmpulka veselības stāvokļa ierakstus un novērtē tā pašreizējo veselības stāvokli, izmantojot jaunāko informāciju, ko sniedz persona, kura aprūpējusi ganāmpulku 72 stundu laikā pirms nosūtīšanas. Ja ieraksti vai cita informācija rada aizdomas par slimību, valsts pilnvarots veterinārārsts vai veterinārierēdnis veic ganāmpulka dzīvnieku veselības pārbaudi, lai izslēgtu mājputnu lipīgo slimības iespējamību;
 - b) marķētas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 617/2008;
 - c) dezinficētas saskaņā ar valsts pilnvarota veterinārārsta norādījumiem.
2. Ja ganāmpulku, no kura iegūst inkubējamās olas, olu inkubācijas laikā skar mājputnu lipīgās slimības, kas izplatās ar olu starpniecību, par to paziņo attiecīgajam inkubatoram un iestādei vai iestādēm, kuras ir atbildīgas par šo inkubatoru un olu izcelsmes ganāmpulku.

9. pants

Diennakti veci cāļi:

- a) ir izperēti no inkubējamām olām, kas atbilst 6. un 8. panta prasībām;
- b) atbilst III pielikumā norādītajiem vakcinēšanas nosacījumiem, ja tie ir vakcinēti;
- c) nosūtīšanas brīdī ir veseli, neuzrādot nekādas slimības pazīmes, pamatojoties uz II pielikuma II nodaļas B daļas 2. punkta g) un h) apakšpunktu.

10. pants

Nosūtīšanas brīdī jāpārliedzinās, ka vaislas mājputni un produktīvie mājputni atbilst šādām prasībām:

- a) tie ir ilgāk par sešām nedēļām turēti vienā vai vairākos Kopienas uzņēmumos, kā tie definēti 6. panta a) punkta i) apakšpunktā;

- b) tie atbilst III pielikumā norādītajiem vakcinēšanas nosacījumiem, ja tie ir vakcinēti;
- c) 48 stundu laikā pirms nosūtīšanas valsts pilnvarots veterinārārsts vai veterinārierēdnis tiem ir veicis veselības pārbaudi, un pārbaudes laikā tiem nav novērotas mājputnu lipīgai slimībai raksturīgas klīniskās pazīmes un nepastāv aizdomas par šādu slimību.

11. pants

Nosūtīšanas brīdī kaujamajiem mājputniem jābūt no saimniecības:

- a) kurā tie turēti kopš izšķilšanās vai vismaz ilgāk par 21 dienu;
- b) uz kuru neattiecas dzīvnieku veselības ierobežojumi, kas skar mājputnus;
- c) ja ganāmpulka veselības pārbaudē, ko valsts pilnvarots veterinārārsts vai veterinārierēdnis veicis piecu dienu laikā pirms kaujamo mājputnu nosūtīšanas, nav novērotas mājputnu lipīgai slimībai raksturīgas klīniskās pazīmes un nepastāv aizdomas par šādu slimību;
- d) kura neatrodas teritorijā, kurai saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem noteikti ierobežojoši pasākumi, jo konstatēts tādas slimības uzliesmojums, pret kuru mājputni ir uzņēmīgi.

12. pants

1. Nosūtīšanas brīdī 72 stundas veciem mājputniem, kas paredzēti medījamo resursu atjaunošanai, jābūt no saimniecības:

- a) kurā tie atradās kopš šķilšanās vai ilgāk nekā 21 dienu, un divu nedēļu laikā pirms nosūtīšanas tie nav bijuši saskarē ar jaunatvestiem mājputniem;
- b) uz kuru neattiecas nekādi veselības ierobežojumi, kas piemērojami mājputniem;
- c) kurā ganāmpulka veselības pārbaudē, ko 48 stundu laikā pirms nosūtīšanas veicis valsts pilnvarots veterinārārsts vai veterinārierēdnis, nav novērotas mājputnu lipīgai slimībai raksturīgas klīniskās pazīmes un nepastāv aizdomas par šādu slimību;
- d) kura neatrodas teritorijā, kurai saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem noteikts aizliegums, jo konstatēts tādas slimības uzliesmojums, pret kuru mājputni ir uzņēmīgi.

2. Direktīvas 6. pants neattiecas uz 1. punktā minētajiem mājputniem.

13. pants

1. Attiecībā uz salmonelozi un serotipiem, kas nav minēti II pielikuma III nodaļas A daļā, mājputnu sūtījumus nokaušanai Somijā un Zviedrijā izcelsmes vietā izlases veidā pakļauj mikrobioloģiskam testam saskaņā ar Padomes Lēmumu 95/410/EK (1995. gada 22. jūnijs), ar ko nosaka Somijai un Zviedrijai paredzēto kaušanai domāto mājputnu paraugu ņemšanas noteikumus mikrobioloģiskajai testēšanai, ko veic izcelsmes uzņēmumā ⁽¹⁾.

2. Šā panta 1. punktā minēto testu diapazonu un lietojamās metodes nosaka, ņemot vērā Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes atzinumu un darbības programmu, kas Somijai un Zviedrijai jāiesniedz Komisijai.

3. Šā panta 1. punktā minēto testu neveic kaujamiem mājputniem no saimniecības, kas pakļauta programmai, kuru atzīst par līdzvērtīgu 2. punktā minētajai programmai saskaņā ar 33. panta 2. punktā minēto kārtību.

14. pants

1. Direktīvas 5. līdz 11. un 18. panta prasības nepiemēro mājputnu un inkubējamo olu tirdzniecībai Kopienas iekšienē attiecībā uz preču partijām, kas ietver mazāk par 20 vienībām, ar noteikumu, ka tās atbilst šī panta 2. punktam.

2. Šā panta 1. punktā minētajiem mājputniem un inkubējamām olām, nosūtīšanas brīdī jābūt no ganāmpulkiem:

- kas atrodas Kopienā kopš izšķilšanās vai vismaz trīs pēdējos mēnešus;
- kas nosūtīšanas brīdī neuzrāda mājputnu lipīgo slimību klīniskās pazīmes;
- atbilst III pielikumā norādītajiem vakcinēšanas nosacījumiem, ja tie vakcinēti;
- uz kuriem neattiecas dzīvnieku veselības ierobežojumi, kas skar mājputnus;
- neatrodas teritorijā, kurai saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem noteikti ierobežojoši pasākumi, jo konstatēts tādas slimības uzliesmojums, pret kuru mājputni ir uzņēmīgi. tie nedrīkst atrasties teritorijā, kurai Kopienas tiesību aktos noteikti ierobežojoši pasākumi, jo konstatēts tādas slimības uzliesmojums, pret kuru mājputni ir uzņēmīgi

Saskaņā ar II pielikuma III nodaļas nosacījumiem pēdējā mēnesī pirms nosūtīšanas visi putni uzrāda negatīvus rezultātus seroloģiskajās reakcijās ar *Salmonella pullorum* un *Salmonella gallinarum* antivielām. Kas attiecas uz inkubējamajām olām vai diennakti veciem cāļiem, izcelsmes ganāmpulks pēdējos trīs mēnešos pirms nosūtīšanas jāpārbauda seroloģiski attiecībā uz *Salmonella pullorum* un *Salmonella gallinarum*, lai nodrošinātu infekcijas noteikšanu ar 95 % ticamību, ja tās izplatība ir 5 %.

3. Šā panta 1. un 2. punkta noteikumus nepiemēro sūtījumiem, kuros ir skrējējputni vai inkubējamas skrējējputnu olas.

15. pants

1. Gadījumā, ja mājputnu vai inkubējamo olu sūtījumi no dalībvalstīm vai dalībvalstu reģioniem, kur mājputnus vakcinē pret Ņūkāsas slimību, tiek ievesti dalībvalstī vai dalībvalsts reģionā, kura statuss noteikts saskaņā ar 2. punktu, piemēro šādus noteikumus:

a) inkubējamās olas ir no ganāmpulkiem, kuru mājputni:

- nav vakcinēti vai
- ir vakcinēti ar inaktivētu vakcīnu, vai
- ir vakcinēti ar dzīvu vakcīnu ar noteikumu, ka vakcinācija veikta vismaz 30 dienas pirms inkubējamo olu savākšanas;

b) diennakti veci cāļi (to skaitā cāļi, kas paredzēti medījamo resursu atjaunošanai) nav vakcinēti pret Ņūkāsas slimību, un tie ir no:

- inkubējamām olām, kas atbilst a) apakšpunkta nosacījumiem, un
- no tāda inkubatora, kura darbība ir tāda, ka laika un vietas ziņā ir nodrošināta šādu olu pilnīgi atsevišķa inkubācija no olām, kas neatbilst a) apakšpunkta nosacījumiem;

c) vaislas un gaļas mājputni:

- nav vakcinēti pret Ņūkāsas slimību un
- tie 14 dienas pirms nosūtīšanas ir izolēti vai nu saimniecībā, vai karantīnas punktā valsts pilnvarota veterinārārsta uzraudzībā. Šajā sakarā mājputni attiecīgi izcelsmes saimniecībā vai karantīnas punktā nedrīkst būt vakcinēti pret Ņūkāsas slimību 21 dienu pirms nosūtīšanas, un šajā laikā neviens putns, kas nav paredzēts nosūtīšanai, nedrīkst būt ievests saimniecībā vai karantīnas punktā; turklāt karantīnas punktā nedrīkst veikt vakcinācijas, un
- 14 dienu laikā pirms nosūtīšanas tiem ar negatīviem rezultātiem jābūt veiktai reprezentatīvai seroloģiskai pārbaudei, nosakot Ņūkāsas slimības antivielas saskaņā ar sīki izstrādātiem noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar 33. panta 2. punktā minēto kārtību;

⁽¹⁾ OV L 243, 11.10.1995., 25. lpp.

- d) kaujamie mājputni ir no šādiem ganāmpulkiem:
- i) ja to mājputni nav vakcinēti pret Ņūkāsas slimību, tad tie atbilst c) apakšpunkta iii) daļas prasībām;
 - ii) ja to mājputni ir vakcinēti, tad 14 dienu laikā pirms nosūtīšanas to reprezentatīvam paraugam veikts tests, izolējot Ņūkāsas slimības vīrusu, atbilstīgi sīki izstrādātiem noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar 33. panta 2. punktā minēto kārtību.

2. Ja kāda dalībvalsts vai tās reģions, vai reģioni vēlas panākt, ka tur nav jāveic vakcinēšana pret Ņūkāsas slimību, tie var iesniegt programmu saskaņā ar 16. panta 1. punkta nosacījumiem.

Komisija izvērtē dalībvalstu iesniegtās programmas. Programmas var apstiprināt saskaņā ar kritērijiem, kas minēti 16. panta 1. punktā, ievērojot 33. panta 2. punktā minēto kārtību. Ievērojot to pašu kārtību, var noteikt vispārīgas vai konkrētas papildu garantijas, kas var būt nepieciešamas Kopienas iekšējā tirdzniecībā.

Ja dalībvalsts vai dalībvalsts reģions uzskata, ka tas ir panācis stāvokli, kad nav jāveic vakcinēšana pret Ņūkāsas slimību, var iesniegt pieteikumu Komisijai, lai tā saskaņā ar 33. panta 2. punktā minēto kārtību piešķir tam statusu, kas neparedz vakcinēšanu pret Ņūkāsas slimību.

Piešķirot dalībvalstij vai reģionam statusu, kas neparedz vakcinēšanu pret Ņūkāsas slimību, ir jāņem vērā 17. panta 1. punktā minētie dati un, jo īpaši, šādi kritēriji:

- a) pēdējo 12 mēnešu laikā pret Ņūkāsas slimību nedrīkst vakcinēt mājputnus, tas neattiecas uz pasta baložu obligāto vakcinēšanu, kas minēta Padomes Direktīvas 92/66/EEK (1992. gada 14. jūlijs), ar ko ievieš Kopienas pasākumus Ņūkāsas slimības kontrolei ⁽¹⁾, 17. panta 3. punktā;
- b) vaislas ganāmpulki vismaz vienreiz gadā seroloģiski jāapsekko, lai nodrošinātos pret Ņūkāsas slimību, ievērojot sīki izstrādātos noteikumus, kas pieņemti saskaņā ar 33. panta 2. punktā minēto kārtību;
- c) saimniecībā nedrīkst atrasties mājputni, kas pēdējo 12 mēnešu laikā vakcinēti pret Ņūkāsas slimību, tas neattiecas uz pasta baložiem, kuri vakcinēti saskaņā ar Direktīvas 92/66/EEK 17. panta 3. punktu.

3. Komisija, ievērojot 33. panta 2. punktā minēto kārtību, var atsaukt statusu, kas neparedz vakcinēšanu pret Ņūkāsas slimību, ja:

- a) ir uzliesmojusi bīstama Ņūkāsas slimības epizootija, ko neizdodas apkarot;
- b) vai ir atcelti likumā noteiktie ierobežojumi, kas aizliedz sistematiski veikt profilaktisku vakcinēšanu pret Ņūkāsas slimību.

16. pants

1. Ja dalībvalsts izstrādā vai ir izstrādājusi brīvprātīgu vai obligātu slimības uzraudzības programmu, kas skar mājputnus, tā var iesniegt šo programmu Komisijā, īpaši norādot:

- a) slimības izplatību savā teritorijā;
- b) programmas mērķus, ņemot vērā slimības nozīmi un iespējas gūt labumus no programmas, saistībā ar tās izmaksām;
- c) ģeogrāfisko rajonu, kurā īsteno šo programmu;
- d) kategorijas, kuras piešķirs mājputnu uzņēmumiem, rādītājus, kas jāsasniedz katrā kategorijā, un izmantojamās analīžu metodes;
- e) programmas pārraudzības procedūras;
- f) kā būtu jārikojas, ja kādu iemeslu dēļ uzņēmums zaudē savu kategoriju;
- g) pasākumus, kas būtu veicami, ja analīžu rezultāti, kas iegūti saskaņā ar programmas prasībām, ir pozitīvi.

2. Komisija izskata dalībvalstu piedāvātās programmas. Programmas apstiprina atbilstīgi 1. punktā minētajiem kritērijiem saskaņā ar 33. panta 2. punktā minēto kārtību. Jebkuras vispārējas vai konkrētas papildu garantijas, kas var būt vajadzīgas Kopienas iekšējai tirdzniecībai, var noteikt saskaņā ar to pašu kārtību. Šīs garantijas nepārsniedz garantijas, ko pieprasa dalībvalsts savā teritorijā.

3. Dalībvalstu iesniegtās programmas var grozīt vai papildināt saskaņā ar 33. panta 2. punktā minēto kārtību. Grozījumus vai papildinājumus programmām, kas jau ir apstiprinātas, vai garantijām, kas ir noteiktas saskaņā ar šī panta 2. punktu, var apstiprināt saskaņā ar to pašu kārtību.

17. pants

1. Ja dalībvalsts uzskata, ka tās teritorija vai daļa tās teritorijas ir brīva no kādas slimības, pret kuru mājputni ir uzņēmīgi, tā iesniedz Komisijā attiecīgo dokumentāciju, kas to apstiprina, īpaši izklāstot:

- a) slimības būtību un tās izplatības vēsturi šajā dalībvalstī;

⁽¹⁾ OV L 260, 5.9.1992., 1. lpp.

b) uzraudzības kontroles rezultātus, kas pamatojas uz seroloģiskajiem, mikrobioloģiskajiem vai patologanatomiskajiem izmeklējumiem un uz faktu, ka par slimību saskaņā ar likumu jāziņo kompetentajām iestādēm;

c) cik ilgā laikā veikta uzraudzība;

d) vajadzības gadījumā, cik ilgā laikā pastāv aizliegums vakcinēt pret šo slimību, kā arī minot attiecīgo ģeogrāfisko rajonu, kuru skar aizliegums;

e) priekšdarbus, lai pārbaudītu, ka attiecīgais rajons arī turpmāk ir brīvs no šīs slimības.

2. Komisija izskata dalībvalstu iesniegto dokumentāciju. Vispārējas vai konkrētas papildu garantijas, kas var būt vajadzīgas Kopienas iekšējai tirdzniecībai, var noteikt saskaņā ar 33. panta 2. punktā minēto kārtību. Šīs garantijas nepārsniedz garantijas, ko pieprasa dalībvalsts savā teritorijā.

3. Attiecīgās dalībvalstis ziņo Komisijai par visām sīkām izmaiņām, kas norādītas 1. punktā. Garantijas, kas noteiktas saskaņā ar 2. punktu, sakarā ar šo paziņošanu var grozīt vai atcelt saskaņā ar 33. panta 2. punktā minēto kārtību.

18. pants

1. Diennakti vecos cāļus un inkubējamās olas pārveda:

a) agrāk neizmantotās šim nolūkam īpaši paredzētās vienreizlietojamās kastēs, kuras pēc tam jāiznīcina; vai

b) kastēs, ko drīkst atkārtoti izmantot, ja tos iepriekš iztīra un dezinficē.

2. Jebkurā gadījumā kastes, kas minētas 1. punktā:

a) drīkst izmantot tikai vienas sugas/šķirnes, kategorijas un veida mājputnu diennakti veco cāļu vai inkubējamo olu pārvadāšanai, kuri iegūti vienā uzņēmumā;

b) marķē, norādot:

i) izcelsmes dalībvalsti un reģionu;

ii) izcelsmes uzņēmuma apstiprinājuma numuru, kā to paredz II pielikuma I nodaļas 2. punkts;

iii) cāļu vai olu skaitu katrā kastē;

iv) mājputnu sugu/šķirni, pie kuras pieder olas vai cāļi.

3. Kastes ar diennakti veciem cāļiem vai inkubējamām olām var apvienot pārvadāšanai attiecīgos konteineros. Tādējādi apvienotu kastu skaits un 2. punkta b) apakšpunktā minētie norādījumi ir uzrakstīti uz šiem konteineriem.

4. Vaislas vai produktīvos putnus pārveda redeļu kastēs vai sprostos:

a) kuros atrodas tikai vienas sugas, kategorijas un tipa mājputni, kas nāk no viena uzņēmuma;

b) uz tiem ir izcelsmes uzņēmuma apstiprinājuma numurs, kā to paredz II pielikuma I nodaļas 2. punkts.

5. Vaislas un produktīvos putnus, kā arī diennakti vecos cāļus nogādā bez kavēšanās saņēmējā uzņēmumā, tiem nenonākot saskarsmē ar citiem dzīvniekiem putniem, izņemot vaislas un produktīvos mājputnus vai diennakti vecos cāļus, kas atbilst šajā direktīvā izklāstītajiem nosacījumiem.

Kaujamos mājputnus nogādā bez kavēšanās saņēmējā uzņēmumā, tiem nenonākot saskarsmē ar citiem mājputniem, izņemot kaujamos mājputnus, kas atbilst šajā direktīvā izklāstītajiem nosacījumiem.

Mājputnus, kas paredzēti medījamo resursu atjaunošanai bez kavēšanās nogādā galapunktā, lai tie nenonāktu saskarē ar citiem mājputniem, izņemot putnus, kuri paredzēti medījamo resursu atjaunošanai un atbilst šajā direktīvā izklāstītajiem nosacījumiem.

6. Redeļu kastes, sprosti un transporta līdzekļi ir konstruēti tā, lai:

a) pārvadājot izslēgtu ekskrementu zudumus un samazinātu līdz minimumam spalvu zudumus;

b) tie ļautu apskatīt mājputnus;

c) tie būtu tīrāmi un dezinficējami.

7. Transporta līdzekļus un, ja tie nav vienreiz izmantojami, konteinerus, redeļu kastes un sprostus pirms iekraušanas un izkraušanas tīra un dezinficē saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts kompetentās iestādes norādījumiem.

19. pants

Mājputnus, kas minēti 18. panta 5. punktā, drīkst pārvadāt caur apvidiem, kas inficēti ar putnu gripu vai Ņūkāslas slimību, tikai pa maģistrāles ceļiem vai pa dzelzceļu.

20. pants

Veicot mājputnu un inkubējamo olu tirdzniecību starp dalībvalstīm, pārvadājot tos uz galamērķi, tiem klāt ir veselības sertifikāts:

- a) kas atbilst attiecīgajam paraugam, kas paredzēts IV pielikumā, aizpildīts saskaņā ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 599/2004 (2004. gada 30. marts) par vienota parauga sertifikāta un inspekcijas ziņojuma ieviešanu Kopienas iekšējā tirdzniecībā ar dzīvniekiem un dzīvnieku izcelsmes produktiem ⁽¹⁾;
- b) ko parakstījis valsts pilnvarots veterinārārsts;
- c) kas ir sastādīts iekraušanas dienā nosūtītājās dalībvalsts oficiālajā valodā vai valodās un saņēmējas dalībvalsts oficiālajā valodā vai valodās;
- d) kas ir derīgs piecas dienas;
- e) kam ir viena lapa;
- f) kas parasti sagatavots vienam saņēmējam;
- g) kam ir zīmogs un paraksts, kas pēc krāsas atšķiras no sertifikāta.

21. pants

Saņēmējas dalībvalstis drīkst, saskaņā ar vispārējām Līguma prasībām, piešķirt vienai vai vairākām nosūtītājām dalībvalstīm vispārējās atļaujas vai atļaujas, kas skar konkrētus gadījumus un kas atļauj ievest to teritorijā mājputnus un inkubējamās olas bez sertifikāta, ko paredz 20. pants.

III NODAĻA

NOTEIKUMI PREČU IEVEŠANAI NO TREŠĀM VALSTĪM

22. pants

Mājputni un inkubējamās olas, kas ievestas Kopienā, atbilst 23. līdz 26. pantā izklāstītajiem nosacījumiem.

23. pants

1. Mājputnu un inkubējamo olu izcelsme ir trešā valstī vai trešās valsts daļā, kas ir ietverta sarakstā, ko sagatavojusi Komisija saskaņā ar 33. panta 2. punktā minēto kārtību. Šo sarakstu var papildināt vai grozīt saskaņā ar 33. panta 3. punktā minēto kārtību.

2. Lemjot par to, vai trešā valsts vai tās daļa ir iekļaujama 1. punktā minētajā sarakstā, īpaši ņem vērā:

⁽¹⁾ OV L 94, 31.3.2004., 44. lpp.

- a) mājputnu, citu mājlopu un savvaļas dzīvnieku veselības stāvokli trešā valstī, īpašu vērību pievēršot eksotiskām dzīvnieku slimībām un veselības stāvoklim apkārtējā teritorijā, kur tas var apdraudēt sabiedrības vai dzīvnieku veselību dalībvalstī;
- b) to, cik regulāri un ātri trešā valsts piegādā informāciju sakarā ar dzīvnieku lipīgo slimību izplatību savā teritorijā, it īpaši ja tas skar slimības, kas ietvertas Pasaules dzīvnieku veselības organizācijas (OIE) A un B sarakstā;
- c) valstī pastāvošos noteikumus dzīvnieku slimību profilaksei un kontrolei;
- d) veterināro dienestu struktūru valstī un to pilnvaras;
- e) pasākumu organizēšana un īstenošana, veicot dzīvnieku lipīgo slimību profilaksi un kontroli;
- f) garantijas, kuras trešā valsts var sniegt, nodrošinot atbilstību šai direktīvai;
- g) atbilstību Kopienas noteikumiem par hormoniem un atliekām.

3. Šā panta 1. punktā minēto sarakstu un jebkurus tajā veiktus grozījumus publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

24. pants

1. Mājputni un inkubējamās olas tiek ievestas no trešām valstīm:

- a) kuru likumi paredz ziņot par tādām slimībām kā putnu gripa un Ņūkāsas slimība, kā tās attiecīgi definētas Padomes Direktīvā 2005/94/EK (2005. gada 20. decembris), ar ko paredz Kopienas pasākumus putnu gripas kontrolei ⁽²⁾, un Direktīvā 92/66/EEK;

- b) kurās nav sastopama putnu gripa un Ņūkāsas slimība,

vai

kuras, lai arī tās nav brīvas no šīm slimībām, veic pasākumus to apkarošanai, kas vismaz ir līdzvērtīgi attiecīgajiem Direktīvā 2005/94/EK un 92/66/EEK noteiktajiem pasākumiem.

2. Komisija, ievērojot 33. panta 2. punktā minēto kārtību, var nolemt, ka šā panta 1. punktā ietvertie nosacījumi ir piemērojami tikai daļai trešās valsts teritorijas.

⁽²⁾ OV L 10, 14.1.2006., 16. lpp.

25. pants

1. Mājputnus un inkubējamās olas drīkst ievest no trešās valsts teritorijas vai no daļas trešās valsts teritorijas, kas ietverta sarakstā, kurš ir sastādīts saskaņā ar 23. panta 1. punktu, tikai tad, ja tie nāk no ganāmpulkiem, kas:

- a) pirms nosūtīšanas bez pārtraukuma turēti šīs valsts attiecīgajā teritorijā vai tās teritorijas daļā kādu laiku, kura ilgums jānosaka saskaņā ar 33. panta 2. punktā minēto kārtību;
- b) atbilst dzīvnieku veselības nosacījumiem, kas pieņemti saskaņā ar 33. panta 2. punktā minēto kārtību mājputnu un inkubējamo olu ieviešanai no minētās valsts. Šie nosacījumi var būt dažādi atkarībā no mājputnu sugas vai kategorijas.

2. Dzīvnieku veselības nosacījumus formulē, pamatojoties uz II nodaļā izklāstītajiem noteikumiem un tai atbilstīgajiem pielikumiem. Saskaņā ar 33. panta 2. punktā minēto kārtību, izņēmumus var piešķirt, skatot katru atsevišķu gadījumu, ja attiecīgā trešā valsts piedāvā līdzīgas dzīvnieku veselības garantijas, kas ir vismaz līdzvērtīgas.

26. pants

1. Mājputniem un inkubējamām olām klāt ir sertifikāts, ko sastāda un paraksta valsts pilnvarots veterinārārsts trešā eksportētājvalstī.

Sertifikāts:

- a) ir izsniegts dienā, kad veic iekraušanu tālākai nosūtīšanai saņēmējai dalībvalstij;
- b) ir sastādīts saņēmējas dalībvalsts valodā vai valodās;
- c) ir klāt sūtījumam oriģinālā;
- d) apliecina faktu, ka mājputni vai inkubējamās olas atbilst šīs direktīvas prasībām un prasībām, kas pieņemtas, ievērojot šo direktīvu attiecībā uz preču ieviešanu no trešām valstīm;
- e) ir derīgs piecas dienas;
- f) ir uz vienas lapas;
- g) ir adresēts vienam saņēmējam;
- h) ir ar zīmogu un parakstu, kas pēc krāsas atšķiras no sertifikāta.

2. Sertifikāts, kas minēts 1. punktā, atbilst paraugam, kas izveidots saskaņā ar 33. panta 2. punktā minēto kārtību.

27. pants

Pārbaudes uz vietas veic dalībvalsts un Komisijas veterinārie eksperti, lai nodrošinātu, ka visas šīs direktīvas prasības tiek veiksmīgi ievērotas.

Dalībvalstu ekspertus, kas atbild par šīm pārbaudēm, ieceļ Komisija pēc dalībvalstu priekšlikumiem.

Pārbaudes veic Kopienas vārdā, un tā sedz šo pārbaudi izmaksas.

Pārbaudi biežumu un pārbaudi norisi nosaka saskaņā ar 33. panta 2. punktā minēto kārtību.

28. pants

1. Komisija saskaņā ar 33. panta 3. punktā minēto kārtību var lemt, vai imports no trešās valsts vai no trešās valsts daļas ir atļauts tikai dažām sugām, inkubējamām olām, vaislas mājputniem vai produktīvajiem mājputniem, kaujamiem mājputniem vai mājputniem, kas paredzēti īpašiem mērķiem.

2. Komisija saskaņā ar 33. panta 2. punktā minēto kārtību var paredzēt, ka importētie mājputni, inkubējamās olas vai mājputni, kas inkubēti no importētām olām, jātur karantīnā vai izolēti ne ilgāk par diviem mēnešiem.

29. pants

Neatkarīgi no 22., 24., 25. un 26. panta Komisija saskaņā ar 33. panta 2. punktā minēto kārtību katrā atsevišķā gadījumā var nolemt atļaut importēt mājputnus un inkubējamās olas no trešām valstīm, ja šāds imports nav pretrunā ar 22., 24., 25. un 26. panta noteikumiem. Sīki izstrādātus noteikumus par šādu importu izstrādā tajā pat laikā saskaņā ar šo pašu kārtību. Šādi noteikumi nodrošina dzīvnieku veselības garantijas, kas ir vismaz līdzvērtīgas II nodaļā paredzētajām dzīvnieku veselības garantijām, un ir saistītas ar obligātu karantīnu un pārbaudi attiecībā uz putnu gripi, Nūkāslas slimību un jebkuru citu attiecīgu slimību.

30. pants

Pēc ieviešanas saņēmējā dalībvalstī kaujamus mājputnus pēc iespējas ātrāk nogādā tieši kautuvē nokaušanai.

Neierobežojot nekādus īpašus nosacījumus, kas var būt pieņemti saskaņā ar 33. panta 3. punktā minēto kārtību, saņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde var dzīvnieku veselības apsvērumu dēļ izraudzīties kautuvi, uz kuru nosūta mājputnus.

IV NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

31. pants

Kopienas iekšējai tirdzniecībai Padomes Direktīvā 89/662/EEK (1989. gada 11. decembris) par veterinārajām pārbaudēm Kopienas iekšējā tirdzniecībā, lai izveidotu iekšējo tirgu ⁽¹⁾, paredzētos aizsargpasākumus piemēro mājputniem un inkubējamām olām.

32. pants

Direktīvā 90/425/EEK paredzētos veterinārās kontroles noteikumus piemēro mājputnu un inkubējamo olu tirdzniecībai Kopienā.

33. pants

1. Komisijai palīdz Pastāvīgā pārtikas aprites un dzīvnieku veselības komiteja (turpmāk tekstā "Komiteja"), kas izveidota saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 178/2002 (2002. gada 28. janvāris), ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu ⁽²⁾, 58. pantu.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā noteiktais termiņš ir trīs mēneši.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā noteiktais termiņš ir 15 dienas.

34. pants

Par grozījumiem I līdz V pielikumā, jo īpaši, lai tos piemērotu izmaiņām diagnostikas metodēs un atsevišķu slimību dažādai nozīmei ekonomikā, lemj saskaņā ar 33. panta 2. punktā minēto kārtību.

35. pants

Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu noteikumus, ko tās pieņēmušas jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

36. pants

Direktīvu 90/539/EEK, kurā grozījumi izdarīti ar VI pielikuma A daļā minētajiem aktiem, atceļ, neskarot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem VI pielikuma B daļā minēto direktīvu transponēšanai valsts tiesību aktos.

Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu VII pielikumā.

37. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

To piemēro no 2010. gada 1. janvāra.

38. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2009. gada 30. novembris

Padomes vārdā
priekšsēdētājs
S. O. LITTORIN

⁽¹⁾ OV L 395, 30.12.1989., 13. lpp.

⁽²⁾ OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.

I PIELIKUMS

Saskaņā ar 4. pantu izraudzītās putnu slimību valsts references laboratorijas katrā dalībvalstī ir atbildīgas par šajā direktīvā paredzēto diagnostikas metožu koordinēšanu. Tādēļ:

- a) tās var apgādāt apstiprinātās laboratorijas ar reaģentiem, kas ir vajadzīgi diagnostikas analīzēm;
 - b) tās uzrauga izmantojamo reaģentu kvalitāti laboratorijās, kas apstiprinātas, lai veiktu diagnostikas analīzes, kā noteikts šajā direktīvā;
 - c) tās periodiski organizē salīdzinošos testus.
-

II PIELIKUMS

UZŅĒMUMU APSTIPRINĀŠANA

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. Lai saņemtu kompetentās iestādes apstiprinājumu tirdzniecībai Kopienā, uzņēmumiem:
 - a) jāatbilst II nodaļā izklāstītajiem nosacījumiem attiecībā uz telpu aprīkojumu un darba kārtību;
 - b) jāiesteno un jāievēro slimību uzraudzības programma, ko apstiprinājusi kompetentā centrālā veterinārā iestāde, ņemot vērā III nodaļas prasības;
 - c) jānodrošina aprīkotas telpas d) apakšpunktā uzskaitīto darbību veikšanai;
 - d) jāpakļaujas kompetentās veterinārās iestādes pārraudzībai sakarā ar dzīvnieku veselības uzraudzību organizētā veidā. Šāda uzraudzība jo īpaši ietver:
 - vismaz vienu valsts pilnvarota veterinārārsta apskates apmeklējumu gadā un papildu pārbaudes, lai pārbaudītu higiēnas prasību ievērošanu un uzņēmuma darbības atbilstību nosacījumiem saskaņā ar II nodaļas noteikumiem,
 - putnkopja veiktu informācijas vākšanu, kas ir vajadzīga kompetentajai veterinārajai iestādei, lai nepārtraukti uzraudzītu veselības stāvokli uzņēmumā;
 - e) jātur tikai mājputni.
2. Kompetentā iestāde katram uzņēmumam, kas atbilst 1. punktā izklāstītajiem nosacījumiem, piešķir atšķirības numuru, kurš var sakrist ar numuru, kas ir piešķirts, ievērojot Regulu (EK) Nr. 1234/2007.

II NODAĻA

Telpas un darbības veids

- A. Vaislas mājputnu, produktīvo mājputnu un cāļu audzēšanas uzņēmumi
 1. Telpas
 - a) Telpu atrašanās vietai un izvietojumam jābūt atbilstīgam ražošanas veidam, nodrošinot to, lai nepieļautu slimību ievazāšanu vai, ja tā ir uzliesmojusi, lai to varētu apturēt. Ja uzņēmumā izvietotas vairākas mājputnu sugas, tām jābūt stingri nodalītām.
 - b) Telpās jānodrošina labi higiēnas apstākļi un veselības uzraudzība.
 - c) Aprīkojumam jābūt atbilstīgam ražošanas veidam un tādām, kas ļauj uzskaitīt un dezinficēt telpas, kā arī transporta līdzekļus mājputnu un olu pārvadāšanai vispiemērotākajā vietā.
 2. Audzēšana
 - a) Audzēšanas paņēmieniem jābalstās, cik tas ir iespējams, uz "aizsargātās audzēšanas" principu un uz "visi iekšā/visi ārā" principu. Uzkopšana, dezinfekcija un ganāmpulka likvidācija jāveic starp putnu partijām.
 - b) Vaislas mājputnu, produktīvo mājputnu un cāļu audzēšanas uzņēmumos jābūt mājputniem tikai:
 - no pašu uzņēmuma, un/vai

- no citiem vaislas mājputnu, produktīvo mājputnu un cāļu audzēšanas uzņēmumiem Kopienā, kas ir apstiprināti saskaņā ar 6. panta a) apakšpunkta i) daļu, un/vai
 - ieviestiem no trešām valstīm saskaņā ar šo direktīvu.
- c) Higiēnas noteikumi jāizstrādā uzņēmuma vadībai; personālam jāvalkā piemērotas darba drēbes, bet apmeklētājiem – aizsargdrēbes.
- d) Ēkām, aizgaldiem un aprīkojumam jābūt pilnīgā kārtībā.
- e) Olas jāsavāc vairākas reizes dienā, tām jābūt tīrām un pēc iespējas ātrāk dezinficētām.
- f) Putnkopim jāziņo veterinārierēdnim par visām izmaiņām ražošanas rādītājos vai par jebkurām citām pazīmēm, kas var liecināt par mājputnu saslimšanu ar kādu lipīgo slimību. Tikko rodas aizdomas par saslimšanu, veterinārierēdnim jānosūta uz apstiprinātu laboratoriju paraugi, kas vajadzīgi diagnozes noteikšanai vai apstiprināšanai.
- g) Ganāmpulka arhīvs, žurnāls vai informācijas nesējs par katru ganāmpulku jā saglabā vismaz divus gadus pēc ganāmpulka nosūtīšanas, un tur jānorāda:
- saņemšanas un nosūtīšanas laiki,
 - ražošanas rādītāji,
 - saslimstība un mirstība, minot iemeslus,
 - visas laboratorijas analīzes un to rezultāti,
 - mājputnu izcelsmes vieta,
 - olu saņēmējs.
- h) Ja mājputni saslimst ar kādu lipīgo slimību, par laboratorijas rezultātiem tūlīt jāziņo veterinārierēdnim.

B. Inkubācijas nodaļas

1. Telpas

- a) Inkubācijas nodaļām jābūt fiziski un funkcionāli nodalītām no pārējām cāļu audzēšanas uzņēmuma telpām. Plānojumam jābūt tādām, kas ļauj nošķirt turpmāk uzskaitītās funkcionālās vienības:
- olu uzglabāšana un šķirošana,
 - dezinficēšana,
 - pirmsinkubācija,
 - cāļu perēšana,
 - preču sagatavošana un iepakojšana nosūtīšanai.
- b) Ēkām jābūt pasargātām no putnu un grauzēju iekļūšanas tajās no ārpuses; grīdām un sienām jābūt no izturīga, necaurlaidīga un viegli mazgājama materiāla; jābūt piemērotam dabīgam vai mākslīgam apgaismojumam, kā arī gaisa padeves un temperatūras regulācijas sistēmai; jāparedz higiēniska atkritumu (olas un cāļi) izvešana.
- c) Aprīkojuma virsmām jābūt gludām un ūdensdrošām.

2. Darba organizācija

- a) Darba operācijām jābūt balstītām uz vienvirziena ciklu attiecībā uz olām, pārvietojamo aprīkojumu un personālu.
- b) Inkubējamās olas drīkst būt:
 - no Kopienas vaislas mājputnu vai produktīvo mājputnu uzņēmumiem, kas ir apstiprināti saskaņā ar 6. panta a) apakšpunkta i) daļu,
 - ievestas no trešām valstīm saskaņā ar šo direktīvu.
- c) Jābūt uzņēmuma vadības izstrādātiem higiēnas noteikumiem; personālam jāvalkā piemērotas darba drēbes, bet apmeklētājiem – aizsargdrēbes.
- d) Ēkām un aprīkojumam jābūt pilnīgā kārtībā.
- e) Jādezinficē šādi priekšmeti:
 - olas, laikā starp pievedumu un inkubācijas procesu,
 - inkubatori, regulāri,
 - šķildināmie inkubatori un aprīkojums, pēc katras cāļu partijas.
- f) Veselības stāvokļa noteikšanai inkubācijas nodaļā jāizmanto mikrobioloģiskā kvalitātes kontroles programma.
- g) Putnkopim jāziņo veterinārierēdnim par visām izmaiņām ražošanas rādītājos vai par jebkurām citām pazīmēm, kas var liecināt par mājputnu saslimšanu ar kādu lipīgo slimību. Tikko rodas aizdomas par saslimšanu, veterinārierēdnim jānosūta paraugi, kas vajadzīgi diagnozes noteikšanai vai apstiprināšanai, uz apstiprinātu laboratoriju un jāziņo kompetentajai veterinārajai iestādei, kura lemj par attiecīgiem pasākumiem, kas būtu jāveic.
- h) Ganāmpulka arhīvs, žurnāls vai datu bāze inkubācijas nodaļā jā saglabā vismaz divus gadus, tajā norādot, ja iespējams, katram ganāmpulkam:
 - olu izcelsmi un to pieveduma datumu,
 - guvumu no inkubācijas,
 - jebkādas anomālijas,
 - visas laboratorijas analīzes un to rezultātus,
 - sīku informāciju par visām vakcinācijas programmām,
 - neizperēto olu daudzumu un kurp tās nosūtītas,
 - kurp nosūtīti diennakti vecie cāļi.
- i) Ja mājputni saslimst ar kādu lipīgo slimību, par laboratorijas rezultātiem tūlīt jāziņo veterinārierēdnim.

III NODAĻA

SLIMĪBU UZRAUDZĪBAS PROGRAMMA

Neierobežojot veselības veicināšanas pasākumus, kā arī 16. un 17. pantu, slimības uzraudzības programmās vismaz jāietver turpmāk uzskaitītās infekcijas un sugas.

A. *Salmonella pullorum*, *Salmonella gallinarum* un *Salmonella arizonae* infekcijas

1. Uzņēmīgās sugas

- a) *Salmonella pullorum et gallinarum*: vistas, tītari, pērļu vistas, paipalas, fazāni, irbes un pīles.
- b) *Salmonella arizonae*: tītari.

2. Slimību uzraudzības programma

- a) Seroloģiskās un bakterioloģiskās analīzes jāizmanto, lai noteiktu infekcijas klātbūtni.
- b) Atkarībā no apstākļiem, analīžu paraugu ņemšanai jāizmanto asini, zemākas šķiras cāļus, dūnas vai putekļus no šķildināmiem inkubatoriem, paraugus, kas ņemti no inkubācijas nodaļas sienām ar vates tamponu, pakaišus vai ūdeni no dzirdnes.
- c) Kad ņem asins paraugus no ganāmpulka *Salmonella pullorum* vai *Salmonella arizonae* seroloģiskajai analīzei, jāņem vērā infekcijas izplatība attiecīgajā valstī un tās agrākā sastopamība uzņēmumā, nosakot, cik paraugi jāņem.

Ganāmpulkus pārbauda katrā dēšanas laikā slimības atklāšanai vispiemērotākajā brīdī.

B. *Mycoplasma gallisepticum* un *Mycoplasma meleagridis* infekcijas

1. Uzņēmīgās sugas

- a) *Mycoplasma gallisepticum*: vistas un tītari.
- b) *Mycoplasma meleagridis*: tītari.

2. Slimību uzraudzības programma

- a) Infekcijas klātbūtni jāpārbauda seroloģiski un/vai bakterioloģiski, un/vai konstatējot aerosakulīta (aerocistīta) izraisītus bojājumus diennakti veciem cāļiem un tītariem.
- b) Atkarībā no apstākļiem analīžu paraugu ņemšanai jāizmanto asini, diennakti vecus cāļus un tītariņus, spermu vai paraugus, kas ņemti ar vates tamponu no trahejas, kloākas vai gaisa maisiem.
- c) Analīzes *Mycoplasma gallisepticum* vai *Mycoplasma meleagridis* noteikšanai jāveic, izmantojot reprezentatīvu paraugu izlasi, lai nodrošinātu nepārtrauktu infekcijas uzraudzību cāļu audzēšanas un dēšanas laikā, t. i., tieši pirms dēšanas sākuma un pēc tam ik pēc trīs mēnešiem.

C. Rezultāti un veicamie pasākumi

Ja reakcija izpaliek, uzskata, ka analīzes rezultāti ir negatīvi. Pretējā gadījumā ganāmpulka veselību apšaubā, un ir jāveic IV nodaļā izklāstītie pasākumi.

D. Ja saimniecības sastāvā no diviem vai vairākiem ražošanas korpusiem, kompetentā veterinārā iestāde var atturēties no šiem pasākumiem attiecībā uz ražošanas korpusiem bez veselības problēmām, kas atrodas saimniecībā, kurā ir konstatēta infekcija, ar noteikumu, ka veterinārierēdnis ir apstiprinājis, ka ražošanas korpusu uzbūve un izmēri, kā arī tur veiktās darba operācijas ir tādas, ka ražošanas korpusi nodrošina pilnīgi nošķirtas telpas putnu izmitināšanai, uzturēšanai un barošanai, tādēļ attiecīgo slimību nevar pārnēsāt no viena ražošanas korpusa uz otru.

IV NODAĻA

KRITĒRIJI UZŅĒMUMA APSTIPRINĀJUMA APTURĒŠANAI VAI ATSAUKŠANAI

1. Uzņēmuma apstiprinājumu jāaptur:

- a) ja vairs netiek pildīti II nodaļā izklāstītie nosacījumi;

- b) kamēr nav pabeigta uzņēmuma apsekošana saistībā ar slimību, ja:
- ir aizdomas, ka uzņēmumā ir putnu gripa vai Nūkāsas slimība,
 - uzņēmums ir saņēmis mājputnus vai inkubējamās olas no uzņēmuma, kuru tur aizdomās par putnu gripas vai Nūkāsas slimības infekciju vai tāda šajā uzņēmumā patiesi pastāv,
 - uzņēmumam bijusi saskarsme ar putnu gripas vai Nūkāsas slimības uzliesmojuma vietā kas varētu izraisīt infekciju;
- c) līdz brīdim, kad tiks veiktas jaunas analīzes, ja uzraudzības rezultāti, kas iegūti saskaņā ar II un III nodaļā izklāstītajiem nosacījumiem attiecībā uz *Salmonella pullorum*, *Salmonella gallinarum*, *Salmonella arizonae*, *Mycoplasma gallisepticum* vai *Mycoplasma meleagridis*, dod iemeslu aizdomām par infekciju;
- d) līdz brīdim, kad tiks pabeigti attiecīgie valsts pilnvarota veterinārārsta pieprasītie pasākumi, ja izrādās, ka uzņēmums neatbilst I nodaļas 1. punkta a), b) un c) apakšpunkta prasībām.
2. Apstiprinājumu jāatsauc:
- a) ja uzņēmumu skar putnu gripas vai Nūkāsas slimības infekcija;
- b) ja attiecīgā analīze atkārtoti apstiprina *Salmonella pullorum*, *Salmonella gallinarum*, *Salmonella arizonae*, *Mycoplasma gallisepticum* vai *Mycoplasma meleagridis* infekciju;
- c) ja pēc otra brīdinājuma, ko izteicis valsts pilnvarots veterinārārsts, uzņēmums netiek sakārtots atbilstīgi I nodaļas 1. punkta a), b) un c) apakšpunkta prasībām.
3. Nosacījumi apstiprinājuma atjaunošanai, ja:
- a) apstiprinājumu atsauc putnu gripas vai Nūkāsas slimības dēļ, to drīkst atjaunot, kad ir pagājusi 21 diena pēc telpu uzkopšanas un dezinfekcijas, un ja veikta putnu sanitārā izkaušana;
- b) apstiprinājums ir atsaukts:
- *Salmonella pullorum et gallinarum* vai *Salmonella arizonae* infekcijas gadījumā to drīkst atjaunot, kad ir iegūti negatīvi rezultāti, uzņēmumā divreiz veicot analīzes vismaz ar 21 dienas starplaiku, un pēc dezinfekcijas, kas seko inficētā ganāmpulka sanitārai izkaušanai;
 - *Mycoplasma gallisepticum* vai *Mycoplasma meleagridis* infekcijas gadījumā to drīkst atjaunot, kad ir iegūti negatīvi rezultāti, visam ganāmpulkam divreiz veicot analīzes vismaz ar 60 dienu starplaiku.
-

*III PIELIKUMS***MĀJPUTNU VAKCINĀCIJAS NOSACĪJUMI**

1. Vakcīnām, ko izmanto, vakcinējot mājpūtnus vai ganāpulkus, kuros ražo inkubējamas olas, jābūt ar tirdzniecības atļauju, ko izdevusi tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kurā šo vakcīnu izmanto.
2. Komisija var noteikt vakcīnu izmantošanas kritērijus, kas jāievēro kārtējās vakcinācijas programmās pret Ņūkāsas slimību.

IV PIELIKUMS

VESELĪBAS CERTIFIKĀTS KOPIENAS IEKŠĒJAI TIRDZNIECĪBAI

(Paraugi Nr. 1 – Nr. 6)

PARAUGS Nr. 1

EIROPAS KOPIENA

Iekšējās tirdzniecības sertifikāts

Informācija par kravu	I.1. Nosūtītājs Nosaukums		I.2. Sertifikāta references numurs		I.2.a. Vietējais references numurs			
	Adrese Pasta indekss		I.3. Centrālā kompetentā iestāde					
			I.4. Lokālā kompetentā iestāde					
	I.5. Saņēmējs Nosaukums		I.6.					
	Adrese Pasta indekss		I.7.					
	I.8. Izcelsmes valsts	ISO kods	I.9. Izcelsmes reģions	Kods	I.10. Saņēmējvalsts	ISO kods	I.11. Saņēmēj- reģions	Kods
	I.12. Izcelsmes vieta				I.13. Saņemšanas vieta			
	Novietne ☐ Uzņēmums ☐ Nosaukums Atzīšanas numurs Adrese Pasta indekss				Novietne ☐ Uzņēmums ☐ Atzīta institūcija ☐ Nosaukums Atzīšanas numurs Adrese Pasta indekss			
	I.14. Iekraušanas vieta				I.15. Izbraukšanas datums un laiks			
	Pasta indekss							
I.16. Transporta veids				I.17. Transportētājs				
Lidmašīna ☐ Kuģis ☐ Vilciena vagoni ☐ Automašīna ☐ Citi ☐ Identifikācija:				Nosaukums Atzīšanas numurs Adrese Pasta indekss Dalībvalsts				
I.18. Dzīvnieka suga/Produkts				I.19. Preces kods (KN kods)				
				04.07				
				I.20. Numurs/Daudzums				
I.21.				I.22. Iepakojumu skaits				
I.23. Konteineru identifikācija/Plombes numurs				I.24.				
I.25. Dzīvnieki sertificēti kā/Produktu sertificēšanas nolūks								
Audzēšanai ☐ Atzīta institūcija ☐ Citi ☐								
I.26. Tranzīts caur trešo valsti ☐				I.27. Tranzīts caur Dalībvalstīm ☐				
Trešā valsts ISO kods				Dalībvalsts ISO kods				
Izbraukšanas punkts Kods				Dalībvalsts ISO kods				
Izbraukšanas punkts RKP vienības numurs:				Dalībvalsts ISO kods				
I.28. Eksports ☐				I.29.				
Trešā valsts ISO kods								
Izbraukšanas punkts Kods								
I.30.								
I.31. Dzīvnieku identifikācija/Produkts								
Suga (Zinātniskais nosaukums)		Kategorija	Identifikācija	Vecums	Iepakojumu skaits	Skaits		

EIROPAS KOPIENA

Inkubējamās olas

II daļa. Sertifikācija		II.a. Sertifikāta uzskaites numurs	II.b. Vietējās uzskaites numurs
	II.1 Dzīvnieka veselības apliecinājums Es, apakšā parakstīties valsts pilnvarots veterinārārsts, apliecinu, ka iepriekš minētās inkubējamās olas:		
	a) atbilst (1) vai nu [Padomes Direktīvas 2009/158/EK 6., 8. un 18. panta noteikumiem], (1) (2) vai Padomes Direktīvas 2009/158/EK 6. panta a) punkta i, ii) apakšpunkts un b) punkts, 8. un 18. panta noteikumiem; (3) (b) atbilst Padomes Direktīvas 2009/158/EK 15. panta 1. punkta a) apakšpunkta noteikumiem; (4) (c) atbilst noteikumiem Komisijas Lēmumā(-os):/...../EK par papildu garantijām attiecībā uz (norādīt slimību(-as)) un ir saskaņā ar Padomes Direktīvas 2009/158/EK 16. vai 17. pantu; d) ir iegūtas no māju putniem, kuri: (1) vai nu [nav vakcināti pret Ņūkāsas slimību], (1) vai [ir vakcināti pret Ņūkāsas slimību, izmantojot: (vakcinā(-ās) izmantotā Ņūkāsas slimības vīrusa (dzīva vai inaktivēta) celma nosaukums un veids) (datums) nedēļu vecumā].		
	II.2 Veselības aizsardzības apliecinājums Es, apakšā parakstīties valsts pilnvarots veterinārārsts, apliecinu, ka iepriekš minētās inkubējamās olas:		
	(5) (a) ir iegūtas no ganāmpulka, kas ir pārbaudīts attiecībā uz <i>Salmonella</i> serotipiem, kuri saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2160/2003 ir bīstami sabiedrības veselībai; Datums, kas pēdējoreiz ņemti paraugi no ganāmpulka, par kuru ir zināmi testu rezultāti:..... Visu ganāmpulka testu rezultāti: (1) (6) vai nu [pozitīvi]; (1) (6) vai [negatīvi] (5) (b) un II.2. punkta a) apakšpunktā minētajā kontroles programmā netika atklāta ne <i>Salmonella Enteritidis</i> , ne <i>Salmonella Typhimurium</i> .		
	II.3 Papildu informācija par veselības stāvokli (1) (7) II.3.1. Šajā sūtījumā ir dzīvi māju putni/diennakti veci cāļi/inkubējamās olas, kuru izcelsme ir saimniecības, kurās nav veikta vakcinācija pret putnu gripu. (1) II.3.2. Šis sūtījums atbilst Komisijas Lēmumā 2006/415/EK noteiktajiem dzīvnieku veselības nosacījumiem. (1) II.3.3. Šis sūtījums atbilst Komisijas Lēmumā 2006/563/EK noteiktajiem dzīvnieku veselības nosacījumiem.		

Piezīmes**I daļa:**

- **Atsauces aile I.16.:** reģistrācijas numurs (dzelzceļa vagoniem vai konteineriem un kravas automašīnām), reisa numurs (lidmašīnām) vai nosaukums (kuģiem).
- **Atsauces aile I.31.:** kategorija. Izvēlēties vienu: tiršķimes mājputni/cilts vecvecāki/cilts vecāki/dējējvistiņas/citi.
Identifikācija: norādīt izcelsmes ganāmpulku un sugas nosaukumu.
Vecums: norādīt savākšanas datumu.

II daļa:

- (¹) Saglabāt atbilstoši.
- (²) Piemērojami tikai tad, ja tiek izpildīti II.3.2. vai II.3.3. punkta nosacījumi.
- (³) Jāpārlicina tajā gadījumā, ja sūtījums paredzēts Somijai vai Zviedrijai, t. i., dalībvalstij, kurai, kā to patlaban apstiprinājusi EK, nav jāveic vakcinācija pret Ņūkāsas slimību – citādi šī norāde jāsvītro.
- (⁴) Aizpildīt pēc vajadzības.
- (⁵) II.2. punktā minēto sertifikāciju piemēro tikai tad, ja tie ir *Gallus gallus* sugas mājputni.
- (⁶) Ja ganāmpulka dzīves laikā *Salmonella Virchow* vai *Salmonella Hadar* testu rezultāti bijuši pozitīvi, tos norāda kā pozitīvus.
- (⁷) Piemēro tikai tām dalībvalstīm, kuras saskaņā ar EK apstiprināto vakcināciju plānu veic vakcināciju pret putnu gripu.
 - Zīmogam un parakstam jābūt citā krāsā, salīdzinot ar pārējiem sertifikāta sniegtajiem datiem.

Valsts pilnvarots veterinārārsts

Vārds, uzvārds (lieliem burtiem):

Kvalifikācija un amats

Vietējā veterinārā vienība (VVV):

Saistītās VVV Nr.:

Datums:

Paraksts:

Zīmogs

PARAUGS Nr. 2

EIROPAS KOPIENA

Iekšējās tirdzniecības sertifikāts

Informācija par kravu	I.1. Nosūtītājs Nosaukums		I.2. Sertifikāta referenču numurs		I.2.a. Vietējais referenču numurs			
	Adrese Pasta indekss		I.3. Centrālā kompetentā iestāde					
			I.4. Lokālā kompetentā iestāde					
	I.5. Saņēmējs Nosaukums		I.6. Saistošā oriģinālā sertifikāta numurs		Pavaddokumentu numurs(-i)			
	Adrese Pasta indekss		I.7.					
	I.8. Izcelsmes valsts	ISO kods	I.9. Izcelsmes reģions	Kods	I.10. Saņēmējvalsts	ISO kods	I.11. Saņēmējreģions	Kods
	I.12. Izcelsmes vieta				I.13. Saņemšanas vieta			
	Novietne ☐ Uzņēmums ☐				Novietne ☐ Uzņēmums ☐ Atzīta institūcija ☐			
	Nosaukums Atzīšanas numurs				Nosaukums Atzīšanas numurs			
	Adrese				Adrese			
	Pasta indekss				Pasta indekss			
	I.14. Iekraušanas vieta				I.15. Izbraukšanas datums un laiks			
	Pasta indekss							
	I.16. Transporta veids				I.17. Transportētājs			
	Lidmašīna ☐ Kuģis ☐ Vilciena vagoni ☐				Nosaukums Atzīšanas numurs			
Automašīna ☐ Citi ☐				Adrese				
Identifikācija:				Pasta indekss Dalībvalsts				
I.18. Dzīvnieka suga/Produkts				I.19. Preces kods (KN kods)				
				I.20. Numurs/Daudzums				
I.21.				I.22. Iepakojumu skaits				
I.23. Konteineru identifikācija/Plombes numurs				I.24.				
I.25. Dzīvnieki sertificēti kā/Produktu sertificēšanas nolūks								
Audzēšanai ☐ Atzīta institūcija ☐ Citi ☐								
I.26. Transīts caur trešo valsti ☐				I.27. Transīts caur Dalībvalstīm ☐				
Trešā valsts ISO kods				Dalībvalsts ISO kods				
Izbraukšanas punkts Kods				Dalībvalsts ISO kods				
Izbraukšanas punkts RKP vienības numurs:				Dalībvalsts ISO kods				
I.28. Eksports ☐				I.29.				
Trešā valsts ISO kods								
Izbraukšanas punkts Kods								
I.30.								
I.31. Dzīvnieku identifikācija/Produkts								
Suga (Zinātniskais nosaukums)		Kategorija	Vecums	Iepakojumu skaits	Skaits			

EIROPAS KOPIENA

Diennakti veci cāļi

II daļa: Sertifikācija		II.a. Sertifikāta uzskaites numurs	II.b. Vietējās uzskaites numurs
	II.1. Dzīvnieka veselības apliecinājums Es, apakšā parakstīties valsts pilnvarots veterinārārsts, ar šo apliecinu, ka iepriekš minētie diennakti vecie cāļi: a) atbilst: (¹) vai nu i) Padomes Direktīvas 2009/158/EK 6., 9. un 18. noteikumiem, (¹) (²) (³) vai [Padomes Direktīvas 2009/158/EK 6. panta a) punkta i), ii) apakšpunkta un b) punkta, 9. un 18. panta noteikumiem]; (¹) vai ii) ja iegūti no inubējamām olām, kas ievestas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 798/2008 "HEP" parauga prasībām, Padomes Direktīvas 2009/158/EK 6. panta a) punkta un 9. panta b) un c) punkta prasībām (¹) (²) (³) vai ja iegūti no inkubējamām olām, kas ieviestas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 798/2008 "HEP" parauga prasībām, Padomes Direktīvas 2009/158/EK 6. panta a) punkta i) un ii) apakšpunkta un 9. panta b) un c) punkta prasībām; (⁴) (b) atbilst Padomes Direktīvas 2009/158/EK 15. panta 1. punkta b) apakšpunktam; (⁵) (c) atbilst noteikumiem Komisijas Lēmumā (-os):/...../EK par papildu garantijām attiecībā uz (norādīt slimību(-as)) saskaņā ar Padomes Direktīvas 2009/158/EK 16. vai 17. pantu; (¹) (d) vai nu [nav vakcinēti pret Ņūkāsas slimību], (¹) vai [ir vakcinēti pret Ņūkāsas slimību, izmantojot: (vakcinā(-s) izmantotā Ņūkāsas slimības vīrusa (dzīva vai inaktivēta) celma nosaukums un veids) (datums)]; e) ir iegūti no māļputniem, kas: (¹) vai nu [nav vakcinēti pret Ņūkāsas slimību], (¹) vai [ir vakcinēti pret Ņūkāsas slimību, izmantojot: (vakcinā(-ās) izmantotā Ņūkāsas slimības vīrusa (dzīva vai inaktivēta) celma nosaukums un veids) (datums)]; (¹) (f) diennakti vecie cāļi, kas paredzēti pievienošanai vaislas māļputnu vai produktīvo māļputnu ganāmpulkiem, ir iegūti no ganāmpulkiem, kuros izdarīto testu rezultāti bijuši negatīvi saskaņā ar noteikumiem Komisijas Lēmumā 2003/644/EK. II.2. Veselības aizsardzības apliecinājums Es, apakšā parakstīties valsts pilnvarots veterinārārsts, ar šo apliecinu, ka iepriekš minētie diennakti vecie cāļi: (⁶) (a) ir iegūti no ganāmpulka, kura pārbaudīta attiecībā uz <i>Salmonella</i> serotipiem, kuri saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2160/2003 ir bīstami sabiedrības veselībai; Datums, kad pēdējoreiz ņemti paraugi no ganāmpulka, par kuru ir zināmi testu rezultāti: Visu ganāmpulka testu rezultāti: (¹) (⁷) vai nu [pozitīvi], (¹) (⁷) vai [negatīvi]; (⁶) (b) un, ja paredzēti vaislai, II.2. punkta a) apakšpunktā minētajā kontroles programmā netika atklāts ne <i>Salmonella Enteritidis</i>, ne <i>Salmonella Typhimurium</i>.		

II.3. Papildu informācija par veselības stāvokli

- (¹) (⁶) II.3.1. Šajā sūtījumā ir dzīvi mājputni/diennakti veci cāļi/inkubējamās olas, kuru izcelsme ir saimniecības, kurās nav veikta vakcinācija pret putnu gripu.
- (¹) II.3.2. Šis sūtījums atbilst Komisijas Lēmumā 2006/415/EK noteiktajiem dzīvnieku veselības nosacījumiem.

Piezīmes**I daļa:**

- **Atsauces aile I.6.:** pievienoto dzīvnieku veselības sertifikātu numuri.
- **Atsauces aile I.16.:** reģistrācijas numurs (dzelzceļa vagoniem vai konteineriem un kravas automašīnām) vai nosaukums (kuģiem).
- **Atsauces aile I.19.:** izmantot atbilstošo HS kodu: 01.05., 01.06.39.
- **Atsauces aile I.31.:** kategorija. Izvēlēties vienu: tīršķirnes mājputni/cilts vecvecāki/dējējvistiņas/citi.
Vecums: norādīt izperēšanas datumu.
Iepakojumu skaits: norādīt redeļu kastu vai sprostus skaitu.

II daļa:

- (¹) Saglabāt atbilstošo.
- (²) Piemērojams tikai tad, ja atbilst II.3.2. punktam.
- (³) Gadījumos, kad diennakti vecie cāļi ir izperēti no olām, kas importētas no trešās valsts, saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 798/2008 VIII pielikuma II daļu saņēmēja saimniecībā ir jāievēro izolācijas periods. Diennakti veco cāļu sūtījuma galamērķa kompetenta iestāde jāinformē par šo prasību ar *TRACES* sistēmas palīdzību.
- (⁴) Jāapliecina tajā gadījumā, ja sūtījums, paredzēts Somijai vai Zviedrijai, t. i., dalībvalstij, kurai, kā patlaban apstiprinājusi EK, nav jāveic vakcinēšana pret Nūkāslas slimību – citādi šī norāde jāsvītro.
- (⁵) Aizpildīt pēc vajadzības.
- (⁶) II.2. punktā minētās garantijas piemēro tikai *Gallus gallus* sugas diennakti veciem cāļiem, un
- tās piemēro no 2008. gada 1. februāra, ja diennakti vecie cāļi ir paredzēti tikai olu ražošanai, kas nav inkubējamās olas;
 - tās piemēro no 2009. gada 1. janvāra, ja diennakti vecie cāļi ir paredzēti vienīgi gaļas ražošanai.
- (⁷) Ja ganāmpulka dzīves laikā attiecībā uz kādu no turpmāk minētajiem stereotipiem rezultāti bija pozitīvi, tos norāda kā pozitīvus.
- Vaislas mājputnu ganāmpulki: *Salmonella Hadar*, *Salmonella Virchow* un *Salmonella Infantis*.
- Produktīvo mājputnu ganāmpulki: *Salmonella Enteritidis* un *Salmonella Typhimurium*.
- (⁸) Piemēro tikai tām dalībvalstīm, kuras saskaņā ar EK apstiprināto vakcināciju plānu veic vakcināciju pret putnu gripu.
- Zīmogam un parakstam jābūt citā krāsā, salīdzinot ar pārējiem sertifikātā sniegtajiem datiem.

Valsts pilnvarots veterinārārsts

Vārds, uzvārds (lieliem burtiem):

Kvalifikācija un amats

Vietējā veterinārā vienība (VVV):

Saistītās VVV Nr.:

Datums:

Paraksts:

Zīmogs

PARAUGS Nr. 3

EIROPAS KOPIENA

Iekšējās tirdzniecības sertifikāts

Informācija par kravu	I.1. Nosūtītājs Nosaukums		I.2. Sertifikāta references numurs		I.2.a. Vietējais references numurs			
	Adrese Pasta indekss		I.3. Centrālā kompetentā iestāde					
			I.4. Lokālā kompetentā iestāde					
	I.5. Saņēmējs Nosaukums		I.6.					
	Adrese Pasta indekss		I.7.					
	I.8. Izcelsmes valsts	ISO kods	I.9. Izcelsmes reģions	Kods	I.10. Saņēmējvalsts	ISO kods	I.11. Saņēmēj- reģions	Kods
	I.12. Izcelsmes vieta				I.13. Saņemšanas vieta			
	Novietne ☐		Uzņēmums ☐		Novietne ☐		Uzņēmums ☐	Atzīta institūcija ☐
	Nosaukums		Atzīšanas numurs		Nosaukums		Atzīšanas numurs	
	Adrese				Adrese			
	Pasta indekss				Pasta indekss			
	I.14. Iekraušanas vieta				I.15. Izbraukšanas datums un laiks			
	Pasta indekss							
	I.16. Transporta veids				I.17. Transportētājs			
	Lidmašīna ☐		Kuģis ☐	Vilciena vagoni ☐	Nosaukums		Atzīšanas numurs	
Automašīna ☐		Citi ☐		Adrese				
Identifikācija:				Pasta indekss		Dalībvalsts		
I.18. Dzīvnieka suga/Produkts					I.19. Preces kods (KN kods)			
					I.20. Numurs/Daudzums			
I.21.					I.22. Iepakojumu skaits			
I.23. Konteineru identifikācija/Plombes numurs					I.24.			
I.25. Dzīvnieki sertificēti kā/Produktu sertificēšanas nolūks								
Audzēšanai ☐		Atzīta institūcija ☐		Citi ☐				
I.26. Tranzīts caur trešo valsti ☐		ISO kods		I.27. Tranzīts caur Dalībvalstīm ☐		ISO kods		
Trešā valsts		Kods		Dalībvalsts		ISO kods		
Izbraukšanas punkts		Kods		Dalībvalsts		ISO kods		
Izbraukšanas punkts		RKP vienības numurs:		Dalībvalsts		ISO kods		
I.28. Eksports ☐		ISO kods		I.29.				
Trešā valsts		Kods						
Izbraukšanas punkts								
I.30.								
I.31. Dzīvnieku identifikācija/Produkts								
Suga (Zinātniskais nosaukums)		Kategorija	Identifikācija	Iepakojumu skaits	Skaits			

EIROPAS KOPIENA

Vaislas un produktīvie māļputni

		II.a. Sertifikāta uzskaites numurs	II.b. Vietējās uzskaites numurs
II daļa: Sertifikācija	II.1. Veselības apliecinājums Es, apakšā parakstīties valsts pilnvarots veterinārārsts, apliecinu, ka iepriekš minētie māļputni: a) atbilst Padomes Direktīvas 2009/158/EK 6., 10. un 18. panta noteikumiem (¹) (b) atbilst Padomes Direktīvas 2009/158/EK 15. panta 1. punkta c) apakšpunkta prasībām; (²) (c) atbilst noteikumiem Komisijas Lēmumā(-os)/...../EK par papildu garantijām attiecībā uz (norādīt slimību(-as)) saskaņā ar Padomes Direktīvas 2009/158/EK 16. vai 17. pantu; (³) (d) vai nu [nav vakcinēti pret Ņūkāsas slimību], (³) vai [ir vakcinēti pret Ņūkāsas slimību, izmantojot: (vakcinā(-ās) izmantotā Ņūkāsas slimības vīrusa (dzīva vai inaktivēta) celma nosaukums un veids) (datums) nedēļu vecumā]; (³) (e) vaislas māļputnu testu rezultāti bijuši negatīvi, veicot testus saskaņā ar nosacījumiem Komisijas Lēmumā 2003/644/EK; (³) (f) dējējvistu (produktīvo māļputnu, ko audzē ar nolūku iegūt olas izmantošanai pārtikā) testu rezultāti bijuši negatīvi, veicot testus saskaņā ar nosacījumiem Komisijas Lēmumā 2004/235/EK.		
	II.2. Veselības aizsardzības apliecinājums Es, apakšā parakstīties valsts pilnvarots veterinārārsts, apliecinu, ka iepriekš minētie māļputni: (⁴) (a) ir iegūti no ganāmpulka, kas ir pārbaudīts attiecībā uz <i>Salmonella</i> stereotipiem, kuri saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2160/2003 ir bīstami sabiedrības veselībai; Datums, kad pēdējoreiz ņemti paraugi no ganāmpulka, par kuru ir zināmi testu rezultāti: Visu ganāmpulka testu rezultāti: (³) (⁵) vai nu [pozitīvi] (³) (⁵) vai [negatīvi] (⁴) (b) un, ja vaislas putniem, II.2. punkta a) apakšpunktā minētās kontroles programmā netika atklāta ne <i>Salmonella Enteritidis</i>, ne <i>Salmonella Typhimurium</i>.		
	II.3. Papildu informācija par veselības stāvokli (³) (⁶) II.3.1. Šajā sūtījumā ir dzīvi māļputni/diennakti veci cāļi/inkubējamās olas, kuru izcelsme ir saimniecības, kurās nav veikta vakcinācija pret putnu gripu.		

Piezīmes**I daļa:**

- **Atsauces aile I.16.:** reģistrācijas numurs (dzelzceļa vagoniem vai konteineriem un kravas automašīnām), rīsa numurs (lidmašīnām) vai nosaukums (kuģiem).
- **Atsauces aile I.19.:** Izmantot atbilstošo HS kodu: 01.05. 01.06.39.
- **Atsauces aile I.31.:** kategorija: Izvēlēties vienu: tīršķirnes mājputni/cilts vecvecāki/dējējvistas/nobarošana/citi. Vecāki/dējējvistas/nobarošana/citi.
Identifikācija: norādīt izcelsmes ganāmpulku un sugas nosaukumu.

II daļa:

- (¹) Jāapliecina tajā gadījumā, ja sūtijums paredzēts Somijai un Zviedrijai, t. i., dalībvalstij, kurai ka to patlaban apstiprinājusi EK, nav jāveic vakcinēšana pret Ņūkāsas slimību – citādi šī norāde jāsvītro.
- (²) Aizpildīt pēc vajadzības.
- (³) Saglabāt atbilstošo.
- (⁴) II.2. punktā paredzētās garantijas attiecas vienīgi uz *Gallus gallus* sugas mājputniem, un
 - tās piemēro no 2008. gada 1. februāra, ja mājputni ir paredzēti tikai olu ražošanai, kas nav inkubējamās olas;
 - tās piemēro no 2009. gada 1. janvāra, ja mājputni ir audzēti tikai gaļas ražošanai.
- (⁵) Ja ganāmpulka dzīves laikā attiecībā uz kādu no turpmāk minētajiem serotipiem rezultāti bija pozitīvi, tos norāda kā pozitīvus.
 - Vaislas mājputnu ganāmpulki: *Salmonella Hadar*, *Salmonella Virchow* un *Salmonella Infantis*.
 - Produktīvo mājputnu ganāmpulki: *Salmonella Enteritidis* un *Salmonella Typhimurium*.
- (⁶) Piemēro tikai tām dalībvalstīm, kuras saskaņā ar EK apstiprināto vakcināciju plānu veic vakcināciju pret putnu gripu.
 - Zīmogam un parakstam jābūt citā krāsā, salīdzinot ar pārējiem sertifikātā sniegtajiem datiem.

Valsts pilnvarots veterinārārsts

Vārds, uzvārds (lieliem burtiem):

Kvalifikācija un amats

Vietējā veterinārā vienība (VVV):

Sastītās VVV Nr.:

Datums:

Paraksts:

Zīmogs

PARAUGS Nr. 4

EIROPAS KOPIENA

Iekšējās tirdzniecības sertifikāts

Informācija par kravu	I.1. Nosūtītājs Nosaukums Adrese Pasta indekss				I.2. Sertifikāta references numurs		I.2.a. Vietējais references numurs	
					I.3. Centrālā kompetentā iestāde			
					I.4. Lokālā kompetentā iestāde			
	I.5. Saņēmējs Nosaukums Adrese Pasta indekss				I.6.			
					I.7.			
	I.8. Izcelsmes valsts		ISO kods		I.9. Izcelsmes reģions		Kods	
	I.10. Saņēmējvalsts				ISO kods		I.11. Saņēmējreģions	
	I.12. Izcelsmes vieta Novietne ☐ Uzņēmums ☐ Nosaukums Atzišanas numurs Adrese Pasta indekss				I.13. Saņemšanas vieta Novietne ☐ Uzņēmums ☐ Atzīta institūcija ☐ Nosaukums Atzišanas numurs Adrese Pasta indekss			
	I.14. Iekraušanas vieta Pasta indekss				I.15. Izbraukšanas datums un laiks			
	I.16. Transporta veids Lidmašīna ☐ Kuģis ☐ Vilciena vagoni ☐ Automašīna ☐ Citi ☐ Identifikācija:				I.17. Transportētājs Nosaukums Atzišanas numurs Adrese Pasta indekss Dalībvalsts			
	I.18. Dzīvnieka suga/Produkts				I.19. Preces kods (KN kods)			
					I.20. Numurs/Daudzums			
	I.21.				I.22. Iepakojumu skaits			
I.23. Konteineru identifikācija/Plombes numurs				I.24.				
I.25. Dzīvnieki sertificēti kā/Produktu sertificēšanas nolūks Audzēšanai ☐ Savvaļas dzīvnieku barībai ☐ Kaušanai ☐ Mājas un istabas dzīvnieki ☐ Atzīta institūcija ☐ Citi ☐								
I.26. Tranzīts caur trešo valsti ☐ Trešā valsts ISO kods Izbraukšanas punkts Kods Iebraukšanas punkts RKP vienības numurs:				I.27. Tranzīts caur Dalībvalstīm ☐ Dalībvalsts ISO kods Dalībvalsts ISO kods Dalībvalsts ISO kods				
I.28. Eksports ☐ Trešā valsts ISO kods Izbraukšanas punkts Kods				I.29.				
I.30.								
I.31. Dzīvnieku identifikācija/Produkts Suga (Zinātniskais nosaukums) Kategorija Identifikācija Vecums Iepakojumu skaits Skaits								

EIROPAS KOPIENA

Mājputni, diennakti veci cāļi un inkubējamās olas partijās līdz 20 gab.
(izņemot skrējēputnus un no tiem iegūtas inkubējamās olas)

II daļa: Sertifikācija		II.a. Sertifikāta uzskaites numurs	II.b. Vietējās uzskaites numurs
	II.1. Dzīvnieku veselības apliecinājums Es, apakšā parakstīties valsts pilnvarots veterinārārsts, apliecinu ka: a) (1) vai nu iepriekš minētie mājputni, diennakti veci cāļi vai inkubējamās olas atbilst Padomes Direktīvas 2009/158/EK 14. panta noteikumiem], (1) (2) vai iepriekš minētie mājputni, diennakti veci cāļi vai inkubējamās olas atbilst Padomes Direktīvas 2009/158/EK 14. panta 1. punkta un 2. panta a) un b) apakšpunkta noteikumiem]; (3) (b) iepriekš minētie mājputni, diennakti veci cāļi vai inkubējamās olas atbilst Padomes Direktīvas 2009/158/EK 15. panta 1. punkta noteikumiem. (1) (c) vai nu i) [mājputni], (1) vai nu ii) [diennakti veci cāļi], (1) vai nu iii) [inkubējamās olas], (4) atbilst noteikumiem Komisijas Lēmumā(-os)/...../EK par papildu garantijām attiecībā uz (norādīt slimību(-as)) saskaņā ar Padomes Direktīvas 2009/158/EK 16. vai 17. pantu; d) mājputni: (1) vai nu [nav vakcinēti pret Ņūkāsas slimību] (1) vai [ir vakcinēti pret Ņūkāsas slimību, izmantojot: (vakcinā(-ās) izmantotā Ņūkāsas slimības vīrusa (dzīva vai inaktivēta) celma nosaukums un veids (datums)]; e) mājputni, no kuriem ir iegūti diennakti veci cāļi: (1) vai nu [nav vakcinēti pret Ņūkāsas slimību], (1) vai [ir vakcinēti pret Ņūkāsas slimību, izmantojot: (vakcinā (-ās) izmantotā Ņūkāsas slimības vīrusa (dzīva vai inaktivēta) celma nosaukums un veids) (datums) nedēļu vecumā]; f) mājputni, no kuriem ir iegūtas inkubējamās olas: (1) vai nu [nav vakcinēti pret Ņūkāsas slimību], (1) vai [ir vakcinēti pret Ņūkāsas slimību, izmantojot: (vakcinā(-ās) izmantotā Ņūkāsas slimības vīrusa (dzīva vai inaktivēta) celma nosaukums un veids) (datums) nedēļu vecumā]; g) mājputni, no kuriem ir iegūtas inkubējamās olas: (1) vai nu [nav vakcinēti pret Ņūkāsas slimību], (1) vai [ir vakcinēti pret Ņūkāsas slimību, izmantojot: (vakcinā (-ās) izmantotā Ņūkāsas slimības vīrusa (dzīva vai inaktivēta) celma nosaukums un veids) (datums) nedēļu vecumā].		

II.2. Veselības aizsardzības apliecinājums

Es, apakšā parakstīties valsts pilnvarots veterinārārsts, apliecinu, ka:

- (⁶) (a) mājputni, diennakti veci cāļi vai inkubējamās olas ir iegūtas no ganāmpulka, kas pārbaudīts attiecībā uz *Salmonella* serotipiem, kuri saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2160/2003 ir bīstami sabiedrības veselībai;

Datums, kad pēdējoreiz ņemti paraugi no ganāmpulka, par kuru ir zināmi testu rezultāti:

Visu ganāmpulka testu rezultāti:

(¹) (⁶) vai nu [pozitīvi]

(¹) (⁶) vai [negatīvi]

- (⁶) (b) un, ja vaislas mājputni, inkubējamās olas vai diennakti veci cāļi, kas paredzēti vaislai, II.2. punkta a) apakšpunktā minētajā kontroles programmā netika atklātas ne *Salmonella Enteritidis*, ne *Salmonella Typhimurium*.

II.3. Papildu informācija par veselības stāvokli

- (¹) (⁷) II.3.1. Šajā sūtījumā ir dzīvi mājputni/diennakti veci cāļi/inkubējamās olas, kuru izcelsme ir saimniecības, kurās nav veikta vakcinācija pret putnu gripu.
- (¹) II.3.2. Šis sūtījums atbilst Komisijas Lēmuma 2006/415/EK noteiktajiem dzīvnieku veselības nosacījumiem.
- (¹) II.3.3. Šis sūtījums atbilst Komisijas Lēmumā 2006/536/EK noteiktajiem dzīvnieku veselības nosacījumiem.

Piezīmes**I daļa:**

— **Atsauces aile I.16.:** reģistrācijas numurs (dzelzceļa vagoniem vai konteineriem un kravas automašīnām), reisa numurs (lidmašīnām) vai nosaukums (kuģiem).

— **Atsauces aile I.19.:** izmantot atbilstošo HS kodu: 01.05, 01.06.39, 04.07.

— **Atsauces aile I.31.:** kategorija, izvēlēties vienu: tīršķirnes mājputni/ciltis vecvecāki/ciltis vecāki dējējvistas/nobarošana/citi.

Identifikācija: norādīt izcelsmes ganāmpulku.

Vecums: norādīt savākšanas datumu (olām) vai aptuveno vecumu (mājputniem).

II daļa:

(¹) Saglabāt atbilstoši.

(²) Piemērojami tikai tad, ja atbilst II.3.2. vai II.3.3. punktam.

(³) Jāapliecina tajā gadījumā, ja sūtījums, paredzēts Somijai un Zviedrijai, t. i., dalībvalstij, kurai, kā to patlaban apstiprinājusi EK, nav jāveic vakcinēšana pret Nūkāslas slimību – citādi šī norāde jāsvītro.

(⁴) Aizpildīt pēc vajadzības.

(⁵) II.2. punktā paredzētās garantijas attiecas vienīgi uz *Gallus gallus* sugas mājputniem, diennakti veciem cāļiem vai inkubējamām olām, un

— tās piemēro no 2008. gada 1. februāra, ja mājputni vai diennakti vecie cāļi ir paredzēti vienīgi olu ražošanai, kas nav inkubējamās olas;

— tās piemēro no 2009. gada 1. janvāra, ja mājputni vai diennakti veci cāļi ir audzēti vienīgi gaļas ražošanai.

(⁶) Ja ganāmpulka dzīves laikā attiecībā uz kādu no turpmāk minētajiem serotipiem rezultāti bija pozitīvi, tos norāda kā pozitīvus.

Vaislas mājputnu ganāmpulki: *Salmonella Hadar*, *Salmonella Virchow* un *Salmonella Infantis*.

Produktīvo mājputnu ganāmpulki: *Salmonella Enteritidis* un *Salmonella Typhimurium*.

(⁷) Piemēro tikai tām dalībvalstīm, kuras saskaņā ar EK apstiprināto vakcināciju plānu veic vakcināciju pret putnu gripu.

Zīmogam un parakstam jābūt citā krāsā, salīdzinot ar pārējiem sertifikātā sniegtajiem datiem.

Valsts pilnvarots veterinārārsts

Vārds, uzvārds (lieliem burtiem):

Kvalifikācija un amats

Vietējā veterinārā vienība (VVV):

Saistītās VVV Nr.:

Datums:

Paraksts:

Zīmogs

PARAUGS Nr. 5

EIROPAS KOPIENA

Iekšējās tirdzniecības sertifikāts

Informācija par kravu	I.1. Nosūtītājs Nosaukums		I.2. Sertifikāta references numurs		I.2.a. Vietējais references numurs			
	Adrese Pasta indekss		I.3. Centrālā kompetentā iestāde					
			I.4. Lokālā kompetentā iestāde					
	I.5. Saņēmējs Nosaukums		I.6.					
	Adrese Pasta indekss		I.7.					
	I.8. Izcelsmes valsts	ISO kods	I.9. Izcelsmes reģions	Kods	I.10. Saņēmējvalsts	ISO kods	I.11. Saņēmēj- reģions	Kods
	I.12. Izcelsmes vieta				I.13. Saņemšanas vieta			
	Novietne ☐		Uzņēmums ☐		Novietne ☐		Uzņēmums ☐	Atzīta institūcija ☐
	Nosaukums		Atzīšanas numurs		Nosaukums		Atzīšanas numurs	
	Adrese				Adrese			
	Pasta indekss				Pasta indekss			
	I.14. Iekraušanas vieta				I.15. Izbraukšanas datums un laiks			
	Pasta indekss							
	I.16. Transporta veids				I.17. Transportētājs			
	Lidmašīna ☐		Kuģis ☐	Vilciena vagoni ☐	Nosaukums		Atzīšanas numurs	
Automašīna ☐		Citi ☐		Adrese				
Identifikācija:				Pasta indekss		Dalībvalsts		
I.18. Dzīvnieka suga/Produkts					I.19. Preces kods (KN kods)			
					I.20. Numurs/Daudzums			
I.21.					I.22. Iepakojumu skaits			
I.23. Konteineru identifikācija/Plombes numurs					I.24.			
I.25. Dzīvnieki sertificēti kā/Produktu sertificēšanas nolūks Kaušanai ☐								
I.26. Tranzīts caur trešo valsti ☐		Trešā valsts		ISO kods		I.27. Tranzīts caur Dalībvalstīm ☐		
Izbraukšanas punkts		Kods		Dalībvalsts		ISO kods		
Izbraukšanas punkts		RKP vienības numurs:		Dalībvalsts		ISO kods		
I.28. Eksports ☐		Trešā valsts		Izbraukšanas punkts		I.29.		
ISO kods		Kods						
I.30.								
I.31. Dzīvnieku identifikācija/Produkts								
Suga (Zinātniskais nosaukums)		Kategorija	Identifikācija	Vecums	Iepakojumu skaits	Skaits		

EIROPAS KOPIENA

Nokaušanai paredzētie mājputni

		II.a. Sertifikāta uzskaites numurs	II.b. Vietējās uzskaites numurs
II daļa: Sertifikācija	II.1. Dzīvnieku veselības apliecinājums		
	Es, apakša parakstīties valsts pilnvarots veterinārārsts, apliecinu, ka iepriekš minētie mājputni:		
	a) ⁽¹⁾	vai nu	[atbilst Padomes Direktīvas 2009/158/EK 11. un 18. panta noteikumiem],
	⁽¹⁾ ⁽²⁾	vai	[atbilst Padomes Direktīvas 2009/158/EK 11. panta a), b) un c) punkta un 18. panta noteikumiem];
	⁽³⁾ (b)	atbilst Padomes Direktīvas 2009/158/EK 15. panta 1. punkta d) apakšpunkta noteikumiem;	
	⁽⁴⁾ (c)	atbilst noteikumiem Komisijas Lēmumā(-os):/...../EK par papildu garantijām attiecībā uz (norādīt slimību(-as)) saskaņā ar Padomes Direktīvas 2009/158/EK 16. vai 17. pantu;	
	d) ⁽¹⁾	vai nu	[nav vakcinēti pret Ņūkāsas slimību],
	⁽¹⁾	vai	[ir vakcinēti pret Ņūkāsas slimību, izmantojot: (vakcinā (-ās) izmantotā Ņūkāsas slimības vīrusa (dzīva vai inaktivēta) celma nosaukums un veids) (datums) nedēļu vecumā].
	II.2. Veselības aizsardzības apliecinājums		
	Es, pakasa parakstīties valsts pilnvarots veterinārārsts, apliecinu, ka iepriekš minētie mājputni:		
⁽⁶⁾	ir pārbaudīti attiecībā uz <i>Salmonella</i> serotipiem, kuri saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2160/2003 ir bīstami sabiedrības veselībai.		
Datums, kad pēdējoreiz ņemti paraugi no ganāmpulka, par kuru ir zināmi testu rezultāti:			
Visu ganāmpulka testu rezultāti:			
⁽¹⁾ ⁽⁶⁾	vai nu	[pozitīvi],	
⁽¹⁾ ⁽⁶⁾	vai	[negatīvi]	
II.3. Papildu informācija par veselības stāvokli			
⁽¹⁾ ⁽⁷⁾	II.3.1.	Šo sūtijumu veido dzīvi mājputni/diennakti veci cāļi/inkubējamās olas, kuru izcelsme ir saimniecības, kurās nav veikta vakcinācija pret putnu gripu.	
⁽¹⁾	II.3.2.	šis sūtijums atbilst Komisijas Lēmumā 2006/415/EK noteiktajiem dzīvnieku veselības nosacījumiem.	
Piezīmes			
I daļa:			
— Atsauces aile I.16.: reģistrācijas numurs (dzelzceļa vagoniem vai konteineriem un kravas automašīnām), reisa numurs (lidmašīnām) vai nosaukums (kuģiem).			
— Atsauces aile I.19.: izmantot atbilstošo HS kodu: 01.05, 01.06.39.			
— Atsauces aile I.31.: kategorija. Izvēlēties vienu: tīršķirnes mājputni/cilts vecvecāki/cilts vecāki/dējējvistiņas/nobarošana/citi. Identifikācija: norādīt izcelsmes ganāmpulku un sugas nosaukumu.			
Vecums: norādīt mājputnu aptuveno vecumu.			

II daļa:

- (¹) Saglabāt atbilstoši.
- (²) Piemērojami tikai tad, ja atbilst II.3.2 vai II.3.3. punktam.
- (³) Jāaplecina tajā gadījumā, ja sūtījums paredzēts Somijai vai Zviedrijai, t. i., dalībvalstij, kurai, kā to patlaban apstiprinājusi EK, nav jāveic vakcinēšana pret Ņūkāsas slimību – citādi šī norāde jāsvitro.
- (⁴) Aizpildīt pēc vajadzības.
- (⁵) II.2. punkta a) apakšpunkta paredzētās garantijas attiecās vienīgi uz *Gallus gallus* sugas nokaušanai paredzētiem mājputniem, un
- tās piemēro no 2008. gada 1. februāra, ja mājputni tika turēti vienīgi olu ražošanai, kas nav inkubējamās olas;
 - tās piemēro no 2009. gada 1. janvāra, ja mājputni ir audzēti vienīgi gaļas ražošanai.
- (⁶) Ja ganāmpulka dzīves laikā attiecībā uz kādu no turpmāk minētajiem serotipiem rezultāti bija pozitīvi, tos norāda kā pozitīvus.
- Vaislas mājputnu ganāmpulki: *Salmonella* Enteritidis, *Salmonella* Typhimurium, *Salmonella* Hadar, *Salmonella* Virchow un *Salmonella* Infantis.
 - Produktīvo mājputnu ganāmpulki: *Salmonella* Enteritidis un *Salmonella* Typhimurium.
- (⁷) Piemēro tikai tām dalībvalstīm, kuras saskaņā ar EK apstiprināto vakcināciju plānu veic vakcināciju pret putnu gripu.
- Zīmogam un parakstam jābūt citā krāsā, salīdzinot ar pārējiem sertifikātā sniegtajiem datiem.

Valsts pilnvarots veterinārārsts

Vārds, uzvārds (lieliem burtiem):

Kvalifikācija un amats

Vietējā veterinārā vienība (VVV):

Saitītās VVV Nr.:

Datums:

Paraksts:

Zīmogs

PARAUGS Nr. 6

EIROPAS KOPIENA

Iekšējās tirdzniecības sertifikāts

Informācija par kravu	I.1. Nosūtītājs Nosaukums		I.2. Sertifikāta referenču numurs		I.2.a. Vietējais referenču numurs			
	Adrese Pasta indekss		I.3. Centrālā kompetentā iestāde					
			I.4. Lokālā kompetentā iestāde					
	I.5. Saņēmējs Nosaukums		I.6.					
	Adrese Pasta indekss		I.7.					
	I.8. Izcelsmes valsts	ISO kods	I.9. Izcelsmes reģions	Kods	I.10. Saņēmējvalsts	ISO kods	I.11. Saņēmējreģions	Kods
	I.12. Izcelsmes vieta				I.13. Saņemšanas vieta			
	Novietne ☐ Uzņēmums ☐				Novietne ☐ Uzņēmums ☐ Atzīta institūcija ☐			
	Nosaukums Atzīšanas numurs				Nosaukums Atzīšanas numurs			
	Adrese				Adrese			
	Pasta indekss				Pasta indekss			
	I.14. Iekraušanas vieta				I.15. Izbraukšanas datums un laiks			
	Pasta indekss							
	I.16. Transporta veids				I.17. Transportētājs			
	Lidmašīna ☐ Kuģis ☐ Vilciena vagoni ☐				Nosaukums Atzīšanas numurs			
Automašīna ☐ Citi ☐				Adrese				
Identifikācija:				Pasta indekss Dalībvalsts				
I.18. Dzīvnieka suga/Produkts					I.19. Preces kods (KN kods)			
					I.20. Numurs/Daudzums			
I.21.					I.22. Iepakojumu skaits			
I.23. Konteineru identifikācija/Plombes numurs					I.24.			
I.25. Dzīvnieki sertificēti kā/Produktu sertificēšanas nolūks Savijas dzīvnieku barībai ☐								
I.26. Transīts caur trešo valsti ☐				I.27. Transīts caur Dalībvalstīm ☐				
Trešā valsts ISO kods				Dalībvalsts ISO kods				
Izbraukšanas punkts Kods				Dalībvalsts ISO kods				
Izbraukšanas punkts RKP vienības numurs:				Dalībvalsts ISO kods				
I.28. Eksports ☐				I.29.				
Trešā valsts ISO kods								
Izbraukšanas punkts Kods								
I.30.								
I.31. Dzīvnieku identifikācija/Produkts								
Suga (Zinātniskais nosaukums)		Kategorija	Identifikācija	Vecums	Iepakojumu skaits	Skaits		

EIROPAS KOPIENA

Mājputni medījamo resursu atjaunošanai

		II.a. Sertifikāta uzskaites numurs	II.b. Vietējās uzskaites numurs
II daļa: Sertifikācija	II.1. Dzīvnieku veselības apliecinājums		
	Es, apakšā parakstīties valsts pilnvarots veterinārārsts, apliecinu, ka iepriekš minētie mājputni:		
	a) atbilst Padomes Direktīvas 2009/158/EK 12. un 18. panta noteikumiem;		
	(1) (b) atbilst Padomes Direktīvas 2009/158/EK 15. panta 1. punkta c) apakšpunkta noteikumiem;		
	(2) (c) atbilst noteikumiem Komisijas Lēmumā(-os)/...../EK par papildu garantijām attiecībā uz (norādīt slimību(-as)) saskaņā ar Padomes Direktīvas 2009/158/EK) 16. vai 17. pantu;		
	(3) (d) vai nu [nav vakcinēti pret Ņūkāslas slimību], (3) vai [ir vakcinēti pret Ņūkāslas slimību, izmantojot: (vakcinā (-ās) izmantotā Ņūkāslas slimības vīrusa (dzīva vai inaktivāta) celma nosaukums un veids) (datums) nedēļu vecumā].		
	II.2. Papildu informācija par veselības stāvokli		
	(3) II.2.1.	šajā sūtījumā ir dzīvi mājputni/diennakti veci cāli/inkubējamās olas, kuru izcelsme ir saimniecības, kurās nav veikta vakcinācija pret putnu gripu.	
	(3) II.2.2.	Šis sūtījums atbilst Komisijas Lēmumā 2006/605/EK noteiktajiem dzīvnieku veselības nosacījumiem.	
	Piezīmes		
I daļa:			
— Atsauces aile I.16.: reģistrācijas numurs (dzelzceļa vagoniem vai konteineriem un kravas automašīnām), reisa numurs (lidmašīnām) vai nosaukums (kuģiem).			
— Atsauces aile I.19.: izmantot atbilstošo HS kodu: 01.05. 01.06.39.			
— Atsauces aile I.31.: kategorija: tīršķirnes mājputni/cilts vecvecāki/cilts vecāki/dējējvistiņas/nobarošana/citi. Identifikācija: norādīt izcelsmes ganāmpulku. Vecums: norādīt mājputnu aptuveno vecumu.			
II daļa:			
(1) Jāapliecina tajā gadījumā, ja sūtījums paredzēts Somijai vai Zviedrijai, t. i., dalībvalstij, kurai, kā to patlaban apstiprinājusi EK, nav jāveic vakcinēšana pret Ņūkāslas slimību – citādi šī norāde jāsvītro.			
(2) Aizpildīt pēc vajadzības.			
(3) Saglabāt atbilstošo. — Zīmogam un parakstam jābūt citā krāsā, salīdzinot ar pārējiem sertifikātā sniegtajiem datiem.			
Valsts pilnvarots veterinārārsts			
Vārds, uzvārds (lieliem burtiem):		Kvalifikācija un amats	
Vietējā veterinārā vienība (VVV):		Saistītās VVV Nr.:	
Datums:		Paraksts:	
Zīmogs			

V PIELIKUMS

SLIMĪBAS, PAR KURĀM OBLIGĀTI JĀZIŅO

- Putnu gripa
- Nūkāslas slimība

VI PIELIKUMS

A DAĻA

Atceltā direktīva ar turpmāko grozījumu sarakstu (minēti 36. pantā)

Padomes Direktīva 90/539/EEK (OV L 303, 31.10.1990., 6. lpp.).	
Padomes Direktīva 91/494/EEK (OV L 268, 24.9.1991., 35. lpp.).	tikai 19. panta 2. punkts
Padomes Direktīva 91/496/EEK (OV L 268, 24.9.1991., 56. lpp.).	tikai attiecībā uz atsauci uz Direktīvu 90/539/EEK 26. panta 2. punktā
Padomes Direktīva 92/65/EEK (OV L 268, 14.9.1992., 54. lpp.).	tikai 7. panta B punkta otrā daļa
Komisijas Lēmums 92/369/EEK (OV L 195, 14.7.1992., 25. lpp.).	
Padomes Direktīva 93/120/EEK (OV L 340, 31.12.1993., 35. lpp.).	
1994. gada Pievienošanas akta I pielikuma V.E.I.2.A.4. punkts (OV C 241, 29.8.1994., 132. lpp.).	
Padomes Direktīva 1999/90/EK (OV L 300, 23.11.1999., 19. lpp.).	
Komisijas Lēmums 2000/505/EK (OV L 201, 9.8.2000., 8. lpp.).	tikai 1. pants un pielikums
Komisijas Lēmums 2001/867/EK (OV L 323, 7.12.2001., 29. lpp.).	
Padomes Regula (EK) Nr. 806/2003 (OV L 122, 16.5.2003., 1. lpp.).	tikai III pielikuma 13. punkts
2003. gada Pievienošanas akta II pielikuma 6.B.I.17. punkts (OV L 236, 23.9.2003., 381. lpp.).	
Padomes Direktīva 2006/104/EK (OV L 363, 20.12.2006., 352. lpp.).	tikai pielikuma I.3. punkts
Komisijas Lēmums 2006/911/EK (OV L 346, 9.12.2006., 41. lpp.).	tikai pielikuma 4. punkts
Komisijas Lēmums 2007/594/EK (OV L 227, 31.8.2007., 33. lpp.).	
Komisijas Lēmums 2007/729/EK (OV L 294, 13.11.2007., 26. lpp.).	tikai pielikuma 2. punkts
Komisijas Lēmums 2007/73/EK (OV L 219, 14.8.2008., 40. lpp.).	tikai 11. pants

B DAĻA

Termiņi transponēšanai valsts tiesību aktos (minēti 36. pantā)

Direktīva	Termiņš transponēšanai
90/539/EEK	1992. gada 1. maijs
91/494/EEK	1992. gada 1. maijs
91/496/EEK	1992. gada 1. jūlijs
92/65/EEK	1993. gada 31. decembris
93/120/EK	1995. gada 1. janvāris
1999/90/EK	2000. gada 30. jūnijs
2006/104/EK	2007. gada 1. janvāris
2008/73/EK	2010. gada 1. janvāris

VII PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

Direktīva 90/539/EEK	Šī direktīva
1. pants	1. pants
2. panta pirmā daļa	2. panta pirmā daļa
2. panta otrās daļas 1. līdz 14. punkts	2. panta otrās daļas 1. līdz 14. punkts
2. panta otrās daļas 16. punkts	2. panta otrās daļas 15. punkts
2. panta otrās daļas 17. punkts	2. panta otrās daļas 16. punkts
3. panta 1. punkts	3. panta 1. punkta pirmā daļa
3. panta 2. punkts	3. panta 1. punkta otrā daļa
3. panta 3. punkta pirmais un otrais ievilkums	3. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkts
4. pants	4. pants
5. panta a) punkta pirmā daļa	5. panta a) punkta pirmā daļa
5. panta a) punkta otrās daļas pirmais, otrais un trešais ievilkums	5. panta a) punkta otrās daļas i), ii) un iii) punkts
5. panta b), c) un d) punkts	5. panta b), c) un d) punkts
6. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunkts	6. panta a) punkta i), ii) un iii) apakšpunkts
6. panta 2. punkts	6. panta b) punkts
6.a pants	7. pants
7. panta pirmās daļas 1. punkta pirmais ievilkums	8. panta 1. punkta a) apakšpunkta i) daļa
7. panta pirmās daļas 1. punkta otrais ievilkums	8. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) daļa
7. panta pirmās daļas 1. punkta otrā ievilkuma pirmais apakšievilkums	8. panta 1. punkta a) apakšpunkta iii) daļas pirmais ievilkums
7. panta pirmās daļas 1. punkta otrā ievilkuma otrais apakšievilkums	8. panta 1. punkta a) apakšpunkta iii) daļas otrais ievilkums
7. panta pirmās daļas 2. punkts	8. panta 1. punkta b) apakšpunkts
7. panta pirmās daļas 3. punkts	8. panta 1. punkta c) apakšpunkts
7. panta otrā daļa	8. panta 2. punkts
8. pants	9. pants
9. pants	10. pants
9.a pants	—
9.b pants	—
10. pants	11. pants
10.a pants	12. pants
10.b pants	13. pants
11. panta 1. punkts	14. panta 1. punkts
11. panta 2. punkta pirmais līdz piektais ievilkums	14. panta 2. punkta pirmās daļas a) līdz e) punkts
11. panta 2. punkta sestais ievilkums	14. panta 2. punkta otrā daļa
11. panta 3. punkts	14. panta 3. punkts
12. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmais, otrais un trešais ievilkums	15. panta 1. punkta a) apakšpunkta i), ii) un iii) daļa
12. panta 1. punkta b) apakšpunkta pirmais un otrais ievilkums	15. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) un ii) daļa
12. panta 1. punkta c) apakšpunkta pirmais, otrais un trešais ievilkums	15. panta 1. punkta c) apakšpunkta i), ii) un iii) daļa

Direktīva 90/539/EEK	Šī direktīva
12. panta 1. punkta d) apakšpunkta pirmais un otrais ievilkums	15. panta 1. punkta d) apakšpunkta i) un ii) daļa
12. panta 2. punkta pirmā, otrā un trešā daļa	15. panta 2. punkta pirmā, otrā un trešā daļa
12. panta 2. punkta ceturtās daļas pirmais, otrais un trešais ievilkums	15. panta 2. punkta ceturtās daļas a), b) un c) punkts
12. panta 2. punkta piektā daļa	—
12. panta 3. punkta i) un ii) apakšpunkts	15. panta 3. punkta a) un b) apakšpunkts
13. panta 1. punkta pirmais līdz septītais ievilkums	16. panta 1. punkta a) līdz g) apakšpunkts
13. panta 2. punkta pirmā daļa	16. panta 2. punkts
13. panta 2. punkta otrā daļa	—
13. panta 3. punkts	16. panta 3. punkts
13. panta 4. punkts	—
14. panta 1. punkts	17. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunkts
14. panta 2. punkts	17. panta 2. punkts
14. panta 3. punkts	17. panta 3. punkts
14. panta 4. punkts	—
15. panta 1. punkta pirmās daļas pirmais un otrais ievilkums	18. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts
15. panta 1. punkta otrās daļas a) punkts	18. panta 2. punkta a) apakšpunkts
15. panta 1. punkta otrās daļas b) punkta pirmais līdz ceturtais ievilkums	18. panta 2. punkta b) apakšpunkta i) līdz iv) daļa
15. panta 2. punkts	18. panta 3. punkts
15. panta 3. punkta pirmais un otrais ievilkums	18. panta 4. punkta a) un b) apakšpunkts
15. panta 4. punkta a) apakšpunkts	18. panta 5. punkta pirmā daļa
15. panta 4. punkta b) apakšpunkts	18. panta 5. punkta otrā daļa
15. panta 4. punkta c) apakšpunkts	18. panta 5. punkta trešā daļa
15. panta 5. punkta pirmais, otrais un trešais ievilkums	18. panta 6. punkta a), b) un c) apakšpunkts
15. panta 6. punkts	18. panta 7. punkts
16. pants	19. pants
17. panta pirmais līdz septītais ievilkums	20. panta a) līdz g) punkts
18. pants	21. pants
20. pants	22. pants
21. pants	23. pants
22. panta 1. punkts	24. panta 1. punkts
22. panta 2. punkts	—
22. panta 3. punkts	24. panta 2. punkts
23. pants	25. pants
24. pants	26. pants
25. pants	27. pants
26. pants	28. pants
27.a pants	29. pants
28. pants	30. pants
29. panta 1. punkts	31. pants
30. panta 1. punkts	32. pants
30. panta 2. punkts	— (*)
31. pants	—

Direktīva 90/539/EEK	Šī direktīva
32. panta 1. punkts	33. panta 1. punkts
32. panta 2. punkts	33. panta 2. punkts
32. panta 3. punkts	—
33. panta 1. punkts	—
33. panta 2. punkts	33. panta 3. punkts
34. pants	34. pants
36. pants	—
—	35. pants
—	36. pants
—	37. pants
37. pants	38. pants
I pielikuma 2. punkts	I pielikums
II pielikuma I, II un III nodaļa	II pielikuma I, II un III nodaļa
II pielikuma IV nodaļas 1. un 2. punkts	II pielikuma IV nodaļas 1. un 2. punkts
II pielikuma IV nodaļas 3. punkta a) apakšpunkts	II pielikuma IV nodaļas 3. punkta a) apakšpunkts
II pielikuma IV nodaļas 3. punkta b) apakšpunkta i) un ii) daļa	II pielikuma IV nodaļas 3. punkta b) apakšpunkta pirmais un otrais ievilkums
III, IV un V pielikums	III, IV un V pielikums
—	VI pielikums
—	VII pielikums
(*) Ar ko groza Direktīvu 90/425/EEK.	

Abonementa cenas 2009. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 000 gadā (*)
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 100 mēnesī (*)
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, papīra formātā + CD-ROM, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 700 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 70 mēnesī
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 400 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 40 mēnesī
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 500 gadā
ES Oficiālā Vēstneša pielikums (S sērija) – Publiskā iepirkuma līgumu konkursi, CD-ROM, 2 izdevumi nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 360 gadā (= EUR 30 mēnesī)
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija – Konkursi	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

(*) Atsevišķi drukātie eksemplāri:

1 līdz 32 lappuses:	EUR 6
33 līdz 64 lappuses:	EUR 12
vairāk nekā 64 lappuses:	cena pēc pieprasījuma

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnija *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu CD-ROM formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

Pārdošana un abonementi

Publikāciju biroja maksas izdevumi ir pieejami pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV